DANSK FUGLEHOLD

JANUAR
1977
3. ÅRGANG

1

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K.
tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tfl. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved
tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø.
tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32[3] th., 4220 Korsør. Tlf. (03) 57 28 02

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, Skibby.

INDHOLD:
Side

Forside: Dværg-Isfugl *(Ispidina picta)*

Redaktionen ønsker abonnenter og annoncører et rigtigt

GODT NYTÅR

Nytår 1977

Så er vi atter midt i den mørke tid, hvor de fleste af os har en tendens til at føle afmagt. Den ene dag synes mere grå og trist end den anden. Det er mørkt, når vi kører på arbejde, og mørkt, når vi kommer hjem. Vore fugle ser vi kun i korte glimt, når vi fodrer og lidt i week-enderne. Det er for koldt til at stå stille foran voliererne, og indendørs sker der heller ikke meget.
Vi oplever en energikrise, ikke blot i forhold til olien, men også inden i os selv. Vi tænker på sommeren med dens varme og sol som noget fjernt og nærmest uvirkeligt, og vi har svært ved at forestille os, at den kommer igen.
Men! Allerede om et par måneder kan vi mærke en betydelig forlængelse af dagene, og når solen skinner får vi de første forårsfornemmelser. Der begynder at komme liv i fuglehuset og volieren, og pludselig har vi glemt al vinterens tristhed. Både vi og naturen får nyt liv.
Sådan har det altid været, og netop derfor skal vi ikke være så kede af vores vinter. Det er jo den, der giver naturen en hvileperiode, så vi kan opleve dens fornyelse på en måde, som ikke kendes under varmere himmelstrøg.
I foreningerne er man i fuld gang med mødeaktiviteten. Bestyrelserne diskuterer, hvil-

ken foredragsholder, man nu kan få til næste møde, hvad det koster, hvorfor der ikke kommer flere til møderne, og hvad man nu kan gøre ved det.
Sådan har det altid været, men skal det være sådan? Står vi i stampe? Kan vi overhovedet leve op til de krav, et moderne samfund stiller til os? Hvor er de unge i vores hobby? Uddør hobbyen med os? Det er nok værd at tænke over, og her kan de lange vinteraftener udmærket bruges. Sluk for fjernsynet og tænk!
Der er traditioner i vores hobby, og dem skal vi ikke uden videre kaste fra os. Men verden har ændret sig, siden traditionerne opstod. Naturen bliver fattigere dag for dag og der bliver mindre og mindre plads til den. Der er ikke længere uanede resurcer at tage af, og derfor må vi passe bedre på det, vi har.
Men hvordan gør vi det? Skal vi specialisere os? Skal vi bygge opdrætscentraler? Skal vi holde op med at præmiere sjældenhederne og i stedet uddele vores ros til dem, der laver generationsopdræt? Skal vi ofre noget mere på vores voliere- og buranlæg? Skal vi ofre noget mere på at få vores fodring gennemanalyseret, eller skal vi fortsat eksperimentere os frem? Jo! der er nok at tage fat på, så selv om vejret er trist, behøver vinteren ikke at være kedelig.
Arbejdsudvalget ønsker for alle læsere af »Dansk Fuglehold« og for de tilsluttede foreningers medlemmer og bestyrelser, at 1977 må blive et godt år - også for vores hobby.

Bent Hansen.

Farvestrålende plakater

Atter engang scorer »Samarbejdet« point, idet det nu er lykkedes at få den længe ventede forhandling af de store (ca. 55×90 cm), farvestrålende plakater med australske fugle.
Den bedst kendte er plakaten med papegøjer, lorier og kakaduer. Den viser 78 fugle af 59 forskellige former, dog er det kun hvor hunnerne har en væsentlig afvigelse, at disse er med.
Ny, spændende og måske endnu flottere er plakaten med de australske finker. Her er 47 fugle vist, de fleste i par, og Goulds-amadinen endda med en unge. Selvom det overvejende er fugle, vi kender som Græsfinker, må vi notere, at Hecks Spidshalede Bæltefinke ikke er vist, men kun nominatformen med gult næb. Til gengæld er der så en illustration af Hvidøret Bæltefinke, en underart der er så godt som ukendt i fugleliebhaveriet.
Til dem, hvis væsentligste interesse er ænder, gæs og svaner, er der også en plakat i samme fornemme udførelse. Herpå er illustration af ca. 60 fugle, dækkende 19 arter. Grunden hertil er, at flere af fuglene er afbilledet både på land, til vands og i luften, samt enkelte med ællinger.
Prisen på plakaterne er mere end rimelig, idet de kan sælges for

kr. 20,00

pr. stk. incl. moms, men excl. porto, der tillægges hver enkelt ekspedition. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Fugleatlas

Samarbejdet forhandler de meget populære FUGLEATLAS I FARVER fra Horst Müller Verlag i Walsrode. Atlassene indeholder et væld af farvestrålende billeder og en kort omtale af fuglene, deres latinske navn samt hvor de lever m. m. Prisen er:

Undulatatlas	kr. 24,–
Undulat-fejlfinder	kr. 24,–
Kanarieatlas	kr. 27,–
Parakitatlas	kr. 33,–
Papegøjeatlas	kr. 33,–
Pragtfinkeatlas	kr. 36,–

Alle priser er incl. moms, men uden porto, der betales af køberen.
Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Litteratur

Samarbejdet kan, med en rabat på 10%, formidle køb af nedennævnte bøger:

1. V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab i hefter. Pris 140,-.
2. Aage Poulsen: Den lille Tropefuglene 34,50
3. Nørgaard-Olesen: Tagarer I 75,00
4. Nørgaard-Olesen: Tangarer II 75,00
5. M. Behnke-Pedersen: Kolibrier 75,00
6. Aage Poulsen: Prydfjerkræ 75,00
7. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen I, II og III i hefter kr. 644,00

Priserne er incl. moms og forsendelse, **men** fratrækkes de ovennævnte 10%.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Udstillings-kataloger

Tilsyneladende har flere foreninger misforstået vor henvendelse vedr. tilsendelse af overskydende udstillingskataloger, idet de fleste kun har tilsendt de obligatoriske 2 eksemplarer!
Det SAMARBEJDET ønsker, er et ekstra antal af de overskydende kataloger, som foreningerne evt. måtte have liggende tilbage efter en overstået udstilling. Katalogerne vil så gennem SAMARBEJDET blive fordelt til interesserede i den udstrækning, der er eksemplarer til.
Katalogerne bedes tilsendt **Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg,** til hvem også evt. interesserede bedes henvende sig.

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelserne væsentlig.
Faste metalringe leveres i følgende størrelser:

Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Dia mantfinker o. l.
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springp., Stanley, mindre tropiske duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o. l.
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.

Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:
2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre tropiske duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer og trævagtler o.l.
Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.
Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.
Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:

Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5000 Odense
tlf. (09) 12 21 66.
Arbejdsudvalget.

Indbinding...

For de abonnenter, som måtte ønske det, kan det nu lade sig gøre at få indbundet »DANSK FUGLEHOLD« til en meget favorabel pris.
Indbindingen udføres som en solid biblioteksindbinding enten i rødt eller grønt kunstlæder med titel: DANSK FUGLEHOLD – årgang og årstal præget i guld på ryggen.
Såfremt omslag og meddelelsessider ikke skal medtages i indbindingen, bedes dette oplyst ved bestillingen.
Pris pr. årgang kr. 30,00 incl. moms og forsendelse. Betalingen vedlægges forsendelsen – i modsat fald pålægges yderligere kr. 4,50 i postopkrævningsgebyr.

Husk indholdsfortegnelsen!

Ved bestilling skal bladene sendes til: **Bogbinder Jørgen Petersen, Perlegade 91, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 55 95.**

NOGLE VEMODIGE FUGLETANKER...

specielt om Zebra-finker

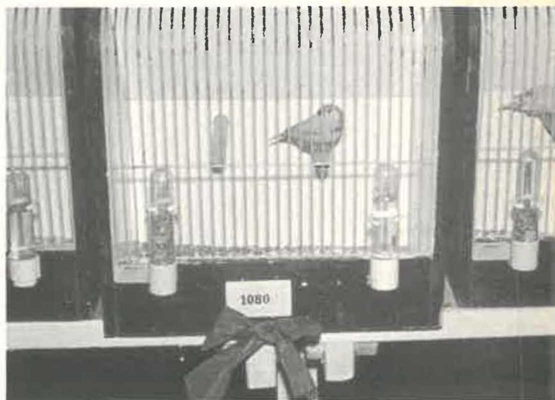

Fl. Pedersen, Blangslev

Under denne overskrift bringer hr. Kjeld Thorvig en artikel i »Dansk Fuglehold« nr. 6–1976. Til slut i denne artikel gør Kjeld Thorvig opmærksom på, at artiklen skal være at betragte som et debatoplæg. Desværre er der ingen zebrafinkeopdrættere, der har reageret på denne opfordring, men da der i artiklen er en del stof til eftertanke, vil jeg herved prøve at trække nogle af de synspunkter frem, som jeg mener, der kan være divergerende meninger om.

Jeg mener eksempelvis ikke, at der er grund til at udelukke nye farver i avlen med zebrafinker eller nogen art for den sags skyld.

Der er vist bred enighed om, at vi herhjemme følger C.O.M., det betyder, at vi også på vore udstillinger anerkender og bedømmer de farver, der måtte være anerkendt og beskrevet med arveregler af C.O.M. Men, og her er jeg helt enig med Kjeld Thorvig, det kræver et meget målbevidst arbejde af opdrætterne. Det må i denne forbindelse være helt oplagt, at en Jydsk Zebrafinke Klub vil kunne være til megen nytte, måske så meget, at D. Z. K. kan genoplives. Vi er en del, der savner arbejdet i D. Z. K. meget. Dette sidste kan kun blive til stor gavn for zebrafinkesporten herhjemme.

Det er korrekt, at f. eks. den Sortbrystede Zebrafinke besidder nogle arveegenskaber, som vi gerne havde været foruden, men netop ved målbevidst arbejde lader det sig gøre at styre disse minusser, således at skaderne bliver så små som muligt. Når dette er sagt, bør det også bemærkes, at denne farvevariant også besidder nogle, efter min overbevisning, ret væsentlige plusser. Netop denne farve viser (eller skal vise) god type og en fin størrelse, den er således god at have på en udstilling. Det er ulige lettere sagligt at kritisere, når der på samme udstilling er numre, der er repræsenteret med »goder« indenfor de discipliner man hos andre måtte have noget at anke over. Jeg tror også publikum vil kunne se fordelen heri.

Sidst, men ikke mindst, er der jo også det, at zebrafinken er med i rækken af domesticerede fugle. Alene heri ligger der ligefrem en forpligtelse til at søge den forbedret og bevaret. Det gøres nok bedst derved, at hver enkelt opdrætter gør op med sig selv – *hvad vil jeg opnå*, og så søge at begrænse sig derefter. Der er nok ikke mange, der tror, at zebrafinken er færdig med at vise nye farver, men allerede nu er det uoverkommeligt for en enkelt opdrætter at dække alle farver – *netop derfor er det vigtigt at kende sin begrænsning*. En opdrætter, der er i besiddelse af denne selverkendelse, vil have større mulighed for at kontrollere såvel avlsmateriale som »overskud«.

Så kan man indvende, at man ved at forbedre og bevare, må konstatere, at den Normalfarvede Zebrafinke er gået ret meget tilbage, både når det drejer sig om type og størrelse og heller ikke farven er

gået ram forbi, og dette er sket ved at man har undladt at holde stammer af den normalfarvede ude af indparringen med de forskellige mutationer. Dette uheldige forhold bør dog ikke lægges mutationerne til last, ansvaret herfor er alene avlernes.
Det skal være mit ønske, at de af Kjeld Thorvig udtrykte vemodige tanker, må komme især zebrafinkerne tilgode, det er især på dette område det hidtil har skortet lidt med ansvarsbevidstheden. Jeg skal derfor i de kommende numre bringe beskrivelser af de indtil nu kendte farver.

Små-nyt...

The Australian Finch Society.
I årgang 1976, p. 107, er ovennævnte forening omtalt (årskontingentet er £ 2,00). Jeg har fået tilsendt et eksemplar af deres medlemsblad, og jeg må indrømme, at det var en stor overraskelse. Bladet, der er i formatet A5 og på 16 sider tekst foruden omslag, har en høj teknisk standard. Vist er der annoncer og meddelelser deri, men ikke så mange, at det kan genere. Artiklerne er velskrevne, godt redigerede og sat op i en fornem lay-out på en god papirkvalitet. Da foreningen også regner hele slægten Papegøjeamadiner til deres interessesfære, må det være et tilfælde, der intet var om disse, for emnevalget i artiklerne var varieret nok, og jeg vil ikke genere mig for at anbefale foreningen til interesserede.
Det første opdræt jeg var virkelig stolt af at have fået, var af Gouldsamadinen, og det var måske netop derfor ikke en pludselig indskydelse, der fik mig til at sende bud efter den af klubben udgivne bog: *Gouldian Finch Genetich & Colour Expectations.*
Det var en lille smuk og meget fornem bog jeg modtog. Trykt som den er på kostbart krideret papir, fatter jeg ikke, hvordan der kan blive noget som helst i overskud til foreningen. Foruden at være letlæselig, også for dem med minimal kendskab til det engelske sprog, så er selve gennemgangen og opstillingen af arvelighedsformlerne så god, at selv den mest *»grønne nybegynder«* ikke kan gå galt i byen. For den mere erfarne er den et fund, der bl. a. giver et svar på det ofte rejste spørgsmål om næbspidsens farve. Ialt gøres der rede for det forventede udbytte af 54 forskellige parringer indenfor normalfarverne, og hertil kommer skemaet med de 5 parringer for den hvidbrystede mutation. HHJ.

Fra købs- og salgsannoncerne i Parrot Society's Magazine.
Fleming, North Yorks, England, averterer 1 par Bernsteins Lori (Calcopsitta ater bernsteini) til salg med deres unge, så der må jo så have været et opdræt – et *verdensopdræt* såvidt jeg ved.
Verheyen, Horst i Holland, foretrækker en byttehandel, men han får det jo nok svært, hvis han ønsker det samme til »blodfornyelse«. Det drejer sig om Gule og Sølvblå Pennant's Parakitter.
Broget Rosenhovedet Dværgpapegøjer sælges nu i England for kun ca. 260 kr. stk., og splitfugle for det halve.
Mulige split lutino Alexanderparakitter kan købes for ca. 160 kr. Et garanteret par ,Split lutino han – lutino hun sælges for små 4000 kr.
»Tropifauna« i Djakarta (Indonesien) udbyder enkelte par Halmahera Konge–Parakitter (A. amboensis hypophonius), og Moszkowskii's (Grønvinget) Konge–Parakitter (A. chloropterus moszkowskii) til salg. Prisforlangendet er en »bagatel« af ca. 43.000 kr. parret. Foruden den risiko man må løbe med disse **ikke** akklimatiserede fugle, skal man som potentiel køber inspicere fuglene på stedet før et evt. køb.

Opdræt af Dværgskadefinke

Lepidopygia nana

Per Bangsgård, Alnor, Gråsten

Foto Thomas Brosset

Engelsk: Bib-Finch, African Parson Finch, Madagascar Mannikin.
Tysk: Zwergelsterchen.
Længde ca. 9 cm – kønnene ens.
Udbredelse: Madagaskar.

For 3 år siden så jeg for første gang Dværgskadefinken. Det var hos en importør på Fyn. Der sad 10 stk. i et bur, alle meget flotte. Fjerdragten var perfekt på dem, men desværre fik jeg ikke fat i dem den gang, idet man ikke kunne købe fugle privat hos denne importør.

Jeg spekulerede meget på de fugle, men de var ikke til at opdrive nogen steder.
Men i efteråret, da jeg var på besøg hos en fugleven, så jeg at han havde 3 stk. af dem, og da han gerne ville sælge dem, tog jeg dem med hjem. Fuglene skulle være 1,2, så det var jo rart at have en hun i overskud.
Dværgskadefinkerne gik sammen med de andre fugle hele vinteren og jeg havde tid til at studere dem. En dag opdagede jeg, at der sad 2 stk. og sang, *så den ene hun var pludselig blevet til en han.*

Da foråret kom og fuglene skulle ud, fik jeg mistanke om, at den sidste også var en han, så jeg kontaktede en fugleven i Odense, og han lovede mig en hun.
Jeg fik startet bilen og hentet fuglen hjem, hvorefter den straks blev lukket sammen med de 3 andre. Jeg skal love for, at de gjorde kur til den nye - så det var altså 3 hanner jeg hele tiden havde haft.
Dværgskadefinkerne blev nu lukket ud i den tætteste af mine volierer, og her befandt de sig godt. De gik straks igang med at bygge rede helt oppe under taget af volieren - frit i nogle fyrregrene. Den blev bygget af kokostrævler og tørt græs og foret med fjer.
Hvornår der blev lagt æg, ved jeg ikke, for reden blev ikke kontrolleret.
Den 28. maj hørte jeg for første gang unger, og jeg var nu spændt på hvormange der var.
Den 11. juni kom der 5 store unger ud af reden, og nu havde de gamle fugle travlt med at holde styr på hele familien. Hver aften, de første 8 dage, blev ungerne gennet ind i reden.
Ungerne ligner forældrene, men mangler den sorte strubeplet. Jeg har læst i nogle artikler, at ungerne først udfarver efter en 4-5 måneder, men mine fugle var udfarvede allerede i august måned, altså ca. 3 måneder gamle.
Det blev til endnu et kuld, men i dette kom der kun 2 unger. Alligevel blev det til ialt 7 unger det første år med denne dejlige fugl.
Som opmadningsfoder brugte de mest spiret frø, spiret kolbe og ukrudtsfrø.

Rødhovedet Kilehaleparakit

Aratinga erythrogenys

Åke Roos, Sandarne, Sverige

Eng.: Red-headed Conure, Red-masked Conure. Tysk: Guajaquilsittich, Rot- oder Scharlachkopfsittich. Fransk: Perruche à tête d'ecarlate.
Farvebeskrivelse: Se farvebilag.
Udbredelse: De tørre tropiske zoner i det sydvestlige Ecuador og nordvestlige Peru.
I naturen: En ret almindelig forekommende fugl i udbredelsesområdet. Den lever kun ved kysterne vest for Andesbjergene og adskiller sig i levevis ikke fra de fleste af de beslægtede arter. Den beskrives dog som sky og ret svær at komme på nært hold. Deres støjende adfærd gør dog, at man aldrig er i tvivl om deres tilstedeværelse.
I det følgende vil jeg redegøre for mine oplevelser i forbindelse med et vellykket opdræt af denne art.
Det hele begyndte for omtrent et år siden, da jeg i en fugleforretning, mest af medlidenhed, købte en fugl, som var nøgen på nær det røde hoved. Jeg douchede den med vand og gav højfjeldssol hver dag indtil den tilsidst var i orden.
Gennem en annonce i »Fågelhobby« (Medlemsblad for samtlige foreninger, som er tilsluttet det svenske »Samarbetet«, red.) fik jeg fra Göteborg fat i en partner, og de faldt for hinanden ved første øjekast.
Gennem en hel sæson gik de siden sam-

men i et stort bur i kælderen, hvor de også fik en interemistisk redekasse, som de benyttede til at sove i.
Da jeg fik mit lille papegøjehus færdigt, var det jo naturligt at netop de Rødhovede Kilehaleparakitter fik den bedste voliere, og der fandt de sig snart til rette. Huset er isoleret og udstyret med el-varme, og indvendig delt op i tre rum. Udfor hver af disse rum er der en udendørsvoliere på 4,00 m i længden, 1,60 m i bredden og 2,00 m i højden. Den ene langside består af en bræddevæg, og det er i denne voliere de Rødhovede huserer. Som nærmeste naboer har de gennem to sæsoner haft Store Alexanderparakitter. I fjor, da de blev flyttet ud, satte jeg en redekasse op i volieren til dem. De besøgte den, men nogen større interesse viste de ikke, og da kulden om efteråret satte ind, tog jeg den ned. Da den første sne faldt, var det slut med at opholde sig i udendørsvolieren, og hele vinteren gik de indendørs.
Da foråret kom og temperaturen begyndte at stige udenfor, åbnede jeg atter deres flyvehul og de tilbragte nu igen hele dagen udendørs.
I april måned satte jeg en redekasse op, men valgte denne gang at placere den indendørs. Den var lavet af blokhusbrædder (fint skulle det være) og målte i bunden 35×35 cm og var 45 cm dyb. I bunden lavede jeg en skålformet fordybning ved hjælp af en cementblanding bestående af en del cement og en del savsmuld og tilsat vand så blandingen fik en jævn konsistens, der var nem at arbejde med. Indgangshullet - 4 cm i diameter - blev anbragt højt oppe og på den indvendige side lavede jeg en stige af minktråd, så fuglene uhindret kunne kravle fra hullet til bunden. Redekassen blev også udstyret med en stor inspektionslem, som vendte ud mod foderlågen.
En af grundene til, at redekassen blev sat op indendørs var, at flere omstrejfende katte viste interesse for fuglene og udgjorde derfor et stort irritationsmoment. En anden ting var, at det også ville være nemmere at foretage redekontrol ved et evt. opdræt.
Det varede ikke længe førend jeg bemærkede, at fuglene begyndte at interessere sig for kassen. De forsøgte at gnave redehullet større, og levnede tydelige mærker efter sig. Taget, som var lavet af tyndere træ, gnavedes delvist bort, og selv indvendig levnede de spor efter sig i form af små fjer og enkelte dun. I den

▽ Papegøjehuset med de tilstødende volierer

første halvdel af maj måned hændte det, at de begge var i kassen også om dagen, og i begyndelsen af juni, da vi havde besøg af mange medlemmer i forbindelse med vort månedsmøde, kom de ikke ud af redekassen, ligemeget hvor meget jeg tryglede og bad. Af og til når jeg fodrede, kunne jeg overraske dem i kassen, og ofte gav de blot en knurrende lyd fra sig når jeg »talte til dem«. Hvis jeg kaldte på dem fra udendørsvolieren, tog det altid lang tid inden de, som sædvane var, kom ud og helt hen til den nærmeste gren for her at danse og neje foran mig. Dette fortsatte også ind i juni måned, og sporadisk kiggede jeg i kassen, og da jeg på midsommeraften så den første parring, begyndte jeg for alvor at håbe, og mit håb blev ikke mindre, da jeg samme dag fandt 2 æg i kassen. Æggene var helt hvide – 33 mm lange og med en diameter på 26 mm.

To dage senere var der endnu et æg i kassen og samme dag så jeg også fuglene parre på den yderste gren i volieren. Parringen foregik på den måde, at hannen småpludrede og med halen opadbøjet og til siden, nærmede sig hunnen, hvorefter han lagde sin hale under hendes og satte det ene ben på hendes ryg. Begge fugle pludrede livligt under hele parringsakten, og lang tid efter havde de travlt med at pudse hinanden.

Det var blevet den tid, hvor vi skulle på sommerferie, og pasningen af fuglene blev nu overladt til vores søn med nøje instruktioner om, at fuglene ikke måtte forstyrres ved besøg af fremmede personer.

Vi nød nu en dejlig ferie forskellige steder i såvel ind– som udland, men et sted i vore tanker var hele tiden de Rødhovede Kilehaleparakitter og deres æg.

Vel hjemkommen kunne jeg ved eftersyn af redekassen se, at de havde lagt endnu et æg og at hunnen troligt rugede på de 4 æg. Hannen tilbragte også det meste af tiden indendørs, men om han madede hende eller om han hjalp til med rugningen, fik jeg aldrig lejlighed til at konstatere. De få gange jeg så hunnen i udendørsvolieren, var det kun for en kort stund, og kun for at hun kunne forrette sit ærinde og få vingerne strakt ved nogle få ture frem og tilbage.

Tiden gik og alt forløb normalt, så jeg begyndte så småt at give dem æggefoder og spiret frø – udover den sædvanlige kost.

Den 13. juli, da jeg igen fik lejlighed til at kigge i kassen, var et æg klækket. Samtidig gennemlyste jeg de tre andre æg og så, at yderligere to var befrugtede. Det fjerde æg var derimod meget let og i skallen fandtes da også et lille brud, som formodentlig er forårsaget af en skarp negl eller lignende.

Den 15. juli findes der 2 unger i kassen, og tre dage senere kommer den tredie. Jeg forøger mængden af æggefoder og giver også grønt såsom mælkebøtter og fuglegræs. Kassen er ren og fin indvendig – kun det uklækkede æg og resterne af æggeskallerne ligger der foruden de 3 unger. Hver dag får jeg lejlighed til at inspicere kassen, når forældrene er ude i udendørsvolieren og min kone tiltrækker sig deres opmærksomhed ved at »snakke med dem«.

Den 22. har den førstefødte unge fået øjne.

Den 27. tager jeg for første gang den ældste unge ud for at filme og fotografere den. Udover de grå dun er den begyndt at blive lidt grøn på hovedet. Alle ungerne er velnærede og vokser for hver dag. Den 29. begynder vingefjerene at kigge frem, og den 31. ses de første tegn på

En af ungerne fotograferet (fra venstre mod højre) 15 dage gl. – 22 dage gl. – 36 dage gl. – 43 dage gl. og endelig 57 dage gl. sammen med forældre og søskende. Foto Åke Ross ▷

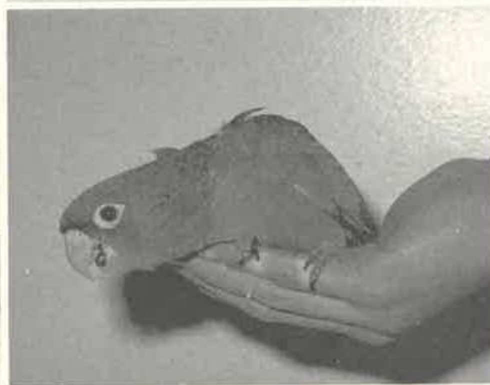
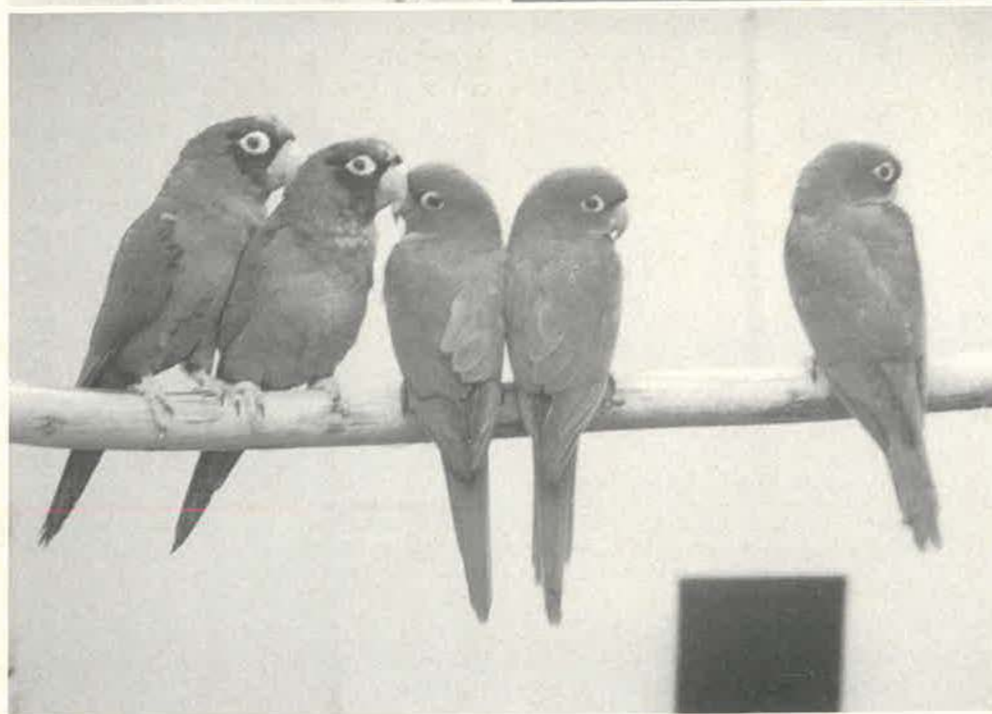

Dagen efter hopper den af kassen indendørs, hvor den dog kun opholder sig en kort stund, inden den begiver sig ud i udendørsvolieren. Forældrene modtager den med skarpe gennemtrængende skrig, og da den har sat sig på en af grenene, skynder de sig hen til den og sætter sig på hver side af den. Ungen flyver mod al forventning fint og har ingen problemer med at finde grenene.
Den 4. september kommer den anden unge ud, og i lighed med sin forgænger, flyver den også ud i volieren, hvor den opsøger far og mor.
To dage senere kommer så den tredie ud. Den er noget mindre end sine to søskende og flyver også lidt dårligere, hvorfor den ofte havner i græsset, hvilket udløser de heftigste skrig fra forældrene, og før ungen er klatret et stykke op ad tråden, holder de ikke op. Ungen har også lidt svært ved at bevæge sig på grenene og virker ligesom lidt søvndrukken.
halefjer. Den ældste unge tager vi nu ud hver søndag for at filme og fotografere den og kan på den måde følge udviklingen og senere dokumentere det hele.
Den 31. august sidder den selvstændigt på min søns skulder når vi filmer. Den er nu helt grøn og har de rette former på både vinger og hale. På vingernes underside har den nogle enkelte røde fjer. Nærmest vokshuden en smal sort rand. Ben og fødder er mørke - næbbet noget lysere end forældrenes og øjets iris er mørk.
Rent vejrmæssigt har den valgt en uheldig dag, idet det øsregner hele dagen. Da fuglene ikke går indendørs for at beskytte sig mod regnen, overdækker jeg den bageste del af volieren med plastik hvilket de synes vældig godt om, idet de indtager deres pladser under det - *fem stykker tæt op ad hinanden ... et skønt syn.*
Hver aften går de i kassen, og det virker nærmest som om ungerne bliver »lagt i seng« tidligere, for forældrene bliver altid lidt længere ude.
Selv den sidst udfløjne unge vokser sig forbavsende hurtigt stor, og efter en uge kan jeg ikke længere se forskel på den og de to første unger. Efter yderligere to uger tager jeg en af ungerne ind for at gøre den håndtam ... og herved er cirklen atter sluttet.
Det hele begyndte med, at jeg havde en Rødhovedet Kilehaleparakit i bur, og det har jeg nu igen - forskellen er bare - at jeg nu har yderligere fire, hvoraf to udgør et sikkert ynglepar og som jeg håber vil vise deres formåen i mange år fremover.
Sæsonen, som er gået, har været god og interessant, og det vi har fået lov at opleve med vore *Kilehaler*, er noget jeg kunne ønske at flere af vore fuglevenner også måtte opleve.
Svensk førsteopdræt opnåede Sven Martinsson, RBK, 1974.
Litteratur: J. L. Albrecht-Møller »Papegøjebogen«.

Nye bøger...

DANSKE FØRSTEOPDRÆT
og beretninger om opdræt.

Der er nu udkommet en ny fortegnelse over kendte danske opdræt, og med denne bog har forfatteren, Finn Nauta-Ridderstrøm, givet en revideret udgave af den af afdøde Fl. Holbæk tidligere udsendte fortegnelse over danske førsteopdræt.
Bogen er en betydelig udvidelse i forhold til tidligere udgaver, og forfatteren har ikke blot medtaget »anerkendte og præmierede« opdræt, men alle opdræt, der blot med nogenlunde sikkerhed har kunnet registreres.
Resultatet er fremkommet ved en systematisk gennemgang af diverse fugleblade, udstillingskataloger, Albrecht-Møllers Papegøjebog m. fl., i perioden 1903 til 1976, og der er virkelig gjort et arbejde for at gøre fortegnelsen fyldestgørende.
Ca. 385 arter og racer er omtalt med angivelse af fuglenes danske og systematiske navn, årstal for det først kendte danske opdræt og beskrivelse af, hvor opdrættet har været beskrevet, udstillet og evt. præmieret. Endvidere er anført opdrætterens navn og hjemby samt navn på den, der første gang har beskrevet fuglen (autoren) og årstallet for beskrivelsen. Hvor flere tidligere opdræt har været beskrevet, er disse også anført.

fortsættes side 12

DANSK FUGLEHOLD

2. årgang **1976**

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, København.

Kanarier:
Steen Carstensen, Stilling.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Bendstrup.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Frederikssund.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Næstved.
Kjeld Støttrup, Trige.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Flemming Pedersen, Blangslev.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Særslev.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Korsør.

Tryk:
Aage Poulsen, Skibby.

INDHOLDSFORTEGNELSE:

FUGLE (danske navne)

FUGLE (latinske navne)

DIVERSE ARTIKLER

SMÅ-NYT

F U G L E (danske navne)

F U G L E (latinske navne)

Den brune

ER OGSÅ EN KANARIE...

W.D.H. Spijker, Holland

Enhver kanarie er ikke en god fugl, dette gælder også for den brune. Dette kan man bl. a. se på de forskellige udstillinger, idet der findes utallige variationer inden for samme emne.

Hvordan skal en god brun kanarie egentlig se ud? Førend der gives svar på dette, synes det nyttigt at erindre sig, hvorledes totalfarven opstår. Ligeledes her som inden for de andre pigmenterede kanarier, skelner man mellem hoved- og bifarve. Ved hovedfarven forstår man pigmentet og ved bifarven forstås fedtfarven, f. eks. det gule. Hvad forstås ved den brune kanaries hovedfarve? Pigmentet, også kaldet melanin, kan man inddele i to arter. Begge arter spiller en vigtig rolle for de brune kanarier.

Den første art er det såkaldte *eumelanin,* det muterede sorte melanin med en deraf følgende ændring til brunt melanin. Den umuterede form angives med s+ og er sort. Den muterede form er brun og angives m med s.

Det er officielt blevet vedtaget, at små bogstaver benyttes i forbindelse med en faktors umuterede form, når den dominerer over den muterede form. Store bogstaver bruges, når den muterede form dominere over den umuterede vildform. Det er underordnet med dominans, den umuterede form vil altid få tilføjet '+'.

Det brune eumelanin får betegnelsen s, s er altså recessiv (vigende) i forhold til s+ (sort). Når s+ og s findes i samme fugl, vil s+ bestemme fuglens fremtoningsform, da s+ er stærkere end s.

Eumelanin findes for det meste i ryg- og flankestriberne samt i vinge- og halefjerene. For at kunne bestemme en farve, f. eks. grøn eller brun, behøver man blot at betragte disse partier, da dette er hovedfarven. At melaninfarven altid er kombineret med en eller anden fedtfarve, er en anden sag.

Lad os se, hvad der kræves af det brune i striberne og slagfjerene, kort og godt: et maximum af dybt brunt eumelanin med en minimal afstribning. Hvad vil det sige? Ja, med det maximale pigment menes, den største mængde af dybt varmt brunt melanin. Det sidste vil imidlertid slet ikke sige, at striberne skal være lange og grove, tværtimod så fine som muligt, indeholdende en ophobning af dybt brunt farvestof.

Indtil nu har det kun drejet sig om eumelanin og den mørkebrune farve. Men tænk bl. a. på, at der findes brunt hos både grønne og blå kanarier, dette er hos disse farver en hyppigt forekommende fejl, frembragt af det brune *phaeo*melanin. Hvor mærkeligt det end lyder, er tilstedeværelsen af dette ved alle andre

farver bandlyste brune phaeomelanin netop et krav hos kanarierne i den brune serie. Af dette så at sige pudderagtige phaeomelanin skal der frem for alt på ryggen og flankerne findes en så righoldig koncentration som overhovedet muligt, det skal endog strække sig ud over brystet. Ligeledes gælder det for phaeomelaninet: jo større tilstedeværelse og jo mørkere farve, desto bedre vil fuglens totalfarve blive. Den totale brunbesiddelse er altid et sammenspil mellem mørkebrunt melanin og det ligeledes brune phaeomelanin. De fine striber sammen med det mellemliggende udflydende brune phaeomelanin skal såvidt mulig danne et sammenhængende hele. Herved opnås den fulde varmbrune-effekt.

Det virkelige, totale hele dannet af begge melaninfarver er dog meget vanskeligt at realisere, taget i betragtning at et maximalt udviklet brunt eumelanin vil være mørkere end det brune phaeomelanin. *Derfor* kræves det, at afstribningen ikke må være for grov. Vil man nærme sig det dybbrune totalbillede så meget som muligt, da skal striberne være så smalle og korte, som det nu er gørligt, for at de ligesom kan flyde sammen med det mellemliggende brune melanin. Såvidt den brune kanaries hovedfarve i den såkaldte klassiske serie.

Skønt hovedfarven hos denne gruppe er den samme, kan bifarven være mangeartet. Den kan være lysegul, højgul, orange, rødorange hvid. I denne artikel vil den orange og røde farve ikke blive behandlet, det må komme ved en senere lejlighed.

BRUN: Lad os først beskæftige os med den brune fugl, som er i besiddelse af en lysegul bifarve. En sådan fugl kaldes brun, almindelig brun uden anden tilføjelse. Ved siden af den allerede beskrevne hovedfarve skal den alm. brune besidde den såkaldte enkeltformige gulfaktor d. v. s. den gule farve skal være så svag og lys som mulig.

Med en let skimmelfaktor kommer denne farve bedst til sin ret. Desværre viser det sig i praksis, at den alm. brune fugl har en alt for stærk grad af gul farve. Brystfarven bliver derved for højgul. Når fuglen ligeledes er for intensiv, bliver den gule farve endnu kraftigere.

GULBRUN: Den gulbrune skal, i modsætning til den alm. brune, netop være i besiddelse af den såkaldte dobbelte gulfaktor, hvilket vil sige, at det gule netop bør være tilstede i den højest mulige koncentration. Desuden skal den gulbrune have den fulde intensivfaktor. Det dybe varmbrune i kombination med den højgule bundfarve og den fulde intensivfaktor, danner en virkelig smuk guldglinsende fremtoning. Besiddelsen af den fulde intensivfaktor er derfor meget vigtig. Selv med en ringe grad af skimmel, fjernes alt for meget af glansen og frembringer et kraftigt afbræk i totalbilledet.

En ting, der ligeledes fremkalder afbræk i totalfarven, er for ringe brunindhold i skuldrene. På disse steder træder den højgule farve stærkt frem og danner en forstyrrende kontrast til det omkringliggende brune pigment.

Det er et krav, at den gule farve er helt ren, ikke beskæmmet af et orangeagtigt skær. Især er det vigtigt, at man holder den klassiske blåfaktor (citronfaktoren) fjernt fra vore brune fugle. Blåfaktoren bevirker, at den gule farve bliver kold og hård, men samtidig lider den brune farve også, idet den hindres i sin udvikling (omdannelse af brunt phaeomelanin til sort eumelanin).

Til udstillingsbrug kan det kun anbefales, at man konsulterer »Vejledning og standardkrav for farve- og figurkanarier« for at få indsigt i de stillede krav og de hyppigst forekommende fejl.

Nu mangler der blot et enkelt skridt før målet er nået, nemlig den sølvbrune. Her anråber vi den dominanthvide faktor om hjælp for at kunne danne sølvbrunt. Denne faktor evner at fjerne den gule farve, eller rettere undertrykker den. I stedet for den gule bundfarve får man nu en hvid, som her kaldes sølv.

Det er selvsagt, at den sølvbrune også må følge visse krav. Her som før, er den maximale brunudvikling det førende krav. Hos den sølvbrune er det endnu mere vigtigt, at de fine striber såvidt

muligt danner et hele med det mellemliggende brune pigment. Tilstedeværelsen af det mørke udflydende på brystet, flankerne og underkroppen er af største betydning for at få den eminente sølvbrune nuance frem. Alene derved kan i sammenspil med den dominanthvide faktor opnås en smukt fordelt varm sølvgennemskinnelig farve.

Blåfaktorens tilstedeværelse må endnu engang frarådes. Den virker stadigvæk skadelig på det brune phaeomelanin, hvilket især er fordelt på brystet og som samtidig vil få et violetagtigt skær. Totalfarven vil dermed blive væsentligt koldere.

En kraftig skimmelfaktor gør ligeledes afbræk i den varme brune farve. De farveløse fjerender hindrer den fulde iagttagelse af det underliggende pigment. Den smukke varme bruneffekt går herved en del tabt. Sølvbrunt kommer bedst til sin ret med en normal intensivfaktor. Samtidig må her også henvises til »Vejledning og standardkrav for farve- og figurkanarier«.

Vi er nu kommet til det punkt, hvor vi kan begynde at beskæftige os med sammensætningen af avlspar for virkelig at kunne fremavle disse farver.

Først nogle almene bemærkninger, som gælder for alle tre farver. For det første skal man altid holde sig for øje, at avlsparrene sættes sådan sammen, at de deraf fremkommende unger kan få maximalt brunt. Dette kan opnås ved kun at parre fugle, som i forvejen har et fint anlæg for brunt. For det andet må absolut ikke til avl af gode brune benyttes fugle som besidder 1. reduktionsfaktor (afblegningsfaktoren). Brugen af agat og isabel må derfor frarådes, fordi den varme brune farve herved ændres.

Gulbrun: Kombinationen, som vil give os de fleste chancer for gulbrune, er parringen avlsren gulbrun han×brun hun med en stærkt udviklet gulfaktor. Den første fuld intensiv, partneren let skimmel/halv intensiv, den modsatte parring er også god. Afkommet vil alene blive brune såvel gulbrune som alm. brune.

De unge gulbrune kan man betragte som udstillingsfugle, de alm. brune vil fremdeles, i de fleste tilfælde, ikke være udstillingsfugle, idet de i reglen vil være for højgule og for intensive for en alm. brun at være. De sidste må man da betragte som avlsfugle.

Kun hvis man udelukkende har gulgrønne hunner, som absolut er uden blåstruktur, kan man bruge denne kombination. Man skal blot være opmærksom på, at der kun vil komme gulbrune eller brune hunner. Alle de unge hanner er uden undtagelse gulgrønne eller grønne med arvelighed for brun, eventuelt egnede som avlsfugle ved brune, men det er bestemt ingen udstillingsfugle. Disse grønne mangler altid blåfaktoren og vil ganske sikkert være alt for brune på ryggen.

Grøn han/brun×gulbrun hun. Denne parring giver os: grønne og gulgrønne hanner og hunner, uden blåstruktur og med mulighed for at være for brune på ryggen, brune og gulbrune hanner og hunner, ligeledes uden blåstruktur, altså gode nok.

Brun: Brun×brun. Begge let skimmel og enkel gulfaktor, svag bundfarve altså. Under forudsætning af, at hannen er homozygot (avlsren), giver denne parirng kun brune unger. Når befjeringen i løbet af nogle år eventuelt bliver for lang, da benyttes en tilbageparring på mådeholdent intensive fugle. Da denne parring kun giver brune unger, vil blandt det større antal unger kunne udvælges gode eksemplarer.

Brun×grøn. Begge dyr med en svag gul bundfarve, som sædvanlig uden blåfaktor. Denne kombination kan godt anbefales, forudsat den grønne hun besidder et stort kvantum brunt pheomelanin. Denne parring giver: grønne hanner med arvelighed for brun, igen ingen udstillingsfugle. Brune hunner som kan være udmærkede med besiddelsen af dyb varm brun farve.

Sølvbrun: Sølvbrun×brun. Den første med en mådeholden intensivfaktor og så lidt anslag som muligt på vingerne. Den brune igen med maximalt brunt og med en så svag gul bifarve som muligt. Frem for alt, brug *ikke* gulbrune. De unge sølvbrune vil da få et for højgult indhold,

med det til følge, at de får et for kraftigt gult anslag på vingerne, nogle endog på skuldrene. En god sølvbrun må nu engang ikke have anslag. Kombinationer af sølvbrun×brun, eller omvendt, giver os sølvbrune og brune unger, såvel hanner som hunner.

En anden mulig parring er: sølvbrun han ×(grå)grøn hun, og da helst en dårlig, altså med meget brunt på ryggen. Chancerne for at man af en sådan parring vil få smukke, dybbrune og sølvbrune hunner, er ret stor. De unge hanner bliver grønne eller blå, men ret dårlige, som avlsfugle kan de dog være værdifulde. Hvorfor?......

Forudsat, at man ved sammenstillingen af avlspar regner med, at man ikke kan sætte to intensive dyr sammen, kan kombinationen sølvbrun×sølvbrun også give gode resultater. Denne kombination giver da brune og sølvbrune unger.

Ved opdræt af sølvbrune fugle slås man stadigvæk med en vis mængde af anslag. Dette anslag virker ret forstyrrende på denne farve. Man må derfor sørge for, at dette onde såvidt muligt undgås.

Man kan gøre det ved kun at parre fugle med en svaggul bundfarve med sølvbrune, men man kan også gøre brug af et lille fif for at camouflere et eventuelt anslag. Bruger man i stedet for brune med en svaggul bundfarve, eksemplarer med en svag orange bifarve, da vil de derudaf fremkommende sølvbrune unger få lysorange anslag. Taget i betragtning, at orange ligger tættere op ad den brune nuance end gult, vil et let orange anslag næsten ikke kunne ses, og med andre ord falder det ubemærket sammen med brunt. Konsekvensen af indførslen af orange er den, at parringen også vil give orangebrune fugle, som man ikke kan bruge, da de ikke anerkendes som udstillingsfugle.

Til slut endnu en almen bemærkning: hyppigt ses det på udstillingerne, endog ved de klassiske fugle, at de ikke holder størrelsen. Derfor, når De sætter par sammen, tænk da ikke udelukkende på farven, men tænk også på størrelsen (samt de øvrige konditionsområder). 13 cm (skal her være minimum størrelse) - 14 cm er tilladt (ønskværdigt).

Oversættelse fra »ONZE VOGELS«
v/ Steen Carstensen.

Kommentar fra oversætteren. Da jeg på flere udstillinger er stødt på brune fugle, som opdrætterne ikke rigtig kendte noget til, finder jeg det relevant at offentliggøre denne artikel om brune.

Samtidig vil jeg pege på det nævnte punkt om opnåelse af gode sølvbrune, dette kan selvfølgelig også bruges inden for sølvisabel - brug altid isabel med en så svag gulfaktor som muligt, derved hindres anslag lettest, orange kan imidlertid ikke her hindre anslag lige så let som ved sølvbrune.

NYE BØGER, fortsat

Som alle værker af denne art, er heller ikke dette fuldkomment, men med en hurtig gennemgang af værket, er det ikke mange arter, der ikke findes anført.

Familierne hønsefugle og andefugle er meget sparsomt beskrevet, men her er der vel en forklaring i, at det er fugle, der normalt ikke har været omtalt i burfugleholdernes litteratur. Der er også enkelte af de anførte opdræt, der kan sættes spørgsmålstegn ved, og det gælder vel navnlig ved det ret store antal racer, der er nævnt.

De enkelte arter og racer er opstillet i familier, og forfatteren har her fulgt Peter's checklist, ligesom han ved brugen af de systematiske navne har brugt, eller i alle tilfælde henvist til denne. Der er på de enkelte sider givet god plads til egne notater og tilføjelser, således at man selv kan videreføre bogen.

Det er et prisværdigt stykke arbejde, der er gjort for at gøre bogen så fyldestgørende som tilfældet er, og det er i alle tilfælde det hidtil mest udførlige, vi har set. Prisen kr. 32,50, må siges at være billig og står i alle tilfælde ikke i rimelig forhold til det arbejde, der ligger bag bogens udgivelse.

Brugt med omtanke, kan denne bog i mange år frem blive et nyttigt arbejdsredskab for både foreninger og enkeltpersoner.

Bent Hansen.

Bogen kan **kun** bestilles ved indbetaling af beløbet på girokonto nr. 2 29 82 79 - Forlag Buceros, v. F. Nauta-Ridderstrøm, Kamhusene 28, 2., 2500 Valby.

Andes Tyknæbsparakit

Bolborhynchus andicolus (Finsch)

Peter H. Them, København

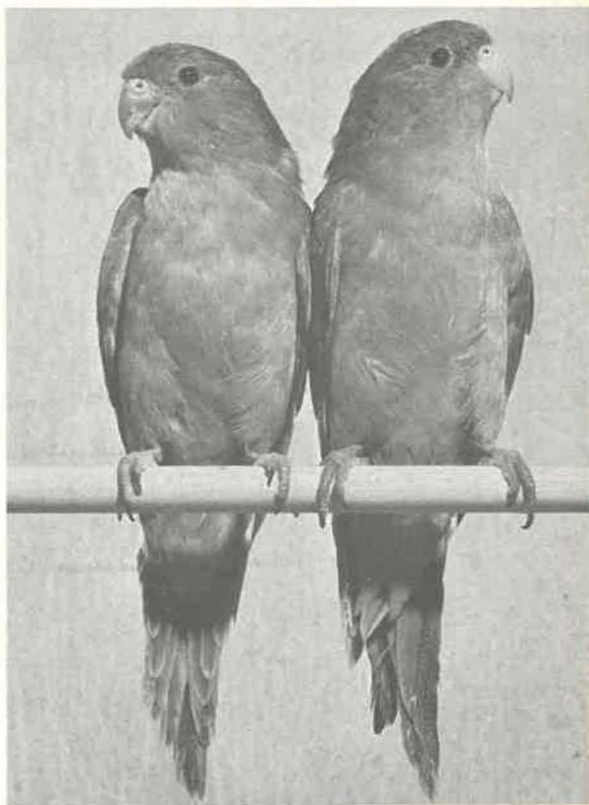

To af de omtalte fugle, netop frigivet fra karantæne - foto Erik Jensen ▷

Højlandet i Peru og nordlige Bolivia, fra Cajamarca syd på til Cochabamba, er et område hvorfra der just ikke ofte kommer fugle til vore volierer. Derfor var det noget af en sensation, da en importør i Valby fornylig fik en sending derfra, bestående af nogle små grønne parakitter: Andes Tyknæbsparakitten.

Deres farve er overvejende grøn, mørkere og med et gulligt skær på undersiden; tøjler og forhoved har gult skær, hvilket ikke er ret udbredt på hunnerne. Håndsvingfjerenes yderfaner er blåliggrønne med mere rent grønne kanter; de små undervingedækfjer er grønne, medens de store og inderfanen på håndsvingfjerenes underside er blåliggrønne. Halen er grøn, mørkere på undersiden. Næbbet er lyst grønliggult med grå base. Ben lysebrune. Iris mørk brun. Ungerne har ikke det gule skær, og har lyst, nærmest kødfarvet næb.

Fuglene holder til i de buskbevoksede bjerge i den subtropiske og tempererede zone. Den er set i op til 6.250 m over havet. Disse små parakitter ses som regel i mindre flokke på op til 50 individer. De bruger det meste af dagen til at finde føde på jorden, som består af frø, frugter, bær, som f. eks. vilde jordbær m. m. Der kendes ikke ret meget til dens yngleforhold, men Olrog (1968) siger, at de har reder i jordbanker.

Der er kendt 5 arter af tyknæbsparakitterne (Bolborhynchus). De er nogle morsomme fugle, der hverken skriger eller gnaver ret meget, og endvidere er de fredelige overfor andre fugle og artsfæller. De bedst kendte af slægten er Katharinaparakitten, Aymaraparakit og Citronparakitten. Man må så bare håbe, at denne, i dansk fuglehold nye art, der forøvrigt plejes og passes som de føromtalte arter, vil komme i de rette hænder, så der kan opbygges en god og stærk stamme herhjemme.

Hvidstrubet Klerkefinke

Sporophila albogularis

Th. Jakobsen, Vindeby

Foto Thomas Brosset

Engelsk: White-throated Finch.
Tysk: Weisskehlpfäffchen.
Farvebeskrivelse: Han som på ovenstående billede. Hun: Overside gulgrå, underside hvidgrå. Næb sort. Længde ca. 11 cm.
Udbredelse: Den østlige del af Brasilien.

Jeg købte mine Hvidstrubede Klerkefinker af en fugleven i 1965 - han var blevet træt af dem fordi de ikke kunne enes - ja, de nærmest sloges hele tiden. Hos ham gik de i en lille voliere, og det er ikke ligefrem sagen for et par klerkefinker.

Her hos mig kom de til at gå i en kældervoliere, der er 3×2 m, og hvorfra der om sommeren er adgang til en tilstødende udendørsvoliere. Her følte de Hvidstrubede Klerkefinker sig godt tilpas - så godt, at hunnen allerede efter 3-4 måneder begyndte at bygge rede, og jeg fandt ud af, at hun helst ville bygge af agave- og kokostrevler. Kun hunnen bygger, imedens sidder hannen og synger, men af og til

jagter han den for at få lov til at parre. Det var sikkert det, min fugleven mente med, at de sloges. Jeg har observeret, at hannerne - også ved andre klerkefinkearter - kan være ret hårde overfor hunnerne, når de vil drive dem til parring.

Selve parringen foregår på den måde, at hannen syngende flyver hen - og næsten som en kolibri - står stille i luften lige over hunnen, som nu med sitrende hale gør tegn til, at den vil tage imod, hvorpå han lander på ryggen af hende - og parringen foregår.

Reden blev ret hurtigt færdig - en lille (ca. 5 cm i diameter og 4½ cm i dybden) åben rede - meget sirligt bygget frit i nogle fyrregrene og altid forrest i fyrrebusken.

Der blev lagt 2 æg, hvilket var det normale antal hos mig, men enkelte gange blev der dog lagt 3. Hunnen alene ruger og det gør hun i 11-12 dage. Hannen flyver engang imellem op og mader hende på reden.

Når ungerne kommer, begynder en travl tid for forældrene, idet klerkefinkeunger er sultne næsten hele tiden, og det starter næsten med det samme, når de er kommet ud af ægget. Forældrene hjælpes ad med opmadningen - den sidste tid dog mest af hannen, og det vil sige, når ungerne er godt 2 uger gamle.

Når ungerne forlader reden, er de mellem 11 og 13 dage gamle, men er da ikke fuldt udvoksede, og halen er som regel kun et par centimeter lang, men ellers er de fuldfjerede. De klarer sig forbavsende godt alligevel og det er meget sjældent, at jeg har set en nyudfløjet klerkefinkeunge på bunden af volieren. 3-4 uger gamle er de selvstændige.

Den dag, de forlader reden, er denne lige så ren som da hunnen begyndte rugningen, *idet forældrene mader ungerne i den ene ende, for straks efter at være klar til at tage imod ekskrementerne i den anden ende!*

Til opmadningen af ungerne blev der, foruden det almindelige frøfoder, taget et æggefoder bestående af: hårdkogt æg (kogetid 12 min.), knuste hundekiks, lidt rasp blandet med spiret frø af forskellige hirsesorter - tilsat lidt hvedekimsolie og lidt druesukker. Jeg har også med held, i stedet for æggefoderet, brugt sandkage fugtet med vand og med lidt druesukker drysset ovenpå. Spiret kolbehirse har de altid fået 2 gange om dagen, således at det ikke hænger og bliver tørt og kedeligt og det bliver der taget meget af.

De første 3 år jeg havde dem, fik de ikke andet levende foder end det, de selv kunne finde i udendørsvolieren, men så blev den også grundigt gennemsøgt hver dag. Senere fik jeg en bananfluekultur, og det var lige noget for klerkefinkerne. Fluerne blev for det meste fanget på den væg, hvor kulturen stod op ad, og der blev fanget mange.

Melorme har aldrig været noget for mine klerkefinker, og jeg har aldrig set dem røre en eneste.

Ungerne har som regel gået sammen med forældrene indtil om efteråret når de skulle på udstilling, og selvom der kom flere kuld, og de ældste unger nåede at blive 5-6 måneder gamle, ja, så har det ikke givet anledning til stridigheder.

Mine Hvidstrubede Klerkefinker har altid gået sammen med mange forskellige slags slags fugle uden der er sket noget ved det; den gamle han kunne dog godt være lidt skrap overfor de andre fugle, som nærmede sig reden lige i den tid, hvor hunnen byggede, men han faldt hurtigt til ro igen såsnart hun begyndte at ruge. Det har dog aldrig været så voldsomt, at andre fugle er blevet beskadiget. Iøvrigt har jeg aldrig holdt andre klerkefinker sammen med dem, da jeg fra flere sider er blevet advaret derimod.

Jeg kan oplyse, at dette ene par igennem årene har givet mig følgende antal unger: 1966 2 unger - 1967 3 unger - 1968 4 unger - 1969 3 unger - 1970 5 unger - 1971 3 unger - 1972 8 unger og i 1973 4 unger.

I 1974 døde desværre den gamle hun, så det år fik jeg ingen opdræt af Hvidstrubet Klerkefinke. Jeg havde godt nok 4 klerkefinker gående i reserve - 3 hunner og 1 han, og en af hunnerne blev da også sat sammen med den gamle han, men uden resultat.

I 1975 fik jeg en unge af et andet par,

men iår er det ikke blevet til noget, hvilket nok er min egen skyld, dels fordi de ikke har haft de allerbedste forhold at gå under og dels fordi jeg har gjort mere for andre klerkefinke-arter.
Det kan være vanskeligt at finde et rigtigt par når man køber et »par« Hvidstrubede Klerkefinker, for selvom der er stor farveforskel på dem, kan en formodet hun - når man har haft den et stykke tid - udfarve til en han. Unger ligner fuldstændigt hunner, og jeg har læst, at der kan gå helt op til **3 år** inden udfarvningen finder sted, om dette er sandt, ved jeg ikke. Mine han-unger udfarvede fra de var *6–12 måneder.*
Sangen hos mange andre arter fugle fortæller ofte, at det er en han, men det gør det ikke hos den Hvidstrubede Klerkefinke, for der synger hunnen også.
Det var lidt om mine erfaringer med Hvidstrubet Klerkefinke, og jeg håber det har givet andre lyst til at holde disse herlige fugle - men desværre ser vi dem alt for sjældent hos fuglehandlerne.

Anerkendelse af danske 1. opdræt

Der har fra mange sider været spurgt, om SAMARBEJDET anerkendte 1. opdræt, og om de 1. opdrætsberetninger, der blev optaget i DANSK FUGLEHOLD blev anerkendt som 1. opdræt. Jeg skal derfor med nedenstående forsøge at give svar på disse spørgsmål.
SAMARBEJDET har ingen førsteopdrætsordning og fører altså ikke register over førsteopdræt, ligesom man ingen mulighed har for at præmiere sådanne opdræt. Sådanne ordninger findes kun på foreningsbasis, og så vidt jeg er orienteret, er der i øjeblikket kun 2 foreninger, nemlig Selskabet for Stuekulturer i Danmark og Foreningen for Fuglevenner, København, der har sådanne ordninger.
Det har på flere kongresser været drøftet, om SAMARBEJDET skulle overtage anerkendelse af 1. opdræt, men denne opgave er indtil nu ikke pålagt Arbejdsudvalget (Samarbejdets bestyrelse). Det ville også have påført SAMARBEJDET større økonomiske byrder, end man kunne bære. SAMARBEJDET er jo **foreningernes forening**, og derfor er det også foreningerne, der skal betale for de opgaver, SAMARBEJDET påtager sig.
Men - selvom der altså ikke fra Samarbejdets side foretages de undersøgelser, der normalt går forud for anerkendelse af et 1. opdræt, gør vi indsigelse overfor senere 1. opdræt, der anmeldes til en forening. Nyere opdræt vil derfor ikke blive hverken anerkendt eller præmieret, såfremt de opdræt, der beskrives i DANSK FUGLEHOLD iøvrigt er veldokumenterede og opfylder de betingelser, de 2 foreninger har opstillet for anerkendelse af 1. opdræt.
Et førsteopdræt beskrevet i DANSK FUGLEHOLD bliver altså i realiteten **anerkendt, men ikke præmieret.** Ønsker man en præmie, må man være medlem af den forening, man ønsker, der skal anerkende opdrættet. Det er for de 2 føromtalte foreninger tillige en betingelse, at artiklen ikke tidligere har været offentliggjort noget sted. Har den det, får man ingen præmie - men det er stadig et 1. opdræt.

Bent Hansen.

Mødeliste
for januar 1977:

5. **Silkeborg Fugleforening,** møde, Lemming Skole, onsdag kl. 19,30.
6. **Helsingør Fuglevenner,** møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
6. **Stuekulturs Fuglevenner,** møde, Mødelokalet Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
10. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** generalforsamling, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
10. **Vestegnens Fugleforening,** møde, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær 71, mandag kl. 20,00.
10. **Vestsjællands Fugleforening,** møde, Nørrevangsskolen, mandag kl. 19,00.
10. **Ålborg Fugleforening,** møde, Møllegården mandag kl. 19,30.
11. **Assens og Omegns Stuekulturforening,** møde, Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
11. **Frederikshavn Fugleforening,** møde, Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
11. **Foreningen for Fuglevenner,** møde, Sct. Andreasordenens Mødelokaler, Frederiksberg alle 11, tirsdag kl. 20,00.
11. **Silkeborg Stuekultur,** møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg, tirsd. 19,30
11. **Stuekultur for Nakskov og Omegn,** møde Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag kl. 19,30.
12. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark,** møde, Vanløse Forsamlingshus, Lindehøjen 12, Vanløse, onsdag kl. 19,30.
12. **Stuekultur Køge,** møde, Tøxens Skole, onsdag kl. 19,30.
13. **Holbæk og Omegns Fugleforening,** møde Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
13. **Næstved Fuglevenner,** møde, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.
13. **Fuglevennerne i Århus,** møde, Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
17. **Københavns Fugleforening,** oplysning om tid og sted hos formanden - (01) 58 21 68
17. **Varde og Omegns Fugleforening,** møde, Soldaterhjemmet, mandag kl. 20,00.
18. **Søborg Stuekultur,** møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen 1, tirsdag kl. 20,00.
19. **Fåborg Fugleforening,** møde Ungdomshjemmet, Grønnegade, onsdag kl. 19,30.
19. **Odense, møde,** onsdag kl. 19,30.
20. **Roskilde og Omegns Fugleforening,** generalforsamling, Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag kl. 19,30.
20. **Svendborg og Omegns Fuglevenner,** møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.
22. **Ålborg Fugleforening,** fællesmøde, Skalborggårdhallen, lørdag kl. 14,00.
24. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
27. **Næstved Fuglevenner,** generalforsamling, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg

Poul E. Johansen
Rosenørnsvej 11
5000 Odense, tlf. (09) 12 21 66

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf. (09) 71 23 13

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

Adresseændring

Enhver form for adresseændring bedes meddelt det stedlige posthus. Dette gælder enten det drejer sig om flytning lokalt inden for et postdistrikt eller flytning fra et postdistrikt til et andet.

Smil...

„Og vis aldrig dit næb her oftere!"

køb · salg · bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være DANSK FUGLEHOLD Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges: Rødskuldret og Elegant Græsparakitter samt Rødhovedet Dværgpapegøjer, alle unger fra 76. 1,1 Rosenhovedet, **evt. byttes** med Ganges Brillefugle og Rødbenet Honningsuger. **Egon Højsgaard,** Priorsløkkevej 83, 8700 Horsens, tlf. (05) 61 36 05.

Sælges: 1,1 Springparakit, 1,1 Gule Sangparakitter, 1,1 Bourks, 1,0 split Sangparakit, 1,1 Splendid, 0,1 Blå personata 75. **I bytte tages** 0,1 Elegant, 1,1 Pragtrosella. **Lind Jacobsen,** Porthusvej 58, 5700 Svendborg.

Købes: 1,1 Orangeblå Finke, 1,1 Brunstrubet Klerkefinke, 1,1 Brungumpet Klerkefinke, 1,1 Lille Kubafinke, 1,1 Meksikansk Sisken, Purpurkronfinker, par som enkelte. God pris gives! **Flemming Barslund,** Østre Boulevard 29, 4930 Maribo, tlf. (03) 88 16 87.

Sælges: 4,4 Sivastrild, 4 stk. Diamantfinker 76, 2,0 Ceresastrild. **Karl Laursen,** Vandlingvej 15, 6100 Haderslev, tlf. (04) 52 65 54 bedst efter kl. 18,00.

Sælges: 1,3 Splendid 76, 1,1 Springparakit 76, 3 stk. Rødhovedet Dværgpapegøjer, **evt. bytte** med andre fugle. **Mogens Præst,** Ingemanns alle 74, 6700 Esbjerg, (05) 13 52 78.

Sælges: 1,0 Elegans 75 150 kr., 1,0 Guldtangare 100 kr., 1 stk. Zebradue 76 50 kr., sælges evt. samlet for 250 kr., 1,1 Blå personata kan evt. indgå i byttehandel. **Jens Jørn Sørensen,** Holstebrovej 10, 6950 Ringkøbing, tlf. (07) 32 02 32 bedst efter 15,00.

Sælges: 4 stk. Munkeparakit 76, 0,2 Springparakit 76, 2 stk. Alexanderparakit 76, 2,2 Dværgvagtler 76. **Ervin Petersen,** Vesterænget 9, Hellevad, 6230 Røde-Kro, tlf. (04) 669577

Sælges: 1,0 Splendid 1970, 2,2 Splendid 1976, 0,1 Eelegant 1974. Ovenstående **byttes** med Gråhovedet Dvp. **Byttes for blodfornyelse:** 0,1 Mangefarvet Parakit med 0,1 Mangefarvet Parakit. **Edvard Knudsen,** Hjallesegade 22, 5260 Hjallese, tlf. (09) 15 10 44.

Sælges: Gule og Hvide mutationer af Agapornis personata, Gulbroget mutation af Agapornis roseicollis. **E. Hansen,** Begonievej 2, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 14 25 93.

Sælges: 3,2 Kinesisk Dværgvagtel, 1,1 Japansk Vagtel. Fuglene sendes ikke. **Elmar Christensen,** Østergade 7, 6650 Brørup, tlf. (05) 38 23 02.

Byttes: 0,1 A. nigrigenis (haves) med 1,0 A. nigrigenis. **Kai Clausen,** Storegade 35, 6740 Bramminge. Tlf. aften (05) 17 30 45.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

Blåvinget Smalnæbsparakit, meget sjælden, Andesparakit, Lessons Spurvepapegøje, Sorthovedet Dværgpapegøje. Alle importerede.
Valby Dyrehandel, Valby Langgade 26, tlf. (01) 46 93 39.

50 kg Parakitblanding 280,00 kr., 50 kg Undulatblanding 140,00 kr., 50 kg Tropeblanding 175,00 kr., 50 kg Kanarieblanding 185, 00 kr., 50 kg Ren Kanarie 350,00 kr., 50 kg Solsikke 278,00 kr. Hvide Nymfeparakitter, Springparakitter, Elegant, Splendid, Sodbrunhovedet, Blå Personata, Sorthovedet Dværgpapegøjer, Gråhovedet Dværgpapegøjer, Spurvepapegøjer, Mohrenkopf.
Tropehuset, Markedspladsen 10, 4300 Holbæk Tlf. (03) 43 04 85.

J. L. Albrecht-Møller »PAPEGØJEBOGEN« – Wiese: »TROPEFUGLENES LIV I FANGENSKAB«.

Dette er antagelig sidste gang jeg kan tilbyde PAPEGØJEBOGEN i hæfter – benyt Dem derfor snarest af tilbudet.
Som sidste gang udsendes 2 hæfter om måneden til kr. 32,– (moms og porto er iberegnet, kun tages forbehold mod evt. momsforhøjelse). Sættet består af 45 hæfter (hæfte 45 er et dobbelthæfte og beregnes for 2) med 158 farvetavler.
Udsendelsen påbegyndes, såfremt mindst 20 melder sig, ca. marts/april. Når udsendelsen er sluttet, vil der fremkomme tilbud på indbinding til dagspris.

– – – –

Ligeledes er det ved at være slut med Wiese: »Tropefuglenes liv i fangenskab« i hæfter.
Her tilbyder jeg at udsende 2 hæfter pr. måned til kr. 22,– (moms og porto er iberegnet, kun tages forbehold mod evt. momsforhøjelse). Sættet består af 16 hæfter med 43 farvetavler. Udsendelsen påbegyndes ca. marts/april. Her vil også fremkomme tilbud på indbinding. Alle bestillinger bedes foretaget skriftligt.
AAGE POULSEN – Søndergade 2A – 4050 Skibby.

DANSK FUGLEHOLD

FEBRUAR
1977
3. ÅRGANG

2

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32³ th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:
Side

Ny sats!

Vi havde håbet at kunne starte det nye år med en lille »ansigtsløftning« af DANSK FUGLEHOLD i form af en ny og mere tidssvarende sats - men på grund af leveringsvanskeligheder fra England, nåede satsen først frem efter at tidsfristen for trykning af januar-nummeret var udløbet.
Nu er den her imidlertid, og vi håber, at resultatet vil falde i læsernes smag. **Redaktionen.**

Samarbejdet's kongres 1977

Samarbejdet afholder sin årlige kongres i dagene **den 12. og 13. marts** på hotel Nyborg Strand. Nærmere om arrangementet i næste nummer.

Fugletyveri!

Jeg mener dette har sin berettigelse til at komme i bladet som en advarsel til andre fuglekollegaer: Et medlem af »Silkeborg Stuekulturforening« har fået stjålet 1,0 Stanley-parakit fra sit fuglehus den første mandag i december omkring kl. 19,30 - huset var oplyst og der er hørt støj derfra. Medlemmet er bosiddende i Gl. Rye. Såfremt der er nogen, som har købt Stanley-parakitter i december, eller som kender nogen som har, eller som bare har hørt noget, er vi meget interesserede. Der kan ringes på tlf. (06) 82 16 37 eller (06) 83 61 66.

f. Silkeborg Stuekulturer
V. Jespersen,
sekretær

Goulds-opdrættere

Samarbejdet har hjemtaget et mindre antal af bogen »Gouldian Finch Genetich & Colour Expectations« (se omtalen under »Små-nyt« i januar-nummeret).
Køb den mens tid er - oplaget er lille - prisen ligeså, nemlig:

kr. 12,00

pr. stk. incl. moms, men excl. porto, der tillægges hver enkelt ekspedition. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Litteratur

Samarbejdet kan, med en rabat på 10% formidle køb af nedennævnte bøger:

1. V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab i hefter. Pris kr. 140,-.
2. Aage Poulsen: Den lille Tropefuglene 34,50
3. Nørgaard-Olesen: Tangarer 1, p.t. udsolgt
4. Nørgaard-Olesen: Tangarer 2 75,00
5. M. Behnke-Pedersen: Kolibrier 75,00
6. Aage Poulsen: Prydfjerkræ 75,00
7. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen 1, 2 og 3 i hefter kr. 644,00.

Priserne er incl. moms og forsendelse, men fratrækkes de ovennævnte 10%.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Farvestrålende plakater

Det er nu lykkedes »Samarbejdet« at få den længe ventede forhandling af de store (ca. 55×90 cm), farvestrålende plakater med australske fugle.
Den bedst kendte er plakaten med papegøjer, lorier og kakaduer. Den viser 78 fugle af 59 forskellige former, dog er det kun hvor hunnerne har en væsentlig afvigelse, at disse er med.
Ny, spændende og måske endnu flottere er plakaten med de australske finker. Her er 47 fugle vist, de fleste i par, og Goulds-amadinen endda med en unge. Selvom det overvejende er fugle, vi kender som Græsfinker må vi notere, at Hecks Spidshalede Bæltefinke ikke er vist, men kun nominatformen med gult næb. Til gengæld er der så en illustration af Hvidøret Bæltefinke, en underart, der er så godt som ukendt i fugleliebhaveriet.
Til dem, hvis væsentligste interesse er ænder, gæs og svaner, er der også en plakat i samme fornemme udførelse. Herpå er illustration af ca. 60 fugle, dækkende 19 arter. Grunden hertil er, at flere af fuglene er afbilledet både på land, til vands og i luften, samt enkelte med ællinger.
Prisen på plakaterne er mere end rimelig, idet de kan sælges for

kr. 20,00

pr. stk. incl. moms, men excl. porto, der tillægges hver enkelt ekspedition. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelsen væsentlig.
Faste metalringe leveres i følgende størrelser:
Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l .
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley, mindre trop. duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o l..
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.
Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.
Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:
2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser.
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre trop. duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer, trævagtler o. l.
Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.
Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.
Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:

Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5000 Odense,
tlf. (09) 12 21 66.

Indbinding...

For de abonnenter, som måtte ønske det, kan det nu lade sig gøre at få indbundet »DANSK FUGLEHOLD« til en meget favorabel pris.
Indbindingen udføres som en solid biblioteksindbinding enten i rødt eller grønt kunstlæder med titel: DANSK FUGLEHOLD - årgang og årstal præget i guld på ryggen. Såfremt omslag og meddelelsessider ikke skal medtages i indbindingen, bedes dette oplyst ved bestillingen.
Pris pr. årgang kr. 30,00 incl. moms og forsendelse. Betalingen vedlægges forsendelsen - i modsat fald pålægges yderligere kr. 4,50 i postopkrævningsgebyr. **Husk indholdsfortegnelsen!**
Ved bestilling skal bladene sendes til: **Bogbinder Jørgen Petersen, Perlegade 91, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 55 95.**

Sidste!

Den helt overvældende interesse fra abonnenternes side for indbinding af DANSK FUGLEHOLD har bevirket, at vor gode bogbinder har bedt os oplyse, at man desværre indtil videre må påregne en leveringstid på op til 2 måneder, alt afhængig af den indkomne mængde bestillinger.

Samarbejdet's postgirokonti:

9 26 15 67: Dansk Fuglehold, Samarbejdet's blad Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., anvendes kun til betaling af abonnement på »Dansk Fuglehold«.
9 13 32 40: Samarbejdet mellem danske Fugleforeninger, **Ringsalget,** Rosenørnsvej 11, Odense, anvendes kun ved bestilling og betaling af DF-ringe.
1 20 44 75: Samarbejdet mellem danske Fugleforeninger, **Kassereren,** Tyreengen 32, 3. th., 4220 Korsør, anvendes ved alle øvrige betalinger til »Samarbejdet«.
Det bedes i alle tilfælde anført, hvad betalingen skal dække, ligesom rubrikken »indbetaler« bedes udfyldt så tydeligt og fyldestgørende som muligt (blokbogstaver el. skrivemaskine).

Adresseændring

Enhver form for adresseændring bedes meddelt det stedlige posthus. Dette gælder enten det drejer sig om flytning lokalt inden for et postdistrikt eller flytning fra et postdistrikt til et andet.

Mødeliste

for februar måned 1977:

1. **Assens og Omegns Stuekulturforening,** møde, Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
1. **Silkeborg Stuekultur,** møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag kl. 19,30.
2. **Silkeborg Fugleforening,** møde, Lemming Skole, onsdag kl. 19,30.
2. **Stuekultur Køge,** Tøxens Skole, onsdag kl. 19,30.
3. **Helsingør Fuglevenner,** møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
3. **Stuekulturs Fuglevenner,** møde, Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
5. **Als Fuglevenner,** generalforsamling, Egen Forsamlingshus, Guderup, lørdag kl. 13,30.
8. **Foreningen for Fuglevenner,** møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg alle 11, tirsdag kl. 20,00.
8. **Frederikshavn Fugleforening,** møde, Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
8. **Stuekultur for Nakskov og Omegn,** møde, Forsamlingsbygningens store sal, tirsd. kl. 19,30
8. **Ålborg Fugleforening,** generalforsamling, Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
9. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark,** møde, Vanløse Forsamlingshus, onsdag kl. 19,30.
10. **Fuglevennerne i Århus,** møde, Kongreshuset, Amaliegade kl. 19,30.
10. **Holbæk og Omegns Fugleforening,** møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
10. **Næstved Fuglevenner,** møde, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.
10. **Roskilde og Omegns Fugleforening,** møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, Roskilde, torsdag kl. 19,30.
14. **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund,** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
14. **Vestegnens Fugleforening,** møde, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær 71, mandag kl. 20,00.
14. **Vestsjællands Fugleforening,** møde, Nørrevangsskolen, mandag kl. 19,00.
15. **Søborg Stuekultur,** møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen 1, tirsdag kl. 20,00.
16. **Fåborg Fugleforening,** møde, Ungdomshjemmet, Grønnegade, onsdag kl. 19,30.
16. **Odense,** møde, Fyns Forum, onsdag kl. 19,30
17. **Svendborg og Omegns Fuglevenner,** møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.
21. **Københavns Fugleforening,** oplysning om tid og sted hos form.: (01) 58 21 68.
24. **Næstved Fuglevenner,** møde, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.
28. **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund,** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.

Blåvinget Smalnæbsparakit

Brotogeris c. cyanoptera

H. H. Jacobsen, Hjortshøj

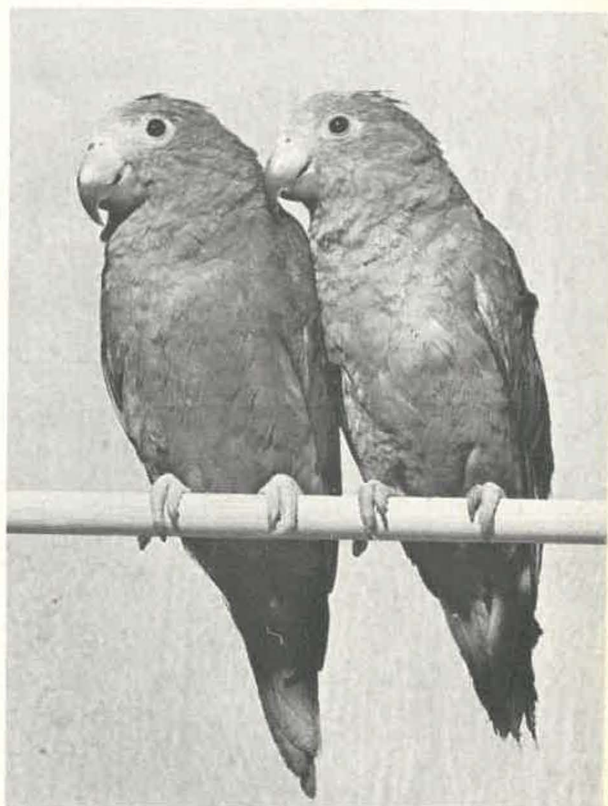

To af de nyimporterede fugle - foto Erik Jensen

Jeg kunne nemt have valgt en anden overskrift, f. eks.: *Utroligt, men sandt!,* eller: *Så er det sket igen.* Uanset hvilken, så skulle den udtrykke både forbavselse og forbløffelse. Jeg kan forstå, at vi får nye sjældne og spændende fuglearter hjem, men af de rigtige papegøjer – nej, dertil er udvalget for begrænset.

For kun kort tid siden fik vi en lille flok af den aldrig før i vores fuglehold forekommende ANDES TYKNÆBSPARAKIT. Vi har benyttet det videnskabelige navn *Bolborhynchus andicolus* (Finsch) til den, men der må nok sættes et spørgsmålstegn ved dette. Jeg tror, at det vil være mest korrekt at benytte navnet *B. orbygnesius* (Souancé) i stedet. Førstnævnte er dateret 1874, og sidstnævnte har prioritet fra 1856. Dermed er dog ikke alt sagt. På grund af en mindre lighed med Citronparakitten (som de blev kaldt af eksportøren), er den også blevet placeret som en af dennes underarter med navnet *Psilopsiagon aurifrons orbynesius.* I gamle tyske skrifter omtales den som Grosser Zitronen–Sittich. Citronparakit og Aymaraparakit *(Amoropsittaca aymara)* anerkendes ikke mere? som selvstændige slægter og er genforenet med *Bolborhynchus* (Tyknæbsparakitterne), hvis bedst kendte art er Katharinaparakitten. Hermed kunne jeg godt have endt afsnittet, evt. med en bemærkning om, at denne fugl har fået en interessant systematik, og at det er disse ting, der gør den side af fugleliebhaveriet (nomenklaturen), levende og spændende, men sådan skal det ikke være. Af snørklede, og nu næsten uforklarlige veje, fandt jeg nemlig ud af, at man formentlig med rette kan skrive, at Papegøjebogens F 15 nr. 3 og F 16 nr. 5 er synonymer (een og samme fugl). Ud-

seendet, synes jeg, ligger mellem farvebillederne af de to fugle på tavle 67.
Nu er vi blevet velsignet med endnu en ny, og førhen lige så jomfruelig smalnæbsparakitart, i vores fuglehold.
Ildvingeparakitten kender de fleste af udseende, og dem, der har den, holder af den. Kanarievinget ses næsten lige så ofte, og er lige så værdsat. Hvidvinget påstås også at forekomme, og vi har stadigvæk enkelte Toviparakitter i vore bure og volierer. Så er slægten placeret.
Den nye er BLÅVINGET SMALNÆBSPARAKIT, hvoraf en lille flok nu er importeret, og den glæder jeg mig til at stifte bekendtskab med. Jeg har haft TOVIPARAKITTEN, så jeg ved, de er til at have med at gøre, selvom man endnu aldrig har set et fuldført opdræt.
Også her er systematikken flydende, og jeg gør gerne den indrømmelse, at jeg ikke har helt hold på den. Efter at have været placeret, først som en variant af Tuipara Smalnæbsparakit, og dels også som Toviparakit, sættes den endelig som en underart af sidstnævnte med de rettigheder, der følger med dette. (1937). I den moderne nomenklatur er den ophøjet til en selvstændig art med underarterne *beniensis* og *gustavi*, ydermere er det (vistnok) foreslået, at disse skal forenes med *B. c. chrysopterus*, Gyldenvinget Smalnæbsparakit, der har underarterne *tuipara* og *chrysosema*. Sidstnævnte kaldes herhjemme Gulpandet Smalnæbsparakit, så det bliver en art med *meget* stor variation mellem de enkelte former.

Den aktuelt importerede er som nævnt Blåvinget Smalnæbsparakit, og den kan kort beskrives som følger:
Længde: 18,5 cm (som Toviparakitten).
Farver: Grøn med et olivenfarvet skær på oversiden. Undersiden lysere grøn. Forhovedet er gulligt, og issen med tydeligt blåt skær. Orange hageplet. Tommelfjer, hånddækfjer og svingfjer dybblå, sidstnævnte med grøn søm på yderfanen. Halens overside har blå midte, og undersiden gulgrøn. Overnæb brunt, hvidligt ved basis; undernæb lyst brunlig hornfarvet.
Udbredelse: Områder i det nordvestlige Brasilien, Orinoco i Venezuela, Columbia øst for Andesbjergene, Ecuador og østlige Peru.
Det er altså et ret stort udbredelsesområde, men den hører alligevel til de sjældent forekommende, at dømme efter de fleste kilder. På den anden side, så rapporteres der fra det sydøstlige Columbia, at det er den mest almindelige papegøjeart, og at man ser flokke af den hver dag.
Den er sjælden i fugleliebhaveriet, dog har der af og til været et eksemplar i England, men den eneste regulære import på ca. 40 individer i 1969 blev delt, og hovedparten heraf sendt til Syd-Afrika.
Nogen beretning om deres liv og adfærd hos liebhavere eksisterer åbenbart ikke, så selvom vi i første omgang antagelig ikke får nogen opdrætsberetning, vil en artikel om de øvrige aktiviteter, være mere end velkommen.

Små-nyt...

Den er kun flyttet ——
Ornithologen Henning Skov, Viborg, udtaler til Århus Stiftstidende, at når vores nuværende ynglebestand af storke uddør, så vil det være slut for denne art i vores fauna. Han oplyser også, at der kommer 60 unger på vingerne herhjemme i år, men at de ikke vil komme tilbage. Mon de flytter til Estland? I årg. 21 af ARDEOLA dokumenteres, at der i 1841 kun fandtes eet par storke i Estland, og en tælling i 1974 viste, at denne bestand nu bestod af 1060 eksemplarer. Jeg er overbevist om, at årsagen skyldes afvandingen af vore moser. HHJ.

MIDDEL MOD INDVOLDSORM.
Det kendte middel »LEVO-RIPERCOL« til bekæmpelse af indvoldsorm hos fugle, kan nu fås i håndkøb på apoteker eller hos materialister.
forts. side 28

Opdræt af Broget Astrild

Pytilia melba (L.)

Flemming Barslund, Maribo

Foto Thomas Brosset

Nomenklatur: Fringilla melba Linnaeus, Systema Naturae, 10. Ausg., p. 180 (1758). *Aegintha melba l.* Russ, Die Prachtfinken, S. 60. *Pytilia melba* (L.). *P. citerior* Strickl., Neunzig, Fremdl. Stubenvögel, S. 356. *Pytilia melba* (L.), Aschenborn, Die Prachtfinken, 2. olpag, S. 56.
Engelsk: Melba Finch, Melba, Grey-naped Pytilia, Crimson-faced Waxbill, Fire-throated Finch, Yellow-throated Waxbill.
Tysk: Buntastrild.
Fransk: Beau-Marquet, Elégante.
Hollandsk: Bonte Astrild.
Farvebeskrivelse: Hannen er på pande, kinder, hageparti og strube stærk rødorange til næsten skarlagenrød. Nakken og halssiderne er grå, medens ryggen og skulderfjerene er olivenfarvede. Overhaledækfjerene er røde, brystet gulbrunt. Under det øverste brystparti ses en mængde rækker af fine tværlinier. Disse kan variere meget fra fugl til fugl, idet der er kendt mindst 9 lokalracer, der dels er mere eller mindre stribede, dels viser mere eller mindre gult og rødt i ansigts-

masken. Vingerne er mørkebrune med gule rande. Halen er næsten sort. Øjne og næb er røde, fødderne brunlige.
Hunnen er mattere farvet. Hovedet er gråligt, strube og bryst lysegråt. Tværlinierne er ikke så skarpe som hos hannen, og alle farvenuancerne er i det hele taget kun en afglans af hannens. Størrelse ca. 13 cm.
Udbredelse: Vest- og Østafrika, men den har et meget stort udbredelsesområde, hvilket har bevirket, at der kendes så mange lokalracer.

Denne smukke·repræsentant for de farvestrålende »afrikanere«, ses enten næsten aldrig i handelen eller i større mængder, når den endelig når hertil.
Den kan være lidt sart ved ankomsten og bør ikke udsættes for kølig luft og træk. Kosten er hirsefrø af alle sorter, spirede kolber (har De lagt mærke til, *hvor* mange fugle, der er glade for spirede kolber?). Dertil kommer, at den også tager en masse levende foder.
I naturen bygger den Brogede Astrild sin rede i trygge omgivelser. Reden har form som en meget lille melon. Det er ret svært at opdrætte denne fugl i fangenskab. Den er villig til at bygge rede og lægge æg, og den ruger også tit trofast, men når ungerne kommer, nægter den som regel at made dem op. Den er dog blevet opdrættet flere gange. Der er andre fugle, der »snylter« på Broget Astrild, bl. a. Paradisenken bruger den som værtsfugl, og kan De præstere et kuld unger af Broget Astrild med en Paradisenke-unge i tilgift, vil De med garanti få enhver fugleudstillings største medalje!
Opdræt af Broget Astrild har altid stået for mig som en ønskedrøm, bl. a. fordi det danske førsteopdræt af denne fugl fandt sted i *Maribo,* nemlig hos dr. Ib Hansen i 1937, og derigennem har jeg ligesom følt mig forpligtet til også at prøve det. Da jeg indtil for ganske få år siden ikke engang kunne få opdræt af Auroraastrild, mente jeg dog, at opdræt af den Brogede Astrild lå helt uden for mine rammer. Nu er opdræt af Broget Astrild forøvrigt ikke så sjældent her på Lolland-Falster. Lars Johansen, Ø. Toreby, og Gunni Nielsen, Systofte, har hver prøvet det et par gange, men de er jo også dygtige. Men tilbage til mit opdræt.
Efterhånden fik jeg jo luret dem kunsten af, hvordan man får Auroraastrild unger på pind, og da jeg havde fået unger af disse fugle 4 år i træk, og da alene et par det sidste år gav 9 unger, mente jeg tiden var inde til at prøve kræfter med den Brogede Astrild.
Gunnar Clausen, Bandholm, havde haft adskillige sendinger hjemme af Broget Astrild, heriblandt en efter min opfattelse helt afvigende race, der intet rødt havde i hovedet, men til gengæld var stærk gul. Den kaldes på latin *Pytilia melba citerior.* Den er uhyre sjælden, også i området i Nordøstafrika, hvor den lever og i dag kan man jo nok ærgre sig over, at man ikke købte disse fugle. Ved en af disse sendiger hos Gunnar Clausen købte jeg 3,3 af den Brogede Astrild. Jeg købte dem samme dag, som han havde modtaget dem fra importøren, idet jeg mente, at jeg lige så godt selv kunne sørge for akklimatiseringen af dem, og fordi jeg tidligere med stort held havde gennemført akklimatiseringen af bl. a. 20 stk. Tøjleastrild, 20 stk. Grønrygget Astrild og 20 stk. Sumpastrild, som jeg også havde hentet samme dag, de var kommet hos fuglehandleren.
Jeg havde derhjemme rigget en lille voliere til på 1×1×1 m med kviste og anbragt avispapir på bunden, hvori de skulle gå i karantæne i ca. 3–4 uger. Der var hængt hirsekolber derind, og forskellige slags hirse stod i skåle, drikkevand i pumpeglas, hvor jeg selvfølgelig sikrede mig, at fuglene forstod at drikke af disse. Allerede 2. dagen blev pumpeglassets drikkevand skiftet ud med »Stimulite Nectar Food«. Nogle pragtfinker, blandt dem Alfeastrilden, tager i naturen små blomster og dermed blomsterhonning. I fangenskab drikker disse fugle gerne honningvand, ca. 1 teskefuld honning opløst i en halv kop vand.
Jeg har i en årrække til mine pragtfinker benyttet et engelsk præparat for honning-

sugere og brillefugle, nemlig førnævnte »Stimulite Nectar Food«, som også kan fås i Danmark. Præparatet indeholder foruden en række vitaminer alle nødvendige ingredienser og tages gerne af de fleste pragtfinker. Foderet er tyktflydende, sirupsagtigt og meget let at blande: 2 teskefulde Stimulite blandes med 3 dl. varmt, ikke kogende, vand og omrøres til det er opløst, og gives som bifoder en gang i døgnet, så meget som der bliver taget på nogle timer. Det gives bedst i en drikkeautomat med plastiktud, der altid må holdes ren. Dette foder fik de Brogede Astrilder ubegrænset af de første 14 dage, og jeg er overbevist om, at man kunne redde mange sarte pragtfinker i akklimatiseringsperioden ved at vænne disse fugle til at tage Stimulite-blandingen, således at de altid var kraftigt mætte, uanset om de havde frøvægring eller lignende, da de kan leve af blandingen alene. Selvfølgelig må man ved siden af kræse op med alt muligt forskelligt foder, således at man hurtigt kan se, hvad de helst vil tage.

Med en lille blomstersprøjte blev de 3 gange om dagen douchet med en meget mild chinosol-opløsning.

De stod alle akklimatiseringen godt igennem. Forinden jeg havde lukket dem ind i volieren, havde jeg givet dem celloluidringe på hvert ben, 6 forskellige farver, men ens på hver fugl, således at de var nemme at kende, uanset hvilken vinkel man så dem fra. Jeg brugte mange timer til at iagttage dem i, og efterhånden som tiden gik, lagde jeg mærke til, hvem der holdt sammen to og to. Dette blev noteret ned, og en skønne dag mente jeg mig så sikker, at jeg kunne dele dem på 3 volierer parvis.

Hvorfor nu det, vil den snedige læser sige, *der er jo tydelig kønsforskel,* men hertil er kun at svare, giv dog fuglene en mulighed for sympati-parring, jeg tror personligt på, at ved vanskelige opdræt er dette en mægtig fordel. Ved Dværgskadefinken har jeg observeret, *at de par, der har haft mulighed for sympati-parring har givet de bedste resultater!*

Parret som fik unger, fik en voliere på 1 ×1×1 m indendørs med adgang til en udendørs på 3×2×1 m godt beplantet med hyld, vildrose, humle, bambus og elefantgræs. I forvejen gik der 1,1 Sumpastrild, 1,1 Fischers Vidafinke, 1,1 Rød Dråbeastrild, 1,1 Vagtelastrild, 1,1 Purpurkronfinke, 1,1 Schlegels Dråbeastrild, altså ialt 7 par svarende til 1 par pr. m^3. Det viste sig at være en lille, harmonisk sammensætning.

De Brogede Astrilder havde i forsommeren interesseret sig meget for en kurverede i udendørsvolieren i ca. 1,2 m højde. En dag så jeg hannen flyve med strå i næbbet, og kort tid efter var der bygget en særdeles sjusket rede. Som redemateriale havde de benyttet kokostrævler, hø, lidt halm, som de havde stjålet fra Diamantfinke-reden i nabovolieren (prøv forresten at give Deres Diamantfinker halm som redemateriale, det kan mange gange få selv den sløveste Diamantfikehan til at danse på pinden med halmstrå i næbbet), endvidere friske græsstrå, til sidst polstret med lyse fjer. Hunnen rugede 2 gange på henholdsvis 2 og 4 ubefrugtede æg, men 3. gang lykkedes det. Den 5. juli observerede jeg 3 æg, og der blev nu ruget skiftevis af hannen og hunnen. Den 18. juli klækkede første æg og dagen efter det andet æg, det sidste var ubefrugtet.

Fuglene var forøvrigt ikke spor sky, når jeg kom i nærheden af reden, de kikkede kun nysgerrigt på mig.

Den 19. juli lå der 2 sortbrune, dunede unger i reden. Det spændende var nu, ville de made dem, og ville de tage mit opmadningsfoder, men det voldte ingen problemer. I en blandet samling er det altid vanskeligt at sige, hvad det enkelte par lige netop bruger til deres unger og til sidst i min artikel har jeg derfor nævnt det foder, der var til deres rådighed. På grund af forældreparrets tamhed, mener jeg dog at kunne sige, at de friske myrepupper (havemyrer) 3 gange om dagen, var et meget yndet foder, ligesom de grønne bladlus i vildrosen, som var plantet i volieren, havde deres største inter-

esse, jeg havde også indtryk af, at de drak mere »*Stimulite nectar food*« end ellers, særlig da ungerne var små. Da ungerne var ca. 8 dage gamle, havde jeg indtryk af, at forældrene spiste særdeles meget spiret hirsekolbe.
Ungerne trivedes vel, og den 5. august om morgenen fløj 2 fuldt befjerede unger af reden, og de blev endnu i ca. 15 dage madet af forældrene. Ungedrağten er brunliggrå på brystet med antydning af lysere tværstribning, olivengrøn på ryggen, røde overhaledækfjer, sort næb og sorte fødder. Allerede efter 1½ måneds forløb viste den ene tegn til den røde farve i ansigtet og på struben. De 2 unger viste sig at blive 1,1.
Den 22. august observerede jeg atter 2 æg i reden, og den 6. september lå der igen 2 unger i reden. Da det på det tidspunkt var umuligt at skaffe friske myrepupper, måtte de opmades med nedennævnte foderemner, men efter 12 dages forløb blev de 2 unger desværre kastet ud af reden og døde.
En advarsel til dem, der er så heldige at opdrætte Brogede Astrilder: *Fang ungerne ud af volieren senest når de er 10 uger gamle. Hannernes udfarvning begynder i 3 måneders alderen, og man kan da risikere, at de bliver dræbt af den gamle han.*
Til slut det foder fuglene havde til deres rådighed: Tropeblanding, skovfugleblanding, *Bogena Kanarie Kernvoeder, JOKO mix nr. 70* (en blanding fremstillet af mange slags produkter specielt til pragtfinker og finker, fremstillet af *Vogelhof Joko i Vesttyskland),* spiret kolbehirse, revet gulerod, revet æble tilsat *Biokraft* (animalsk protein), »*Stimulite Nectar Food*«, *Vitakalk, Claus* insektfoder, type 1a (sort) med honning, ubegrænsede mængder af friske myrepupper 3 gange dagligt samt hvad de kunne finde af insekter i udendørsvolieren.
Den Brogede Astrild kan hermed anbefales på det varmeste. Hannens dejlige triller, den smukke fjerdragt og dens fortrolighed vil også altid skaffe den tilhængere.

Litteraturfortegnelse:
Curt af Enehjelm: Pragtfinkebogen. V. Wiese: Tropefuglenes Liv i Fangenskab. Aage Poulsen: Tropefuglenes Liv i Fangenskab. Klaus Immelmann m. fl.: Vögel in Käfig und Voliere, bind 1. F. Robiller: Prachtfinken, Dünnschnäbelige. Horst Bielfeld: Prachtfinken, Ihre Haltung und Pflege. Carl Aschenborn: Die Prachtfinken. Karl Neunzig: Fremdländische Stubenvögel. Jürgen Nicolai: Käfig- und Volierenvögel. Jürgen Nicolai: Vogelhaltung - Vogelpflege.

Kommentar til linieavl...

For at supplere artiklen i 2. årg. nr. 9 om linieavl, skal en anden type formel nævnes, som man også kan arbejde ud fra. Den før omtalte agatbeskrivelse vil blive omarbejdet til denne formel.
Vi tager udgangspunkt i en grøn han, den har følgende symboler:

(x) s+ rb+ B+ G+
(x) s+ rb+ B+ G+

Man kan se, at de to x-chromosomer med egenskaberne s+, rb+, B+ og G+ her står på hver sin side af stregen. I det efterfølgende udelades B+ og G+ for at lette forståelsen. s+ står for det sorte melanin og rb+ for afbleget (reduceret) brunt melanin. Lad os vende tilbage til formlen, når der sker en mutation forsvinder +tegnet, alt afhængig af hvilken egenskab det går ud over. Formlen for agat kommer til at se således ud:

(x) s+ rb
(x) s+ rb agat han

Hvad er der sket, jo, rb er uden +, d. v. s. der er sket en mutation i rb-genet, og

her drejer det sig om en reduktion af det brune melanin, hvorved agaten får sit karakteristiske afblegede udseende.
Hunnerne må heller ikke glemmes:

$\frac{(x)\ s+\ rb+}{(y)}$ grøn hun $\qquad$ $\frac{(x)\ s+\ rb}{(y)}$ agat hun

Når vi skal parre fuglene, skal vi blot flytte rundt på X og Y chromosomerne inden for formlen. For agat hannen benævnes det ene x–chromosom med et 1–tal og det andet med 2, x–chromosomet hos hunnen får tildelt 3 og y–chromosomet 4.

Agat han $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{2\ (x)\ s+\ rb}$ $\times$ grøn hun $\frac{3\ (x)\ s+\ rb+}{4\ (y)}$

F 1 bliver:

sønnerne $\frac{1\ (x)\ 2+\ rb}{3\ (x)\ s+\ rb+}$ grøn/agat og $\frac{2\ (x)\ s+\ rb}{3\ (x)\ s+\ rb+}$ grøn/agat

Da + dominerer over faktoren uden +, bliver disse hanner begge grønne med arvelighed for agat, og det passer udmærket med T. Ahlins formel.

døtrene $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{4\ (y)}$ agat og $\frac{2\ (x)\ s+\ rb}{4\ (x)}$ agat

y–chromosomet har ikke knyttet de faktorer til sig, som vi bruger, og derfor aflæses farven på fuglen direkte af x–chromosomet.

Agat han $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{2\ (x)\ s+\ rb}$ $\times$ agat F 1 hun $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{4\ (y)}$

F 2:

sønnerne $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{1\ (x)\ s+\ rb}$ agat og $\frac{2\ (x)\ s+\ rb}{1\ (x)\ s+\ rb}$ agat

døtrene $\frac{1\ (x)\ s+\ rb}{4\ (y)}$ agat og $\frac{2\ (x)\ s+\ rb}{4\ (x)}$ agat

Dette svarer fuldt ud til X1X1, X2X1, X1Y og X2Y.
På denne måde kan man blive ved gennem generationer, eller hvis man sætter nyt blod ind, betegne de nye chromosomer med nye tal, 5, 6, 7, 8 o.s.v.

Redaktionen.

Perlehalsduen

Streptopelia chinensis

Aage Thomsen, Bjergby

Undertiden også kaldet Tigerdue og Kinesisk Turteldue.

Farvebeskrivelse iflg. Aa. Poulsens Prydfjerkræ:
Han: Hoved gråt, panden lysere, baghovedet har en uklar vinrød farve. Nakkefjerene gaffelformede. Bred sort nakkering med små hvide pletter. Øvrige overside lysebrun. Kropsider og underhaledækfjer grå, øvrige underside dyb vinrød. På hage og bug er farven lysere. Vingedækfjer lysebrune til blågrå, svingfjer sortagtige med smalle lyse rande, inderste armsvingfjer lysebrune. Midterste halefjer lysebrune, det næste par sortbrune, og de følgende er sorte med grå spidser, yderst med brede, hvide spidser. Øjet orangerødt, næbbet mørkt. Benene rosarøde. Længde 32 cm.
Hun: Lidt mindre, og øjet synes at være lidt mere gult. Fjerdragten en anelse mere brun.
Både han og hun kurrer, men ikke ens.
Hjemsted: Ceylon, For- og Bagindien, østlige Kina, Hainan og Formosa. Arten er indført på Mauritius, Celebes, Molukkerne, Hawaiiøerne, Australien og i Californien.

Jeg købte mine Perlehalsduer i foråret 1975 af en bekendt, som igen havde købt dem af en anden for at være Senegalduer. Men de hører jo også til samme gruppe. Duerne var købt for at være et par, og der er da heller ikke megen forskel på han og hun.
De gik sammen i en udendørs voliere (1 m bred, 3½ m lang og 2 m høj), men der var evig krig mellem dem. De kurrede begge ens, så jeg blev mere og mere sikker på, at det var 2 hanner. Om efteråret var jeg så heldig at finde 2 Perlehalsduer hos en fuglehandler i Ålborg, og han oplyste mig tillige om, at ingen af hans duer kurrede, og de var da også en smule mere brune end mine. Det var næsten helt sikkert 2 hunner, og vi byttede med en af mine og en af hans. Da jeg kom hjem med den, kunne duerne straks sidde på samme pind, og der var ingen slagsmål mere.
Duerne gik i volieren hele vinteren, og om foråret begyndte de at bygge rede. Jeg havde sat en hylde op oppe under taget i volieren, og på denne havde jeg lagt nogle grangrene med græs oven på. Der byggede duerne rede af nogle små kviste, men nogen egentlig rede blev det ikke til, kun lidt flytning rundt med kvistene. Der blev lagt 2 flødefarvede æg med 2 dages mellemrum. Æggene blev ruget af hannen om dagen og hunnen om aftenen og natten, men æggene var ubefrugtede. Dette gentog sig 6 gange uden resultat.
Da duerne havde haft æg et par gange, prøvede jeg med spiret hvede i en lille skål (på grund af hvedens store indhold af e-vitamin), men jeg kunne ikke rigtig blive klar over, om det var duerne eller et par Japanske Vagtler, som gik i volieren, der åd det.
Så begyndte jeg at blande hveden i frøet hver dag, og i september lykkedes det endelig. 2 befrugtede æg og 2 unger på pind, og nu i november ruger de igen på

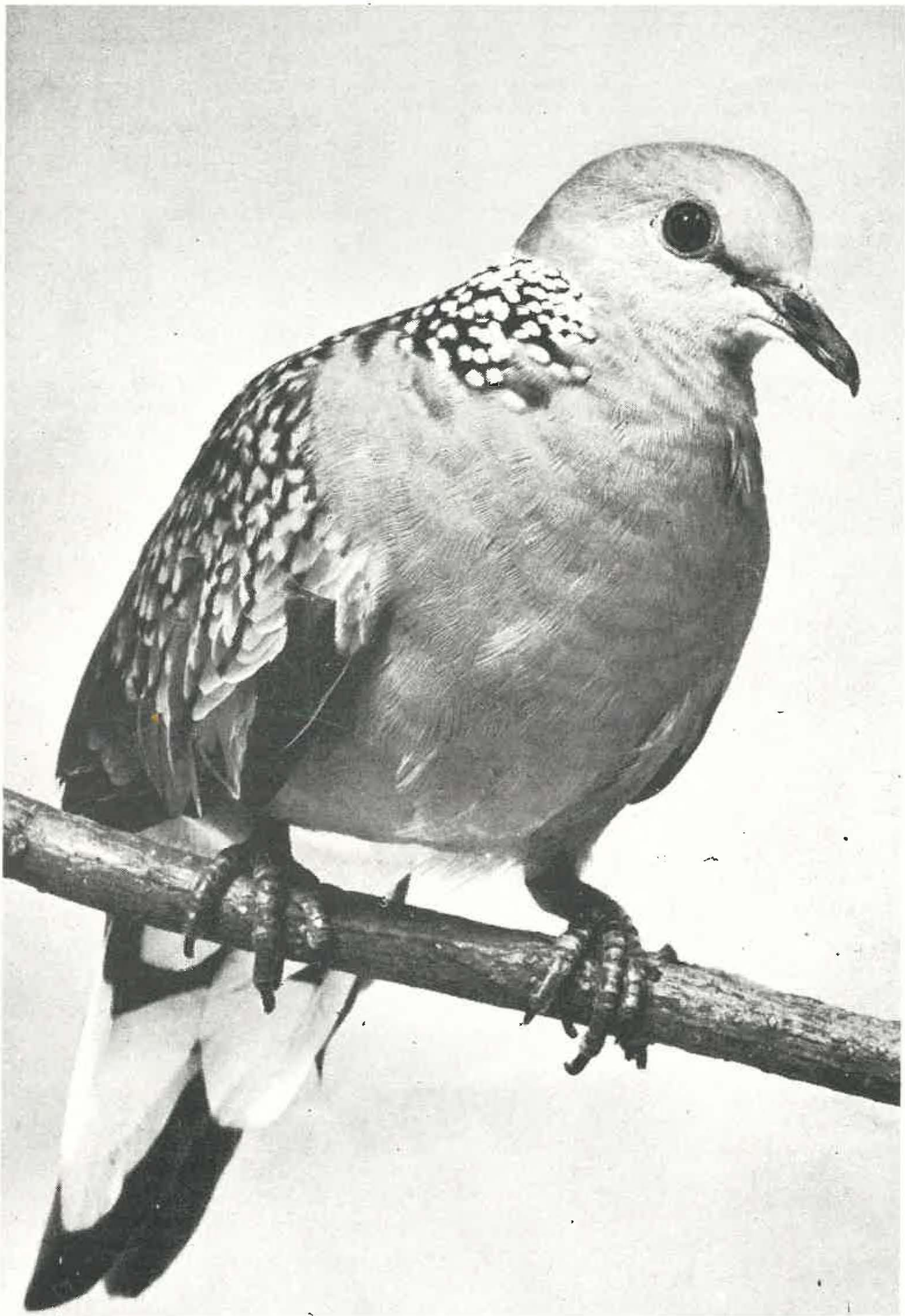

befrugtede æg. Rugetiden er 14 dage, og når ungerne er ca. 20 dage, forlader de reden.
Det er en dejlig due at arbejde med, men den skal helst have ro omkring sig. Det gamle par var rolige, men ungerne derimod var meget sky den første tid uden for reden, men det fortog sig heldigvis hurtigt.
Foderet består af en del kanarieblanding, en del finkeblanding, lidt græsfrø og lidt granuleret fasanfoder. Ligeledes får de blå valmue, spiret hvede, grønt, universalfoder og en blanding af æggeskaller, strandskaller, trækul og lidt groft køkkensalt. Vandet skal helst gives i en stor skål, da duerne fra naturens side opholder sig meget i nærheden af vandet og ofte tager bad i rugetiden. En ting må aldrig mangle, nemlig groft sand i bunden af volieren, det skyldes, at duerne sluger frøet helt og derfor jævnlig må have grus i kråsen til at male frøet i stykker med.

Opdræt af Taranta-Dværgpapegøje

Agapornis t. taranta

H. J. Johansen, Broballe

Da jeg før har skrevet en opdrætsberetning om Taranta, vil jeg gøre det ganske kort denne gang. Det er de samme fugle, jeg skriver om, men da de ikke har opført sig på samme måde som første gang, synes jeg det er på sin plads at jeg skriver igen.
Altså – da de ikke ville gå igang igen i deres bur, som de havde i fyrrummet, flyttede jeg dem i maj måned 74 ud i deres gamle voliere. Der gik de så hele sommeren, indtil de i oktober begyndte at interessere sig for redekassen igen. Det fortsatte i november på samme måde. Hunnen var i kassen det meste af tiden, hvor hun skrabede og smed savsmuld og spåner ud af den.
Det meste af december gik på samme sæt, og så besluttede jeg at flytte dem ned i mit fyrrum, hvor de også ynglede sidst. Jeg tror, de kunne kende det hele igen, men da hunnen havde tømt redekassen for indhold, tog jeg risikoen og gav dem en ny, der var halvfyldt med pilegrene og fugtigt savsmuld. Det forstyrrede dem åbenbart ikke, for nogle dage senere kunne jeg se, at hunnen var med æg. Den 28/12 så jeg efter i kassen, og der var da 2 æg.
Herefter så jeg kun hunnen en enkelt gang om dagen, når den var ude for at hente små stykker pilebark. Det er 1–2 cm lange stykker, som jeg aldrig rigtigt har fået at se hvordan den transporterer. Den 22/1 hørte jeg de første klynkende pip fra kassen. Rugetiden var så 24–25 dage. 26/1 kikkede jeg i kassen, og der var da 2 unger og 2 æg, som var mørke. Den 1/2 havde de fået endnu en unge, men den døde desværre 10 dage gammel. Det sidste æg var der en død unge i. 14 dage gamle fik ungerne fast ring på.
Jeg synes, at Taranta-ungerne er længere om at udvikle sig, eller måske vokser de ikke så hurtigt som de andre dværgpapegøjearter.
Fuglene har dagligt fået æbler, gulerod, fuglegræs, kolbehirse, parakitblanding og »Parkra-blødfoder«. Jeg har også prøvet med figner og appelsiner, men fuglene rører det ikke.
Jeg kunne godt tænke mig at høre fra andre, som har erfaring med Taranta, om ynglevillighed, ved flytning, redemateriale eller lignende. Jeg har selv 3 par af disse dejlige fugle, og der er faktisk ingen af dem, der opfører sig ens.

Heck's Spidshalet Bæltefinke

Poephila acuticauda hecki

Jørn Haaning, Græsted.

Interessen for australske pragtfinker var i mit tilfælde noget pludseligt, da jeg på foreningens (Fr.sund, red.) amerikanske lotteri vandt et »såkaldt par« Hecks Spidshalede Bæltefinker.
Dette ene »par« blev sat i en kældervoliere 80×100×140 cm, til nærmere observation. Bæltefinken i sig selv er så absolut ikke en storslået farvelade – men diskret og enkel i farverne. Kanelbrun som overvejende farve, gråhovedet med lidt lysere kindpletter, sort hagesmæk, en sort stribe fra næbrod til øjet samt et sort bælte på bageste del af kroppen og forlængede midterfaner (halen), deraf navnet. Hecks Spidshalede Bæltefinke har røde ben og rødt næb, Alm. Spidshalet Bæltefinke rødlige ben og gult næb.
Tilbage til de før omtalte »par«. Deres lydbrembringelse er overordentlig morsom at lytte til, man kan efter min mening ikke ligefrem kalde det skønsang. Almindelig kommunikation imellem fuglene er blot et kort fløjt, ofte gentaget et par gange efter hinanden.
Under det foroven skrevne er brugt ordet *par i gåseøjne*, idet parudskillelse absolut er en vanskelig sag. Kønsforskellen kan kun aflæses når hannen isætter sin pludrende sang, der består af nogle enkelte toner, som frembringes i varierende længder. Samtidig rejser han hovedfjerene, synker ned mod pinden og laver små hoppende bevægelser. Denne sang bruges selfølgelig overfor hunnen, når han er på frierfødder. Samtidig med sangen er der også knurrende lyde og små hakken efter hinanden. ▷

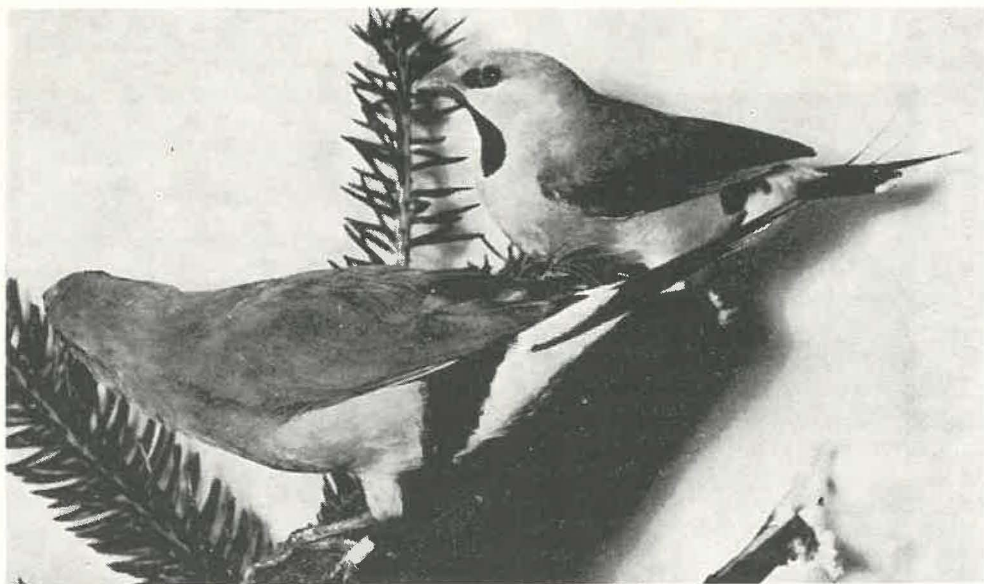

Kønsbestemmelse:
Det ene »sikre« kendetegn, som i tidens løb er blevet fremsat, og lige så sikkert blevet tilbagevist er, at hannen er større og mere tilspidset, men det er intet sikkert tegn. Endvidere nævnes, at hannen har en mere høj rejsning på pinden, og endelig er der nogle der hævder, at hannens halefjer er længere og mere spidse, end hunnens.
Disse »sikre« kendetegn har ingen værdi, men et er helt sikkert, når der en syngende i flokken (parret), kan man være sikker på, det er en han.
Efter lange iagttagelser bestemte jeg mig for at anskaffe nogle flere, men udbuddet i forretningerne var absolut ikke stort, så jeg måtte vente på Købs- og salgsannoncerne, hvor forskellige opdrættere engang imellem averterer dem til salg.
Efterhånden lykkedes det mig at skaffe 12 stk. Jeg forsøgte at sætte dem parvis sammen efter egen opfattelse, men min udskillelse holdt ikke stik.
Så var der kun et at gøre, nemlig at flytte alle under samme tag.
Inden det skete, blev de selvfølgelig ringmærket med forskelligt farvede celluloidringe. Volieren, i hvilken jeg anbragte disse 12 fugle, målte 250×200×70 cm, monteret med en passende mængde fyrregrene, og allerede i løbet af de første dage var der bygget 2 reder i grenene. Samtidig med var alle 6 ballonreder beboet, så mit første indtryk måtte jo være, at der var en jævn fordeling af hvert køn.
En tydelig paradskillelse skete kun i et tilfælde, hvor parret hurtigt begyndte at ruge. Notater om de øvrige blev gjort, og ud fra disse blev de nu sat sammen.
Allerede efter få minutter sammen, begyndte de *tænkte hunner* at synge, og det vil sige, at det arbejde, jeg havde lagt i mine notater, var spildt, men selvfølgelig havde jeg fundet nogle sikre hanner. Der var jo så kun at starte forfra.
Totalt er det ikke så få timer, jeg har brugt på at hunnerne skulle give sig tilkende, og mine foreløbige iagttagelser tyder altså på, at der er flere hanner end hunner.
Det vanskeligste ved at holde bæltefinker må så absolut være at finde et par. F. eks. købte jeg 3 stk., der efter sælgers oplysning skulle være 2,1. Jeg bad sælger oplyse, hvilken farve ring hunnen havde på, men i dette tilfælde var den ikke mærket. Fuglene blev modtaget og lukket ind i en voliere, og straks ved udsættelsen begyndte den, der skulle være hunnen, at synge, så var der kun at håbe på, at sælger havde mærket forkert. Efter et par dage sad de alle 3 og sang. Ak – yderligere 3 af det køn, jeg ikke ligefrem manglede.
Efter alt det negative med parsammensætningen, har jeg nu det ønske, at nogle af de gamle »rotter« indenfor den del af hobbyen, vil komme ud af busken og fortælle, hvordan de lettest finder par ud af en flok.

SMÅ-NYT, fortsat

Den største papegøje.
Uglepapegøjen, *Strigops habroptilatus,* er med en vægt på ca. 2 kg. nok værd at skænke en tanke, når talen er om, hvem der er størst. Hyacintara, *Anodorhynchus hyacinthinus,* mangler en fjerdedel i vægt for at være lige så tung. Dens gennemsnitsvægt opgives til 1½ kg, men formentlig er det så til gengæld måske den længste, idet Lysrød Ara på dette punkt gør den rangen stridig.

STÆREFODER
En undersøgelse i nærheden af en større koloni af Rosenstæren *(Sturnus roseus)* viste, at indenfor 10 km radius blev forekomsten af græshopper pr. m² i yngletiden, af stærene reduceret fra 33 til under 1. Hvert eksemplar af de ældre fugle kunne konsumere 167 mindre, eller 33 af de største græshopper pr. dag. HHJ.

forts. side 32

Opdræt af Stor Skadefinke

Lonchura fringilloides

Bjarne Jørgensen, Ollerup

Jeg købte i efteråret 1975 hos Gunnar Jensen i Odense 4 stk. Stor Skadefinke. Hos skadefinkerne er det meget svært at se forskel på kønnene, så det sikreste er nok at købe flere ad gangen og så lade fuglene selv finde ud af at danne par.
Disse 4 fugle blev anbragt i en indendørsvoliere sammen med 6 stk. Lille Skadefinke og 5 Brunryggede Skadefinker. Ret hurtigt var der et par af de Store Skadefinker, som skilte sig ud fra de andre, og de byggede en stor rede frit i nogle fyrregrene. Til redemateriale blev der anvendt kokostrævler og optrævlet sejlgarn (forhåbentlig i meget korte stykker, red.).
Reden var som sagt stor og meget løst bygget. Der blev lagt 4 æg, som alle var befrugtede. Rugetiden var ca. 16 dage, og så snart ungerne var kommet ud af ægget, fik de gamle fugle travlt med at made.
Til opmadningsfoder blev der brugt spiret kolbehirse og opblødt paddyris. Paddyrisene blev sat i blød i ca. en uge og skyllet godt hver dag. Risen blev givet i en skål med vand, således at den hele tiden kunne holdes våd. Jeg prøvede også at give dem æggefoder, men det blev overhovedet ikke rørt.
Ungerne blev i reden i ca. 3 uger og fløj alle af reden samme dag. De blev madet længe endnu – først af begge forældre – senere af hannen alene, idet hunnen hurtigt lagde et nyt kuld æg. Denne gang blev der kun lagt 3 æg, men som alle gav unger på pind.
Når ungerne flyver af reden, piller forældrene den ned, men få dage efter bliver den bygget op igen på nøjagtigt samme sted.
Man ser skrevet flere steder, at skadefinkerne er nogle rigtige labaner, og især skulle den Lille Skadefinke være slem, så jeg var lidt betænkelig i begyndelsen, om de nu kunne lade de nyudfløjne unger være i fred, *men der skete ingenting.*
3 kuld unger blev det til med de Store Skadefinker og ialt 11 unger på pind.
Jeg kan også fortælle, at den Lille Skadefinke fik 6 unger i samme voliere, så der var trængsel ved madskåle og badevand.

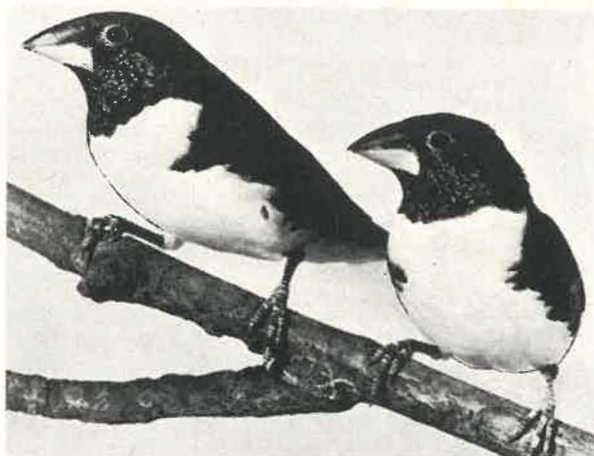

1,1 Stor Skadefinke ▷

Katharina-parakitten

Bolborhynchus lineola lineola

Peter H. Them, København

Foto Fl. Engelbrekt Nielsen

Engelsk: Barred Parrakeet.
Tysk: Katharinasittich.

Central Amerika fra sydlige Mexico sydpå til det vestlige Panama og nordvestlige Sydamerika fra det vestlige Venezuela sydpå til det centrale Peru er udbredelsesområdet for denne meget tiltalende, hårdføre og samtidig blide lille parakit. Den har en let kendelig fjerdragt, der næppe kan forveksles med nogen anden fugls: Hoved, forhals og underkroppens midte gulliggrøn, øvrige underside og kropsiderne mørkere grønne, alle fjer med sort endesøm, overgumpens fjer og overhaledækfjerene med rundagtig plet i spidsen; underhaledækfjerene gulgrønne med udviskede sortagtige pletter i spidsen; små undervingedækfjer sorte, de øvrige som overhaledækfjerene; tommelfjer sortagtigt grønne; vingekanten gul; hånddækfjerene sorte; svingfjer sorte med grønne ydersømme, som bliver bredere mod basis; indre armsvingfjer som ryggen, undervingedækfjerene sorte. Halen mørkere grøn med sorte fjerskafter, mid-

terfjerene sorte mod spidsen. Øjet gulbrunt; næb hvidligt horngult, overnæbbet kødfarvet; fødderne kødfarvede, kløerne brunlige.
Hunnen ligner hannen, men har smallere sorte kanter på oversidens fjer, særligt på gumpen og de mindre vingedækfjer; halen er på oversiden mørk grøn med ganske lidt sort mod spidsen.
Ungernes fjerdragt er næsten som de gamle fugles, undertiden en smule lysere, og oftest er næb og fødder i hvert fald af en lidt lysere farve.
Iflg. Foshaw er der anerkendt 2 racer: *Bolborhynchus l. lineola,* som beskrevet ovenfor, er udbredt fra sydlige Mexico sydpå til Chirigui-regionen, vestlige Panama.
STRIBET KATHARINAPARAKIT, *B. l. tigrinus,* der ligner *B. l. lineola,* dog er den generelt mere mørk, og de sorte aftegninger er mere langstrakte, er observeret i bjergene i Tachira og Mérida, nordvestlige Venezuela, Andesbjergene i Colombia fra Norte de Santander sydpå til Cauca og Andesbjergene i central Peru i Cuzco og Ayacucho regionerne. Endvidere nævner J. L. Albrecht Møller i Papegøjebogen p. 366 endnu en race (dog med spørgsmålstegn):
PLETTET KATHARINAPARAKIT, *B. l. maculatus,* der ligner *B. l. lineola* meget, men overgumpen og overhalefjerene er meget kraftigere plettet med sort, og den generelle farve er meget dybere, mere olivenagtigt grøn. Denne race skulle være udbredt i det østlige Peru.
Katharinaparakitterne synes at være noget sjældne i de fleste dele af deres udbredelsesområde, men dette skyldes, at deres lille størrelse og camouflerede fjerdragt gør dem vanskelige at opspore i bjergskovene.
De lever mest i stenede og ufrugtbare egne og færdes i op til omkring 2000 m højde over havet og foretrækker svagt skrånende nøgne og tørre skrænter. Her ses de flyvende højt over skovene alt imens de udstøder en højtonet kvidren.
Bjerg-regnskovene og skovene indhyllet i dis er deres foretrukne opholdssted, men om vinteren trækker de ned til lavlandets regnskove.
Disse små papegøjer ses sædvanligvis i par eller i små flokke på mindre end tyve individer, skønt der til tider er observeret flokke på hundrede fugle. Det er kun når de flyver over trætoppene, deres kvidrende kaldetoner vækker opmærksomhed; når de raster eller fouragerer mellem trætoppenes grene, camouflerer – som tidligere nævnt – deres spraglede fjerdragt dem. Under fourageringen er de tamme og tillader at man nærmer sig dem ganske tæt. *Davis* beretter, at når eksemplarer var indfanget fra en fouragerende flok, cirklede de andre 2–3 gange over hovedet på indfangerne, for derefter at returnere til det samme træ for at fortsætte fødeindtagelsen.
Iøvrigt er deres flugt direkte og meget hurtig. – De opholder sig også en del på jorden, hvor de bevæger sig meget adræt, såvel sirligt trippende som løbende og hoppende, beskæftigende sig med at søge føde, der hovedsagelig består af frø fra græsser og andre urteagtige planter, frugter, bær, nødder og sandsynligvis løvknopper og blomster.
I 1886 kom arten for første gang til London Zoo, og er da siden jævnligt blevet udbudt til salg, uden at man dog kan karakterisere den som værende en almindelig fugl i liebhaveriet. Den er fredelig overfor burfæller og kan som regel gå sammen med alle fugle, der ikke vil fortrædige den.
Da disse fugle under for små pladsforhold bliver træge og får tilbøjelighed til fedme, bør de have god plads. Såfremt de får dette, er de meget livlige, dog klatrer de mere end de flyver og ikke sjældent bevæger de sig som flagermuspapegøjer med hovedet nedad eller klatrende under og langs med tynde grene. Artens karakteristiske siddestilling er med hovedet anbragt lavere end halen eller kroppen – vandret over siddepinden, og midt på dagen kan man ofte se den ene af et par sovende med hovedet hvilende på den anden fugls ryg. Såfremt de bliver forskrækket el. lign., spreder de halefje-

rene ud som en vifte og folder dem sammen igen på en karakteristisk langsom måde, og ofte slår de voldsomt med vingerne – i det hele taget en art, der har en meget interessant psyke og væremåde.
Til trods for, at man ikke kender noget til deres yngleforhold i naturen, er de opdrættet flere gange i fangenskab. I 1902 skete det første opdræt hos en liebhaver i Frankfurt a.M., og i perioden 5. 11. 1955 til 5. 1. 1956 fandt det første danske opdræt sted hos Dalborg-Johansen, Odense, og siden er den opdrættet flere gange her i landet. – Kuldet består af 4–5 æg, som ruges af hunnen i 22–23 dage. Hannen viser en rørende omsorgsfuldhed, idet den fodrer både hunnen og ungerne. Efter 4–5 uger i reden, flyver ungerne ud, og de er helt selvstændige 6–7 uger senere. I en alder af kun 2 måneder kan man næppe skelne ungfuglene fra forældrene, derfor bør man ringmærke ungerne.

Litteraturhenvisning: Joseph M. Forshaw: Parrots of the World. J. L. Albrecht Møller: Papegøjebogen. Wolfgang de Grahl: Papegøjer i hus og voliere.

Derfor...

Nogle har måske undret sig over, at der i det sidste nummer af DANSK FUGLEHOLD, i artiklen om Rødhovedet Kilehaleparakit stod:
Farvebeskrivelse: Se farvebilag.
Grunden hertil var, at de på side 7 viste billeder skulle have været i farver, men tekniske vanskeligheder umuliggjorde imidlertid dette – derfor . . .
Her følger så den farvebeskrivelse, som istedet burde have stået der:
Farvebeskrivelse: ♂ Grøn, kroppens underside lidt blegere; næsten hele hovedet, inclusive kinder, øjenomgivelserne og hagen røde. Vingebuen, vingekanten, håndrodskanten, undervingedækfjer og lår også røde. De store undervingedækfjer, svingfjerene og halefjerene olivenfarvede på undersiden, svingfjerenes yderfane og spids mørke. Næb gullighvidt. De nøgne øjenomgivelser blegt gule. Iris gul.
L. 345, V. 175, H. 173, N. 26, L. 16½ mm.
♀: Som hannen, men ofte lidt mindre.
Unge fugle: Det røde på hovedet meget mindre udbredt end hos voksne fugle, oftest begrænset til forhovedet og nogle få røde fjer på kinderne. På vingerne er det røde begrænset til nogle få røde fjer langs vingekanten, medens midten af vingens underside har nogle røde stænk.

SMÅ-NYT, fortsat

På »*Svendborg og Omegns Fuglevenner*«s udstilling vistes der et spændende nummer af Rødhovedet Dværgpapegøje, katalog nr. 29, udstillet af Sylva og Kaj Lund, Svendborg.
Citat af dommerkort:
Et meget interessant nummer, der heldigvis har fået en god placering på udstillingen (lysmæssigt, red.).
De 2 mørke unger må være af en ny mutation, der nok er værd at kæmpe for at bevare i liebhaveriet. De ser livskraftige og vitale ud (omend lidt små), så mon ikke det vil lykkes, selvom det er svært. Jeg vil tro, de svarer til en af Dr. Burkard i Schweiz benævnt OLIVENBRUN. Kvaliteten på de normalfarvede er iøvrigt over gennemsnittet og også værd at avle videre på.
Dommer: H. H. Jacobsen.

Jeg kan yderligere fortælle, at der i år har været 5 olivenbrune unger i 2 kuld, mens resten af ungerne var normalt farvet. Dette par har forøvrigt gennem de sidste par år fået 1-2 unger om året, der alle har været olivenbrune, men disse har det ikke været muligt at holde i live i mere end 8-9 måneder. Så nu håber vi, at det vil gå bedre i år, hvor der er et større antal.
Th. J.

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66

Poul E. Johansen
Rosenørnsvej 11
5000 Odense, tlf. (09) 12 21 66

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf .(09) 71 23 13

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

køb·salg·bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Købes: 1,0 lille afrikansk Halsbåndsparakit (Alexander). **Rich. Knappe,** Søholtalle 44, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82 82 42 kan ben.

Sælges: 1,2 Guldfasan, 1,0 Sangparakit. **Købes:** 0,1 Bolivia-Topfinke. **Bent Hansen,** Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Sælges: 4 stk. Gedeparakitter, 1,1 alm. Rosella, alle fra 1976. **H. Baagø Jepsen,** Strandvejen 39, 6000 Kolding, tlf. (05) 52 32 97.

Zebrafinker sælges: Toppet 02, Isabel, 4,0 Normal, 1,2 Normal sp. S.B. Kr. 20 pr. stk. 0,1 Normal sp. sølv, 1,0 Sølv Recessiv, 0,1 Creme. Gulnæbbet: 2,0 Normal, 0,4 Isabel, 0,2 Hvid. Kr. 15 pr. stk. **Kurt Hansen,** I. P. Jacobsensvej 69, 8230 Åbyhøj, tlf. 15 11 90 efter kl. 17,00.

Sælges: 1,0 Gulnæbbet Spurvedue, 1,0 Senegaldue, 0,1 Zebradue, 1,1 Grønvinget Due, 1,1 Australsk Topdue, 1,1 Dværgskoggerdue, 1,1 Rød Kronfinke, 1,0 Stor Textorvæver, 1,0 Rødhovedet Væver, 1,1 Kin. Dværgvagtel, 1,1 Sølvvagtel, 1,0 Broget Japanvagtel, 1,1 Nepalfasan 74 (lystoppet) **Købes evt. byttes:** Kobbernakket Due, 0,1 Kalifornisk Topvagtel, 0,1 Harlekinvagtel, Smaragdpletduer og andre tropeduer og vagtler. **Kurt Knudsen** Torballegyden 18, 5450 Otterup, tlf. (09) 821833 k.b.

Sælges: 2,2 Splendid 1976, 1,0 Splendid 1970, 0,1 Elegant 1974, 0,1 Rød Rosella 1976. **Edvard Knudsen,** Hjallesegade 22, 5260 Hjallese, tlf. (09) 15 10 44.

Købes: 0,1 Rødvinget parakit 2-3 årig. **Sælges:** 1,1 Diggles Bæltefinke. **H. Vangkilde,** Slagelse, (03) 52 27 46.

Købes: 1,0 tam Blåpandet Amazone (ynglemoden) **Telf. (07) 14 72 98.**

Købes: 0,1 Orangekindet Astrild, 1,1 Gulbrystet Astrild. **Byttes:** 1,0 Rosenhovedet Dværgpapegøje med 0,1 Rosenhovedet Dværgpapegøje. **Jan Aunskjær,** Jasminvej 6, 4200 Slagelse, tlf. (03)521768

Sælges: 1,1 Splendid 76, 1,0 Elegant 76, 1,0 Turkis 76, 0,2 Nymfer. **Paul Lebæk,** Linien 20, 5683 Haarby, tlf. (09) 73 14 15.

Købes: 2,0 Sorthovedet Dværgp. (Kun store sunde dyr har interesse. **Sælges:** 2,6 Turkisparakit, 4 stk. Sodbrunh. Dværgpap. (alle fra 76). **Ib Bangsgaard** Skovparken 97, 6000 Kolding, (05) 53 55 43 efter kl. 18.

Købes: 0,1 Blommehovedet Ædelparakit (3 år) el. 1,1 do. (3 år), er fuglene i orden, er prisen næsten underordnet. **(03) 71 60 93.**

Sælges eller byttes: 0,1 Blå Rosella, 2,2 Pennant grønne art, ubeslægtede. **I bytte** kan tages Blue Wings. **Mikkelsen,** (05) 62 52 76.

Sælges: 1,2 Solfugle, 1,1 Risfugle hvide, 0,2 Sangparakitter 76, 1 stk. melormekultur. **Købes:** 1,1 Rosella, 1,1 Stanleyparakit. **Ebbe Gjevø,** Begtrupvej 5, 8240 Risskov, tlf. 17 32 31.

Købes: 0,1 Rød Kanarie, 0,1 Border Fancy, 0,1 Gloster Fancy. **John Christensen,** Thorvaldsensvej 23, 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 89 20.

Sælges: 1,1 udfarvet barnard-barnardi 9000 kr., 1,1 adelaide, avlsdyr, 6000 kr., 1,1 3årige pennant, grønne art, 2500 kr., 1,0 do. ungfugl 1976 1000 kr., 0,1 stanley, ungfugl 76, 800 kr., 1,1 rosella, avlspar 800 kr., mangefarvet, ubeslægtet pr. par 1800 kr., do. hunner pr. stk. 900 kr., gedeparakit, ungfugle 76 pr. par 500 kr., fine hunner pr. stk .300 kr., 2,1 sangparakit pr. stk. 100 kr. **I bytte** tages rødvinget, barraband og 0,2 amboina kongeparakit. **P. Kamman,** Rojumvej 80, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 67 22.

Sælges: 0,3 Magellansisken, 4,4 Lille Safranfinke 1,1 Diggles Bæltefinke, 1,1 Syvstribet Værling, 2,2 Bourkesparakit, 2,2 Sølvdværgvagtler. **Bjarne Jørgensen,** Stubmarken 14, Ollerup, 5762 V. Skerninge, tlf. (09) 24 24 17.

Sælges: 1,3 store splendidunger fra maj 76, 4,4 store turkisunger fra maj 76. **Købes:** 0,1 Stanley fra foråret 76. **Ole Krogh Jensen,** Strandparken 50, 5800 Nyborg - 31 30 18.

Købes: 2,0 Brungumpet Klerkefinker (Sporophila torqueola). **Jørgen M. Madsen,** Georgsmindevej 23, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 22 33 73.

Sælges: 1 stk. Berlepsch Conure sælges eller 1 stk. købes. 1 stk. Rødbuget Conure 1976, 1,1 Rosenhovedet Dværgpapegøje, 1,1 Hvid Nymfeparakit, 1,1 (formentlig) Sorth. Dværgpapegøje, blå mutation + halvblods. **J. O. Juhl,** Aprilvænget 10, Bramdrupdam, 6000 Kolding, tlf. (05) 56 87 53.

Sælges: 1,1 Gedeparakitter, 1,1 Sangparakitter, 1,1 Rosella, 0,1 Bourks, 0,1 Turkis, 0,1 Elegant, 6 skt. Rosenhovedet Dværgp. **Sv. R. Østergaard,** Voldbyvej 149, 8450 Hammel, tlf. (06) 96 16 17 (helst efter kl. 19,00).

Sælges: 1,2 Rosella, 0,2 Sorthovedet Dvp., 1,0 Rosenhovedet, 0,1 Rødhovedet, 0,2 Splendid, 2,1 Springparakit, 1,1 Gedeparakit, 1,1 Mosambiksisken, en 600 ægs motorruger ny, pris ca. 4000 kr. I bytte tages parakitter, Dvp. mutationer. **Købes:** 0,1 Nanday, 1,0 Afrikansk Alexander, fuldt udfarvet. **Tlf. (09) 73 15 14.**

Købes: 1,0 Skægparakit, mindst 3 årig. Sælges eller byttes med andre fugle 2,2 Swinhoe Fasaner, 1,1 gulgul fasaner, 4,0 Sølvfasaner, 5 stk. kanariefugle. **Peter Knudsen,** Østkystvej 3, Tandslet, Als, Tlf. (04) 44 75 81.

Sælges: Gul mutation Sorthovedet Dværgpapegøje, Gulbroget Rosenhovedet Dværgpapegøje, engelske Undulater, 1,1 Sølvvagtel, 1,0 Nymfe. **Byttes:** 1,0 Rosella med 0,1. **Hans Erik Lund,** Skovvang 7, Ødis, 6580 Vamdrup, tlf. (05) 59 82 34.

Sælges: 1,1 Sangparakit, 2 Ll. Alexanderp., 5 Rosenhovedet Dv.unger, 1,0 Rosella, 8,1 Bob White vagtler, 2,0 Nymfe. **H. Jebjerg,** Sandvejen 32, Vindinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 36 09 69.

Sælges: 4 stk. Grå Nymfeparakitter pr. par 50 kr., 4 stk. Hvide Nymfeparakitter pr. par 300 kr., 9 stk. Rosenhovedet Dværgpapegøjer pr. par 80 kr., 4 stk. Broget Risfugle pr. stk. 15 kr., 2,0 Diamantduer pr. stk. 15 kr., 1,1 Lesson's Spurvepapegøjer 300 kr. **Peter Lütken Landroch,** Fredensgade 16, 8700 Horsens, tlf. (05) 61 25 14.

Sælges: Farvekanarier (garanteret fri for farvestimulerende midler), 3,3 Rødorange Agat, 4,2 Rødorange Elfenben, 1,4 Rødorange samt 3,0 Grøn, 0,1 Højgul. **Viggo Mortensen,** Bryndumvej 27, Tarp pr. 6732 Guldager, tlf. (05) 16 70 81.

Sælges: 2,2 Turkisparakit, 2,2 Broget Kanarie, 1,1 Ganges Brillefugl, 1,0 Kinesisk Dværgvagtel. **Byttes:** 0,1 Turkis til 0,1 (blodfornyelse). Fuglene sendes ikke. **Troels Krogh,** Ørnens Kvarter 4B, 2620 Albertslund, tlf. (02) 64 60 37.

Sælges: 1,1 Gedeparakit. **Købes:** Prøvenummeret af Dansk Fuglehold 1975. **Peter Sørensen,** Nis Pedersensvej 15, 8600 Silkeborg, (06) 82 94 26.

Købes: 1,1 Rustdue, 2,0 Tamburindue. **Eventuelt byttes** med 0,1 Tamburindue og andre tropeduer. **Sælges:** 1,0 Senegaldue, 1,0 Gulnæbbet Spurvedue, **eller købes** 0,1 af samme arter. **P. Stenbæksgaard,** Baldersvej 28, 3000 Helsingør, tlf. (03) 21 88 98.

Sælges: 1 stk. Gul Agapornis personata, 1,1 Kinesisk Dværgvagtel ubeslægtet, sendes ikke. **Preben E. Nielsen,** Frihedsvej 15, 4700 Næstved, tlf. (03) 72 85 83 efter kl. 17,00.

Sælges: 1,1 Solfugle, 1,1 Bob White vagtler, 1,1 Gule Guldfasaner samt Rød, Sort, Grøn og Gulhovedet Gouldsamadiner. **(06) 95 41 32.**

Købes: 1,0 Variable Sunbird (Nectarinia venusta) 1,0 Everetts Brillefugl, 0,1 Plettet Tangare(Tangara punctata zamorae). **Mogens Stig Andersen,** Færgevej 17, 3600 Frederikssund, (03) 31 04 25.

rubrik-annoncer
for bladets faste annoncører.

Følgende fugle haves på lager: Sorthalet Kærnebider, Pavefinke, Alfeastrild, Sivastrild, Gulpandet Bladfugl, Blåkindet Bladfugl, Sølvøret Solfugl, Brillemusefugle, Spurvepapegøjer, Rosellaer, Sangparakitter, Hvide Nymfeparakitter, Gedeparakitter, Virginia Vagtler og mange andre småfugle.
Avifauna, Fuglehandel, Tøndervej 30, 6340 Kruså, tlf. (04) 67 21 18.

De må tilmelde Dem nu, hvis De vil være med i den månedlige udsendelse af J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen og V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab. Efter 21. februar modtages ikke flere tilmeldinger. Se betingelserne i sidste nummer. **Aage Poulsen, Søndergade 2A, 4050 Skibby**

Blåvinget Smalnæbsparakit, meget sjælden, Andesparakit, Lessons Spurvepapegøje, Sorthovedet Dværgpapegøje. Alle importerede.
Valby Dyrehandel, Valby Langgade 26, tlf. (01) 46 93 39.

50 kg Parakitblanding 280 kr., 50 kg Undulatblanding 140 kr., 50 kg Tropeblanding 175 kr., 50 kg Kanarieblanding 185 kr., 50 kg Ren Kanarie 350 kr., 50 kg Solsikke 278 kr.
Hvide Nymfeparakitter, Springparakitter, Elegant, Splendid, Sodbrunhovedet, Blå Personata, Sorthovedet Dværgpapegøjer, Spurvepapegøjer, Mohrenkopf.
Tropehuset, Markedspladsen 10, 4300 Holbæk. Tlf. (03) 43 04 85.

DANSK FUGLEHOLD

MARTS
1977
3. ÅRGANG

3

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra– og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32³ th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:
Side

Samarbejdet's kongres 1977

Herved indbydes til SAMARBEJDET's Kongres, der afholdes lørdag den 12. og søndag den 13. marts 1977 på Hotel Nyborg Strand med følgende program:

Lørdag kl. 10,00 — 12,30
BLADMØDE
Kun for bladudvalgsmedlemmer og lokalredaktører.

Lørdag kl. 14,00 — 18,00
DOMMERMØDE
Kun dommere og dommeraspiranter har adgang.

Lørdag kl. 14,00 — 18,00
KONTAKTMØDE
Alle med interesse i foreningsarbejde kan deltage.
Emne: **Udstillinger.** Praktiske, etiske og økonomiske aspekter omkring en udstilling.
Indledere: Bent Hansen, Særslev, og Ole Larsen, Assens.
Eventuelt.
Ordstyrer: Steen Folstrup, Korsør.
Kaffepause ca. kl. 15,30 — 16,00.

Lørdag kl. 20,00
KAMMERATSKABSAFTEN
Ornitologen, konservator Leo Novrup, Vejle, viser sin nye film:
»DYRELIV PÅ GALAPAGOS«.

Søndag kl. 10,00
GENERALFORSAMLING
Skriftlig indkaldelse er sendt til alle tilsluttede foreninger med dagsorden.

Bestilling af værelser sker direkte til Hotel Nyborg Strand, tlf. (09) 31 31 31. Opgiv: Fugleforeningernes Kongres.
Alle fugleinteresserede er meget velkomne til at deltage i kongressens arrangementer - med undtagelse af bladmøde og dommermøde.

Med venlig hilsen
Arbejdsudvalget

Tilsluttet...

Den nystiftede forening »DANSK AGAPORNIS KLUB«, hvis forretningsfører og kontaktmand er Sv. A. West, Løjtegårdsvej 122, 2770 Kastrup, tlf. (01) 50 38 37, har tillige med »Foreningen for Fuglevenner«, København, tilsluttet sig SAMARBEJDET.

Fugleatlas

»Samarbejdet« forhandler fortsat den meget populære serie af **FUGLEATLAS I FARVER** fra Horst Müller-Verlag i Walsrode. Serien omfatter følgende atlas:

Undulatatlas - p. t. udsolgt
Undulat-fejlfinder - p. t. udsolgt
Kanarieatlas
Parakitatlas
Papegøjeatlas og
Pragtfinkeatlas

Forlaget har imidlertid ændret sin prisafsættelse, således at alle atlas uanset art nu koster

kr. 38,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Udsolgt...

Fuglekalenderen 1977 er udsolgt og yderligere eksemplarer vil ikke blive hjemtaget.

Mødeliste

for marts måned 1977:

1. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
1. **Silkeborg Stuekultur**, møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag kl. 19,30.
2. **Silkeborg Fugleforening**, møde, Lemming Skole, onsdag kl. 19,30.
2. **Stuekultur Køge**, møde, Tøxens Skole, onsdag kl. 19,30.
3. **Helsingør Fuglevenner**, møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
3. **Stuekulturs Fuglevenner**, møde, Mødelokalet Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
5. **Als Fuglevenner**, generalforsamling, Egen Forsamlingshus, Guderup, lørdag kl. 13,30.
5. **Fuglevennerne i Århus**, Foreningsfest Årslev Kro, afgang kl. 18,30.
6. **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund**, Vinterstue kl. 12,00.
7. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
8. **Foreningen for Fuglevenner**, møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg Alle 11, tirsdag kl. 20,00.
8. **Frederikshavn Fugleforening**, møde, Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
8. **Fugleforeningen for Thy og Mors**, møde, Tilsted Skole, tirsdag kl. 19,30.
8. **Ringsted Fugleforening**, møde, Dagmarskolen Ringsted, tirsdag kl. 19,30.
8. **Ålborg Fugleforening**, møde, Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
9. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark**, møde Vanløse Forsamlingshus, onsdag kl. 19,30.
9. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, møde Viborghallen, onsdag kl. 19,30.
10. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
10. **Fuglevennerne i Århus**, møde, Kongreshuset Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
10. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag kl. 19,30.
12. **Samarbejdets Kongres**, Hotel Nyborg Strand Kontaktmøde kl. 14,00, Kammeratskabsaften kl. 20,00.
13. **Samarbejdets Generalforsamling**, Hotel Nyborg Strand kl. 10,00.
14. **Varde og Omegns Fugleforening**, møde, Soldaterhjemmet, mandag kl. 20,00.
14. **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
15. **Søborg Stuekultur**, møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen 1. tirsdag kl. 20,00.
16. **Fåborg Fugleforening**, møde Ungdomshjemmet, Grønnegade, onsdag kl. 19,30.
16. **Odense**, møde, Fyens Forum, onsdag 19,30
17. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30
21. **Københavns Fugleforening**, oplysning om tid og sted hos formanden, (01) 58 21 68.
21. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,30.
24. **Næstved Fuglevenner**, møde, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.
28. **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.

Farvestrålende plakater

Det er nu lykkedes »Samarbejdet« at få den længe ventede forhandling af de store (ca. 55×90 cm), farvestrålende plakater med australske fugle.
Den bedst kendte er plakaten med papegøjer, lorier og kakaduer. Den viser 78 fugle af 59 forskellige former, dog er det kun hvor hunnerne har en væsentlig afvigelse, at disse er med.
Ny, spændende og måske endnu flottere er plakaten med de australske finker. Her er 47 fugle vist, de fleste i par, og Goulds-amadinen endda med en unge. Selvom det overvejende er fugle, vi kender som Græsfinker må vi notere, at Hecks Spidshalede Bæltefinke ikke er vist, men kun nominatformen med gult næb. Til gengæld er der så en illustration af Hvidøret Bæltefinke, en underart, der er så godt som ukendt i fugleliebhaveriet.
Til dem, hvis væsentligste interesse er ænder, gæs og svaner, er der også en plakat i samme fornemme udførelse. Herpå er illustration af ca. 60 fugle, dækkende 19 arter. Grunden hertil er, at flere af fuglene er afbilledet både på land, til vands og i luften, samt enkelte med ællinger.
Prisen på plakaterne er mere end rimelig, idet de kan sælges for

kr. 20,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelsen væsentlig.
Faste metalringe leveres i følgende størrelser:
Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l .
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley, mindre trop. duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o l..
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.
Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:
2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser.
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre trop. duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer, trævagtler o. l.
Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.
Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.
Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:
Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5000 Odense,
tlf. (09) 12 21 66.

Det verdenskendte foder nu i Danmark.

Vi tilbyder Dem hermed videreforhandling af det verdenskendte Hollandske opmadnings og konditionsfoder til alle arter fugle. Bogena er markedets bedste og billigste fuglefoder og er anbefalet af konsulenter over hele landet. Vi har eneforhandling for Danmark og alle BOGENAs produkter til alle arter af fugle. Indhent venligst uforbindende tilbud.

BOGENA HUNDEFODER

i såvel tilskuds- som helfoder.
Endvidere føres alt til hunden i form af vitaminer - kalk o.s.v.

BOGENA KATTEFODER

samt alt i tilskudsfoder og piller til katte.

DREJ 05-19 13 09

og De er i kontakt med et verdensnavn i dyrefoder.

EKF ENDRUP KORN & FODERSTOFFORRETNING

BYGADEN 45, 6740 BRAMMING, TELF. (05) 19 13 09.

Spix Ara

Cyanopsitta spixii

P. H. Them, København

Foto Ole Due Gregersen

I slutningen af sommeren 1976 var jeg sammen med nogle andre fuglevenner på tur til Tyskland, og selvfølgelig skulle Vogelpark Walsrode aflægges et besøg. Det er en oplevelse af format at besøge denne park, og specielt er parkens samling af papegøjefugle af stor interesse for mig.

Alt imedens jeg bevægede mig forbi disse fugles volierer, stod jeg pludselig ud for een, hvor der var to meget flotte araer: Spix's Araer. Fuglene har en meget smuk fjerdragt, der bl. a. har vakt den verdenskendte fjerspecialist, Jan Dyck, Københavns Universitet, interesse, og han er for tiden bl. a. ved at studere denne fugls fjerstruktur.

En beskrivelse af disse ca. 56 cm store fugle vil lyde som følger: overvejende blå, mørkere på ryggen, vinger og øverste side af halen; forhoved og øredækfjer grå med blåt anstrøg. Resten af hovedet og nakken gråligt blå; let grønligt farveskær på bryst og bug; undersiden af halen mørkegrå; den nøgne øjenhud og de nøgne tøjler sorte. Næbbet gråsort; iris gul; fødder sortagtige. Ungerne er mere mørke, særligt på den øvre del; kortere hale; næbbet gråsort med hornfarvede aftegninger langs næbryggen.

Staterne Piauhy og Bahia i Brasilien er hjemstedet for Spix's Ara, der hører til en af de sjældneste af alle Mellem- og Sydamerikanske papegøjer. Den er opkaldt efter dr. Johan Baptist von Spix, en tysk ornitholog, der undersøgte og samlede i det indre af Brasilien 1817–20.

Det er en meget sjælden fugl i liebhaveriet. I 1878 kom der et eksemplar til London Zoo, og i 1927 findes et par i Paignton Zoo. 1924 har Mrs. Dalton Burgess (U.K.) meddelt, at hendes eneste eksemplar lagde et æg. Efter sigende er der et par i Irland. Disse skulle oprindeligt være kommet fra Brasilien til World Show of the IOA, Rotterdam 1965. 1971 lagde hunnen i dette par æg. En fugleliebhaver i England, George Smith, skulle for tiden besidde et eksemplar, som tidligere har tilhørt Sir Crawford McCulloch i Irland.

Mødet med de to Spix'er i Walsrode var den første konfrontation jeg har haft med levende eksemplarer af denne sjældne papegøjeart. På forespørgsel hos lederen af parkens papegøjeafd., Klaus Troqisch, fik jeg at vide, at de to fugle først for nylig var blevet introduceret for parkens besøgende. Walsrode havde modtaget de to fugle som ganske unge, og var nødsaget til at håndmade dem i længere tid. Om der var andre eksemplarer end disse to i fangenskab, samt en i Rio, vidste Klaus Troqisch ikke.
Fra anden side blev jeg bekendt med, at der befinder sig 2 stk. i Napoli Zoo, og nu har Marie Louise Wenner derfra informeret mig om, at haven fik deres første Spix Ara i 1954, hvilket var før hendes tid, og denne havde på et tidspunkt lagt æg. I 1974 fik de endnu et eksemplar af arten, som tidligere havde været i privat eje i England. Denne sidst ankomne fomodedes at være en han, men Mrs. Wenner mener, at der er tale om endnu en hun, eftersom de to fugle ikke er ret venlige overfor hinanden, og den nyankomne går rundt om redekassen og bringer sten ind i den. Den gamle hun sympatiserer i øjeblikket med en Hyacinth-Ara han. I flere timer »udveksler« de kviste m. m. gennem nettet. Fuglene befinder sig i en voliere af målene 2×2×3 m henholdsvis ude og inde. Der er naturgrund og rigelig af sten til at hvæsse næbbet på. De to Spix'er er meget fortrolige og flyver ikke ret meget.
Endvidere har Mrs. Wenner oplyst mig om, at der i 1975 blev udbudt 4 stk. til salg i Tyskland, og nu har hørt, at disse fugle er købt af Tito i Jugoslavien. Endelig har Mr. Coelo i Portugal et enkelt eksemplar, som han har udbudt til salg for en meget høj pris.
Spix's Ara er en art, man nok ikke skal forvente at se ret mange eksemplarer af, men man kan da glæde sig over, at der er rigtige par af denne raritet i Europa, som man må håbe får unger.

Litteratur: J. M. Forshow: Parrots of the World. Rosemary Low: The Parrots of South America. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen.

Arten blev første gang hjembragt af Dr. Spix 1820, hvorefter der var stille om den i mere end 100 år. 1929 skriver Hellmayr, at Reiser havde set enkelte individer i 1903. Den brisilianske ornitholog og forsker H. Sick, skriver om de sjældne, truede og uddøde sydamerikanske fugle i 1969, at de fugle, der tidligere havde været udbudt til salg, førhen havde været eksemplarer taget fra reder, men nu hovedsageligt var af opdræt i volierer. Sidstnævnte må vel siges at være en ret overraskende oplysning, og han ville i sandhed være velkommen til at sende os en lille artikel om dette forhold.

HHJ.

Små-nyt...

SORTKAPPET LORI

For god ordens skyld ville jeg notere et opdræt med 2 unger af *Domicella domicella* hos P. N. Odekerken i Transwaal. Jeg opdagede da, at det kun er meget få resultater, der er kendt, hvilket af een eller anden grund virkede overraskende.
Prins Taka-Tsukasa i Japan regnes for at være først på listen (1922), men Albrecht-Møller har dog et fra før 1882, nemlig hos M. Celle de Sprimont i Belgien. Bonestell i Californien er den næste med et opdræt i 1939. 1946 (eller før) har belgieren Bruyneel et resultat og Tom Spence i Skotland slutter fortegnelsen med en unge opdrættet 1954. HHJ.

Ara ararauna.

Bill Wilson i U.S.A. fik et par Gulbrystet Blå Ara i pleje for en bekendt, der skulle holde ferie i Sydamerika. Normalt gik de i et stort bur indendørs, men de var ble-

fortsættes side 36

Opdræt af Angola Sommerfuglefinke

Uraeginthus angolensis

Th. Jakobsen, Vindeby

Foto Thomas Brosset

Angola-Sommerfuglefinken ligner næsten den Alm: Sommerfuglefinke, men mangler de røde kindpletter, og er efter min mening mere blå. Kønnene er tilsyneladende ens, hunnerne har dog som regel en større grå bugplet end hannen.
Hjemsted: Sydvest-Afrika.

Jeg har haft Angola-Sommerfuglefinker siden 1972, men opdrætsresultatet har dog været meget magert, ifølge mine notater om disse fugle, blev det til 1 unge i 1973 og 1 unge i 1974, 2x1 unge i 1975, og hvordan det er gået sidste år, vil jeg her fortælle lidt om.

Angola-Sommerfuglefinkerne går i min indendørsvoliere, der er på ca. 10 m^2, sammen med en masse andre småfugle, som de enedes vældig godt med; det skal her påtales, at der ikke går andre sommerfuglefinker end det ene par. Jeg har tidligere forsøgt at holde disse sammen, men det var ikke godt, de kunne ikke enes.
Volieren er monteret med en masse store fyrregrene, der når fra gulv til loft. Bunden er delt op i 2 dele, i den ene halvdel er der strandsand og i den anden er der spagnum og jord blandet sammen. Her stiller jeg badeskålene, og

uden om disse drysser jeg lidt frø, og en gang imellem planter jeg lidt græs eller andet grønt, som så bliver vandet hver gang fuglene bader. Fra volieren er der adgang til en udendørsvoliere på ca. 10 m², som er beplantet med poppel, syren, thuja, humle og sandtjørn. I bunden er der plantet grønkål, salat, gråbynke og fuglegræs ligesom der er plantet stokroser.

Jeg kan fortælle, at denne voliere har jeg nu ladet lukke helt til med klare plader, så fuglene kan komme derud hele vinteren, og det kan jeg se, at de nyder, også selv om det er frostvejr, bl. a. har jeg 6 brillefugle, som er nogle af dem, der opholder sig mest derude. Jeg lukker for dem om natten, når det er meget koldt, *og inden jeg lukker lemmen, ser jeg selvfølgelig efter, om alle er kommet ind.*

Sommerfuglefinkerne byggede i marts i år en rede frit i fyrregrenene, ca. 1 m over bunden i indendørsvolieren, der blev lagt 4 æg. Begge fugle rugede, dog mest hunnen, og der blev ruget i ca. 13 dage hvorefter der kom 1 unge. Det blev ikke til flere, men den ene blev passet fint og kom på pinden ca. 20 dage gammel.

Da vi nåede hen til maj måned, var de atter igang med et opdræt, denne gang blev der også lagt 4 æg, og der blev igen ruget upåklageligt. Her blev der udruget 3 unger, men den ene døde 6–7 dage gammel; de 2 sidste kom på pinden, også ca. 3 uger gamle.

Nu stoppede forældrene med flere opdræt, om det var en tilfældighed, ved jeg ikke, men jeg har med mine Angola-Sommerfuglefinker oplevet det flere gange, at de tager en hvilepause i vores sommermåneder, og så går igang igen først på vinteren eller sidst på efteråret. Netop i dag, da jeg var nede at fodre, så jeg, at begge sommerfuglefinkerne igen fløj med strå i næbbet.

Foderet til opmadningen bestod hovedsageligt af melorme (helst 3–4 gange om dagen), spiret kolbehirse og sandkage, der blev selvfølgelig også taget andet, men ovennævnte var hovedfoderet. Jeg har også bananfluer, men dem så jeg aldrig at de fangede, men derfor kan de godt have taget nogle ind imellem.

Til slut vil jeg fortælle hvor trist det gik med Angola-Sommerfuglefinkerne her i efteråret. De tre unger blev lige så velfarvede som forældrene, og det var jo lovende, men så en dag jeg kom derned sad en af ungerne og var sløj, jeg fangede den og satte den i varmebur og gav den antibiotika, men næste dag var den død, og sådan fortsatte det med endnu en unge, tilsidst den gamle han, og så pludselig havde jeg kun 2 tilbage. De var forøvrigt med på vores udstilling her i Svendborg, de deltog i *åben klasse* da 0,1 med 1 unge af disse fugle ikke er det store nummer i *Opdrætsklassen,* og for at understrege, at det ikke blot var mig, der syntes at de var meget velfarvede, vil jeg lade dommerens bedømmelse slutte dette indlæg:

Angola-Sommerfuglefinken er efterhånden ret sjælden, og fremtræder her billedskøn, trods 1,0 unges alder.

Ole Loldrup, dommer.

SMÅ–NYT, fortsat

vet aggressive, og parring havde man også set.

Hos Wilson blev de placeret i en udendørsvoliere, udstyret med en 200 l tromle. Denne havde et ca. 25 cm Ø hul i siden og toppen, og som redemateriale var den forsynet med bl. a. mos og grove træstykker. 27. juli fandt man det første af 3 æg. 23. august fandt man det ene knust, men dagen efter sås 2 unger, selvom hunnen (især) var meget hidsig. Opdræt ses af og til i udlandet, men det er vel første gang man kan bevise, at hunnen er 51 (enoghalvtreds) år gammel.

P.S.M. Vol. X p. 249.

fortsættes side 38

Hvordan bærer DU dig ad med dit fuglehold?

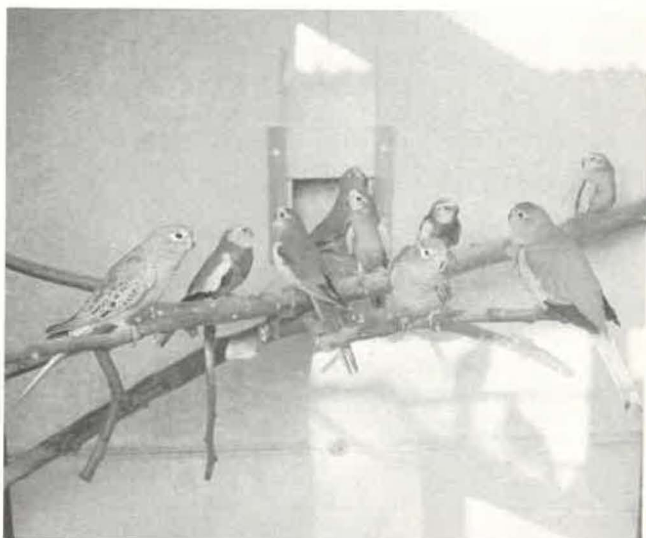
Foto Villy Poulsen

Villy Poulsen, Assens

Det er et spørgsmål jeg er stødt på tit, og det er der mange andre end mig, der er, så jeg vil med dette indlæg forsøge på at få andre fuglefolk til at skrive til bladet om hvordan de bærer sig ad. Alle fuglefolk, det gælder både dem, der arbejder med lidt af hvert, og dem, der har specialiseret sig i bestemte fuglearter, støder hen ad vejen på problemer, f. eks. med bygning og indretning af bure og volierer, igangsætning af fuglene i ynglesæsonen eller med at sammensætte det rette foder til bestemte vanskelige fuglearter og meget mere. Med et indlæg i bladet af ovennævnte karakter kan man måske give nogle tips, som en eller anden har lyst til at prøve.

Da jeg ved, at der med det samme vil være nogen, der vil sige: »Hvorfor skriver du ikke selv noget«, vil jeg imødegå dette ved her at komme med mit eget lille indlæg.

De fugle, jeg hovedsagelig beskæftiger mig med, er græsparakitterne. Min bestand repræsenterer i øjeblikket Rødbrystet Græsparakit, Elegant Græsparakit, Blåvinget Græsparakit og Bourkes Græsparakit. Jeg har tidligere også haft Rødskuldret Græsparakit, men jeg har i øjeblikket ladet denne art udgå af min samling, da et mere intenst avlsarbejde af Bourkes har forårsaget mangel på plads. Mine volierer ligger i retning nord–syd, og de fleste af dem har en længde på 2,80 m, kun de 5 volierer, der er tilknyttet mit fuglehus, har en længde på 2,40 m. Bredden på alle volierene er ca. 1 m og højden ca. 1,90 m. Mit fuglehus er på 5x3 m, det er overalt isoleret med glasuld og har ovenlys i taget. Her i dette hus med tilstødende udendørs volierer, samler jeg alle mine græsparakitter om vinteren, idet jeg skiller hanner og hunner fra hinanden. Jeg sammenlægger de 2 volierer i den ene ende af huset til een, henholdsvis indendørs og udendørs, og lader alle hannerne gå sammen her hele vinteren, og tilsvarende sker for hunnerne i den modsatte ende af fuglehuset.

Volieren mellem hannerne og hunnerne står det meste af vinteren tom, det kan ske, at jeg i begyndelsen anbringer nogle unger her, som endnu ikke er gamle nok til at interessere sig for det modsatte køn. Når det sker, bliver de øjeblikkelig flyttet over i den afdeling, hvor de hører hjemme.

Jeg holder volieren mellem de kønsmodne hanner og hunner tom eller neutral,

for at skabe ro i de to lejre. Hvis deres volierer stødte helt op til hinanden, ville fuglene gå og bejle til hinanden ved trådvævet, og det kan skabe ballade og slagsmål i begge lejre. For yderligere at holde gemytterne i ro og undgå hunnernes utidige æglægning på bunden af volieren, i den tid jeg kalder fuglenes hvileperiode, mener jeg det er vigtigt, at de ikke går for varmt, og at man undlader at give dem alt for hidsende foder. Mine fugle går koldt, men frostfrit om vinteren. En termostatstyret elvarmer sørger for, at temperaturen i huset ikke kommer under 5 graders varme.

Fra sidst i november til først i marts måned, altså ca. 3 måneder, fodrer jeg ikke mine græsparakitter med grønt, fordi dette foder kan medvirke til en forøget ynglelyst. De får en god og næringsrig foderblanding, hvor jeg varierer indholdet af det fede foder, efter hvor kold vinteren bliver, desuden får de gulerødder og æbler hver dag. Et par gange om ugen får de spiret solsikke, men kun i sparsom mængde. Efter min mening er det af stor betydning for en god ynglesæson, at fuglene mærker en ændring på foderets område fra hvileperioden til yngleperioden. I naturen ændrer foderets sammensætning sig jo også med årstiderne, som fuglene ynglemæssigt retter sig efter.

Når tiden nærmer sig, hvor fuglene skal have bragt ynglekonditionen helt i top, trækker jeg dem i det fede foder, som f. eks. nigerhirse, hamp og solsikke. De bliver nu fodret hver dag med *spiret solsikke* i tiltagende mængde, og samtidig begynder de at få forskellig slags grønt, f. eks. mælkebøtter og fuglegræs. Foderet til vore fugle er et meget vigtigt emne, og vi skal på alle tider af året sørge for, at fuglene får et sundt proteinrigt og vitaminrigt foder. Hvis man vil gøre sig håb om et godt yngleresultat, skal fuglene fodres på en måde, så de er i stand til at tilføre de æg, de skal til at producere de vigtige næringsstoffer, vitaminer m. v., som skal til for at udvikle sunde og kraftige unger.

Midt i april måned deler jeg igen fuglene op parvis og sætter dem ud i de udendørs volierer. Her befinder de sig i 8–14 dage, inden jeg sætter redekasserne op til dem. Fra det tidspunkt, hvor fuglene begynder æglægningen, fører jeg altid konstant redekontrol, og de bliver hurtigt fortrolige med, at jeg ser i kasserne til dem.

Til opfodring af ungerne bruger jeg spiret frø, forskellig slags grønt (dog mest fuglegræs), gulerødder og endvidere sandkage, der er bagt specielt til fuglene. Når man er nået så vidt, at ungerne er fløjet af kassen, passer jeg altid på ikke at tage dem fra for tidligt. De skal være fuldstændig klar til at klare sig selv. Er de ikke det, når de tages fra forældrene, bliver de sat tilbage i opkvæsten, hvad der kan følge dem i deres videre udvikling.

SMÅ–NYT, fortsat

Også i Sverige lykkes det.

Claes-Göran Alström er det lykkedes for med et opdræt af Moluk-Kakadu. Vi må ønske tillykke. Hermed nogle enkelte notater fra beretningen i FÅGELHOBBY årg. 6 p. 145. Med hensyn til øjenfarven, så kunne man se, at den hos hannen var sort, den var noget større og havde grovere næb. Hunnen var mindre med smallere hoved og mørkt brune øjne. Volieren var 6×4×2 m, beklædt med net, som havde en maskestørrelse på 50×50 mm. Sidstnævnte nævnes kun fordi Alström advarer mod brugen af så stormasket net. Vorherres fugle havde glade dage på hans bekostning, og smittefaren var stor. Redekassen var en stump egestamme, 1 m høj og 1,8 m i omkreds. Modsat alle andres beretninger, så oplyses det, at parret tog for sig af frugterne de fik. HHJ.

■

Ildskægget Skægfugl

Psilopogon pyrolophus

Poul Brink, Hjørring

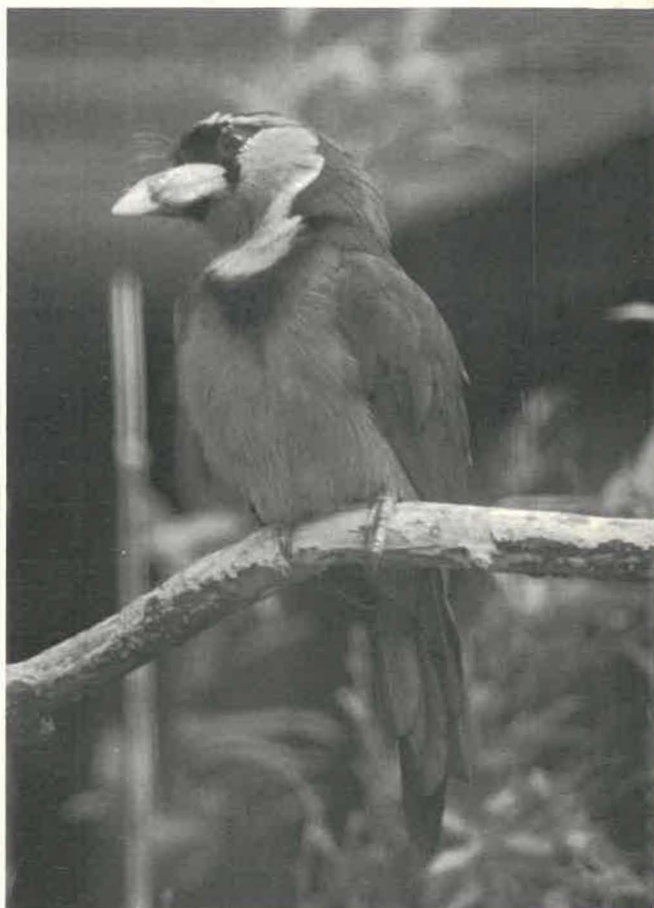

Ildskægget Skægfugl, Walsrode – foto Mogens Stig Andersen

Engelsk: Fire-tufted Barbet.
Tysk: Rotbüschelbartvogel, Ohrenbartvogel, Sumatrabartvogel.

I efteråret 1975 fik jeg indlemmet to 28 cm store grønlige fugle, der mindede om Tukan-Skægfugle, i fuglesamlingen. Efter nærmere studier blev det oplyst, at fuglene var *Psilopogon pyrolophus*, altså Ildskægget Skægfugl, der også kaldes for Sumatra- eller Gråkindet Skægfugl. Denne sjældne skægfugl bebor Sumatra og Indonesien, hvor den bevæger sig op til 1200 m over havet. Det er en meget smuk fugl. Dens kraftige næb er hornfarvet med grønligt skær med en sort/grøn tværstreg på. Benene mørke, iris kastanjebrun. Pandebørster, der rager frem som en kvast, er sorte med lysende røde spidser. Panden er sort, over issen et hvidt tværbånd. Baghoved og nakke brun. Hovedsider ved næbroden sort. Kinderne grå. Smalle grønne fjerkvaste over øjne og ører. Over øjet gule »øjenbryn« og under øjet hvide »øjenbryn«. Øvrige overside incl. vinger og hale lysende græsgrønne. Underhalen blålig. Hagen er mat grågrøn, strube gul og sort brystbånd. Resten af undersiden lysegrøn.
Racer: Ingen.
Synlig forskel på kønnene skulle være, at 1,0 har et smallere hvidt tværbånd over issen, og at de brune fjer på baghovedet har rødlige spidser. Endvidere er 0,1 me-

re sort på den nederste del af issen. Næbbet hos 1,0 er også betydelig kraftigere end hos 0,1.

Efter de sparsomme oplysninger, det har været muligt at fremskaffe om fuglen, tyder det på, at de lever parvis eller i småflokke i junglen, søgende efter frugter m. m. Minder i levevis om spætterne.

Parret, der kom op til mig, blev placeret i et mindre bur på ca. 1×1×1 m, der ellers blev benyttet til opdræt af dværgpapegøjer. – Da jeg aldrig før har passet sådanne slags fugle, følte jeg det som noget af en udfordring at få dem i mit brød. Deres opholdssted blev forsynet med nogle kraftige siddegrene. Som bundmateriale blev der benyttet aviser, da den slags fugle jo ikke ligefrem er renlige at have, og de kræver derfor ofte udskiftning af bundmaterialet. På bunden satte jeg et stort plastikfad med vand, som de flittigt benytter til badning.

Da jeg på det tidspunkt fuglene kom, var totalt nybegynder inden for kategorien, der kaldes frugtædende fugle, vidste jeg ikke helt, hvad de skulle have at spise. Jeg søgte og fik råd forskellige steder, og jeg er nu kommet til den konklusion, at fuglene just ikke er kræsne. Jeg fodrer dem med ribs, solbær, stikkelsbær, jordbær, hindbær, brombær (da vi har en rummelig fryser, har jeg bær hele året rundt), salatblade, en blanding bestående af hyben, æbler, pærer, agurk, appelsin og banan samt druer, alt groft hakket (ellers vil de ikke tage det), sandkage opblødt med honningvand tilsat en strøget teskefuld Boisorbin (købes på apoteket) i ca. ½ liter vand, hvori der også omrøres en spiseskefuld honning og ca. 12 dråber ABCDin-syrup, melorme og nu og da lidt fars. Universalfoder må ikke mangle.

Ordet »periodespiser« kan man godt hæfte til disse fugle, forstået på den måde, at de for en rum tid overhovedet ikke vil røre f. eks. æbler, men hva', vi andre vil jo heller ikke kun leve af bøf. Jeg har fået at vide, at Ole Due Gregersen, Hvidovre, supplerer med spiret frø og engang imellem mus, som tages med stor velbehag. Endvidere bruger han en blødfoderblanding bestående af: 800 g raps, 80 g rismel, 70 g bageklid, 1 spiseskefuld soyamel, 1 do. skummetmælkspulver. Dette blandes sammen og opbevares i køleskab. Når det skal bruges, fugtes det med reven æble, gulerod el. lign.

Da parret havde været et stykke tid hos mig, kom de på udstilling. Da de igen kom hjem, havde jeg hængt en kasse, d. v. s. en udhulet træstamme ind i buret, og efter ganske kort tid hoppede de ind i den, og nu benyttes den til sovekasse.

Det sidste ca. halve år er den ene fugl, sikkert 1,0, blevet jaget ind i kassen af den anden. Specielt når jeg lige har fodret dem, bliver den ene meget aggressiv overfor den anden, og her i efteråret kulminerede det med, at den mest arrige rev halen af den anden – så nu har jeg adskilt de to. Jeg har fra forskellig side fået oplyst, bl. a. fra Jørgen Møller Hansen, der har haft flere skægfugle, at det er meget almindeligt, at skægfugle pludselig går amok overfor hinanden.

Jeg håber nu bare, at der vil falde så meget ro over gemytterne i løbet af vinteren, at jeg kan sætte de to ildskæggede sammen i en udendørsvoliere, når foråret atter vender tilbage.

Såfremt man har været så heldig at erhverve sig eksemplarer af disse fugle, bør man passe godt på dem, thi det er en raritet, og de er ikke vanskelige at passe, til trods for, at jeg har hørt, at erfarne folk indenfor den gren af fugleliebhaveriet, der kaldes frugtædende fugle, har mistet alle deres ildskæggede. ■

Australskbrogede Undulater

Hans Jørn Andersen, Randers

Opdræt af disse smukke undulater er slet ikke vanskeligere end arbejdet med andre mutationer, idet den australskbrogede kan indpasses i næsten alle opdræt af udstillingsundulater. Mutationen er dominant, og det er derfor underordnet, om man har en han eller hun, men ingen fugl kan være split for australskbroget, hvorimod denne kan være split for andre former, f. eks. opaline, isabel, lutino og meget andet.
Efter min mening er den flotteste og mest karakteristiske en opaline himmelblå australskbroget, idet den skal have et rent hvidt hoved og et rent V-tegn, *altså ingen bølgetegning mellem vingerne,* og skal selvfølgelig have brystbånd. Men dette er ikke nok. Den skal også have 6 lige store og ensartede spots, og det er her det kniber for opdrætterne af disse fugle, da mange af dem kun har sat spots i venstre eller højre side. Brystbåndet skal også være en ubrudt linie. Dette er vanskeligheder, som en opdrætter ikke selv er herre over. Det er dog tilladt at anmelde fugle af denne varietet til udstilling uden spots og bånd, *men så skal også alle spots mangle.*
På udstillingerne ser man ofte fugle, der er anmeldt som opaline lysegrøn australskbroget. Mange af disse er *meget grumsede* i hoved og nakke, men de er jo brogede. Dette er en stor misforståelse, for skal den australskbrogede være den mutation, som den tilkendegiver, f. eks. opaline, så skal den også vise de opaline egenskaber, og uden de nævnte meget grove fejl.
Man ser også australskbrogede med en trekantet plet i nakken. Denne plet stammer muligvis fra indkrydsning med den hollandsk brogede. Man ved det ikke med sikkerhed, men meget tyder på, at denne teori er rigtig. Nakkepletten regnes ikke for en fejl ved bedømmelsen på et skue af fugle af denne varietet, da ⅔ af vore australskbrogede undulater har denne plet.

Som et supplement til ovenstående artikel skal nævnes, at der gennem tiderne har været arbejdet med tre forskellige varieteter inden for de brogede undulater:

1) Danskbrogede
2) Hollandskbrogede
3) Australskbrogede.

Der er foretaget mange krydsningsforsøg for at forbedre typen. Dette har medført, at der i dag her i landet stort set kun arbejdes med den danskbrogede undulat, der er recessiv over for andre farver og den australskbrogede undulat, der er dominant over for andre farver og varieteter. Vil man vide mere om denne særprægede farvekombination inden for undulatopdrættet, henvises til den danske og engelske litteratur om emnet.

Red.

Opdrætterheld med Perle-nymfer...

H. Helbo, Hobro

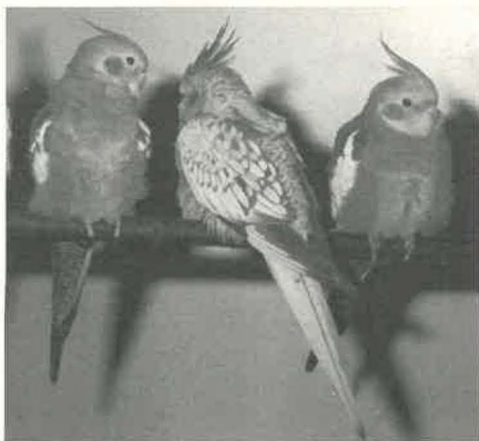

Foto Poul Erik Johansen

Jeg har i adskillige år haft almindelige Grå Nymfekakaduer, og det må indrømmes, at jeg har haft et vældigt held med dem. Jeg fik derfor lyst til at prøve andre varieteter, og i april 1975 købte jeg Lutino Nymfer (se maj nr. 1976), som artede sig overmåde vel. I år har jeg købt Brogede og Perlenymfer.

Jeg føler mig en lille smule vildledt af Poul Rasmussens indlæg i feb. nr. 1975, hvor han skriver, at Brogede Nymfer er dominante. Mon disse i det hele taget findes i Danmark? Jeg tvivler. Jeg har endnu kun kunnet finde recessive, men det er nu en helt anden sag, og jeg må vende tilbage til »perlerne«. Den 25. juni købte jeg et par, men ingen kunne fortælle mig noget som helst udover, at hannen var »alm. grå« efter udfarvningen.

De gik øjeblikkelig i kassen, og d. 25. juli var der 2 unger, som desværre døde inden 2 døgn. Ufortrødent gik de igang igen, og d. 25. august var der 5 unger i kassen. Ungerne var store og kraftige, og på normal tid var de ude, men der var på det nærmeste tre hold unger, der dog alle var virkelig perlede. To var med en del gråt på ryggen, og to lidt lysere, måske 2,2, den femte var meget lysere, nærmest gul med smalle næsten isabelbrune striber rundt om hver fjer. Spændende ser den ud, men hvad er det for en skabning? Hvad skal den kaldes, rent farvemæssigt?

Ifølge Poul Rasmussens »Forslag til dansk standardbeskrivelse af mutationer af Nymfekakadu«, skulle Perlenymfe avle kønsbundet som lutino. Hvor mange erfaringer findes der i Danmark? Kan det ikke lade sig gøre at få en udtømmende beskrivelse i DANSK FUGLEHOLD, da Nymfekakadu i alle dens varieteter eller mutationer nu er ved at blive ganske almindelige her i landet. Samtidig kunne jeg tænke mig at spørge, om der er een eller anden, der har fået en lys varietet som min, og om vedkommende er interesseret i et samarbejde. Om vi kan få noget ud af det, vil kun tiden vise. Efter alt at dømme er det en hun, jeg har.

H. Helbo,
Vinkelvej 10, 9500 Hobro.

Jeg havde i år fornøjelsen af at være dommer på udstillingen i Hobro, og også den at bedømme det nævnte par fugle med deres afkom. Også jeg fandt, at der farvemæssigt var stor forskel på ungerne, og at den omtalte gule (lyse) fugl så interessant ud. Jeg kunne ikke, i den rummelige voliere se, at den var som beskrevet i artiklen, for så havde jeg måske fundet på at tilføje på dommerkortet: *Varieteten er formentlig den man i Tyskland kalder for Isabel Sømrandet.*

På dommermødet i 1975 fik vi, som du nævner, forslag til bl. a. standarder for mutationer af Nymfekakadu, og efter denne skal man ikke skelne mellem mutationerne PERLET (tysk: geperlt – eng.:

pearled) og SØMRANDET (tysk: geseumt eng.: laced).
I stedet for det efter min mening ret så mundrette, og i hvert fald populære Perlet Nymfekakadu, foreslås de betegnet som TEGNET NYMFEKAKADU. Begrundelsen er for så vidt i orden, og jeg har ved selvsyn kunnet konstatere på flere tyske udstillinger, at disse eksemplarer, som var anmeldt som Geseumt, havde flere fjer, ja måske endda flertallet, der var at betegne som Geperlt.

Arveligheden hos BROGET er hos nogle dominant, og hos andre recessiv. Sidstnævnte er så langt den mest almindelige, hvilket også nævnes i forslag til standarder.
Jeg har nogenlunde styr på de vigtigste mutationer, og nu hvor rygterne siger, at Isabel også findes herhjemme, er det måske en ide med en beskrivelse af dem. De tilsendte artikler synes jeg dog vi bør bringe først. HHJ.

Svenske Mesterskaber 1976

I 1976 stod »Norrköpings Burfågelsällskap« for afholdelsen af SSB's (Sveriges Samarbetande Burfågelföreningar) udstilling i Norrköping. Udstillingen er en årlig tilbagevendende begivenhed, der hver gang samler et stort antal opdrættere fra hele Sverige til kappestrid om de mange udsatte præmier.
Efter bedste engelsk mønster blev »Best in show«, 1,1 Moluk-kakadu m. 1 unge og de øvrige resultater og placeringer kom til at se således ud:

PAPEGØJER og PARAKITTER:
1. Moluk-kakadu m. 1 unge (Claes Göran Alström, GBF).
2. Gulrygget Lori m. 2 unger (Sven Martinsson, RBK).
3. Solparakit m. 3 unger (Bengt Reinerfelt, LBV).
4. Solparakit m. 2 unger (Tord Fleron, TBF).
5. Taranta Dværgpapegøje m. 3 unger (Inge Forsberg, TBF).
6. Rødhovedet Dværgpapegøje m. 2 unger (Gunnar Lind, SBF).
7. Sorthovedet Dværgpapegøje m. 2 unger (Gunnar Lind, SBF).
8. Rødhovedet Kilehaleparakit m. 3 unger (Sven Martinsson, RBK).
9. Rosenhovedet Dværgpapegøje (blå mut.) m. 4 unger (Jan Högberg, SBF).

TROPEFUGLE:
1. Rød Kronfinke m. 3 unger (Inge Forsberg, TBF).
2. Olivengrøn Astrild m. 5 unger (Claes Rydbeck, HBF).
3. Glansskadefinke m. 7 unger (Gert Påhlsson, TBF).
4. Båndfinke m. 9 unger (Björn Dure, NBS).
5. Rødøret Bulbul m. 1 unge (Harald Berglund og Karin Hagberg, UBF).
6. Boliviansk Tangare m. 1 unge (Tord Fleron, TBF).
7. Dværgskadefinke m. 9 unger (Gert Påhlsson, TBF).
8. Purpur Glansstær m. 2 unger (Sven Martinsson, NBS).
9. Lathams Sorthovedet Væver m. 1 unge (Bengt Nilsson, RBK).

Endvidere vandt Knut Holldén, GBF, klassen for vagtler og duer med 1,0 Grønvinget Due m. 1 unge – Yngve Nihlen, TBF, klassen for farvekanarier med en Grønagat, iøvrigt bedste kanarie. Gilbert Håkansson, SGBF, tog sig af førstepladsen for racekanarier med en Yorkshire, Kai Hansson, MBF, udstillede den bedste undulat, en opaline grå, og endelig vandtes zebra-mågefinkeklassen af Rolf Persson, HBF, med et par gule mågefinker.

□

Endnu et opdræt af Ørkenvæver

Pseudonigrita arnaudi

Ib Sandberg Nielsen, Greve Strand

Da det som regel ikke er de mest farvestrålende fugle, jeg har i mit fuglehold, undrer det vel ingen, at jeg hurtigt blev interesseret i en lille flok Ørkenvævere, som sad i et bur hos vores fuglehandler.
Da jeg stod og skulle på vinterferie og derfor skulle have fremmede til at passe mine fugle imens, ville jeg ikke købe dem, da der jo er nok at se til for folk, der ikke selv har fugle.
Interessen blev dog større og større for hver gang jeg så dem, og det var tydeligt at se, at de havde været ude hos en fugleholder før, idet alle fuglene var ringmærkede. Det endte med at jeg alligevel købte 5 stk., som jeg så skulle hente, når jeg kom hjem fra ferie.
Vel hjemkommen blev de hentet hjem og anbragt i en voliere på 1×2×1 m sammen med 1,0 Papegøjenæbbet Klerkefinke. Det gik altsammen godt et stykke tid, hvor det også så ud til, at Ørkenvæverne enedes indbyrdes, idet de næsten altid sad sammen alle fem.
Lige pludselig en dag var der kun 4 tilbage, den ene var simpelthen blevet hakket ihjel af en af de andre, og jeg tænkte at det nok var fordi det måske var en overskydende han. Der var ikke til at se nogen kønsforskel hos fuglene og heller ikke noget på deres opførsel.
Nu gik det godt en månedstid, men så blev der pludselig »slagtet« endnu en. Sammenholdt med de erfaringer, jeg har gjort i sommerens løb, tror jeg ikke man skal regne med disse fugles opførsel, når de føler sig iagttaget. Når de er alene, er de sikkert ikke så fredelige overfor hinanden.
Vi er nu nået hen på foråret, og midt i maj måned fik fuglene adgang til en udendørsvoliere på 1×2×3½ m beplantet med birk og bambus.
Det blev dog i den indendørs voliere de begyndte at bygge rede, og det viste sig nu, at det var 2 hunner og 1 han, der var tilbage. Reden blev bygget frit i grenene og der blev brugt kokostrævler, græs og blade fra bambussen. Den var ret stor og lignede nærmest en høstak og med indgangshullet vendende nedad.
Den ene hun lagde nu 2 æg, som var hvide med røde pletter, tættest i den butte ende af ægget.
Hunnen rugede nu i 12 dage, afløst af hannen, men de unger der her kom, blev desværre smidt ud af reden, da de var få dage gamle.
Der blev nu bygget en ny rede ovenpå den gamle, og her lagde den *anden hun* æg, og også denne gang blev der lagt 2. De blev ruget tiden ud, men allerede 5 dage gammel blev den første unge smidt ud af reden. Som opmadningfoder gav jeg æggefoder og masser af myreæg.
Jeg gik nu spændt og ventede på, om også den anden unge ville blive smidt ud, men de »gamle« blev trofast i reden, og det så ud til at ville lykkes denne gang.
Da vi nåede til den 25. juli havde ungen været i reden i 20 dage, og på det tidspunkt, hvor alle de 3 »gamle« befandt sig

i udendørsvolieren, kunne jeg ikke dy mig længere og prøvede forsigtigt med en finger at føle i reden og kunne her mærke ungen, idet den bed mig i fingeren, og lidt senere på dagen så jeg den også i redehullet.
Forventningerne var store da jeg næste dag kom hjem til frokost, fordi jeg bestemt regnede med, at det nu var tiden, hvor ungen skulle flyve af reden, men den var ikke at se nogen steder. Jeg kikkede igen i reden, men den var tom og ungen var og blev væk!
For en sikkerheds skyld havde jeg dog forinden fjernet klerkefinkehannen.
Den 31. juli lagde den første hun atter æg, men dette kuld blev heller ikke til noget, da jeg et par dage efter fandt hende død inde midt i bambussen. Hun var »slagtet« på samme måde som de to foregående – hele hovedet var hakket i stykker!
Der blev nu bygget om på rederne, således at der i stedet for de to eksisterende, bare blev een tilbage, og i den blev der lagt æg – *denne gang 4.*
Den 2. sept. klækkede de to første æg og næste dag endnu et. Det sidste og fjerde æg viste sig senere at være ubefrugtet. Også denne gang fik de æggefoder, som de tog en del af de første dage, og herefter fik de yderligere masser af dybfrosne myreæg. Da ungerne var 10 dage gamle fik de også en hel del melorme flere gange om dagen.
Den 22. sept. – 20 dage gamle – fløj 3 unger af reden. Jeg havde dagen i forvejen lukket for flyvehullerne til udendørsvolieren, for at ungerne ikke skulle gå på jorden, der jo var begyndt at blive kold og fugtig på denne årstid, og fordi unger af væverfugle opholder sig ret længe på jorden efter udflyvningen. Alle 3 unger fløj dog hurtigt op på kanten af en flise, der stod på højkant op ad væggen for at dække et hul, som tidligere var lavet i muren til vagtler. Der gik dog ikke mere end 16 dage før ungerne begyndte at hoppe op i det nederste af nogle grene, sat ind i volieren specielt for dem.
Men ak, der er ikke langt fra glæde til sorg, når det er fugleunger, det gælder. Da ungerne havde været af reden i 24 dage, lå den ene og var død og en af de andre sad og pustede – de havde sikkert fået træk. Nu var der ikke andet at gøre end at flytte dem over i et stort kassebur og give dem en varmelampe på.
Da jeg fik fanget dem, viste det sig, at de fordi de havde gået på gulvet så længe, havde fået nogle meget fine trævler af græs viklet omkring benene – den ene så meget, at den havde taget skade af det – *en ting man åbenbart skal være på vagt overfor!*
Da opdrættet hele tiden havde tegnet godt, var det anmeldt til vor udstilling (Roskilde og Omegns Fugleforening, red.) sidst i oktober måned.
Forældrene og den ene unge blev da også udstillet, men også her gjorde jeg noget forkert – noget, som måske andre kan lære af . . .
Da jeg skulle være til stede på udstillingen den dag der var bedømmelse, og da jeg selv havde mange fugle med, havde jeg ikke nået at få fanget Ørkenvæverne aftenen i forvejen, så derfor blev de først fanget om morgenen. Som følge heraf, havde de ikke fået tid til at æde inden jeg fangede dem, med det resultat, at ungen efter et par timer på udstillingen, sad og hang. Kort efter bedømmelsen blev de taget hjem – hvilket sikkert reddede ungen, for idag er den meget frisk og har været af reden i 2½ måned.
Hvornår ungen er begyndt at æde selv, er meget svært at sige noget om, for hverken efter udflyvningen eller medens ungerne var i reden, har jeg set eller hørt de »gamle« made dem. Det eneste man hører, når man kommer ud i fuglehuset, er deres ikke særligt kønne advarselsskrig.
Til dette ikke alt for vellykkede opdræt er brugt 1 kg melorme og 12 margarine-bakker med dybfrosne myreæg . . . men prisen for sådanne unger er jo underordnet *– når bare det lykkes!*

■

Hvidvinget Turteldue

Zenaida asiatica

Knut Holldén og Stig Andersson

Foto Thomas Brosset

Den Hvidvingede Turteldue (White-winged Dove) har et misvisende latinsk navn, Zenaida *asiatica*, idet den ikke forekommer i Asien, men derimod i det sydlige USA i New Mexico, det sydlige Arizona, Sydøst Kalifornien, den nedre del af Rio Grande Valley i Texas, i den østlige del af Mexico og Central-Amerika til Costa Rica, Bahia, Panama, de sydlige Bahamaøer, Great Ingua Island, Jamaica, Cuba og Hispaniola. I Sydamerika findes den i den tørre tropiske zone i Sydvest-Ecuador, i Santa Elna, på Puna Island og i de pacifikke kystregioner i Peru til det nordlige Chile i Tainas og Tarapacusprovinserne.

Den bebor hovedsagelig tørre områder med buskagtig skov, men også skovbevoksede og opdyrkede områder. I Panama foretrækkes Mangrovesumpene.

The Mourning Dove Group, som Derek Goodwin i sin bog »Pigeons and doves of the world« kalder gruppen, består af: Karolinaduen *(Z. macroura)*, Ørepletduen *(Z. auriculata)*, Martinique Turtelduen *(Z. aurita)*, Hvidvinget Turteldue *(Z. asi-*

atica), Galapagosduen *(Z. galapagoensis)* og den nu uddøde Vandredue *(Ectopistes migratorius).*

Den Hvidvingede Turteldue er noget større end en Skoggerdue – har samme form, men har længere vinger og næb end denne. Oversiden, struben og brystet lyst gråbrunt med vinrødt anstrøg på hovedet og nakken, og med gulgrøn glans på sidstnævnte og på halssiderne. Underside lysegrå. Under øreregionen findes en sort plet. De øverste vingedækfjer og de inderste armsvingfjer har samme farve som ryggen, medens de mellemste og store vingedækfjer samt armsvingfjerene har brede, hvide sømme og hvide spidser. Hånddækfjer og armsvingfjer er brunsorte, sidstnævnte med en smal hvid søm. De underste vingedækfjer lysegrå. De midterste halefjer er rustbrune, de øvrige grå med et bredt, hvidgråt bånd i spidsen, og lige indenfor dette et uskarpt, sortagtigt bånd. Øjet mørkt purpurrødt, næb sort og fødderne blåligt kødfarvede. Hunnen mangler næsten helt metalglans på halsen.

Stemmen er fyldig og melodisk og lyder ifølge englænderne som noget i retning af: »Who cooks for you?«. Den Hvidvingede Turteldue kaldes bl. a. også for Singing Dove – Sangdue, hvilket passer godt til den.

I december 1972 lykkedes det mig at få fat i et par Hvidvingede Turtelduer og et par Ørepletduer, hvoraf sidstnævnte var 2 hanner. Den stærkeste af dem lagde beslag på en af de Hvidvingede. Den anden Hvidvingede Turteldue blev hele tiden holdt borte af Ørepletduerne. Vi mistænkte de to Hvidvingede for at være 2 hunner.

Den Hvidvingede Turteldue-hun parrede sig med den ene af hannerne hos Ørepletduerne og de blev derfor skilt ad. Antagelig var den anden Hvidvingede en ung han, som bare ikke blev accepteret af hunnen.

Det varede et par uger inden de forrådte sig selv og gav sig tilkende som *et par.* De var nu meget aggressive mod deres slægtninge Ørepletduerne, men også mine Gøge- og Turtelduer blev drevet bort.

I maj 1973 placerede jeg de Hvidvingede Turtelduer, et par Perlehalsduer samt et par Picuiduer *(Columbina picui)* i en voliere med beskyttelsesrum. Udendørsvolieren var 12 m lang, 3 m bred og 2,5 m høj. Beskyttelsesrummet var 3 m langt og 1,5 m bredt. Der skete dog intet hos duerne, de var bare sky og rastløse.

I september måned gjorde jeg i orden i hovedvolieren og i fuglerummet, inden vinteren, og flyttede alle duer, finker, parakitter og vagtler sammen i et fuglerum på 6 m i længden og 4 m i bredden og med adgang til en udendørsvoliere på 12x6 m og 2,5 m i højden. Om vinteren plejer jeg at holde 15 graders varme i fuglerummet.

Her skete så det, at 2 Munkeparakitter – forøvrigt 2 hanner – byggede en rede af birkekviste, men opgav den dog for straks at begynde på et par stykker mere. Nu så jeg en dag, at den Hvidvingede hun begyndte at interessere sig for den første af Munkeparakit-rederne, og ikke tillod andre duer at komme i nærheden af reviret.

De parrede sig og lagde 2 hvide æg hvoraf det ene klækkede den 29. oktober 1973.

Foderet bestod af hirse, kanariefrø og hamp. Derudover tog de *»Sluis« Universalfoder,* og var meget glade for franskbrød opblødt i mælk. Ind imellem tog de også pære og æble.

Forældrene skiftedes til at made ungen. Den voksede hurtigt og begyndte at æde selv, ligesom den fløj både ud og ind.

En morgen fandt jeg den død på jorden i udendørsvolieren, og jeg var meget skuffet, idet jeg havde tænkt mig at udstille den, hvilket der nu ikke blev noget ud af.

Det lykkedes dog at få unger af såvel Skoggerdue, Senegaldue, Spurvedue og Picuidue.

De Hvidvingede Turtelduer lagde nu et nyt kuld æg i samme rede, og den 24. november 1973 klækkedes 2 unger, som nu er fuldvoksne. Forældrene var under hele perioden meget trygge og lod sig

ikke forstyrre af min nærværelse. Efter en tid begyndte forældrene at jage ungerne bort og parre sig pany.
Det tredie kuld bestod også af 2 æg, som klækkede den 4. januar 1974, og alle unger er nu selvstændige og flyver ud og ind, og forældrene er nu så småt igang med fjerde kuld.
Disse duer er meget produktive og lette at have med at gøre, men de vil dog gerne dominere over andre duer. Alle mine duer er meget selskabelige mod hverandre, og er meget ivrige efter at bastardere – især nærtstående arter som Senegalduen, Perlehalsduen, Hvidvinget Turteldue og Ørepletduen.

De Hvidvingede Turtelduers yngletid varierer noget indenfor deres udbredelsesområde. I Arizona sker det i juni, marts og april måned (den tørre årstid), i Costa Rica i januar, i Vestindien i juni, og i Ecuador i marts måned.

Litteratur: »Pigeons and Doves of the World« af Derek Goodwin. »A Field Guide to Western Birds« af Roger Tory Peterson.

Ovenstående artikel er med tilladelse oversat fra »Fågelhobby«, årg. 4 nr. 4, 1974, side 61.

Bourkes-parakitten

Neophema bourkii

F. Andersen, Åbenrå

Hermed lidt om Bourkes Parakitten, den mindst farvestrålende, men mest fortrolige, efter min mening.
Efter et kuld unger i sommer, gik mit par i kassen i begyndelsen af september. Der blev lagt 3 æg. Da rugningen havde varet ca. 10 dage, blev det nødvendigt at flytte dem over i en anden voliere, på grund af ombygning.

Hunnen undersøgte den nye voliere, og gik derefter i kassen og rugede videre. Den 29. september var der 3 unger i kassen. Det var med spænding jeg kontrollerede kassen hver dag, idet det var begyndt at blive temmelig koldt om natten. Den 29. oktober var 2 unger ude af kassen, og da vi allerede havde haft nattefrost, turde jeg ikke lade dem blive ude i volieren. Jeg tog den tredie unge ud af kassen og satte dem alle ind i et kassebur, som bruges til vinterkvarter.
Nu i dag, den 6. november, er alle 3 unger på pind.
To gange flytning, og stadig 100% udbytte, mener jeg beviser, at Bourkes er en meget rolig og dejlig fugl at arbejde med. Som det kan ses af billedet, generer en gang fotografering dem heller ikke. ■

Få dage gamle unger i kassen, foto forfatteren

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66

Poul E. Johansen
Rosenørnsvej 11
5000 Odense, tlf. (09) 12 21 66

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf .(09) 71 23 13

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

køb · salg · bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Købes: 1,0 Variable Sunbird (Nectarinia venusta) 1,0 Everetts Brillefugl, 0,1 Plettet Tangare(Tangara punctata zamorae). **Mogens Stig Andersen,** Færgevej 17, 3600 Frederikssund, (03) 31 04 25.

Sælges: 3,3 Hvide Nymfer, 3,2 Elegant. **Ebbe Maag Nissen,** Hejbergsvej 1, 6000 Kolding.

Købes: 2,0 Rosella. **Sælges:** 0,1 Rødhoved dvp., 0,1 Nymfe, 3 stk. naturtræskasser passende for Sangparakit og Nymfer. 4 stk. naturtræskasser til græsparakitter. Tlf. 09-73 15 14 mellem kl. 18-19. **Olga Christensen,** Møllergyden 15, 5661 Jordløse.

Sælges: 1,0 Gedeparakit 300 kr. **Købes:** 1,0 Rødbrystet Græsparakit. **O. Nielsen,** Follerup Skovvej 35, 7000 Fredericia, tlf. 05-56 01 61.

Sælges: 1,0 Gulnæbbet Spurvedue, 1,0 Senegaldue, 1,1 Dværgskoggerdue, 1,0 Guineadue, 1,1 Kapdue, 0,1 Zebradue, 0,1 Ørepletdue, 1,0 Stor Textorvæver, 1,0 Rødhovedet Væver, 1,1 Kin. Dværgvagtel, 1,1 Sølvvagtel, 1,0 Broget Japanvagtel, 1,1 Nepalfasan (lystoppet, sjælden). Rugeæg af Bankivahøns (Vildhøns). **Købes evt. byttes:** Kobbernakkeduer, 0,1 Guineadue, 1,0 Ørepletdue, 0,1 Kalifornisk Topvagtel, 0,1 Harlekinvagtel, 0,1 Virginsk Trævagtel, 0,1 Europæisk Turteldue og andre tropeduer, enkelte eller par. **Kurt Knudsen,** Torballegyden 18, 5450 Otterup, tlf. 09-82 18 33 k. b.

Sælges: 1,1 Princess, 1,1 Pennant, 1,1 Blå Rosella, unger af Elegant, Blå Rosella, Hvide Nymfer eller **byttes** med Gule Roseicollis. **Poul Larsen,** Svendborgvej 14, 5540 Ullerslev, telefon 09-35 13 47.

Sælges: 1,1 Safranfinke, 3 stk. Rødhalet Astrild. **Købes:** 1,0 Sølvøret Solfugl, 0,1 Rød Kronfinke. **Kirtha Pedersen,** Sjelle, (06) 95 41 32.

Sælges eller byttes: 1,1 Pavefinke. I bytte tages engelske undulater. **Kurt S. Juhl,** Labæk 59, 3. th., 4300 Holbæk, tlf. (03) 43 51 16.

Sælges: 6 stk. Rosenhovedet Dværgpapegøjer 76 **Tom Schultz,** Spættevej 17, 3000 Helsingør, tlf. (03) 10 02 80.

Sælges: 5,2 Sangparakitter, 1,1 Rosella. **Villy Petersen,** Emborgvej 143, Alken, 8660 Skanderborg, tlf. 57 72 97.

Sælges: 1,1 Splendid, 1,1 Turkis og Kinesiske Dværgvagtler, evt. tages parakitter i bytte. **Købes:** 0,1 Blåvinget Græsparakit, kan byttes m. 1,0. Dansk Fuglehold årgang 1975. **E. Toft,** (04) 66 76 71.

Sælges: Hvide Nymfer, Elegant, Bourks og Grå Nymfer. Dværgvagtler efter sølv og almindelig. **Svend Christensen,** Kogsbøllevej 56, 5800 Nyborg, tlf. 31 38 04 efter kl. 16.

Sælges: 1,3 Elegant 1976, 1,0 Atlasfinke. **Købes** 0,1 Auroraastrild, 0,1 Mørkerød Amarant, 1,1 Maskebæltefinke. **Peter Midtgaard,** Mølhøj 3, Ringkøbing, 07-32 28 10 (efter kl. 17,00).

Sælges: 0,1 Rosella, 1,1 Sangparakit (ærespræmie 76), 0,1 Gul Sangparakit, 1,0 Split Sangparakit, alle fra 76. **Købes:** 1,1 Stanley, 1,1 Blå Rosella, 0,1 alm. Rosella, 0,1 Pragtrosella (gul ryg) alle gerne fra 76, af Dansk Fuglehold årg. 2 købes nr. 1 og 2, god pris gives. afh. på Sjælland-Lolland-Falster. **Rudy Jørgensen,** Kildebakkevej 12, Dalby-Borup, 4690 Haslev, 03-69 83 43.

Sælges: Gule og Grønne Sangparakitter, Hvide Nymfer, 1,0 Springparakit, 1,0 Stanley, Blåvinget Græsparakitter, Ceresastrild, Diamantfinker. **Købes:** 1,0 Rødvinget 3 år. 0,1 Rødvinget 2 år, **byttes** med 1,0 3 år. 1,0 Blommehovedet sælges eller 0,1 købes. **H. Nørgaard,** (01) 51 35 09.

Sælges: 1,1 Blå Rosella 76, 1,2 Stanley 76. **John Carlsen**, 09-96 51 06.

Sælges: Beta-Carotin sælges. 100 g 55 kr., 50 g 30 kr. inkl. forsendelse (Beta-Carotin er beregnet til rødfaktorfugle, Kanarier, Vævere, Kardinaler m. fl.). O.B.S. er et A-vitaminprodukt. Interesserede i Canthaxantin bedes ringe snarest. Farvekanarieopdrætter **Roald Iversen**, Carl Lunds vej 53, 5000 Odense, tlf. .(09) 11 93 65.

Købes: 0,2 Dværgtimalie (Yuhina nigrimenta) eller **byttes:** 1,0 med 0,1. **Mogens Stig Andersen**, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Sælges eller byttes: 1,1 76 gulspættet Roseicollis, 1,0 75 Pennant, 2,2 76 Turkis, 10 stk. alm. Roseicollis 65 kr. pr. stk., i **bytte** kan tages 0,1 Blå Rosella, 0,1 Pennant og Stanley. **John Gydesen**, Stenkisten 4, 7100 Vejle, tlf. (05) 833652 efter kl. 18.

Købes: 1,1 Gul Brillefugl (Zosterops senegalensis), 1,1 Hvidpandet-, 1,1 Sortkappet-, 1,1 Morellets-, 1,1 Pomeransgul Klerkefinke, 1,1 Bolivia Kardinal (Topfinke), 1,1 Schamadrossel. **Flemming Barslund**, Østre Boulevard 29, 4930 Maribo, tlf. (03) 88 16 87.

Købes: 1,0 Morellets Klerkefinke, 1,1 Brunstrubet Klerkefinke, 1,1 Purpurkronfinke, 0,1 Violbuget Granatastrlid, 0,2 Sortbrystet Sisken, 0,1 Rustdue, 1,0 Lille Kubafinke, 1,1 Lille Kubafinke og forskellige Klerkefinker i par. **Sælges:** 7 stk. Diggles Bæltefinker, 6 stk. Korthalet Bæltefinker 12 stk. Sorthovedet Gouldsamadiner, 4 stk. Høgeduer, 1,2 Sortnakket Kubafinker, 5 Sivastrilder eller byttes med ovenstående. **Benny Kløppel**, Valdemarsgade 53, 8000 Århus C, tlf. 06-190567 og 159141 kan benyttes.

Sælges: 3,3 Fischers 76, 2,1 Lutino Nymfer 76, 1,1 Viol+Skyblue/viol, engelske Undulater, toppet arvelighed 76, 3,0 eng. Undulater, Viol, Mauve, Cobolt. **I bytte** tages andre dværgpapegøjer (ikke rosenhoved.) **E. Kamp**, Sandstumpvej 38, 8500 Grenå, (06) 32 22 19.

Sælges: 1,0 Korthalet Bæltefinke. **Peter Jørgensen**, Ølandsvej 2, 7200 Grindsted, 05-32 13 41.

Sælges: 3,3 Gedeparakitter, opdræt 1976, 3,5 Bourksparakitter opdræt 1976, 3 stk. Spidshalet Bæltefinker, 6 stk. Diamanftinker. I ovenstående kan evt. indgå **bytte** med Stanley eller Blå Rosella. **W. Chr. Boger**, Surkær 20, 6200 Åbenrå, tlf. 04-62 42 47.

Sælges: 0,5 Broget Astrild fra sommeren 1976, **evt. byttet** med Bjergastrilder eller Grønrygget Astrilder. **Asger Jensen**, Skovsbovej 366, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 13 09.

Sælges: 1,1 Rosella ynglepar. **Byttes:** 1,0 Bourks med 0,1 Bourks. **Leif Nielsen**, Mønstedsvænget 32, 7000 Fredericia, tlf. 05-92 83 92.

Sælges: 1,1 Rosella (ynglepar), 1,0 Stanley 74. **Købes:** 1,1 Jendaya, 1,1 Senegal (Mohrenkopf), **evt. byttes** med ovenstående. **Palle Jæger**, Roald Amundsensvej 11, 6700 Esbjerg, (05)153643

Sælges: 1,1 Mohrenkopf, 3 Elegant, **evt. bytte** med blå A. personata. **H. E. Jensen**, Egestræde 20, 4720 Præstø, eft. kl. 18 tlf. (03) 79 22 06.

Sælges: 1,1 Sølvvagtel, 2,1 Turkisparakit eller **byttes** med 1,0 gul Undulat, 1,0 hvid Undulat eller andre småfugle. **Peter V. Mortensen**, J. Pedersensvej. 8, 2., 6700 Esbjerg, tfl. (05) 126454 efter kl. 18.

Sælges: 1,0 Stanleyparakit 1976. **J. Christiansen** Vesterled 9, 8800 Viborg, tlf. 06-62 86 78.

Sælges: 1,1 Turkisp. 74, avlsdyr, 2,2 Turkisp. 76 **Finn Andersen**, Haslev, (03) 69 44 49.

Købes: 0,1 Pennant, grønne art. **E. Thistrup**, Hybenvej 41, 5260 Hjallese, 09-14 37 63.

Sælges: Højgule Kanarier, fine fugle. 1,1 Rødhovedet Dværgpapegøje, 1,0 af samme, 1,1 Gule Sangparakitter, 1,1 Mangefarvet parakit, eventuelt **byttet** med Pennant. **Henry Madsen**, Nørregade 19, 5592 Ejby, tlf. 09-46 12 11.

Sælges: 0,1 Rosella, 1,0 Stanley, 2,4 alm. Sangparakit, 3,6 Turkis, 1,4 Bourks, 2,2 alm. Nymfeparakit, 12 stk. Kanarier, Sølvvagtler, alm. Kin. Dværgvagtler, alt fra 76, eller **byttes** med Sorthovedet Dværgpapegøjer eller split, og andre parakitter. **A. Poulsen**, Tværvej 1, 5800 Nyborg, tlf. 09-31 17 08.

Sælges: 1,1 Rødh. Gouldsamadiner, 1,1 Sangparakitter, 1,1 Nymfeparakitter samt 2,1 Turkisparakitter. **Sandgaard**, Brombærvej 13, 3450 Allerød, 03-27 15 12.

Sælges: 3,0 Magellansisken. **Frede Kristensen**, Rugvangen 15, 7900 Nykøbing M., 07-72 28 30 efter kl. 17,00.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

APRIL
1977
3. ÅRGANG

4

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32³ th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:

Side

Forside: 1,0 Alm. Trupial, *Icterus icterus*

Ny formand...

På Samarbejdet's generalforsamling søndag den 13. marts på Hotel Nyborg Strand blev den hidtidige næstformand, Ole Larsen, Assens, valgt til formand for Samarbejdet efter Bent Hansen, der ønskede at trække sig tilbage. Samarbejdet's arbejdsudvalg har herefter følgende sammensætning:

Formand: Ole Larsen, Engmosevej 19, 5610 Assens. Tlf. (09) 71 11 72.
Næstformand: Flemming Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. Tlf. (03) 76 14 77.
Sekretær: Verner Jespersen, Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg. Tlf. (06) 83 61 66.
Kasserer: Steen Folstrup, Tyreengen 32, 4220 Korsør. Tlf. (03) 57 28 02.
Udv.mdl.: Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg. Tlf. (04) 42 90 39.
Til formand for Samarbejdet's bladudvalg genvalgtes:
Per Justesen, Kildebakken 8, 4230 Skelskør, tlf. (03) 59 50 41.

Mere om Samarbejdet's kongres i næste nummer af blade.t

Restoplag

Samarbejdet har overtaget restoplaget (14 eks.) af bogen »DANSKE 1. OPDRÆT« fra forlaget Buceros.
Bogen sælges så længe oplag haves for

kr. 32,50

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget senest 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Ny plakat...

Samarbejdet har hjemtaget et antal plakater udvisende en Gulbrystet Blå Ara.
En mindre »prøve« af plakaten, der iøvrigt måler 60x83 cm, kan ses på side 51.
Prisen for denne farvestrålende plakat er så lav som

kr. 10,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget senest 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Fugleatlas

Samarbejdet forhandler den meget populære tyske serie »FUGLEATLAS I FARVER« fra Horst Müller Verlag i Walsrode.
Atlassene indeholder et væld af farvestrålende billeder af ikke alene de mest almindeligt holdte burfugle, men også af mange sjældenheder. Til hvert billede er der en kort omtale af fuglen, dens latinske navn, samt hvor den lever m. m.
Serien omfatter følgende atlas:

Undulatatlas, incl. fejlfinder
Kanarieatlas
Parakitatlas
Papegøjeatlas og
Pragtfinkeatlas.

Forlaget har imidlertid ændret sin prisfastsættelse, således at alle atlas uanset art nu koster

kr. 38,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Mødeliste

for april måned 1977:

4. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
5. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
5. **Silkeborg Stuekultur**, generalforsamling, Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag 19,30.
6. **Stuekultur Køge**, møde, Tøxens Skole, onsdag kl. 19,30.
12. **Foreningen for Fuglevenner**, møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg Allé 11, tirsdag kl. 20,00.
12. **Frederikshavn Fugleforening**, møde, Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
12. **Fugleforeningen for Thy og Mors**, møde, Centralhoetllet, Nyk. M., tirsdag kl. 19,30.
12. **Sutekultur for Nakskov og Omegn**, møde, Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag kl. 19,30.
12. **Ålborg Fugleforening**, møde, Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
13. **Fåborg Fugleforening**, møde, Ungdomshjemmet, Grønnegade, onsdag kl. 19,30.
13. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, generalforsamling, Viborghallen, onsdag kl. 19,30.
14. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
14. **Fuglevennerne i Århus**, møde, Kongreshuset Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
14. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag 19,30
14. **Silkeborg Fugleforening**, møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
14. **Stuekulturs Fuglevenner**, møde, Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
18. **Varde og Omegns Fugleforening**, møde, mandag, Soldaterhjemmet, Slotsgade 9, kl. 20,00.
18. **Københavns Fugleforening**, oplysning om tid og setd hos form. (01) 58 21 68.
18. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
18. **Vestegnens Fugleforening**, møde, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær 71, mandag kl. 20,00.
18. **Vestsjællands Fugleforening**, generalforsamling, mandag kl. 19,00.
19. **Søborg Stuekutlur**, møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen 1, mandag kl. 20,00.
20. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark**, møde Vanløse Forsamlingshus, onsdag kl. 19,30.
21. **Næstved Fuglevenner**, møde, Kvægtorvets Rest., torsdag kl. 19,30.
21. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30
25. **Stuekulutrforeningen af 1960, Frederikssund** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
27. **Stuekultur Køge**, møde, Tøxens Skole, onsdag kl. 19,30.

● Meddelelser om planlagte møder og fastlagte udstillinger skal være Samarbejdet's sekretær, Verner Jespersen, Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg i hænde **senest den 8. i måneden.**

Planlagte ture til Walsrode Fuglepark 1977:
6.-8. maj: **Foreningen for Fuglevenner**, henvendelse hos Erik Agerlin, Rotterdam Allé 21, 2791 Dragør.
6.-8. maj: **Stuekultur Køge**. Henvendelse hos Viggo Rasmussen, Nørregade 73, Køge, tlf. nr. (03) 65 10 55.
7.-8. maj: **Odense**, henvendelse hos Sv. Friis, Hedelandsvej 4, 5260 Hjallese, tlf. 09 13 37 74.
19.-22. maj: **Stuekulturforeningen af 1960, Frederikssund**, henvendelse hos Stanley Thomsen, Byvej 53, 3600 Frederikssund, Postgirokonto nr. 2 17 81 68.
20.-21. maj: **Silkeborg Stuekultur**, henvendelse hos Peter Knappe, Færgebakken 6, 8600 Silkeborg, telefon 06 82 82 42.

Farvestrålende plakater

Det er nu lykkedes »Samarbejdet« at få den længe ventede forhandling af de store (ca. 55×90 cm), farvestrålende plakater med australske fugle.
Den bedst kendte er plakaten med papegøjer, lorier og kakaduer. Den viser 78 fugle af 59 forskellige former, dog er det kun hvor hunnerne har en væsentlig afvigelse, at disse er med.
Ny, spændende og måske endnu flottere er plakaten med de australske finker. Her er 47 fugle vist, de fleste i par, og Goulds-amadinen endda med en unge. Selvom det overvejende er fugle, vi kender som Græsfinker må vi notere, at Hecks Spidshalede Bæltefinke ikke er vist, men kun nominatformen med gult næb. Til gengæld er der så en illustration af Hvidøret Bæltefinke, en underart, der er så godt som ukendt i fugleliebhaveriet.
Til dem, hvis væsentligste interesse er ænder, gæs og svaner, er der også en plakat i samme fornemme udførelse. Herpå er illustration af ca. 60 fugle, dækkende 19 arter. Grunden hertil er, at flere af fuglene er afbilledet både på land, til vands og i luften, samt enkelte med ællinger.
Prisen på plakaterne er mere end rimelig, idet de kan sælges for

kr. 20,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelsen væsentlig.
Faste metalringe leveres i følgende størrelser:
Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l .
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley, mindre trop. duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o l..
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.
Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:
2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser.
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre trop. duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer, trævagtler o. l.
Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.
Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.
Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:
Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5000 Odense,
tlf. (09) 12 21 66.

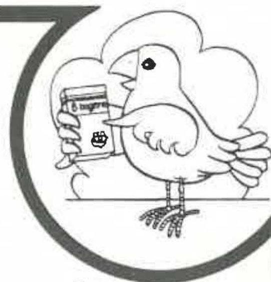

Det verdenskendte foder nu i Danmark.

Vi tilbyder Dem hermed videreforhandling af det verdenskendte Hollandske opmadnings og konditionsfoder til alle arter fugle. Bogena er markedets bedste og billigste fuglefoder og er anbefalet af konsulenter over hele landet. Vi har eneforhandling for Danmark og alle BOGENAs produkter til alle arter af fugle. Indhent venligst uforbindende tilbud.

BOGENA HUNDEFODER

i såvel tilskuds- som helfoder.
Endvidere føres alt til hunden i form af vitaminer - kalk o.s.v.

BOGENA KATTEFODER

samt alt i tilskudsfoder og piller til katte.

DREJ 05-19 13 09

og De er i kontakt med et verdensnavn i dyrefoder.

ENDRUP KORN & FODERSTOFFORRETNING

BYGADEN 45, 6740 BRAMMING, TELF. (05) 19 13 09.

Lidt om Undulat-udstillinger

Ebbe Schrøder, Næstved.

Månederne oktober og november er hektiske for såvel fugleopdrættere som for fugleforeningerne. Denne tid er nu forlængst passeret, men tilbage står så at prøve at vurdere, ikke de enkelte udstillinger, men mere selve den organisation, der opbygges med henblik på at vise, hvad der er opnået inden for fugleliebhaveriet og dertil få en bedømmelse - af uvildige dommere - af sine fugle og deres placering i forhold til andres resultater.

En enkelt udstilling fortjener måske dog at nævnes kort, nemlig den i Haderslev, hvor U.D. (Undulatklubben Danmark), der i marts 1976 udskilte sig fra DUK (Dansk Undulatopdrætter Klub), afholdt sit første kåringsskue.

Udstillingen - og vel nærmest, hvor mange numre, den kunne opvise - var forudset med spænding af undulatfolk såvel indenfor - som udenfor U.D. Kvaliteten var man ikke i tvivl om, idet en række af landets dygtigste opdrættere var at tælle blandt medlemmerne.

Og tallet blev stort.

Knapt 200 fugle i fineste udstillingskondition og af god kvalitet blev vist frem for et interesseret publikum. Med et medlemstal (dengang) på ca. 30 kan det kun betegnes som et endog særdeles fint resultat.

Dommerhvervet blev bestridt af en engelsk dommer, mr. G. Binks, London, ligesom man for første gang anvendte den internationale bedømmelsesform, rækkefølgebedømmelsen. Det vil føre for vidt her - og er vel heller ikke stedet - at komme ind på enkeltheder vedrørende disse fremskridt. Det skal kun nævnes, at bedste undulat på skuet blev en opaline lysegrøn han i perfekt udstillingsform og af høj kvalitet.

Ville man ofre tid og penge på sagen, kunne man iøvrigt komme til at se gode undulater mange steder i såvel ind- som

udland. Jeg tænker her især på de store udstillinger i England og Tyskland.
Den engelske specialklub B.S. (Budgarigars Society), holder hvert år i byen Leicester et skue med 2000-3000 udstillede undulater, og først i december holdes i London det store 3-dages landsskue med et kæmpeopbud af alle burfuglearter. Her kåres ikke alene den bedste fugl inden for hvert område, kanarier, undulater, finker o.s.v., men også udstillingens bedste fugl. I december 1976 faldt valget oven i købet på en undulat, en grå han, udstillet af Englands største undulatopdrætter, Harry Bryan.
I Tyskland holder man ligeledes et årligt landsskue, men her på skift i forskellige større byer.
Jeg var så heldig, at jeg i 1975 kunne besøge denne udstilling, der dette år holdtes i Koblenz ved Rhinen. Et imponerende skue med ca. 7500 fugle, heraf alene 2200 undulater, dog af noget svingende kvalitet.
Kunne man for øvrigt forestille sig en lignende tanke praktiseret her i landet? En landsudstilling, der samtidig var kåringsskue for specialforeningerne. Tanken har måske været fremme før, jeg ved det ikke. Var det ikke en ide, som kunne tages op evt. i et fællesråd, sammensat af formænd for specialklubberne og provins-fugleforeningerne? Et skue, der skulle placeres så centralt som muligt, f. eks. Odense. Er det ikke netop vor tanke i de forskellige foreninger at udbrede kendskabet til det seriøse fuglehold med materiale, som viser, at sådan som publikum ser fuglene på en udstilling, ja, sådan har vi ikke vore fugle siddende derhjemme, og mange andre ting af betydning for vor hobby kunne drages frem.
Konkurrencen ville blive hårdere, hvilket ville animere os til at gøre endnu mere ud af vort arbejde med fuglene.
Fører dette oplæg til en diskussion, er det godt. Fører det til et positivt resultat, er det bedre.

Små-nyt...

Peter H. Them har brevvekslet med Marie Luise Wenner, Napoli Zoo, som skriver, at hun netop er hjemvendt fra en kongres for Zoo-direktører i Caracas, Venezuela. I forbindelse hermed blev hun inviteret til at besøge den zoologiske have i Sao Paulo. Her så hun 3 unge Spix-Araer, som var blevet konfiskeret af politiet i 1976 i forbindelse med et smugleri. Disse 3 fugle havde stadig ungestadiets grå øjne og noget hvide overnæb, altså ikke helt sort endnu.
Det er iøvrigt 10 år siden vildtfangede Spix-Araer er udbudt til salg. De fugle, som i den tid har været til salg, er alle opdrættet i fangenskab hos en mand i Santos.
Wenner traf ham ikke, men beså hans samling. Han havde netop fået et nyt, ungt par som afløsere for det gamle ynglepar, der for ganske kort tid siden var døde.
Derudover oplyste Wenner i sit brev, at den gamle Spix-hun i Napoli Zoo, nu for første gang var begyndt at nærme sig kassen.

Ny mutation af Hecks Spidshalede Bæltefinke.
L. Clemow, Sheernees, England, har fået en plakette for etablering af en ynglestamme af Hecks Spidshalede Bæltefinke i Lys Isabel (Fawn).

Hjælp til Uglepapegøjerne.
World Wildlife Fund (WWF), Verdensnaturfonden, har bevilget 5000 $ til New Zealand Wildlife Service, som hjælp til studier af denne papegøjeart, som er verdens største. I øjeblikket anslår man med forsigtighed, at der findes 20 eksemplarer endnu, alle i naturen, og der er ingen tvivl om, at skal den reddes, skal det være nu.

Gulbrystet Blå Ara

Ara ararauna

H. H. Jacobsen, Hjortshøj

Eftersom Gulbrystet Blå Ara findes i de fleste velestimerede zoologiske haver, vil den være velkendt af de fleste læsere. Det er dog et spørgsmål om, hvor længe dette vil vare, idet importer nu sjældent ses af denne velnok smukkeste art i slægten.

Udbredelsesområdet dækker det østlige Panama til Equador, østligste Peru, Bolivia, nordlige Paraguay og store dele af Brasilien, desuden nævnes forekomst i Surinam, Guayana, sydlige Venezuela og Trinidad.

Caninde-Ara *(A. a. caninde)* blev i mange år regnet for en selvstændig art, men har nu status som underart af Gulbrystet Blå Ara. Den er udberdt i det sydligste af ovennævnte område, og findes bl. a. i det nordligste Argentina.

Selvom denne korte epistel følges af et farvebillede (hvilket er årsag til artiklen), kan man vel nok alligevel give en beskrivelse: Dyb himmelblå overside, mørkere på vinger og hale; gyldengul underside. Forhoved og isse med lidt grønt; halssider gule. Underhaledækfjerene er blå og undersiden af vinger og hale gul. Den nøgne hvide hud i ansigtsområdet er forsynet med tre meget smalle striber af meget små sorte fjer, og ligeledes findes en bred sort omranding af det nøgne område. Næbbet er sort. Længde ca. 90 cm.

Caninde-Ara ligner hovedformen så meget, at man næsten ikke forstår, at den nogensinde har kunnet være regnet for en selvstændig art. Den mangler det grønne på forhovedet. Det nøgne hudområde er meget mindre, og med flere fjer, som nærmest er grønne i stedet for sorte; omrandingen er ligeledes grøn. Lårene på denne underart er blå, og ikke gule som på nominatformen.

Når en fugl af denne art bliver ophidset, kan man gennem det nøgne hudparti se hvorledes blodet stiger til hovedet. Denne rødmen, lader det til, ses oftere på han- end hunfugle.

Tidligere var Gulbrystet Blå Ara ofte im-

porteret, og man kender til den i fangenskab så tidligt som i det 16.ende århundrede. Opdræt er også tidligt omtalt. Det tidligste er måske fra Caen i Frankrig, hvor et par første gang ynglede i 1818. Indtil 1822 blev der lagt 62 æg i 19 kuld, af disse klækkede 25 og 15 unger kom på pind.
Dette skulle endda efter sigende, som ved så mange af de tidligste papegøjeopdræt, være foregået i et bur.
Herhjemme har vi kun een gang oplevet at se unger hos et par. Det var altmuligmanden Anker Larsen fra Randers, der dengang havde en lille zoologisk have, det lykkedes for.
1956 blev der lagt ialt 13 æg, hvoraf de 10 var befrugtede. Enkelte af disse mange æg nåede at klække, før en søndagsgæst stak en stok ind i reden og ødelagde det hele. 1957 lagde hunnen igen æg, 6 stk., som alle klækkede. Ingen i dette kuld nåede dog at blive over 3 uger, og det var ikke før 1958 der kom unger på pinden. De tre æg i kassen blev udruget, men den yngste og mindste unge gik til kun 2 dage efter. (Stuefuglene, 34. årg. p. 127).
Samstemmende fortæller flere, at arten ikke er vanskelig at opdrætte, men andre danske resultater foreligger ikke, selvom nogen har været tæt på. I Roskilde Tidende d. 11/8 69 kan man således læse, at d'herrer K. Petersen, Klintevej, og G. Henriksen i Darup, begge havde et par til at ruge på kuld nummer to.

Almindelig fuglemorfologi...

J. E. Bergqvist, Brøndby Strand

Den teknisk lydende overskrift bør ikke holde Dem fra at læse denne lille artikel. Morfologi betyder kun den videnskab, der beskriver dyr og planters form og struktur uden tanke for funktioner. Mange har sikkert set en tegning af en fugl med pile til karakteristiske steder på denne og forskellige navne knyttet dertil. For andre er det noget nyt.
Men hvorfor skiller man disse regioner ud fra hinanden? Kan det være os til nytte bortset fra ved farvebeskrivelser?
For at tage stilling til disse spørgsmål, må vi vide lidt mere om fuglenes fjermorfologi. Fjerene på strudse, pingviner og de sydamerikanske hyrdefugle er placeret jævnt fordelt over hele kroppen, men på alle andre fugle er fjerene begrænset til bestemte områder, de såkaldte fjerbede (pterylae). Derved opstår der bare steder mellem fjerbedene (apterier). I levende live skjuler fjerene på pterylae alle apterier, så fuglen ser fuldfjeret ud. Ornitologer, der gerne vil studere disse spor, hvilket er nyttigt, når man skal undersøge fuglenes familieskab, klipper alle fjer af en fugl, så man kun har stubbene tilbage. Eller de flår en fugl for derefter at vende skindet, hvor de så på indersiden kan følge bedene af pterylae. Fuldt så voldsomme behøver vi ikke at være, men nogen nytte kan vi dog have af at studere fjermorfologien.
Eksempelvis hører man ofte klager over, at man ikke kan skille nærstående arter fra hinanden. En udmærket måde er at kende svingfjerenes relative længde, og så måle efter som vist på tegningen. Uanset hvordan den individuelle vingelængde vil variere mellem arterne, vil længden af svingfjerene, og her især håndsvingfjerene, relativt set være den samme i forhold til hinanden. Beskrivelsen af den relative længde kaldes »vingeformlen« for arten, og vingeformlen er for mange arters vedkommende den bedste

til at identificere nærtstående arter. Den er således en del af fuglenes beskrivende morfologi.
»Småtingsafdelingen« .. måske, men meget nyttig i visse situationer, og et bevis på, at man ikke skal kimse af mange af de småord, der kan stå i en beskrivelse. Det kan være ret oplysende at kende dem, idet de giver en kortfattet og klar beskrivelse af vedkommende fugl. At mange så ikke kan læse beskrivelsen på grund af mangelfuld kendskab til de ord, der benyttes, er en anden sag. På tegningen bedes man lægge mærke til fjerene 9-8-7-6, der tydelig viser forskellen på x = Rørsanger, y = Blyths Sanger og z = Kærsanger - 3 arter, der ellers er vanskelige at skelne fra hinanden.

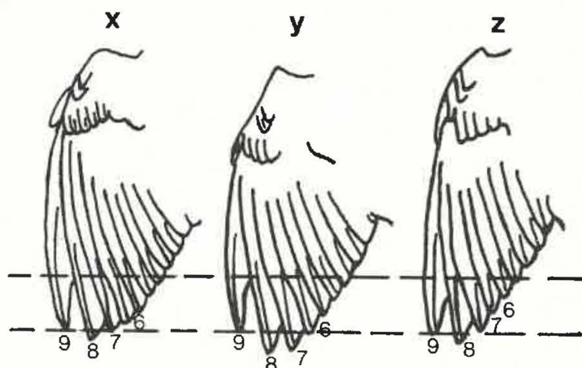

Opdræt af Meyers Papegøje

Poicephalus meyeri

J. K. G. Hansen, Hornsyld

I 1974 købte jeg 1,1 Meyers Papegøje hos en fuglehandler. De blev sat i en indendørsvoliere, 1 m bred × 1 m lang og 2 m høj, med en konstant varme på 15°. Et kort stykke tid efter at jeg havde fået dem, syntes jeg, at deres kondition var sådan, at jeg kunne tænke på opdræt, og de fik en redekasse på ca. 30×30×40 cm. I denne kom jeg et lag maskinspåner. I vinteren 1974–75 blev der lagt æg. Jeg ved ikke hvor mange eller hvornår, idet jeg ikke ville forstyrre fuglene ved at kikke i kassen. Engang i januar kunne jeg høre knurren i kassen, og efter ca. en måned kunne jeg ikke styre min nysgerrighed længere. Jeg så ned i kassen, og fik øje på en stor unge.
Efter 3 måneder begyndte ungen at kikke ud af kassen, men blev skubbet ind igen af forældrene. Da den kom helt ud på pinden, var den lige så stor som forældrene.
Foderet som de får nu, og fik da de havde ungen, er den samme. Papegøjeblanding med Jordnødder, spiret Parakitblanding, Bonnie Opmadningsfoder, Æbler og Hyben.
Her, først i oktober, købte jeg endnu en hun. Den blev sat ind til ungen, som vi mener er en han.

Ovennævnte par og ungen, var udstillet i Horsens. Jeg kan bekræfte, at begge var af samme mørke underart, med lys blå overgump og uden (eller næsten uden) gult på hovedet samt på lårene. Jeg kom til den konklusion, at det var ANGOLA BRUN-PAPEGØJE, *P. m. reichenowi.*

HHJ.

Violet Glansstær

Lamprocolius purpureus

Foto Mogens Stig Andersen

Violet Glansstær har været i vort hjemlige fuglehold i snart mange år og allerede i 1874 blev den opdrættet i London Zoologiske Have. Senere har den været opdrættet flere gange og var bl. a. udstillet i Nykøbing Falster i 1969 med opdræt. Der foreligger ingen beretning om dette opdræt.
Violet Glansstær hører hjemme i Afrika fra Senegal i vest til Viktoriasøen i øst, i et bælte omfattende savanne, opdyrket land og skovområder, men ikke decideret regnskov (urskov). Fuglene træffes udenfor yngletiden i små og store flokke søgende føde på åbent græsland og opdyrkede områder. Den Violette Glansstær er næsten altædende, men lever mest af forskellige frugter, bl. a. vilde figner samt insekter som græshopper og biller. Ungerne fodres så godt som udelukkende op på insekter af forskellig art. I yngletiden bliver den Violette Glansstær noget krigerisk og kræver et vist territorium omkring sin rede. Denne anbringes især i træhuller, gamle spættehuller eller evt. i en grenkløft lige op ad træstammen, hvilket dog er meget sjældent. Fuglene træffes ikke i nærheden af menneskeboliger, bortset fra enkelte, som søger føde.
Violet Glansstær lægger 2, sjældent 3 æg, og udrugningen andrager ca. 22 dage, mens selve opfostringen i reden tager ca. 4 uger. Ungerne er næsten fuldfjerede, når de forlader reden, og kan da flyve nogenlunde. De fodres nogen tid efter at have forladt reden, til hvilken de normalt ikke vender tilbage til mere. Den Violette Glansstærs kursang er svag, men melodisk og høres også udenfor yngletiden. Iøvrigt består stemmepragten mest af forskellige kaldetoner og advarselssignaler, og særlig når en flok søger føde, høres en konstant knebren. Den er ikke særlig sky og mange gange synes den ligefrem nysgerrig –

strækkende hals og med hovedet på skrå, udspionerer den fremmede – det være sig mennesker, rovdyr (kat) eller konkurrenter – en ret karakteristisk stilling for den også i fangenskab.

Violet Glansstær er en ret særpræget glansstær at iagttage rent anatomisk, og her træder dens næb/hovedform særdeles i forgrunden. Den kan ikke forveksles med nogen af de 15 andre afrikanske glansstære, der findes, idet dens lange, store næb og forholdsvis lange hals samt børstefjerene, der vokser ud på overnæbbet, straks leder tanken hen på netop denne art. At den derforuden har et rent gult øje, skulle gøre sagen lettere, men dette er der dog også andre arter, der har – de asiatiske sangstære *(Aplonis)* har næsten samme størrelse og form på næbbet, men normalt (stortset) rødligt øje.

Violet Glansstær, hvis hovedfarve er stålblå med et lilla islæt, er en af de største af de korthalede glansstære.

Den vil i fangenskab – uden besvær – kunne gå sammen med næsten alle andre slags fugle udenfor yngletiden, men kommer den først i ynglekondition, skal den i separatvoliere. Endvidere kan det under ingen omstændigheder anbefales at sætte nye glansstære ind i en voliere, hvor der i forvejen går sådanne, idet 9 ud af 10 sandsynligvis vil blive slagtet – *men selvfølgelig, aldrig en regel uden undtagelser.*

Den Violette Glansstær kan blive ret fortrolig og er ret let at holde, når man først har indstillet sig på dens foderspecialiteter, som er frugt, universalfoder og insekter – for at nævne det, den *kan* klare sig med. Derudover anbefales at bruge kødfoder iblandet rasp eller universalfoder (for at få en fast konsistens), levende insekter, »kokasser« med underliggende jord (5–10 cm), maddiker, myrepupper, rå æg og museunger og dette gælder især i yngletiden. Man kan stort set anbefale et blandingsforhold på 50% frugt, 40% insektfoder (universalfoder/kødfoder) og 10% levende insekter og lign.

Glansstære kan med held slippes ud i det fri i yngletiden og sørger da selv for føden og den rigtige sammensætning, *men pas på, få dem lukket inde i tide,* inden de *alle* sidder i naboens høje træer – *alle,* vil sige både forældre og unger! *Så snart reden forlades, bør der lukkes!*

Redekassen kan være en middelstor parakitkasse, med et ikke alt for lille indgangshul. Til redemateriale gives hø, græs, små kviste og visne blade – og evt. lidt fjer. Fuglene fylder nu bunden og lidt op af siderne med redemateriale og lægger æggene i den deraf fremkomne hulning. Der må ikke være for langt fra bunden til redehullet, idet de har tilbøjelighed til at lade sig dumpe ned i reden. Flade kasser, hængt lidt på skrå, kan afhjælpe dette.

Desværre er der intet ydre kønskendetegn på fuglene og da de ikke er særligt almindelige i fangenskab, kan det at finde par, som sympatiserer, være et problem, ligesom man ofte skal have fuglene i flere år, før der er mulighed for opdræt. Normalt ligger prisen på disse glansstære i forskellige prislejer, men gennemgående er denne en af de dyreste.

Violet Glansstær er nok den letteste af glansstærene at artsbestemme, og er derfor ofte den, folk ønsker. Mange af de øvrige glansstære ligger tæt op ad hinanden med hensyn til udseende, og man skal ofte have fat i fuglene for at artsbestemme dem sikkert ved hjælp af bl. a. svingfjerene, der hos nogle arter har et indhak på *et ganske bestemt sted* og andre på et andet.

Violet Glansstær er absolut en af de stære, der kan anbefales til den, som tør prøve noget nyt.

■

Dværgdue eller Lille Spurvedue

Columbigallina minuta (L.)

E. Rosager, Odense

Ved et af mine besøg i de odenseanske fugleforretninger, fandt jeg i vinteren 73/74 tre meget små duer. De lignede store unger, men havde så megen udfarvning, at de kunne bestemmes til at være 1,2. »Gunnar«, ja, det hedder fuglehandleren, fortalte, at duerne var fra Sydamerika og hed Lille Spurvedue.
De lever på stepperne i øde landskaber med spredt træbevoksning, men også nær opdyrkede områder i det sydlige Nordamerika, Mellemamerika, Venezuela, Guiana, Barsilien, Paraguay og Peru.
Denne lille spurvedue, ca. 15 cm, er vel nok den mindste due i verden, idet f. eks. Diamantduen er 17–18 cm. Den er meget sky og forlader let æg og unger, hvis den bliver forstyrret. Overrasker man den på jorden, søger den på næsten »strudsemaner« at stikke hovedet i jorden, idet den sænker hovedet helt ned langs jorden og sætter halen lige i sky. Sådan kan den stå, medens man passerer den selv ret tæt på, men føler den sig opdaget, letter den med raketfart, lige op i vejret som vagtler, og stryger så til det nærmeste skjul. Sidder man derimod stille, kommer den tit ned for at æde eller tage solbad på en sten. Der går dog altid mindst 5–10 minutter før den føler sig tryg.
Efter 2 somre (1974 og 1975) uden noget tegn på opdrætsforsøg, var de med på udstillingen »Stuekultur Fyn 75« i Fyns Forum. Her blev man på dommermødet enige om at kalde den for Dværgdue. Endvidere fortalte Albrecht-Møller, at Nørgaard-Olesen havde haft dansk førsteopdræt af denne due efter 2–3 års yngleforsøg. Først efter at han havde lavet nogle terrasser af brædder ligesom »klippespalter«, kom opdrættet. Rådet om terrasserne har jeg også senere læst om i Aage Poulsens »Prydfjerkræ«.
Alt dette noterede jeg mig, så nu skulle der rigtig yngles i »klipperne«. Jeg sammenlagde i foråret 1976 5 volierer til een stor på 60 m^2. Højden i volieren er 2,4 m, og særlig højden betyder meget for mange fugles velbefindende og trivsel. Jeg lavede klippeterrasser af flere lag rafter uden på hinanden og dækkede af med fyrregrene og lignende. Der blev plantet flere buske og træer, sået tropefrø, opsat masser af fyrregrene i hjørnerne og ophængt kurve– og ballonreder samt trækasser af forskellig slags.
Sidst i maj blev fuglene flyttet fra garagen, hvor de havde gået ret koldt, men frostfrit - og minsandten om ikke Dværgduerne omgående gik i gang med at bygge rede – ikke i klipperne, nej! nej! – men i et af hjørnerne med fyrregrene ca. 1,5 m over jorden. Det blev til 2 unger på pind, og inden det første kuld havde forladt reden, var de igang igen inde i et læhus. Også denne gang ca. 1,5 m over jorden i en fyrreopsætning. Dette opdræt mislykkedes. Forældrene følte sig vist ikke trygge her hvor jeg daglig kom for at fodre. Ungerne fløj af reden 2–3 dage for tidligt, og forældrene svigtede dem, så de døde af sult. *Det sker tit med duer, at hvis ungerne går for tidligt af reden, lader de voksne dem i stikken.* Der skal nok være ekstra ro ved deres rede i de dage.
Nå, men parret gik igang igen et tredie sted, stadig i en fyr og igen ca. 1,5 m over terræn. Her kom også 2 unger på pind, og her så jeg, at ungerne gik af reden om dagen, men tilbage til reden om natten, Det blev de ved med en uge, og de blev i redeområdet i ca. 14 dage, hvor de gamle kom og fodrede dem.
Endnu et opdræt i læhuset mislykkedes, men jeg var både glad og stolt over de 4 unger, der blev sommerens resultat, og

Unger af Dværgdue, foto forfatteren

nu er der ihvertfald 6 stk. Dværgduer her i landet.
Så er der foderet - hvad havde de til deres rådighed?
Ja, udover hvad en 60 m² beplantet voliere naturligt giver af frø, grønt og levende foder, var der altid blødfoder (æg, rasp, gulerod iblandet børnemælkspulver). Der var sondemad, også iblandet børnemælkspulver. Sondemaden er pureret kalvekød, gulerødder, ærter o. l. Der var melorme og daphnier eller myggelarver i bassinerne. Af frø gav jeg tropefugleblanding, kanarieblanding og mohairhirse på bunden. Særlig mohairhirse med med sine forskellige små frø, var de glade for. Alt haveaffald bliver også smidt ind i volieren, og et stykke af jorden bliver gravet jævnligt, så jeg må indrømme, at det er svært at bestemme deres menu helt nøjagtig.
De selvstændige unger blev accepteret, undtagen ved reden. Her blev de jagtet ivrigt, især af hannen, og havde det været i en lille voliere, havde jeg fjernet dem såsnart de var selvstændige. Over for de øvrige fugle, også Diamantduerne, er de fredelige.
Der var en del forskel på ungerne, når de forlod reden. 1,0 havde ret lys grå hale, medens 0,1 var mørkegrå. I Prydfjerkræ beskrives Dværgduen som:

Han: Overhoved, nakke samt overhaledækfjer askegrå. Panden har et vinrødt skær, baghovedet brunligt. Ryggen gråbrun. Forhals, bryst og bug vinfarvet, bagtil hvidliggrå. Vingedækfjerene vinrødliggrå, indvendig med sorte pletter. Midterste halefjer gråbrune, sidehalefjerene grå med brede, sorte rande i spidsen, de yderste med hvid kant i spidsen. Næbbet brunt. Øjet mørkt purpurrødt. Benene kødfarvede. Længde 15 cm.
Hun: Oversiden lysere gråbrun med olivenfarvet skær, strube og bug lysere hvidlig. Brystet gråbrunligt.
De kræver meget lys for at holde farverne.
Kommer man ud for, at ungerne bliver forladt, kan man dog redde dem ved selv at fodre dem færdig. Køb f. eks. en øresprøjte og gør hullet i kanylen større med en glødende strikkepind.
Foderet kan være børnemælkspulver (for større børn) iblandet lidt hørfrø og byggryn. Dette fugtes med vand til en grød, der suges op i sprøjten, som så føres forsigtigt ned i halsen på ungen og tømmes forsigtigt. Der gives evt. opblødt frø direkte i næbbet på ungen. Dette gøres 2-3 gange daglig. Ungen sættes lunt og der gives frø, blødfoder og vand på bunden. Efter ca. 14 dages forløb skulle ungen være selvstændig, selv om den vil tigge hver gang »madmor« kommer. Ovennævnte fremgangsmåde bliver brugt af raceduefolk med bl. a. kortnæbbede typer af duer. De kan evt, også håndmades i næbbet.
Dette var et lille efterskrift, som jeg dog synes bør med, hvis vi derved kan redde sjældnere duearter til vore volierer. Da Dværgduerne er meget sjældne herhjemme, vil jeg gerne i forbindelse med andre, der evt. har disse duer.

Jacob Knudsensvej 5,
5000 Odense,
tlf. (09) 11 65 14.

■

Opdræt af Hvidbuget Sisken

Serinus dorsostriatus maculicollis

Bjarne Jørgensen, Ollerup

1,0 – foto forfatteren

Farvebeskrivelse: ♂ Forhovedet og streg over øjet gul. Underryg gulgrøn; hale grøn. Vinger og vingedækfjer grå med grønlige kanter. Halefjerene har hvide fjerspidser. Undersiden fra hage til bug gul; bug, flanker og underhaledækfjer hvide. Siderne med grå striber. Overnæbbet brunt, undernæbbet lidt lysere.
♀: Mere dæmpet i farverne og har sorte pletter på halsen ligesom hos Hartlaubsiskenen.
Ungerne ligner ♀, men er meget mere udviskede i farverne og hoved og hals er næsten grå.
Æggene er ensfarvede lyseblå – så lyse, så de næsten er hvide.

Jeg købte tidligt på sommeren, hos en fuglehandler i Odense, et par fugle, som han opgav til at være Hvidbuget Sisken. Fuglene ligner meget Hartlaubsiskenen i farven, men er ca. dobbelt så store.
Fuglene blev med det samme sat i en udendørsvoliere på 6×2×2 m sammen med en masse andre fugle – ialt ca. 30 stk. Der var bl. a. Purpurvævere, Røde Kronfinker, Bronzefinker, Diggles Bæltefinker, Bourksparakitter og et par brune Japanske Vagtler.

Efter en uges forløb kunne jeg ikke se hunnen nogen steder, og jeg så derfor efter, om hun lå nogen steder og var død, men den var ingen steder at finde.
Næste dag så jeg efter i alle de opsatte reder, og her fandt jeg hunnen rugende. Hun er en meget fast ruger, så efter at have ventet et stykke tid på at hun skulle forlade reden, prøvede jeg forsigtigt at røre ved reden, med det resultat, at jeg blot blev bidt i fingeren. Hunnen var overhovedet ikke til at få af reden, som forøvrigt er ganske lille – ca. 5 cm i diameter og temmelig dyb, så kun hoved og hale af den rugende fugl stikker op.
Jeg ville jo se, om der var æg, så jeg løftede fuglen med to fingre og mærkede så 2 æg. Den blev derefter »lagt på plads« igen mens den hvæsede godt af redeforstyrreren.
Senere så jeg hannen made hunnen i reden – og jeg så aldrig på noget tidspunkt hunnen forlade reden i rugetiden.
Efter ca. 14 dages forløb ville jeg se, om der evt. var kommet unger, og igen blev hunnen løftet op, men mærkede stadig kun 2 æg. Forsigtigt tog jeg det ene æg op for at se, om det var befrugtet, men kom derved uheldigvis til at trykke en

lille revne i det. Det viste sig, at der var en unge i ægget, men at den var død – det andet æg var ubefrugtet. Æggene blev fjernet samtidig med at jeg så mig om efter hannen, men den var ingen steder at se. *Den er nok død,* tænkte jeg, *pokkers osse!*
Næste dag så jeg hannen flyve rundt ude i haven og til sidst sætte sig oppe på volierens tag. Med et net forsøgte jeg flere gange at fange den, men hver gang slap den væk og fløj langt bort. Efter en halv times forløb kom den dog altid tilbage og satte sig på den voliere hunnen var i. En aften nogle dage senere var min far på besøg, og han spurgte hvad det var for en fugl, der fløj rundt ude i haven. Jeg fortalte ham, at det var en Hvidbuget Sisken-han, som var sluppet ud af volieren. Jeg mente dengang, at den var fløjet ud medens jeg var inde og fodre, men det viste sig senere, at det var et hul i tråden, den var kommet ud af.
Vi forsøgte så sammen, om vi ikke kunne fange den, men det ville ikke lykkes.
Hunnen blev nu indfanget og sat i en transportkasse, og ovenover denne blev det øverste af et trådbur anbragt. Herunder placeredes en pind, så buret stod åbent til den ene side, og i pinden blev bundet en lang snor.
Næsten øjeblikkelig var hannen der – og med et hurtigt træk i snoren, var han fanget.

Begge fugle blev sat ind i volieren igen, og allerede 2 dage efter havde hunnen lagt det første æg. Det blev lagt i den samme rede, som var blevet benyttet sidste gang, dog var den lige blevet repareret en smule.
Den rugede så i 14 dage på det ene æg, af hvilket der kom en unge. Så vidt jeg har kunnet se, blev hunnen også denne gang madet af hannen, medens hun lå på reden, og hun må så derefter have madet ungen. Jeg så ikke hunnen forlade reden – selv ikke da ungen blev større – kun kunne jeg se, at hun for hver dag kom noget højere op i reden.
Til opmadningsfoder blev der brugt lidt æggefoder, spiret frø af alle sorter, desuden spirede kolber og frisk salat. Jeg så desuden hannen tage ørentviste, som der på dette tidspunkt var en masse af i volieren. Af tørt frø blev der især taget hamp og negerhirse.
Ungen blev i reden ca. 20 dage, og både hunnen og ungen forlod samtidig denne. Ungen blev stadig madet af hunnen, men aldrig mere på reden. 14 dage efter at ungen var gået af reden, lagde hunnen pány æg og begyndte at ruge – denne gang på 3 æg.
Da det var lokalt førsteopdræt i »Svendborg og Omegns Fuglevenner«, blev ungen, straks den kom på pind, kontrolleret af Bent Clausen og Thorvald Jakobsen.

◁ *Ungen kort tid efter udflyvningen – foto forfatteren*

Indendørs-opdræt af Grå Jaco...

Psittacus e. erithacus

H. Winckler, Herlev

»Bølle«, en af ungerne, 3 mdr. gl. – foto forfatteren

Ved juletid i 1969 fik jeg *Sygo,* min første Grå Jaco. Den er nu 8 år, og jeg har den endnu. Senere har jeg byttet en unge væk og fået *Joe,* en han, der nu er 5 år gammel og parret med *Sygo.*
19. august 1973 kom *Mester* her til Emtedalen. Den havde siddet på et dueslag, men hvorlænge – ? og den var meget syg. Den havde betændelse i begge øjne, havde næsten ingen kræfter, og var meget mat. Vi ringede til Pedersen i Skovlunde, hvor vi fik gode råd, og den kom over det værste.
Sommeren 1974 lå *Mester* 2 gange i bunden af buret med benene i vejret, og Poul Erik måtte give den »Holger Nielsen metoden«, for at få liv i den igen. Den var langsom i sine bevægelser, som om den var meget gammel og svag, og det selvom den fik alt, hvad Jaco'er måtte få.
Sygo og *Mester* var meget tamme, men de kunne ikke enes, og var de i det samme bur, bed de efter hinanden. Kun når de var mindst een meter fra hinanden, gik det meget godt, så de fik hver sit bur.
Midt i august 1975 blev *Mester* meget kælen med klynkende lyde, og gik helt i knæ med rumpen struttende lige i vejret, når den gylpede mad op til min finger. Jeg havde aldrig set *Mester* så kælen, så vi fik fat i et større bur og en kasse, *og det gik stærkt.* Buret var 190 cm langt, 155 cm højt og 55 cm dyb, og redekassen 30 cm på hver led. Sidstnævnte var udstyret med et lag muld i bunden, og hun gik straks igang med at gnave redehullet større.
11. sept. var der et æg, og d. 14. var æg nr. 2 lagt.
Da *Sygo* og *Mester* jo ikke kunne enes, måtte jeg nu på jagt efter endnu en Jaco, og den fandt jeg i Tropehytten i Husum. Det var en flot fugl, som jeg købte på prøve i en 3 ugers tid. Hvis de bed hinanden, måtte jeg få mine penge tilbage, så det var jo fint.
Denne fugl kan grine, synge, snakke og charmefløjte, foruden at den er meget kælen og kravler under min hage og vil a'es hele tiden. *Buller* hed den, og den blev med sit bur sat ind i det større til *Mester.* 2 dage efter åbnede jeg for *Buller* og gik ud i gangen for at lytte efter, om de var sure. Der kom ingen skrig, så jeg fjernede *Bullers* eget bur, men holdt nøje øje med dem. Den dag blev

nr. 2 æg lagt, og *Mester* og *Buller* var sammen i redekassen, hvor der blev skrabet og rodet. Næste dag var de 2 æg ødelagt, og *Buller* blev flyttet tilbage til sit eget bur. *Mester* fik lov til at lægge sit 3. æg, og ruge færdig.
Nu blev redekassen frisket op o.s.v., og fuglene blev atter sat sammen.
De blev helt ellevilde begge to, medens jeg var nervøs for, om æggene denne gang skulle blive ødelagt. Det blev de heldigvis ikke, for senere blev der lagt 3 æg, hvoraf de 2 var blanke, og det ene mærkeligt gråt. Da det blev skilt ad, indeholdt det en lysegrå, grødet masse, og selvom jeg troede ægget var råddent, så spørger jeg nu, var det starten til en unge?
Atter en gang blev bur, kasse og grene m. v. frisket op, og vi søgte at holde en konstant fugtighedsgrad i rummet på mellem 60 og 70.
3 æg blev lagt i denne omgang; det første d. 18/2 og derefter et d. 21. og d. 24/2. Æggene blev gennemlyst 14 dage efter at det tredie var lagt – resultatet: eet blankt og to med liv i. *Begge unger kom på gren!* Den ene blev solgt, og den

»*Buller*« og »*Mester*« – *foto forfatteren*

anden ville jeg beholde, men senere har jeg byttet den væk for en han, *Joe*, til min hun *Sygo*.
Mester og *Buller* har fået 3 æg siden. De 2 var der liv i, medens det tredie var blankt. Resultatet blev een unge, som udrugedes d. 23. august og som er hos mig endnu. I det andet æg var en unge, som manglede at få maven færdigudviklet. Den var selvfølgelig død, men jeg har den i fryseren, hvis nogen skulle ønske at studere den. I det sidste æg var der en grålig masse.
Tiden går, og juleaftensdag blev der igen lagt et æg. Nu har de 3, og det er med en vis spænding, vi ser tiden an.
Buller er ikke mere tam, men han snakker, fløjter og griner dog endnu.
Da den sidst tilkomne unge var 2 mdr. gammel, smalfilmede vi den og målte den mellem skambenene. Den målte 13 mm, så det er en *han*. *Buller*, der er faderen, måler også 13 mm, medens *Mester*, efter at have lagt så mange æg, målte – – 9,2 mm.
2 unger fra samme kuld blev målt mellem skambenene da de var ca. 7 mdr. gamle:
Viggo måler 13 mm (hanfugl),
Merle måler 8–9 mm (hunfugl),
Sygo måler 8–9 mm (hunfugl) 7–8 år gammel,
Joe måler 13 mm (hanfugl) 5 år gammel.
Jeg er ved at skrive en lille bog, eller hefte, om opdrættet. Hvis der er nogen, der gerne vil have det, må de henvende sig. Vi vil også gerne måle dine Jaco'er og fortælle dig, om det er *han* eller *hun*, hvis du da ikke bor for langt fra Herlev i København, for det er vel rart at vide af hvilket køn ens Jaco'er er. Hvor mange er heldige at få unger af Grå Jaco? Det ville jeg gerne vide, så vi kan snakke med hinanden, hvis nogen tør??

Emtedalen 36, 2730 Herlev.

SIDSTE: Alle 3 æg i sidste kuld var befrugtede og klækkede 24., 25. og 28. januar 77.

Opdræt af Nandayparakit

Nandayus nenday

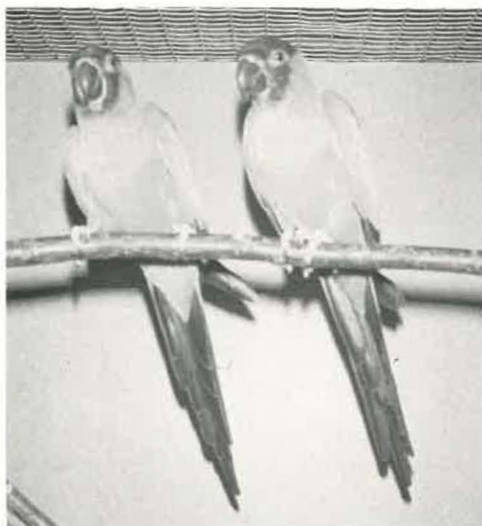

Foto Ole Loldrup

J. Westh Henriksen, Maribo.

Farvebeskrivelse: ♂ Grøn, hoved og næb sortagtigt, fødder kødfarvede og lårene røde. ♀ Mindre hovede, næbbet skarpere bøjet end hos hannen. *Ungfugle:* Fødderne sortagtige. Længde 31 cm.

Oprindelse og levevis: Mellem – og Syd-Amerika fra Mexiko til Argentina. I sin hjemstavn er den ret almindelig og ilde set, da den i store sværme plyndrer marker og frugtplantager. Skønt den er sky og forsigtig, lader den sig dog let fange i stort antal ved hjælp af lokkefugle. Opdræt i fangenskab er flere gange lykkedes, men det regnes dog langtfra for at være almindeligt (citat fra W. de Grahl).

I sommeren 75 så vi hos en fuglehandler et meget smukt par Nanday Parakitter. Vi var klar over, at det kunne være nogle slemme skrigehalse, men det så ud til at være et rigtigt sympatipar, for de sad tæt sammen og »nussede« hinanden, og der var også forskel i størrelsen på dem. Vi købte dem og satte dem ud i vores voliere, der måler 1×2×2 m med inderrum på 1×1×1,2 m. Her fik de en redekasse med indv. mål på 30×30×50 cm, og i foråret 76 begyndte hannen at made hunnen, og snart gav de sig også til at parre. Der gik nu lang tid inden hunnen lagde æg. Ca. 2 mdr., så lagde hun 4 æg, eet hver anden dag. Hun rugede alene i 25 dage, og jeg kunne i den tid høre gnavelyde fra kassen. Jeg kikkede jævnligt i redekassen. Hun rykkede bare lidt til side, og forlod ikke kassen af den grund.

Jeg var bange for, at kassen skulle falde ned, for hun havde totalt gnavet bagsiden ud af den, men den holdt.

Efter ca. 25 dage kom den første unge ud, og snart var der 4 små unger, så alle æg var altså befrugtede.

Efter 7 uger i kassen forlod ungerne denne, men den blev dog stadigvæk brugt til at overnatte i.

Når fremmede nærmer sig udendørsvolieren, frembringer de et voldsomt skrigeri, men går vi selv udenfor, er de meget rolige og fortrolige, og en smuk fugl må man jo også sige at det er, så vi affinder os med at de kan være lidt højrøstede en gang imellem.

Som opmadningsfoder har vi brugt solsikke, tropeblanding, spiret hvede, alt grønt og meget frugt, samt hyben og masser af gulerødder.

■

Opdræt af Reichenows Bjergastrild

Cryptospiza reichenowii

Gunni Nielsen, Systofte.

1,0 – foto Thomas Brosset

Igennem mange år havde jeg i min fuglesamling adskillige par Bjergastrilder, og min gode fugleven, slagtermester Aage Winkelmann, gjorde samtidig en enorm indsats for at opnå yngel af denne dejlige fugl. Winkelmann opnåede at se æg hos et par fugle, men mere blev det ikke til, og hos mig skete der absolut intet. Da Winkelmann af helbredshensyn måtte opgive sit fuglehold, ophørte også mine anstrengelser med vort smertensbarn: Bjergastrilden.
Nogle år gik, og til min fødselsdag d. 24/12 73 havde min kone fået en af vore venner, Henning Pust, sat i gang med at skaffe en »fuglegave« til mig, og hos Helge i Roskilde Tropehus erhvervede han et par virkelig pæne Bjergastrilder. Jeg takkede for gaven, men gjorde opmærksom på, at jeg jfr. tidligere års anstrengelser, nok heller ikke kunne være heldig denne gang, men min kone provokerede mig til at gøre en indsats igen. Bjergastrilderne blev først anbragt i et kassebur for sig selv i en månedstid, og derefter kom de i voliere sammen med 1,1 Rødhovedet Papegøjeamadine, 1,1 Hvidstrubet Klerkefinke, 1,1 Auroraastrild, 1,1 Brunbrystet Sivfinke, og i løbet af året kunne jeg da konstatere, at alle fuglene undtagen Bjergastrilden havde haft yngel. - Bjergastrilden havde ba-

◁ *0,1 med en af ungerne (tv.) – foto forfatteren*

re fået tiden til at gå med at fælde, og det gør disse fugle til gavns, idet de taber næsten hele fjerdragten så at sige på een gang.
Min fødselsdag nærmede sig igen, hvor mærkeligt det end lyder, så var det »dagen før dagen«, jeg opdagede, at de havde unger, idet jeg efter fodringen hørte en helt fremmed lyd fra volieren. Dog troede jeg, at det var mine Løggrønne Papegøjeamadiner i nabovolieren, der havde barslet. Det havde de også, men efter 12 dages forløb nægtede »de gamle« desværre at made ungerne mere, så nu mente jeg ikke, at der var andet at lytte efter. Men lyden af unger, der tiggede om mad, kom igen, og nu blev jeg helt klar over, at mine Bjergastrilder havde unger.
»Hjemmet« var en lavthængende trådrede (Curt af Enehjelms model), som jeg havde sat flamingoplader i siderne på, og reden var anbragt således, at den vendte indgangen bort fra lyset. Jeg blev meget glad for denne opdagelse og prøvede ikke på at kigge i reden af frygt for, at fuglene skulle blive bange og derfor ikke mere ville gå til reden.
Da jeg altid fodrer på samme måde enten mine fugle har unger eller ej, var dette intet problem, men det undrede mig meget, at medens ungerne voksede til (stemmerne blev højere og højere), blev de »gamle« fugle mere og mere fortrolige, og jeg skulle passe meget på, når jeg åbnede døren i volieren for at fodre, for de fløj begge lige imod mig.
Det kan ellers nok være, at min kone og jeg hver dag lyttede efter, om der stadig var liv i kassen, og vi levede spændt i håbet om, at det skulle lykkes for os. Ganske vist var det jo ikke et Danmarksopdræt, der var på vej (for dette havde jeg selv året før haft den store glæde at bedømme på Køge-udstillingen), *men alligevel* – det var jo en ønskedrøm selv at opdrætte denne fugl, som vi havde interesseret os så meget for.
Endelig oprandt dagen, hvor ungerne fløj ud – 2 stk. – og Aage Winkelmann blev omgående underrettet – hans glæde på mine vegne var tydelig at mærke.
De gamle Bjergastrilder var meget påpasselige med ungerne – på vagt ved dem hele tiden. Den først udfløjne unge var meget køn i fjerdragten og lignede sin mor meget, medens den næste knapt var så »færdig«, da den vovede sig ud. Den havde endnu ikke tabt alle hoveddunene, og det så nærmest ud, som om den havde et hvidt sjal om hovedet, men den var ellers meget kvik og flink til at tigge om mad.
Nu vil nogle måske spørge om, hvad jeg har givet af foder, men da jeg har været i mange foreninger med mit »fuglekøkken«, så ved de fleste, hvad jeg bruger, men jeg kan da fortælle, hvilke retter

Bjergastrilden foretrækker. Det er kogt, reven kartoffel, mine egne spirede såkaldte kolber, masser af mikroorme (et virkelig godt animalsk foder i den tid, hvor man ikke kan skaffe så meget andet levende foder). Men desuden fik de i en lille plastkasse serveret hestegødning, som jeg først havde ladet stå i en spand op ad radiatoren i et par dage. Jeg skal love for, at der heri var en masse smådyr, som ikke alle kunne ses med det blotte øje, men som Bjergastrilderne kunne finde, og de var hele dagen travlt optaget i denne kasse.
Ungerne voksede til, og de gamle fugle gjorde klar til det næste kuld, som også blev på 2 unger. Ungerne blev til 2,2 og der kom godt nok et kuld til, men disse kom ikke på pind. – Resultatet 1,1 Reichenows Bjergastrild med 3 unger blev kåret som bedste nr. på vor lokale udstilling i 1976.

Rødpandet Gedeparakit

Cyanoramphus n. novaezelandiae

Kristian Hansen, Hvidovre

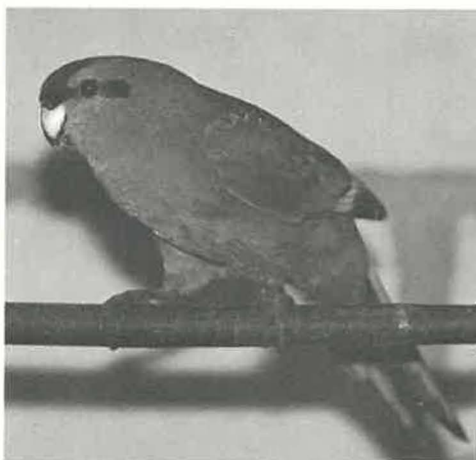

Foto Bjarne Ø. Hansen

Engelsk: Red-fronted Parakeet.
Tysk: Ziegensittich.

New Zealand og omliggende øer er hjemstedet for Gedeparakitten (navnet har den fået fordi dens stemme næsten er en tro kopi af en geds brægen). Der anerkendes 8 underarter, hvoraf Rødpandet Gedeparakit er den mest almindelige i fugleliebhaveriet.
Disse parakitter fremviser en mærkværdig tilpasning til opholdsstedet. I New Zealand og på de større øer holder de til i skovene, hvor de bruger det meste af tiden til fouragering i trætoppene, eller mellem de yderste grene på buske. De smutter let og hjemmevant gennem det tætte buskværk. De kommer ofte ned på jorden for at finde frø. På de mindre øer beboer de de lave forkrøblede buske, hvorimod de på den træløse Macquarie ø var fuldstændigt jordboende. Denne underart er nu uddød. Øen ligger stormomsust, og den eneste vegetation er noget meget stridt hundegræs mellem hvilket denne parakit gemte sig, og i hvis rodtuer dens rede blev anlagt.
De ca. 27 cm store Rødpandede Gedeparakitter er overvejende grønne, lysere og mere gullige på undersiden; pande, isse og et bånd gennem øjet og over øredækfjer, samt en plet på hver side af gumpen er skarlagenrøde; vingerand, tommelfjer og håndsvingfjer violet-blå; næbbet blegt blåliggråt, mere mørkegråt mod spidsen; iris rød; ben gråligt brune. Kønnene er faktisk ens af udseende, dog synes hannen noget større og kraftigere, samt mere intensivt farvet.
Yngletiden i naturen synes at afhænge af klimatiske faktorer. Reder er fundet i tiden mellem oktober og april; men æg

lægges sædvanligvis i løbet af oktober, november og december. Reden er i en hul gren eller i en hulhed i et træ, i en hule i en klint, i en sprække mellem klippestykker, eller i en hule i jorden. Normalt lægges der mellem 5 og 9 hvide æg, 25,8x21,3 mm.

Rugningen begynder som regel efter det andet æg, og rugetiden varer ca. 20 dage; kun hunnen ruger. Ungerne forlader reden 5–6 uger efter at æggene er klækket.

Gedeparakitten er en meget fortrolig fugl med en meget morsom psyke.

I begyndelsen af det forgangne forår syntes jeg, at mit fuglehold skulle bevilges noget nyt, så i marts måned 1976 købte jeg 1,0 Gedeparakit hos en fuglehandler i København, og lidt senere på måneden anskaffede jeg 0,1 fra en fugleven på Amager.

De to fugle, hvis alder jeg ikke kender, blev placeret i en voliere med målene ca. 3x1x2 m, hvori der var natur siddeog kravlegrene, jævnt fordelt, for som nævnt, smutter de let gennem tæt grenværk. Af andre beboere var der et par Båndfinker.

Der var foruden en undulatredekasse, beregnet til Båndfinkerne, hængt tre kasser op af størrelserne ca. 75x30x30 cm, ca. 25x25x25 cm, samt en »Bornholmerkasse«, så havde »Gederne« noget at vælge imellem. Det blev den førstnævnte kasse, der blev den foretrukne. Jeg syntes det var et godt valg. Det mente Båndfinkerne åbenbart også, for de jagede »Gederne« ud af denne kasse og overtog den. Heri byggede de rede og fik unger, men Gedeparakitterne var dog ikke husvilde ret lang tid, idet de hurtigt tog kassen på 25x25x25 cm i besiddelse, og heri lagde hunnen æg i maj måned. Da hun havde lagt det tredie æg, døde hannen, hvilket hun dog ikke tog så fortrydeligt op. Hun rugede troligt videre i 30 dage på æggene, der dog var ubefrugtede. I begyndelsen af juni fik hun en ny mage, og de benyttede også denne gang 25 cm kassen.

Den 2/7 var der 3 æg, og i løbet af nogle dage havde hun lagt 8 æg. Den 24/7 registrerede jeg unger i kassen. Der kom 8 ialt, så alle æg var altså befrugtede. Den 27/9 kom den første unge ud og 5 dage senere var den sidste også på pind. Alle unger var lige store og flotte, da de forlod reden. Efter at ungerne var kommet ud af æggene, foretog jeg redekontrol hver dag. Bl. a. tog jeg ungerne op, hvilket resulterede i at de, da de var hoppet af reden, var meget tamme og kravlede rundt på mine arme, skuldre m. m. Det var meget sjovt, men desværre fortog denne tillid sig efter at have fanget dem og flyttet dem over i en anden voliere.

De 8 unger er nu 5,3, og opdrættet er lokalt førsteopdræt i vores forening.

Disse meget nysgerrige fugle bliver fodret med en alm. parakitblanding og solsikke, grønt efter årstiden såsom fuglegræs, mælkebøtte m. m. Som opmadningsfoder fik de en blanding af hårdkogt æg, bagehvedeklid, alm. rasp, knust hundekiks og lidt alm. groft køkkensalt. Blandingen røres sammen med revet gulerod, *og den må ikke være for fugtig, og den skal skiftes hver dag.* Endvidere må der ikke være sur jord eller lignende i bunden af »Gedernes« voliere, og for den sags skyld heller ikke i Springparakitternes; der skal være grus, eftersom de graver meget både med næb og kløer.

Gedeparakitter er, ligesom Springparakitter, meget ynglevillige. De er mange gange kun trekvart år, når de får deres første kuld. Man skal jo nok vare sig for at trække for mange kuld på dem, idet det bl. a. går ud over størrelsen hos ungerne; der er alt for mange af dårlig kvalitet.

Såvidt jeg ved, blev Gedeparakitten opdrættet for første gang herhjemme hos W. Langberg, Vanløse, i 1967, og før den tid var denne art en stor rarietet. Nu er den, som følge af sin ynglevillighed, meget almindelig i liebhaveriet.

■

Opdræt af Ringastrild

Stictoptera bichenovii

Peter Seemann, Rinkenæs.

Farve: Pande sort; isse, nakke, baghals, hovedets sider og ryg gråligbrune med fine, lidt mørkere tværstriber. Øjenomgivelser, kinder og strube hvide, begrænsede af et smalt sort bånd, der i en ring strækker sig fra issen til struben. Vinger gråbrune, på vingedækfjerene talrige hvide pletter, der danner et gittermønster, de yderste dækfjer uden pletter. Overgump hvid, farven begrænset af et sort bånd, overhaledækfjer hvide, hale sort. Bryst grålighvidt, over den bageste del af brystet et sort tværbånd. Bug gullighvid, underhaledækfjer sorte. Øjet mørkebrunt. Næb og ben blågrå. Længde ca. 11 cm. Kønnene ens.
Udbredelse: Australien fra Kap York gennem Queensland til det nordlige New South Wales.

I efteråret 1975 var jeg sammen med to fuglevenner en tur i Odense for at købe Ringastrilder. Vi købte et par hver, således at vi nu havde 3 par hernede og på den måde havde chancer for at danne en god stamme.
Mine fugle blev sat ind i en af indendørsvoliererne, hvor de gik det meste af vinteren.
Omkring midten af februar måned besluttede jeg, at de skulle have chancen for at yngle, idet begge fugle var i meget fin kondition. De blev nu flyttet over i en anden voliere, hvor der i forvejen gik Røde Dråbeastrilder, Mørkerøde Amaranter, Sivastrilder og Blåhovedet Sommerfuglefinker.
Ringastrilderne gik straks igang med at bygge rede i en af de ophængte kurvereder, og den 2/3 lagde hunnen det første æg. Fuglene skiftedes til at ruge, og den 14/3 konstaterede jeg, at der var unger i reden.
De blev madet godt af begge de gamle fugle, og den 4/4 fløj der 3 unger af reden. Men allerede to dage efter blev 2 af dem slået ihjel af mine Røde Dråbeastrilder, ligesom den sidste unge var slemt medtaget. Den reddede jeg dog, men det var alligevel ærgeligt at miste 2 unger på den måde. Hvorfor dråbeastrilderne slog dem ihjel, ved jeg ikke, og jeg kan ikke umiddelbart se, at de har meget til fælles, ligesom de to arters farver jo er meget forskellige fra hinanden. Klog af skade skal jeg ihvertfald aldrig have dem til at gå sammen mere.
Som opmadningsfoder brugte de æggefoder, spirede kolber og melorme.
Det blev til yderligere 2 kuld af Ringastrilderne med ialt 5 unger. ■

Papegøjens bøn...

Kaj Lund, Svendborg.

Jeg er en lille rar papegøje, og jeg er jævnlig med ude hos rare fugleholdere for at se artsfæller. Derfor dette hjertesuk. Jeg har nemlig en ønskeseddel, og nu skal I bare høre.

Jeg vil gerne have så megen plads i mit bur (helst voliere), at jeg kan bruge mine vinger. Mit største ønske er friske grene af birk, hassel eller nød mindst 2 gange om ugen. Der kan sættes en metalbøjle op. Så er det let at skifte, og disse grene gør, at jeg er beskæftiget. Grenene skal have forskellige tykkelser, så jeg får rørt mine ben, og bark og grene kan bruges til redemateriale. Det giver også fugtighed i redekassen, så mine æg har nemmere ved at klække. Endvidere indeholder de en masse ting, som jeg har brug for, således bl. a. cellulose, jern, kobber, magnesium, fosfor, soda, jod, silicium samt organiske stoffer som ponin, tannin, pektin, sukker, salicylsyre og vitaminer. Lyder det ikke godt?

Mine venner, parakitter og finker, vil også gerne have grene at pille i, så hvorfor skal vi sidde og pille fjer af bar kedsomhed, når det kan lade sig gøre at få disse grene. Men tag dem nu ikke for tæt på vejene – så smager de af benzinos.

Ret før jeg skal i gang med min redekasse, vil jeg gerne have hårdkogt æg (kogt 14–15 minutter) blandet med rasp, revet gulerod, lidt druesukker og tangmel. Et æg indeholder pr. 100 g 14 g æggehvide, 11 g fedt, 0,6 g kulhydrat, 74 g vand, 1,19 g A-vitamin samt salte.

Som foder kan jeg lide spiret solsikkefrø og andre frøsorter spiret. Endvidere de almindelige små frøsorter, havre, kyllingefoder og i den grøntfattige tid gerne et drys groft salt og strandskaller med rigelig med trækul. Af grønt vil jeg gerne have fuglegræs og rapgræs, og er der noget som et friskt æble? Levertran 1 til 2 gange om ugen – bare lidt. Min nabo, Taranta'en, er helt faldet for figner. Ja, han siger, det er »livseleksir«.

Frisk luft, for ser I, alle fugle har behov for frisk luft, og især os papegøjer. Luk døren op til det fri et par gange om dagen – ikke noget med træk, nej uha. Så kunne jeg jo blive forkølet.

Det var meget, men hvor det lettede at få det sagt. Hvis jeg nu må få mine ønsker opfyldt, så vil jeg kvittere med at rejse mig op på min pind, føre mit næb ned under mine overhaledækfjer og hente min frisercreme (fedtknop), og pudse mine fjer, så både næb og fjer bliver blanke, og så vil jeg kvidre på mit allerbedste »hula-sprog«. Derefter vil jeg føre mit ene ben op under en vinge, klø mig i nakken og sige til min partner »ska' vi?« – og så gå i min redekasse, der er 25x18x20 cm med en indgangsdør på 5 cm. Her kan jeg nu lægge mine æg uden besvær, ruge og passe mine børn til alles tilfredshed. Børnene har fået en god start, som de senere vil honorere.

Det var mit hjertesuk og på forhånd tak.

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66

Poul E. Johansen
Rosenørnsvej 11
5000 Odense, tlf. (09) 12 21 66

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf .(09) 71 25 53

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

køb·salg·bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

0,1 3-årig yngledygtig Gul Sangparakit **sælges eller byttes** med Grønne Sangparakitter eller Rosella. **Georg Petersen**, Vibevej 8, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 69 99.

Sælges: Sorthovedet Dv.papegøjer, unger fra 76, 1,1 Kala Bül Bül. **Benny Nielsen**, Strandvejen 111, 3700 Rønne, tfl. (03) 95 46 32 kan benyttes mellem 17,00 og 19,00.

Købes: 1,0 Reichenows Bjergastrild, 0,1 eller 1,1 Rustdue. **Per Bangsgaard**, Sundkobbel 11, 6300 Gråsten, tlf. 04-65 09 01.

Købes: 0,2 Dværgtimalie (Yuhina nigrimenta) eller **byttes:** 1,0 med 0,1. **Mogens Stig Andersen**, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Sælges: 1,0 Splendid 140 kr., 0,1 Grå Nymfe 35 kr. **Købes:** 0,1 Hvid Nymfe. **Erik Godskesen**, Glentevænget 8, 5550 Langeskov, (09) 38 10 05

Sælges: 1,1 Blåisset Flagermuspapegøje, eller **byttes** med 1,1 Mohrenkopf eller 1,1 Meyers papegøje. **Sælges:** 1,0 Alm. Sangparakit 74, 0,1 Turkisparakit 76. **E. T.**, Hybenvej 41, Hjallese, 09-14 37 63.

Sælges: 3,2 Gule Sangparakitter, store flotte yngledygtige fugle fra 1976. Evt. bytte med 1,1 Lille Alexander el. 1,1 Rosella. **Købes:** 1,0 Sorthovedet Dværgp., blå mutation. **N. Berg**, Hinnerup, tlf. (06) 98 65 84 efter 16,30.

Sælges: Farve- og Figurkanarier. 2,0 Grøn, 3,1 Rødorange Agat, 4,0 Rødorange Elfenben, 1,1 Border Fancy. (Farvefoder **ikke** anvendt). **Viggo Mortensen**, Bryndumvej 27, Tarp pr. 6732 Guldager, tlf. 05-16 70 81 efter kl. 17,00.

Sælges: 1,1 Bourks avlspar, 1,1 Elegant avlspar, 1,1 Elegant 76. 1,1 Blå Rosella eller 1,1 Stanley kan indgå i byttehandel. **Kjeld Rønne**, Nyborgvej 221, Svendborg, tlf. 21 25 23.

Sælges: 1,2 Pennant 76, gr. art, 1,1 Mangefarvet 75, 1,1 Sangparakit 76. **I bytte** tages Blue Wings. **Mikkelsen**. 05-65 52 76.

Sælges: 3,2 Stanley 76, 1,1 Turkis ynglep., 1,4 Turkis 76, 1 Bourks. E. **Jensen**, Steinsgade 19, Odense. 09-13 73 54.

Sælges: 10 stk. volierer i samlesæt (rammer m. minknet), 1mx2mx2m høj pr. vol. alle med fod. lem, dækket m. pvc. plader. Sælges samlet for kun 3000,00 kr., 1,1 Congo papegøje ca. 4 år Rødkronet, 1,2 Sangparakit, 1,1 Gråhovedet dv. eget opdræt 76. **Købes el. byttes** med ovenst.: Taranta, Sorth.. Blå personata, 3,0 Gråh.dv. Cana 2,0 Blåkindet Conure, 1,0 Gul Fischer, 1,1 rolige Grå Jaco eller Amazoner. **Kurt Damvig**, 02-81 44 83.

Købes: Kanarier 1,1 Gloster Fancy Corona. **Sælges:** 1,1 Turkis, 1,1 Sangparakitter (avlspar) på grund af pladsmangel. **Hans Erik Hansen**, Lærkevej 33, 6270 Tønder, tlf. 04-72 28 86 efter 18.

Sælges: 2,2 Turkisparakit, 1,1 Broget Kanarie, 1,0 Kinesisk Dværgvagtel, 1,1 Angora Marsvin. **Troels Krogh**, Ørnens Kvarter 4B, 2620 Albertslund, tlf. (02) 64 60 37.

Sælges: 1,0 Rød Rosella. **Rudy Jørgensen**, Kildebakkevej 12, Dalby-Borup, 4690 Haslev, tlf. (03) 69 83 43.

Sælges: 2,2 Gedeparakitter, 1,3 Springparakitter, 0,1 Bourks, Hvide Nymfer, Perlede Nymfer. **R. Langschwager**, Haderslevvej 35, 6200 Åbenrå tlf. 62 23 75.

Sælges: 1,1 Magellan-sisken. **Per Jørgensen**, Hvalsøvej 63, 2700 Brønshøj, tlf. (01) 60 18 21

Sælges: Beta-Carotin sælges. 100 g 55 kr., 50 g 30 kr. inkl. forsendelse (Beta-Carotin er beregnet til rødfaktorfugle, Kanarier, Vævere, Kardinaler m. fl.). O.B.S. er et A-vitaminprodukt. Interesserede i Canthaxantin bedes ringe snarest. Farvekanarieopdrætter **Roald Iversen,** Carl Lunds vej 53, 5000 Odense, tlf. .(09) 11 93 65.

Sælges: 1,1 Taranta. **Anna Martinsen,** Møllegade 43, Holm, 6430 Nordborg, tlf. 04-45 06 72.

Sælges: 1,1 Elegant 75. **Købes:** 1,2 Diamantfinker, 0,2 Gulbrystet Astrild. **K. Sjøholm,** Rønnede. 03-71 15 05.

Sælges: 1,1 australsk konge 76, 1,1 Adelaide 76, 2,0 Pennant 76, 0,1 Pennant 75. **I bytte** kan tages Rock Peblar, Rødkapper, Rødvinget. **Jørgen Christensen,** Teestrupvej 21, Haslev, telf. 03-69 34 36.

Sælges: 1,2 Sangp., 1,1 Gedep., **eller byttes** med 0,1 Stanleyp. **Sv. Harder,** Elverhøjen 17 B, 2730 Herlev, tlf. 02-94 59 09.

Købes: 0,1 Rødvinget parakit, 1,0 2 år kan evt. gives i bytte. **H. Vangkilde,** Slagelse, 03-522746

Sælges: 8,2 Rødbrystet Græsparakit, Splendid, 1,1 alm. Sangparakit, 2,3 Lessons Spurvepapegøje. **Hans Hansen,** Hedestien 26, 6800 Varde, ltf. 05-22 30 54.

Sælges: 2,2 Rødhovedet Dværgp. (avlspar), 0,1 Splendid fra 75. Alle fra friluftsvoliere. **K. Vendelbo,** Fabjergvej 22, Lemvig, tlf. 07-82 02 64.

Købes: Brunryggede, Sortbrun(rygged)e og Gittervingede Skadefinker. **Jørgen Larsen,** Dronningvej 11, 2970 Hørsholm, (02) 86 21 85.

Sælges: 1,4 Bourks, 2,2 Turkis, 2,2 Elegant, 2 stk. papegøjebure, som nye. **Peter Kristensen,** Holbækvej 4, Undløse, 4340 Tølløse, tlf. (03) 48 90 85.

Gede- og Springparakitter (fra dec. 76) **sælges eller byttes** Rosellaparakitter eller andre parakitter (ikke græsparakitter). **Bent Hansen,** Særslev, tlf. (09) 84 10 66.

Sælges: 1,1 Grisbleu, 1,1 Ceresastrild, 1,0 Trefarvet Papegøjeamadine, 1,1 Rødk. Sommerfuglefinke, 1,1 Orangekindet Astrild, 1,1 Gulbrystet Astrild, 5 stk. Korthalet Bæltefinke. **Købes:** 1,0 Rød Dråbeastrild, 1,0 Grøn Dråbeasrtild. **Ole Johansen,** Niels W. Gades allé 18, 7000 Fredericia, (05) 92 65 22.

Sælges: 2,2 Rosenhovedet / Gul Rosenhovedet Dværgpapegøje 76, garanteret sympatipar. Henv. efter 11/4. **Haslund,** (02) 73 24 94.

Sælges: 1,0 Nanday, 1,1 Rosella, 1,1 Grå Nymfep., 3 stk. redekasser, Rosella, 5 Nymefp., 6 Græsp. Naturtræ, 4 Nymfep., 7 Græsp. **Tlf. (09) 73 15 14** kl. 18-19.

Sælges: Gulbrystet Blå Ara, tam og talende i god kondition, med specielt bygget bur på ben med dør, foderlem og skuffe, ca. 1 kvm. stort. Pris 3000,00. **H. Roth,** tlf. (03) 32 12 17.

Sælges: 0,3 Splendid 1975, 3,2 Splendid 1976, 1,4 Ceresastrild 1976. **H. Staal Hansen,** Sandagervej 11, 5310 Seden, tlf. (09) 10 93 07.

Sælges: 2 Blå, 5 halvblods Agapornis personata 76, 6 Rosenhovedet 76 **eller byttes** med Rosella, Blå Rosella eller Stanley. **F. Petersen,** Sølystvej 158, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82 86 50 efter 18

Sælges: 1,1 Magellansisken, 1,0 Meksikansk Sisken, 1,0 Sorth. Sisken, 1,1 Pragtklerkefinke, 1,1 Morellets Klerkefinke, 1,0 Pirolfinke, 1,1 Dværgskadefinke. **Flemming Barslund,** Østre Boulevard 29, 4930 Maribo, tlf. (03) 88 16 87.

Købes: 2,0 Mangefarvet finke, 1,0 Jakarinifinke, 1,0 Sivastrild, 0,1 Kastanjebrun spurv, 1,0 Grønvinget due, 1,0 Huldue. **Sælges eller byttes:** 0,1 Violetøret Granatastrild, 1,0 Orangeblåfinke, 1,0 Blommehovedet Parakit, 1,0 Kongealexander, 1 stk. Gråhovedet Papegøjenæbsmejse, 1,1 Laysan krikand. **Kr. Graugaard,** Kollemorten, 7323 Give, tlf. (05) 80 34 56.

Sælges: 2,1 Splendid, 3 stk. normalfarvede Dv Pap. med blå arvelighed (split). **Edvard Knudsen** Hjallesegade 22, 5260 Hjallese, tlf. 09-15 10 44.

Købes: 0,1 Rød Dråbeastrild, 1,0 Broget Astrild, 5 stk. Gråastrilder, 2,0 Zebraduer, 0,2 Bob White Vagtel. **Poul Hansen,** Lynge Byvej 24, Lynge, 4180 Sorø, 03-63 20 77.

Sælges: 2,1 Elegant årg. 75, 76/76. **C. Hansen,** Holmevænget 4, 5592 Ejby, tlf. (09) 46 15 00.

Sælges: 1,1 Zebrafinke alm., 2,1 Muskatfinke (japanesisk), 2,2 Orangekindet Astrild, 1,1 Grå Astrild, 1,1 Gulbrystet Astrild, 1,1 Spidshalede Bæltefinker (smukt par), 1,0 Himalaya Sisken, 1,1 Malabarfasan, 1,0 Løggrøn Papegøjeamadine, 1,1 Båndfinke, 3 stk. tamme Jordegern sælges samlet 300,00 kr., 1,1 Diamantdue. **Jan Eriksen,** Landlystvænge 47, 2635 Ishøj, 02-73 31 65 efter kl. 18,00. Fuglene sendes ikke.

Sælges: 1,1 Gedeparakitter (76), 1,1 Ceresastrilder, 1,1 Lutino Undulater, eng. (76). **Verner Jespersen,** Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66.

Sælges: 1,4 store Turkis fra friluftsvoliere. **Ole Krogh Jensen,** Strandparken 50, 5800 Nyborg, 31 30 18.

Sælges: 1,0 Pennant 72 (gr. art) ell. 0,1 købes, 0,1 Bourks 75, Turkiser 75 og 76, 1,1 Rosella 76. **03-98 11 12.**

Sælges: 0,3 Splendidp., 1,0 Springp. **Købes:** 0,1 Stanley. **Henning Gydesen,** Kirketoften 6, 5610 Assens, tlf. (09) 79 16 42.

DANSK FUGLEHOLD

MAJ

1977

3. ÅRGANG

5

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32^{3} th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:

Forside: 1,1 Grønnakket Lori *(Trichoglossus h. haematodus)*, foto Henning H. Jacobsen.

Samarbejdet's kongres 1977

På Samarbejdet's kongres blev i år afviklet 5 forskellige mødeaktiviteter: Bladudvalgsmøde, dommermøde, kontaktmøde, kammeratskabsaften og generalforsamling.

Bladudvalgsmøde:
Udvalgsformanden, Per Thykjær Justesen, ledede mødet, hvori deltog ansvarsh. redaktør, forretningsfører, fagredaktører og lokalredaktører.
Af beretninger fra udvalgsformanden, ansvarsh. redaktør og forretningsføreren fremgik det bl. a., at DANSK FUGLEHOLD nu har ca. 1300 abonnenter, og at det økonomiske grundlag fortsat er i orden (årsregnskab udsendt til foreningerne). Et fremlagt forslag til en forretningsorden for bladudvalget blev efter enkelte ændringer vedtaget.
Mødedeltagerne havde herefter lejlighed til at diskutere redaktionelle og tekniske spørgsmål vedrørende udgivelsen af DANSK FUGLEHOLD. Det fremgik bl. a., at tilgangen af artikler stort set er tilfredsstillende, dog kniber det fortsat noget med stof om de domesticerede fugle, kulturfuglene.

Dommermøde:
Mødet, der er for alle fugledommere og dommeraspiranter, havde Flemming Pedersen, Blangslev, som ordstyrer. Et forslag, gående ud på at standse arbejdet med typebeskrivelser af dværgpapegøjer (Agapornider), blev »taget af bordet«, efter at der på mødet blev opnået fuld enighed om, at arbejdet skal fortsætte i et samarbejde mellem den nystiftede forening »Dansk Agapornis Klub« og »Samarbejdet«.
På mødet blev det endvidere besluttet at søge afholdt et efterårs-dommermøde umiddelbart efter udstillingssæsonen med det formål at give dommere og dommeraspiranter lejlighed til at drøfte årets bedømmelser o. lign. ▷

Kontaktmøde:
På årets kontaktmøde var emnet udstillinger, og her gav Bent Hansen, Særslev, en redegørelse for dommeretik, udstillingsregler samt gennemgik tilmeldingsblanketter, dommerprotokol, burkort m. v.
Efter denne meget klare og let forståelige gennemgang af emnet, vil der nok være flere bestyrelsesmedlemmer, der kan se fordelene ved at benytte de fremviste materialer, som letter arbejdet for dommerne og som forhåbentlig vil være medvirkende til, at der fremover opstår færre misforståelser.
En udstillings planlægning, opbygning m.m. blev der redegjort for af Ole Larsen, Assens. Dette udløste nogenlunde den debat, der var tilsigtet og herunder redegjorde flere foreninger for hvordan de lavede deres udstillinger. En del gode forslag og erfaringer kom frem, men ellers var mødet præget af **det store tavse flertal!** Der var dog en del, der gjorde notater, og vi må derfor gå ud fra, at nogle har fået noget med hjem.
Særlig et emne skabte debat, og det var spørgsmålet om rigtigheden af at udstille de samme fugle på flere på hinanden følgende udstillinger. Samarbejdet blev opfordret til at forbyde den slags. Dette kunne Samarbejdet dog ikke gøre - kun kunne man henstille til de foreninger, som har problemet, om at appellere til deres medlemmers samvittighed.
Sluttelig efterlystes forslag til emne for kontaktmødet til næste år, hvilket dog ikke gav noget resultat. Vi håber nu på at få flere forslag på de spørgeskemaer Samarbejdet, i løbet af sommeren, vil udsende til de tilsluttede foreninger. Kun 6 ud af 52 foreninger reflekterede på de sidst udsendte skemaer og blandt de forslag der fremkom var bl. a. emnet: udstillinger.

Kammeratskabsaften:
Til denne var der lørdag aften samlet ca. 130 mennesker. Her fortalte ornitologen, konservator Leo Novrup, Vejle, om sit ophold på Galapagosøerne (en vulkansk øgruppe i Stillehavet ud for Ecuador). Endvidere vistes en film af øgruppens egenartede dyre- og planteliv, der for flere arters vedkommende skulle være det eneste sted i verden de eksisterer. Vi så kæmpe-ferskvandsskildpadder, kæmpe-leguaner, forskellige fugle som Darvin's Finke, der efter hans teori har udviklet hver sin egenart som henholdsvis frø-, frugt- eller insektædende, alt efter hvilken føde der har været tilgængelig i det biotop, den har slået sig ned i.
En talrig forekommende fugl var Fregatfuglen, som på filmen bl. a. sås i yngletiden, når hannen, for at imponere hunnen, udspiler sin store, røde strubesæk. Dens føde består hovedsagelig af fisk, som den stjæler fra andre havfugle, ved fra stor højde at dykke ned præcis på rette tidspunkt og snuppe byttet så at sige ud af næbbet på dem. Dens enorme vingefang på 2 meter gør, at fuglen ikke kan lette fra vandoverfladen, og skulle det ske, at en Fregatfugl må lande på vandet - ja, så er den fortabt.
Øgruppen er fredet og kan kun besøges efter nærmere aftale med regeringen i Ecuador hvorunder øgruppen hører.
Leo Novrup var en både folkelig og fornøjelig fortæller og vi havde nogle hyggelige timer sammen.

Generalforsamling:
Den årlige generalforsamling afholdtes om søndagen med 31 af de 52 tilsluttede foreninger repræsenteret. Ved navneopråb og udlevering af stemmesedler var der enkelte foreninger, der måtte konstatere, at de havde indbetalt kontingent for sent og derved mistet deres stemmeret. Der var iøvrigt en god repræsentation fra alle egne af landet. Der blev aflagt beretning af Samarbejdets formand Bent Hansen, som redegjorde for Samarbejdet og Arbejdsudvalgets arbejde i 1976.
Bl. a. nævntes, at Samarbejdets ringsalgsordning var i stadig vækst, at det samme gjaldt lysbilledsamlingen samt salget af bl. a. fugleatlas, bøger, plakater m m. Endvidere nævntes, at et nyt navneudvalg var under udarbejdelse og at 3 foreninger siden sidste generalforsamling havde tilsluttet sig Samarbejdet, nemlig »Undulatklubben Danmark«, »Dansk Agapornis Klub« og »Foreningen for Fuglevenner«.

Bent Hansen aflægger beretning

Der blev aflagt beretning af bladudvalgets formand, Per Justesen, som nævnte, at der var god tilgang af abonnenter til »DANSK FUGLEHOLD«, og at samtlige numre i 1977 ville være forsynet med farvebilleder.
Dommerudvalgets formand, Poul Rasmussen, nævnte bl. a. i sin beretning, at dommeruddannelsen var påbegyndt og at der var to hold med ialt 36 aspiranter.
Regnskabet blev forelagt af Samarbejdets kasserer, Steen Folstrup, og herudaf kunne spores fremgang i alle Samarbejdets mange aktiviteter.
Under indkomne forslag blev et af »Dansk Agapornis Klub« gående ud på, at Samarbejdet skulle stoppe al videre arbejde med den igangværende typebeskrivelse for dværgpapegøjer, trukket tilbage, idet der, som det fremgår af referatet fra dommermødet, blev opnået enighed om et samarbejde Agapornisklubben og Samarbejdet imellem om den videre udarbejdelse.
Til et forslag fra de fynske foreninger om bl. a. standsning af afholdelse af landsudstillinger i deres nuværende form contra rene kåringsskuer, blev der fra A-udvalget lovet, at man ville arbejde videre med forslaget.
Et forslag fra A-udvalget, efter opfordring fra

kanarieopdrættere, om fremtidig at kunne købe DF-ringe allerede fra den 1. december i stedet for som nu fra den 1. januar, blev vedtaget.
Som bladudvalgsformand genvalgtes Per Justesen.
Ved valget af formand for Samarbejdet, hvor Bent Hansen, Særslev, gik af efter eget ønske, valgtes efter A-udvalgets forslag, Ole Larsen, Assens. Under valg til A-udvalget blev Flemming Petersen genvalgt. I stedet for Ole Larsen, som nu var rykket op som formand, valgtes som nyt medlem af A-udvalget, Verner Jespersen, Silkeborg, for 1 år.
A-udvalget har konstitueret sig således:
Formand: Ole Larsen, Engmosevej 19, 5610 Assens. Tlf. (09) 71 11 72.
Næstformand: Flemming Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 76 14 77
Sekretær: Verner Jespersen, Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg. Tlf. (06) 83 61 66.
Kasserer: Steen Folstrup, Tyreengen 32, 4220 Korsør. Tlf. (03) 57 28 02.
Udv.mdl.: Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg. Tlf. (04) 42 90 39.

Det nye arbejdsudvalg

Udførligt referat vil blive udsendt til foreningerne i nær fremtid. Næste års kongres er fastlagt til den 11.-12. marts 1978.

Arbejdsudvalget.

Mødeliste

for maj måned 1977:

2. **Sydsjællands Fugleforening,** møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
3. **Assens og Omegns Stuekulturforening,** møde Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
3. **Silkeborg Stuekulturforening,** møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag kl. 19,30.
3. **Helsingør Fuglevenner,** tur til Zoologisk Have, tirsdag, afgang kl. 18,00.
5. **Silkeborg Fugleforening,** møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
9. **Vestegnens Fugleforening,** møde, Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, mandag kl. 20,00.
9. **Vestsjællands Fugleforening,** møde, Nørrevangsskolen, Slagelse, mandag kl. 19,00.
9. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** møde, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
10. **Frederikshavn Fugleforening,** møde, Becks Hotel, tirsdag kl. 20,00.
10. **Foreningen for Fuglevenner,** møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg Allé 11, tirsdag kl. 20,00.
10. **Stuekulturer for Nakskov og Omegn,** møde, Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag kl. 19,30.
10. **Ålborg Fugleforening,** møde, Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
11. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark,** møde Vanløse Forsamlingshus, onsdag kl. 19,30.
11. **Viborg og Omegns Fuglevenner,** møde, Viborghallen, onsdag kl. 19,30.
12. **Holbæk og Omegns Fugleforening,** møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
12. **Roskilde og Omegns Fugleforening,** møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag 19,30
12. **Fuglevenner i Århus,** møde, Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
12. **Stuekulturs Fuglevenner,** møde, Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
14. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** Nattergaletur, lørdag.
15. **Undulatklubben Danmark,** forårsmøde hos Birger Jensen, Rue 25, Rudkøbing, søndag kl. 13,30.
16. **Københavns Fugleforening,** oplysning om tid og sted hos formanden, (01) 58 21 68.
16. **Sydsjællands Fugleforening,** møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
17. **Søborg Stuekultur,** møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen 1, tirsdag kl. 20,00.
18. **Fåborg Fugleforening,** møde, Ungdomshjemmet, Grønnegade, onsdag kl. 19,30.
19. **Svendborg og Omegns Fuglevenner,** møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.
23. **Dansk Agapornis Klub,** møde, Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, mandag kl. 20,00.
23. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.

Planlagte ture til Walsrode Fuglepark 1977.

6.- 7. maj. **Viborg og Omegns Fuglevenner,** nærmere oplysninger ved formanden tlf. (06) 62 75 87.
6.- 8. maj. **Foreningen for Fuglevenner,** henvendelse hos Erik Agerlin, Rotterdam alle 21, 2791 Dragør, telefon (01) 53 63 31.
6.- 8. maj. **Stuekultur Køge.** Henvendelse hos Viggo Rasmussen, Nørregade 73, Køge, tlf. (03) 65 10 55.
7.- 8. maj. **Odense,** henvendelse hos Sv. Friis, Hedelandsvej 4, 5260 Hjallese.
14. maj. **Stuekultur for Vejle og Omegn,** henvendelse Peder Søndergaard, Strandv. 146, Bredballe, 05 815037
19.-22. maj. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund,** henvendelse hos Stanley Thomsen, Byvej 53, 3600 Frederikssund, Girokonto 2 17 81 68. ▷

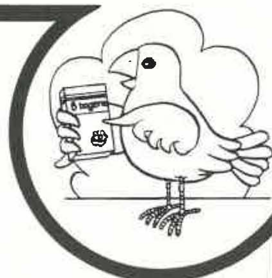

Det verdenskendte foder nu i Danmark.

Vi tilbyder Dem hermed videreforhandling af det verdenskendte Hollandske opmadnings og konditionsfoder til alle arter fugle. Bogena er markedets bedste og billigste fuglefoder og er anbefalet af konsulenter over hele landet. Vi har eneforhandling for Danmark og alle BOGENAs produkter til alle arter af fugle. Indhent venligst uforbindende tilbud.

BOGENA HUNDEFODER

i såvel tilskuds- som helfoder.
Endvidere føres alt til hunden i form af vitaminer - kalk o.s.v.

BOGENA KATTEFODER

samt alt i tilskudsfoder og piller til katte.

DREJ 05-19 13 09

og De er i kontakt med et verdensnavn i dyrefoder.

ENDRUP KORN & FODERSTOFFORRETNING

BYGADEN 45, 6740 BRAMMING, TELF. (05) 19 13 09.

Opdræt af Glansskadefinke

Lonchura bicolor bicolor

Per Bangsgaard, Alnor, Gråsten.

Farvebeskrivelse: Hoved, hals, bryst og ryg samt vinger og hale glinsende sortblå. Bugen ren hvid. Næb mørkt blygråt. Øjet mørkebrunt. Ben sortblå.
Længe 10,5 cm. Kønnene ens.

Forrige år anskaffede jeg mig 4 stykker af denne skadefinke. Da der som sagt ikke er nogen ydre kønsforskel, er man nødt til at købe nogle stykker for om muligt at være heldig og få bare *et* par ud af dem. Den eneste forskel der er på dem, er hannens sang.
Fuglene viste sig at være 3,1, og de fik lov til at yngle sidste vinter. De byggede rede i januar måned, og der blev lagt 5 æg, men da de havde ruget en 7–8 dage døde hunnen desværre, og jeg sad nu tilbage med 3 hanner.
I april måned fik jeg heldigvis fat i en mere, og den blev sat sammen med en af hannerne, i håb om, at det var en hun, jeg havde fået.
Omkring den 1. maj blev skadefinkerne lukket udendørs sammen med de andre fugle, og de byggede straks en rede, som dog kun blev brugt til soverede. Jeg regnede nu med, at det var 2 hanner, og fik derfor anskaffet en skadefinke mere. Den blev lukket sammen med de 2 og den første aften sov de alle 3 i en kurverede.
Da jeg dagen efter at jeg havde fået den nye, skulle ind og give rent badevand, fandt jeg 2 æg på jorden – begge gået i stykker. Jeg kiggede i kurvereden ovenover og fandt der endnu et æg, som også var gået i stykker. Reden var den samme som skadefinkerne havde sovet i om natten – så det var altså alligevel *et par,* jeg havde.
Den nye fugl blev fanget ind, og nu begyndte parret at ligge i en anden rede, og jeg håbede på, at de ikke var færdige med at lægge æg. Det viste sig, at fuglene rugede, for de lå i reden hele dagen og kort efter begyndte de at ruge fast.
Nu var jeg spændt på, om der kom nogen unger, for de havde jo nok ikke mange æg, når de 3 første var gået til. Den 19/8 fløj en unge af reden, og da jeg kontrollerede den, fandt jeg et ubefrugtet æg. Det var jo en skam, at det kun blev til en unge, *men det kan man jo kun takke sig selv for!*
Ungen var helt sort, da den gik af reden, og idag, den 25/10 76, er fuglen ikke udfarvet endnu, men den er så småt begyndt at blive hvid på brystet.
Som opmadningsfoder tog fuglene mest spiret kolbe, dernæst ukrudtsfrø og lidt myreæg.

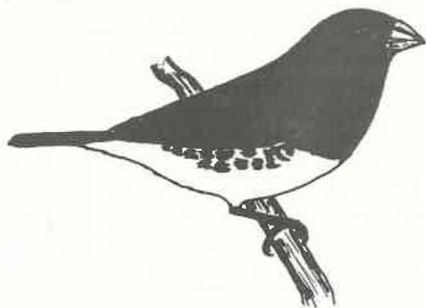

Tukaner

Mellem de mange skønne fuglearter, der findes i Sydamerika, indtager tukanerne vel i mere end en henseende en speciel plads. Det er først og fremmest udseendet, hvor det enorme næb tiltrækker sig hele opmærksomheden.
Mange er af den opfattelse, at fuglene har mere besvær end gavn af dette næb, men det er ikke tilfældet. Næbbet er meget let, da det består af et netværk af luftfyldt bruskvæv med et tyndt, glat hornlag udenpå. Næbbet, der også er forsynet med savtakkede rande, er til stor nytte for tukanerne ved indtagelse af føden. Hovedbestandelen af deres føde består af frugter, og med det lange næb kan de nå disse på ellers utilgængelige steder. Derudover æder de også små dyr, som de bearbejder med deres kraftige næb, så de bliver i stand til at konsumere dem. Også dette sker på en typisk måde. De tager fugleunger, mus og sommetider store insekter med spidsen af næbbet, kaster dem op i luften og fanger dem med åbent næb, så de nemt glider ned i halsen. Tukaner i fangenskab gør det samme med kødboller eller andre foderboller, f. eks. brødkugler med universalfoder.
En anden typisk adfærd er deres sovestilling. Når de sætter sig for at sove, drejer de hovedet bagud og stikker hoved og næb ind mellem fjerene, så stikker de halen lodret op, og derefter bliver den lagt hen over ryggen.
Om deres ynglevaner i naturen findes enkelte optegnelser, men ret mange erfaringer med opdræt i volierer har man ikke. Det kommer nok mest af, at fugleliebhavere ikke holder disse fugle parvis, men oftest kun har en enkelt fugl siddende. Men også hos liebhavere i fugleparker og dyrehaver, der har lagt an på opdræt af tukaner, er ynglereseultater en stor sjældenhed, og i næsten alle tilfælde kommer man ikke længere end til æglægningen. I undtagelsestilfælde bliver ungerne ruget ud, men de dør få dage gamle.
Det er lykkedes for et af vore medlemmer, hr. J. van Gestel fra Loon op Zand at få sine Arieltukaner til at ruge, men også her begrænsede resultatet sig til rugning af æggene. Det er trods alt et opsigtsvækkende resultat, og vi lader gerne hr. Gestel selv fortælle, og vi håber meget, at han må opnå et bedre resultat næste gang.

Mine erfaringer med Arieltukaner:
Mit største ønske gennem mange år var at få en tukan eller, hvis det var muligt, et par af disse besynderlige fugle i min voliere. Og så ville tilfældet, at der i novembernummeret 1975 af »Onze Vogels« var averteret et par tukaner til salg. Jeg ringede straks og spurgte, om fuglene var solgt. Nej, fuglene var der endnu, og handelen var hurtigt afsluttet. Jeg tog en halv fridag, og et par timer senere havde fuglene en ny ejer.
Foråret kom, og fuglene, der havde tilbragt 2 år i indendørsvoliere, blev sat ud i deres udendørs opholdssted. Fuglene nød tilsyneladende deres nye omgivelser, for til min store overraskelse så jeg efter få uger, at hannen madede hunnen. Den træstub, jeg havde anbragt i volieren til rugekasse forekom mig for lille, men fuglene brugte den som sovekasse. En anden stub, 60 cm dyb og 38 cm i diameter med et flyvehul på 10 cm, blev anbragt så højt som muligt i volieren. Denne redemulighed tog fuglene straks i besiddelse, men det bundlag af tørvesmuld og sand, jeg havde lagt i kassen, pillede fuglene ud igen.
Midt i maj så jeg første gang fuglene parre og det gentog sig igen et par uger senere, og i begyndelsen af juni skete

Arieltukan – Walsrode,
foto Dan Mehr

Smaragdtukan på vej til den karakteristiske hvile-stilling, foto Sven Sjöström

det stadig oftere. Første æg blev lagt den 21. juni, andet æg den 22. juni og det sidste den 23. juni. En dag senere kom hannen ud af reden med et æg i næbbet, og det åd han. Den 27. juni åd han det andet æg. Det tredie æg fik lov til at være, og fuglene fortsatte med at ruge.

Rugende tukaner er meget nervøse, og hvis noget eller nogen fremmed kommer i nærheden af volieren, skælder de straks ud. Både han og hun ruger, skiftende hver halve time. Om natten er det kun hunnen, der ruger, mens hannen tilbringer natten i sovekassen. Den 5. juli, 2 dage før det befrugtede æg skulle være udruget, var det forsvundet fra kassen. Nogle æggeskaller i volieren var alt, hvad der var tilbage.

Efter et par dage parrede fuglene igen, og jeg satte min lid til næste forsøg. Nu blev der lagt 4 æg henholdsvis den 17., 18., 19. og 20. juli. Den 22. og den 29. juli åd hannen et æg. De 2 sidste, hvoraf et var befrugtet, blev der ruget godt på. 3 dage efter rugetidens ophør, tog jeg æggene ud af reden og slog det befrugtede æg i stykker. Den fuldt udviklede unge lå død i ægget, og sådan endte dette noget mærkelige opdrætsforsøg.

Grunden til, at ungen ikke kom ud af ægget er, efter min mening, den lave fugtighed under rugningen. Nu håber jeg, at fuglene kommer godt gennem vinteren og går igang igen næste år. Forhåbentlig med bedre resultat - så skal jeg nok lade høre fra mig

J. v. Gestel, Doelen 38, Loon op Zand

Oversættelse fra »Onze Vogels«, januar 1977, nr. 1, side 4.

Af de ialt 37 forekommende arter, er det som det nævnes i artiklen, yderst sjældent at opdræt af disse fugle sker, men allerede så tidligt som i 1913 havde London Zoo dog unger af den lille Guldørede Arassari *(Selenidera maculirostris)* ligesom Los Angeles Zoo i Kalifornien på et tidspunkt har haft opdræt af endnu en af de mindre tukaner, nemlig den Rødryggede Smaragdtukan *(Aulacorhynchus haematopygius).* Sidstnævnte ses ret ofte i private fuglehold.

Af de egentlige tukaner, *Ramphastos,* er opdræt - indtil nu - kun lykkedes for »Vogelpark Walsrode« i Vesttyskland, der i 1967 opnåede verdensopdræt med 4 unger af Broget Tukan *(Ramphastos discolorus),* men måske lykkes det nu for vor hollandske »kollega« - vi får se.

msa

Små-nyt...

KAKADUEOPDRÆT I 1976

J. E. Robertson i England benytter den samme overskrift til en artikel i Parrot Society's Mag. Vol. X p. 244. Indholdet er ikke generelt, det er kun egne fugle, han har haft i tankerne.

Begge par Moluk Kakadu havde æg. Par nr. 1 lagde et enkelt, medens par nr. 2 fik 4. Blandt de sidstnævnte var der befrugtede æg, så det var ikke fra to hunner, men ingen af parrene nåede at få æggene til at klække.

Triton Kakadu; 1 æg, ubefrugtet.

Palme Kakadu; her lagdes et enkelt æg, men desværre fra pinden, og det var mere end det kunne holde til.

Citrontoppet (Gulkindet) får normalt 1 unge om året, men i år strammede de den og opmadede 2.

Hjelmkakadu (C. f. fimbriatum) har nu gået i den samme voliere i 5 år. Denne er placeret under et fyrretræ, og det antages, at det er derfor han ikke har haft problemer med at holde dem i fjerkondition. Det ser ud til, at de æder en del af nålene, og det gjorde de også et andet

Fortsættes side 83

Katharinaparakit

Bolborhynchus l. lineola

Jørgen Hare, Hvidovre

Foto Henning H. Jacobsen

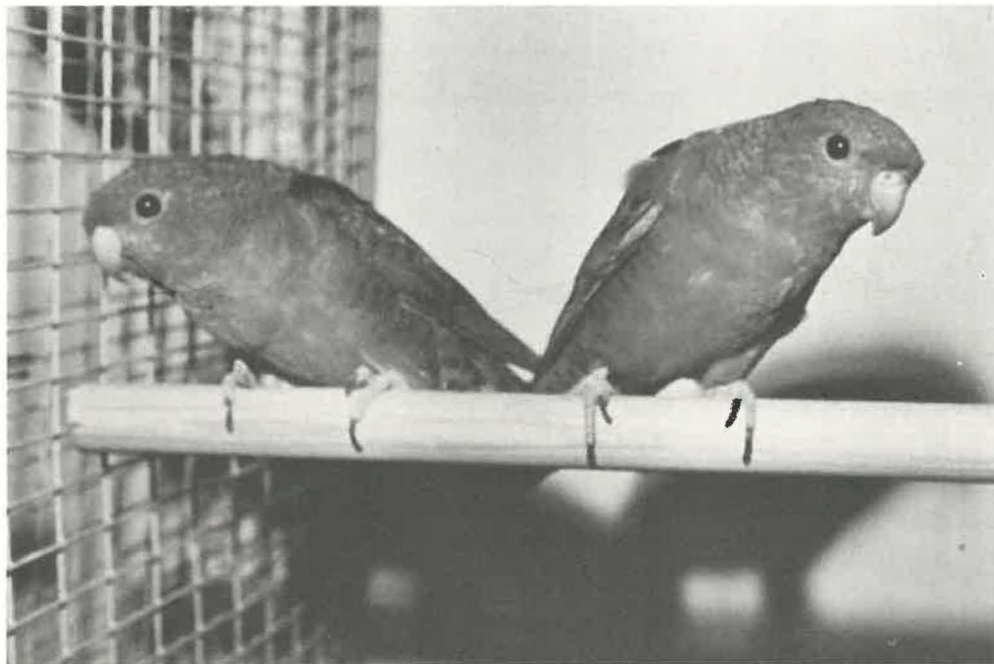

Min stolthed. Ja, hvem kender ikke Katharinaparakitten! En lille rolig fyr med store øjne, og som ikke gnaver og ikke skriger. Farven er grøn - undertiden gulgrøn. Overside og kropssider med sorte tværbånd. Lyst næb. Hunnen er lidt mindre end hannen, men har et større og lidt mere firkantet hoved.

Katharinaparakitten kommer fra Mexico, Panama, Columbia og Peru. Den lever i øde og stenede områder næsten uden trævækst. I bjergrige landskaber kan den træffes i op til ca. 2000 m højde. Det er en udmærket løber, men ingen god flyver, og den kan gøre sig næsten usynlig ved at indtage en stivnet stilling. På den måde kan den sidde længe og ligne en tot græs. Dens reder findes i gamle træer.

Første gang jeg så denne fugl tænkte jeg, at det var en fugl for mig, men da jeg fandt ud af, at den kom fra Mexico og Peru, så sagde jeg nej tak, jeg ville ikke have en »skriger«.

I efteråret 1972 så jeg så på udstillingen i Roskilde et par med fire unger. Dejligt syn, tænkte jeg, og de væmmelige skrig udeblev. Jeg gik længe og lurede, men jeg hørte dem ikke.

Så begyndte jeg at lede efter et par. Jeg fandt en han her i København, og hunnen fandt jeg i Holbæk. De blev sat i et bur ca. 1/12 72. I buret var en undulatkasse, som de dog ikke brugte til andet end at sove i. 22/12 fandt jeg et æg i bunden af buret, og den 24/12 skulle vi på juleferie. Jeg havde en kammerat til at passe mine fugle, men selv om man

er på ferie, så sender man vel en tanke hjem. Den 28. vendte vi tilbage, og da lå hunnen og rugede på 4 æg, stadigvæk på bunden af buret. Det var en slem tid, *»gå stille - tal sagte«*, for det var jo meget sjovt, om der kunne komme unger på den måde. Et æg var ubefrugtet, og et klækkede ikke, men 17/1 udrugedes de to sidste æg. De to unger fik øjne d. 24/1, og d. 17/2 så jeg den første unge på pind for at spise af kolbehirsen. Det blev til to meget tamme unger, for helt fra de var 3-4 dage gamle havde jeg haft dem i hånden hver dag. Efter ca. 2 mdr. er der ingen forskel at se på de gamle og deres unger.

Se så, på den måde kunne jeg hurtigt få mange Katharinaer, tænkte jeg, men sådan skulle det ikke være. Om sommeren satte jeg ungerne ud i en voliere sammen med to par undulater, hvilket også gik godt et stykke tid, men en dag kom jeg ud og så at mine undulater var røde på bugen og om næbbet. Uha - jeg fik bange anelser og løb ind i huset, men det var for sent. Begge Katharinaungerne var døde, og det var slet ikke sjovt at samle de døde unger op. Jeg tror, der faldt en tåre, og »tosset« blev jeg, så undulaterne havnede hos en fuglehandler. Bare ud af lågen med sådan nogle kanibaler.

Jeg lavede nu en stor voliere til mine gamle Katharinaparakitter, for nu skulle de gerne lave mig nogle unger i en fart, men jeg fandt snart ud af, at de selv bestemte farten.

I volieren var både store og små undulatkasser. Nu havde jeg jo ikke brug for dem, så »bare ind med hele skidtet«, tænkte jeg, men Katharinaerne kravlede bare rundt og hyggede sig hele sommeren. Det eneste de brugte kasserne til, var at sove ovenpå. Jeg prøvede alt, men nej, de ville da blæse mig og mine kasser en høj hat fuld.

Der skulle nu gå 3 år før det lykkedes igen, og det var nok et uheld, for jeg er ikke bedre end mange andre. Man siger nok i starten på en sæson, at den der voliere skal bruges til yngelen, men det er sørme svært med en tom voliere, for kommer der »en gut« med et par fugle til en rigtig pris, ja, så kan de jo gå der, *den er jo tom.*

Sådan gik det også mig. Hvad skulle jeg? Nå »pyt«, jeg smed mine Katharinaer op i et lille bur med deres kasse, og så var den der igen. 5 unger i 2 kuld, og i 1976 gik jeg og var stolt over 6 unger i 2 kuld (2+3). De gik i hver sin voliere, et skønt syn, og en dag kommer min nabo og spørger om jeg ikke vil have noget salat, for det voksede stærkere end de kunne spise det. Ih jo, sagde jeg. Dejlig frisk grøn salat. Jeg fodrede, og især Katharinaerne fik, *men uha-uha.* De tre små faldt ned i løbet af kort tid, og så fik jeg ellers travlt med at få salaten ud igen, hvorefter jeg gik ind til naboen og spurgte om han havde sprøjtet salaten. *Nej, ikke salaten, men blommetræerne,* sagde han. »Idiot« sagde jeg, og gik så hjem igen. Efter et par dage kaldte hans kone, og spurgte om jeg ikke gerne ville have salat? Nej tak, sagde jeg. Det har jeg ikke råd til. Jamen du skal da ikke betale for det, sagde hun. Nej, men mine fugle skal ikke slås ihjel af din salat. Jeg har mistet 3 stk., er det ikke nok? Vores salat er ikke sprøjtet, svarede hun. Vi har da kun sprøjtet blommetræerne. *Salaten stod tæt ved.*

Nu, her i december 76, har jeg to par som ruger, så jeg er meget spændt på, hvad der kommer ud af det. Der er syv mørke æg.

Til opmadning bruger jeg alt grønt, *dog ikke salat.* Alle mælkebøtterne ude i haven er dækket til, så jeg kan hive et par blade, æbler, gulerødder, ligusterblade og bær, samt et hjemmelavet opmadningsfoder. Sidstnævnte er lavet af klid, kikskrummer, rasp (den der bruges til æblekager), druesukker, olivenolie, torskelevertran, hvedekimsolie, skummetmælkspulver, tørgær og Vitakalk. De gamle får en god blanding af parakitfrø samt marsvinepiller, og det får alle de andre også.

Sådan bærer vi os ad...

Jens P. Jensen, Århus

Det fatter og jeg koncentrere os mest om, er pragtfinker og lignende, derfor har vi kun en voliere, og den er delt op i tre dele. En inde i garagen - en ude i haven og så en midt imellem.
Den del, der er inde, er faktisk den mindst interessante, så den skynder vi os at gøre færdig med det samme. Den er 6 m lang og 1 m bred, den er hævet et stykke fra gulvet af hensyn til træk og er derfor kun 1 m høj. Den strækker sig hen langs den ene væg, hvorpå vi har sat små og store elektrikerbøjler, som så bruges til at sætte grene fast i.
Vi drager flere gange om året ud i den danske natur og kapper (fy-fy) enkelte store og små grene af træer og buske, som vi så, til naboens store interesse, slæber hjem. På bagvæggen har vi også sat nogle træklodser fast, de er udformet på den måde, at vi har skåret dem ud til en størrelse af ca. 8x4x2 cm. Vi har så boret et hul med en diameter på ca. 1,5 cm i midten af den største flade. Når klodserne så er sat op på væggen i forskellige højder, kan vi stikke den ene ende af en lige gren ind i hullet og så spænde den anden ende fast i tråden og får derved nogle lige pinde, som fuglene er meget glade for. Lige en ting mere om disse grene: *pas på, at de ikke kommer til at spærre for flyvepladsen, for plads til at flyve, skal der jo altid være, og også gerne i hele volierens længde.* Der må dog godt ligge nogle grene hen under loftet - bare en 4-5 cm fra, det er særligt siskenerne meget glade for, men de andre fugle foretrækker også en højt placeret gren til soveplads.
På bunden er der strøet et tykt lag strandsand, hvori fuglene tit går og finder et eller andet, sikkert en eller flere former for mineraler eller bare små sten. Badekarret, som er placeret på bunden midt i volieren, er 40 cm langt, 30 cm bredt og 2,5 cm dybt. Det fylder vi hver dag op med kogt, kuldslået vand. Når fuglene bader i det, sprøjter de vand ud over bunden, hvorpå vi har strøet frøsorter af forskellig slags. Når frøet så bliver vådt, begynder det at spire, hvilket er meget yndet af fuglene, særligt om vinteren, hvor de ikke får så meget grønt som om sommeren. Foderet, som vi kommer tilbage til senere, bliver serveret i let rengørlige »plastikskåle« af den slags, som bliver brugt til at sætte i enderne af store rør, under transport. Der fodres iøvrigt i begge ender af volieren.
Den udendørs voliere er af en lidt anden størrelse end den indvendige, og er da også vores stolthed. Den er ca. 25 m lang, 4,5 m bred og 2 m høj. De første

Den indvendige voliere ▷

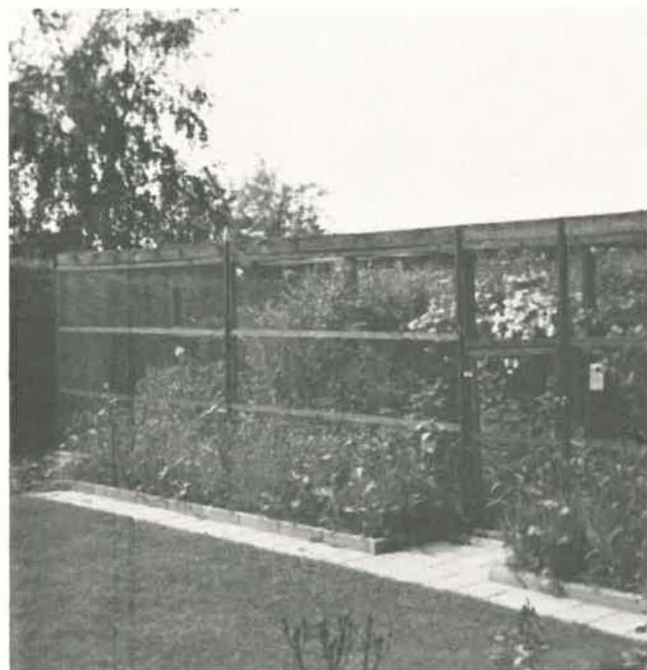

Del af udendørsvolieren

8 m består af et tæt buskads af hyld, syren, snebær og flere andre buske. De næste 10 m er bygget op på den måde, at vi i den bageste halvdel har buske, såsom hyld, tuja o. lign., og i den forreste græs eller bar jord, som mange af fuglene elsker at gå og rode i.
Det er også i denne del vi har »vores« udendørs badekar. Det er hævet fra jorden og er sat op på en tyk, gammel, frønnet træstub, hvorpå vi så har skruet en eternitplade til at stille badekarret på. Dette er lidt mindre end det indendørs og er af rustfrit stål.
De næste 6 m er ligesom de første 8, et tæt krat af buske, som syren og birk m. m., og dertil kommer en nyanlagt »sivskov«. Sivskov er måske så meget sagt, idet den består af bambus og foreløbig kun af 3 stk., men her til foråret skal der plantes en hel del flere.
Den sidste meter er så den del, jeg i indledningen kaldte en »mellemting«. Den er overdækket med klare plastplader, ligesom der er plader på siderne og på fronten ud mod resten af volieren. Bagsiden er væggen af garagen hvori adgangen til den indendørs del findes i form af et hul gennem væggen. Hullet er 30x20 cm og ca. 35 cm dybt, og det rører ikke fuglene at skulle gennem dette lille hul, ja, mange af dem flyver endda gennem det. I begge ender af hullet har vi et flyvebrædt, som de mere ængstelige fugle kan stå på, mens de samler mod til at gå igennem. Men tilbage til den lukkede del af volieren.
Formålet med at lave denne er, at der nu om vinteren er læ og en smule opvarmet af den varme, der smutter ud gennem flyvehullet indefra og selv sidst i januar er fuglene stadig ude, og de nyder det.
Vores fugle har ikke fældet i den grad, som de plejer, og alligevel har de aldrig været så pæne og stramme i fjerdragten som i år. Om sommeren, når de skal ud, fjerner vi så den ene fjerdedel af væggen ud mod resten af volieren, medens resten nu er dækket af en slyngplante, som hedder rådhusvin.

Badekarret udendørs

Udendørsvolieren, indvendig

Til placering af reder, har vi ned midt gennem volieren, på stolperne, der bærer taget, opsat nogle brædder. Dette er virkelig kræs for de små »finkedamer«, de kan virkelig godt lide disse reder, der jo er skjult i grenene. I den del af volieren, hvor det kun var den ene halvdel, der var beplantet med buske, hænger grenene ud over rederne, men alligevel er der fri flugtvej væk fra disse.
Det var volieren - hva' så med at kigge lidt på foderet også. Dette er jo et større kapitel at kaste sig over - men lad os bare se at komme igang. Af frø bruger vi to blandinger – B-S tropeblanding ekstra og en anden, som jeg ikke rigtig ved hvor er fra eller hvad den kaldes (den er vistnok fra Vesttyskland), men den består af større frøsorter og fuglene æder lige så meget af den som af B-S blandingen. Så giver vi dem en blanding af ukrudtsfrø, den æder de nu ikke meget af, men hva', lidt tager de jo - så hvorfor skal de så ikke også have det. Nigerhirse eller nigerfrø, får de i en skål for sig selv, da specielt Bruniriskerne ikke tager meget andet end det. De frøsorter, som fuglene ikke vil æde tørt, æder de med stor nydelse, når dette er opblødt eller spiret af vandet fra badekarret. For at »frådse« giver vi dem også kolbehirse på bunden, såvel som i store bundter ophængt i kroge i loftet. Jeg skrev *frådse* i »gåseøjne«, fordi mange anser det for at frådse, at give fuglene kolbehirse, men det synes vi ikke, og det ser ud til, at flere og flere går over til at give deres fugle dette.
Det var frøet, og vi fortsætter nu med tilskudsfoderet. Her får de selvfølgelig meget småtknuste strandskaller og trækulsgryn. Rent druesukker er særligt brillefuglene glade for, men der er da flere af de andre, som også tager lidt af det. De får også »Vitakalk«, men det er ikke noget, de rører meget af. Kogesalt får de også en gang imellem, dog ret sjældent, og det er kun Sivastrilderne jeg har set tage lidt af det. Kraftfoder rører de overhovedet ikke.
Nu har jeg jo allerede nævnt, at vi har brillefugle, så vi må jo også fodre med frugter, og her er det mest agurk, de æder. Der »ryger« 2-3 stykker om ugen, og det er fordi også mange af de andre fugle æder af dem. Så får de også pære, clementiner, æble, banan, og så har fatter opdaget, at fuglene er helt vilde med bærrene fra Cotoneaster (en prydbusk, som hen mod efteråret er fuldt besat med små røde bær - red.).
Af flydende »varer« får de vand, som om vinteren - en gang om ugen - er tilsat et vitaminpræparat kaldet »Sanasol« (fås hos materialisten). Endvidere laver vi en blanding af druesukker og vand i forholdet 1:3, og en blanding bestående af 400 g vand i hvilket vi kommer en stor spiseskefuld ægte honning, en strøget spiseske mørk sirup, en barneske »Animastrath« og en stor teskefuld brun farin. Alt dette blandes godt op i vandet, der for nemheds skyld bør være lunkent - *aldrig skoldhedt!* Det hele stilles nu til afkøling hvorefter det serveres i pumpeglas. Blandingen kan godt tåle at blive

fortyndet med lidt mere vand. Så giver vi dem også lidt rent *»Animastrath«* (dette kan forøvrigt også fås hos materialisten), en barneskefuld til 400 g vand. Vi bruger de glas, som »Brugsen« sælger honning i, de passer lige nøjagtigt til målene.
Mange af de fugle, man holder, lever jo ikke udelukkende af frø - i naturen spiller insekterne også en stor rolle. Derfor forsøger vi os også med at erstatte naturen her, og det gør vi med bl. a. bananfluer. Dem dyrker vi ikke, som så mange andre, på gamle bananer og pærer - næh! . . vi har fået opskriften på en næringsblanding, som FDB's forsøgs- og testlaboratorium i Albertslund bruger til deres fluer, hvorfra vi forøvrigt også har vore fluer. Denne blanding er ideel som foder og helt lugtfri.
Blandingen laves således: En liter destilleret vand hældes i en gryde, så kommes 15 g Dan-agar, 60 g sukker, 100 g tørgær og 2,4 g Metylparaoxidbenzoat i i vandet, og der røres i gryden hele tiden mens man varmer indholdet op til kogepunktet. Der er ikke noget med at det skal koge så og så lang tid - *det skal bare koge op!* Blandingen sættes nu til afkøling, og når den er stiv - det vil sige, når den har nået stuetemperatur, kan den skæres ud i skiver eller stykker og gives fluerne.
Vi har vore fluer gående i otte 10 liters spande, således at der er en til hver af ugens dage og en ekstra, hvis en af de øvrige spande trænger til en uges hvil.
Over disse spande har vi spændt et stort kaffefilter i et lag (af dem, man bruger på cafeterierne) og det påsprøjter vi så vand flere gange om dagen. Metylparaoxidbenzoat og Dan-agar kan vistnok fås på apoteket.
Melorme avler vi også i store plastikspande. I låget har vi skåret et hul og klistret fluenet over - denne foranstaltning for at ormene kan få luft, uden at billerne flyver væk. I sådan en melormekultur har vi nederst et tyndt lag hvedeklid, så 2-3 sider af en avis, så igen et tyndt lag hvedeklid og tilsidst endnu 2-3 sider af avisen. Vi fodrer dem med knækbrød, gulerødder og frugtaffald fra fuglene.
Jeg håber, at denne artikel får nogle flere til at skrive om deres volierer, foder o. lign., og ikke kun om opdræt og forsøg på sådanne, selvom det selvfølgelig også er meget interessant at høre om.

Undulatopdræt (1)

Ebbe Schrøder, Næstved.

Undulaten er nok - sammen med kanariefuglen - den mest yndede bur-fugl her i landet. Hvor det hos kanariefuglen er sangen, der tiltrækker folks opmærksomhed, er det hos undulaten den rigdom af farver og farvekombinationer, som virker attraktivt.
Ser man nu på, hvorfor vi holder disse fugle som husdyr, kan vi finde flere grunde.
En gruppe - måske den største - har en enkelt eller to undulater i et mindre bur til glæde for børnene og for de voksne for den sags skyld også.
Andre fugleholdere går noget videre og holder en mindre flok af disse farvestrålende fugle i større eller mindre volierer, indendørs eller udendørs, og endelig er der de målbevidste opdrættere, som satser på at udvikle en smuk, sund og harmonisk undulat, ofte med udstilling for øje.
Det er den sidste gruppe, jeg vil beskæftige mig med, hvilket falder meget naturligt i et seriøst fugleblad som dette.
Efter ca. 30 år »i branchen« er der naturligvis gjort nogle erfaringer, dels egne, dels ved hyppige besøg og samtaler med andre opdrættere, ved møder, udstillinger m. v. Det er denne sum af er-

◁ *Fuglehus til undulater med ynglebure og udstillingsbure*

faringer, der her søges viderebragt til de - forhåbentlig mange - der i de kommende år vil forsøge sig inden for dette område af fugleopdrættet med alle de glæder og skuffelser, det indebærer.

Hvor skal jeg få de første undulater fra, og hvor skal jeg anbringe dem, når de er anskaffet?

Da der, som omtalt, her er tale om fugle, der kan bringes til at yngle, og hvor man senere kan udstille de unger, der har de fleste fortrin, altså de bedste af ens eget opdræt, ja, så kan det kun anbefales at henvende sig til medlemmer af en specialklub for undulater og forhøre sig, om de har undulater til salg. Prisen er en del højere end i en fuglehandel, men til gengæld har man en bedre garanti for at erhverve sig fugle, der har kvalitet og som er sunde. Dertil kommer, at man hos denne opdrætter får nøjagtige oplysninger om fuglenes alder, om hvilke stammer, de er fra, og man kan endelig i mange tilfælde få de købte fugles forældre at se og deraf skønne, om det er fugle, som arvemæssigt har forudsætninger for at blive grundstammen i ens eget opdræt.

Lad mig her komme med fire gode råd i forbindelse med indkøb af undulater:

1) Giv altid en rimelig god pris for de tilbudte fugle. Det betaler sig ikke at spare her.

2) Se efter, at fuglene er livlige og uden fejl.

3) Køb fra starten to eller flere par. Det stimulerer undulaternes ynglelyst, når de kommer i nye omgivelser.

4) Det bedste tidspunkt for køb er sidst på sommeren, når ynglesæsonen er overstået. Her er det største udbud af gode fugle.

Inden indkøbet af fuglene må man naturligvis have bure og volierer, frøskåle, drikkeglas og foder parat. Det bedste er en eller to volierer og et antal ynglebure, alt afpasset efter pladsforholdene. Har man mulighed for at anvende et udhus eller en del af en lukket garage, som kan indrettes til formålet, er det udmærket. Jeg skal ikke her komme med råd eller anvisninger i den retning, det kommer ganske an på pladsforhold og pengepung.

Det ideelle er naturligvis et specielt undulathus. Anvisning på indretning og udstyr kan læses i den tilgængelige litteratur, dansk som undenlandsk, især engelsk.

Nu er fuglene kommet »i hus« og der forestår et stort og meget vigtigt arbejde med at forberede ynglesæsonen samt sørge for, at fuglene i denne tid får den rette pleje. - Herom senere.

■

Indtryk fra en biltur til Holland

Steen Folstrup, Korsør

Landskab ved Schermerhorn ▷

Lad mig allerførst gøre den bemærkning, at det ikke er hensigten med denne beretning at »reklamere for« end sige »varmt anbefale« en bestemt ferierejse; dertil kræves efter min opfattelse et indgående kendskab til den eller de personer, man henvender sig til. Forholdet er jo det, at ønsker og forventninger er individuelle; hvad der passer til ét gemyt, passer ikke til et andet. Nok om det.

Jeg besluttede mig i september 1976 for at prøve en »færdigpakket« 8-dages biltur til Holland. Der var på forhånd fastlagt en rejserute med overnatninger på særdeles gode moteller (aftensmad og morgenmad incl.). Ruten var naturligvis tilrettelagt med henblik på at give det mest alsidige indtryk af Holland; man kan følge denne rute eller lade være, blot man når frem til de fastlagte overnatningssteder. Ruten viste sig imidlertid at føre forbi næsten alle de lokaliteter, jeg som fugleinteresseret kunne tænke mig at besøge. Det skal også bemærkes, at dagsmarcherne var så »rummelige«, at der også var tid til »afstikkere«, når det var nødvendigt.

Hvad oplevede jeg så på denne tur? En masse: Forskelligartet natur, skønne landskaber, gamle maleriske byer, en meget venlig (tætboende) befolkning, dejlig mad m. m. Jeg må dog nok holde mig til det, der kan interessere denne læserkreds.

Jeg begik én fejl på turen; på vejen gennem Tyskland kunne jeg ikke modstå fristelsen til at gøre den relativt korte omvej til »Vogelpark Walsrode«. Det skal ikke forstås sådan, at besøget ikke var ulejligheden værd, tværtimod! Denne fuglepark er på snart sagt alle områder af så høj en kvalitet, at den stillede det, jeg senere skulle se i Holland, helt i skyggen.

Selve turen i Holland begyndte i nord ved grænseovergangen Nieuwe-Schans, idet jeg havde Groningen som første mål. Jeg agtede naturligvis at gøre brug af de oplysninger om dyre- og fugleparker, der stod at læse i DANSK FUGLEHOLD nr. 6/76 (med rettelser i nr. 7/76) og regnede derfor ærligt talt ikke med at finde noget på det felt før Amsterdam; men på turen rundt i området syd-øst for Groningen opdagede jeg dog i et skovområde, Drouwenerzand (1), mellem byerne Assen og Borger, en lille park med få volierer og et zoologisk museum med en del panoramaer, hvis opbygning dog ikke kom på højde med, hvad vi kender fra Zoologisk Museum i København.

I Amsterdam besøgte jeg »Natura Artis Magistra« (2), en gammeldags, traditio-

nel zoologisk have med alverdens dyr på for lidt plads, dog med en stor og interessant fuglesamling. »Dierenpark Wassenaar« (3), 15 km nord for Den Haag, kunne blandt andet byde på en af de meget store, beplantede volierer, hvor publikum går rundt blandt de fritflyvende fugle; antallet af fugle her forekom mig dog meget begrænset set i forhold til »Freiflughalle« i Walsrode.
Næste »station« på turen var »Diergaarde Blijdorp« (4) i Rotterdam, hvor pladsforholdene forekommer noget større, og hvor huse og pavilloner alle er af en bestemt stil, hvilket skyldes det forhold, at kun én arkitekt har stået for hele opbygningen. Den store restaurant og cafeteriabygning rummede blandt andet en lille regnskovsafdeling med kolibrier og nektarfugle; men hele bygningen syntes iøvrigt at være under ombygning. Jeg gjorde dernæst en »afstikker« fra ruten til Eindhoven for at besøge fugleparken »Animali« (5). Parken er ikke særlig stor, men rummede en hel del papegøjer og parakitter, alle desværre anbragt i kedelige sølvbronzerede volierer. Den lille salgsafdeling havde hundredevis af fugle, hovedsageligt gråastrilder, båndfinker og nonner.

Tallene på kortet henviser til de i artiklen nævnte lokaliteter

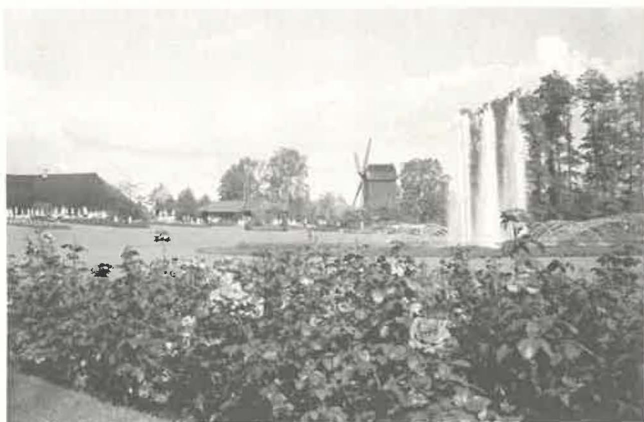

Fra »Vogelpark Walsrode«

På min vej gennem de fra anden verdenskrig kendte områder ved Arnhem skulle jeg gøre en ny »opdagelse«, idet jeg ca. 25 km vest for Arnhem i Rhenen op de Grebbeberg stødte på en ikke omtalt dyrepark ved navn »Ouwehand« (6), som viste sig at være en stor, moderne anlægning med blandt andet en helt ny, overdækket fuglehal med særdeles mange fugle (Storke, Ibis o. s. v.). Parken rummer også en mængde af de større pattedyr, og hele stilen er noget a la Walsrode med mange blomsterarrangementer. I billetprisen var indbefattet adgang til et stort, morsomt delfin-show og til et fritidsområde med svømmebad og legepladser.
Det sidste sted, jeg besøgte, var »Tropisch Oosten« (7) i Silwolde, som viste sig at være en lille landejendom med nogle geder og ponyer og en lille samling volierer. Da Silwolde ligger noget væk fra alfarvej, er et besøg her, efter min opfattelse, ikke ulejligheden værd.
Lad mig til slut anføre, at der foruden dyreparker er mange andre fritidsparker og udflugtsmål i Holland; problemet er ikke at finde noget at se, problemet er snarere at kunne begrænse sig.

Fotos, forfatteren

■

Rødøjet Bylbyl

Pycnonotus nigricans

Bjarne Ø. Hansen, Roskilde

En af forældrefuglene ▷

▽ *Nyudfløjet unge*

Jeg havde i et stykke tid gået og ønsket mig et par bylbyl'er, og havde planer om at bygge nye volierer bl. a. til det formål. En dag hørte jeg, at et medlem fra foreningen ville sælge et par Rødøjet Bylbyl. Jeg kørte straks ud for at købe dem, for det første fordi det var et par sjældne fugle, og for det andet fordi jeg vidste, at det var et garanteret par, da vedkommende havde haft dansk førsteopdræt af dem i 1972. Han havde 1,1 og en unge. Jeg fik alle tre fugle med hjem, og fik at vide, at jeg godt kunne lade dem gå sammen indtil foråret, og at de gamle var ringmærkede.

Da de nye volierer endnu ikke var bygget, skulle de imidlertid gå sammed med 1,1 Elegant Græsparakit og 1,1 Maskebæltefinke i en indendørs voliere på 155 x80x170 cm. Da jeg havde fået lukket nyerhvervelsen ind og stod og beundre-

de dem, opdagede jeg, at kun en af fuglene havde ring på. Hvilken af dem var nu ungen? Det skulle senere vise sig, at dette problem løste sig selv.
Efter at jeg havde haft dem i tre måneder, var det blevet forår, og de fik adgang til en udendørs voliere, der målte 400x90x200 cm, og da det var en »parakitvoliere« og kun et midlertidigt opholdssted for bylbyl'erne, var der ikke gjort noget særligt for disse. Der var ingen beplantning, der var bare en pind i hver ende, en kasse til Eleganterne og et par kurvereder til bæltefinkerne.
Midt i maj 1974 begyndte de, mod al forventning, at flyve med strå, men der var ingen af dem der holdt sammen, så jeg vidste stadig ikke, hvem af dem, der var ungen. En morgen, jeg kom derned, lå den ene fugl på bunden og var hakket ihjel. Jeg regnede med, at det var hannen, der havde slagtet ungen.
De byggede nu i en lukket kurverede, og der blev lagt to rødlige æg med brune pletter. Efter 12 dages rugning var der en unge, og dagen efter endnu en. 12 dage senere var de på pind og efter endnu 7 dage lå hunnen igen og rugede. Dette gentog sig tre gange den sommer. Om efteråret solgte jeg ungerne, fem stk. ialt, til et medlem i foreningen.

Næste forår gik de gamle igang igen midt i maj måned, og alt gik planmæssigt, indtil ungerne var otte dage gamle, så lå hunnen pludselig og var død. Hannen madede trofast videre, og han fik en unge på pind. Sidst på sommeren sad ungen og fløjtede lige så godt som hannen, så nu havde jeg altså kun to hanner, og tilbage af de fem unger, jeg havde solgt, var der kun en fugl. En del af dem havde slagtet hinanden. Jeg fik den sidste fugl hjem, i håb om, at det var en hun.
I foråret 1976 kom der da også unger af den gamle han og den formodede hununge, men disse døde desværre efter få dage. Mere blev det ikke til det år. Nu, i foråret 77, har de lagt æg igen, og jeg håber nu på bedre resultater i sommerens løb.
Som foder har de fået masser af søde frugter, så varieret som muligt, universalfoder, et opmadningsfoder der bestod af hakket æg, revet æble og gulerod blandet med rasp, tørmælk, druesukker, hvedekim og kyllingefoder. Endvidere fik de nektarblanding (Gevral-Protein) og en håndfuld melorme tre gange om dagen.

Fotos, forfatteren

SMÅ-NYT - fortsat

sted. Da de jo gnaver ret kraftigt, var deres redekasse forsynet med et låg af aluminium, men til sin skræk opdagede Robertson, at de begyndte at æde af det, og det måtte erstattes af en sten. Selvom de havde denne (ret store) redekasse, så foretrak de dog en mindre, da de ved påsketid viste interesse for en sådan. 31. maj var de klar til at ruge, og 2. juli kunne han første gang høre, at der var en unge i kassen. 7. august sås i kassen, og der var da 1 unge samt et uklækket æg. Ungen var da fuldfjeret og lignede forældrene, bortset fra at næbbet var meget lysere (hvidligt). 25. august fløj den af kassen, næsten 8 uger gammel.
Forældrene får solsikke, samt een gang ugentlig også jordnødder. Medens de havde ungen fik de også brød opblødt i mælk, brød og honning, spinatstilke, banan og æble.
Robertsons opdræt er det første i England. I Amerika kom Welma Hart i Californien først med en unge i 1973, men ellers skulle opdræt ikke være vanskeligt, hvilket andre resultater vidner om.

HHJ.

Ara maracana.

B. R. Aldred, Ipswich (England) gør status over sine opdræt af Rødrygget Dværgara, som han havde sit første opdræt af i 1974. Indtil nu har han fået 14 unger på pinden ud af 15 æg.

Opdræt af Springparakit

Cyanoramphus a. auriceps

B. Jacobsen, Vojens

Foto Bjarne Ø. Hansen

Farvebeskrivelse: ♂ Grøn; smalt rødt pandebånd; hovedets overside orangegul; på hver side af gumpen to røde pletter; iris mørkerød; næb blygråt.
♀: Lidt mindre, næbbet mindre.
Ungfugle: Øjne mørke; farverne mattere på panden.
Størrelse: Ca. 23 cm.
Udbredelse: New Zealand.

Fuglene blev købt hos en fuglemand i Åbenrå d. 15/5, og de blev derefter sat i en udendørsvoliere med størrelsen 2,20x1,20x1,00 m.
Efter et delvis mislykket opdræt, gik de igang d. 16/9, hvor de lagde et æg. Derefter lagde de 5 æg mere. De begynder at ruge fra det første æg, og rugetiden er 21 dage. Den 7/10 var der 1 unge i kassen, og de øvrige kom med 2 dages mellemrum, sådan at der var 12 dages forskel mellem yngste og ældste unge. Den 7/11 lå den yngste unge død i kassen. Den blev fjernet, og hunnen madede videre på de sidste 5 unger.
Madningen foregår på den måde, at hannen mader hunnen, og denne mader herefter ungerne. Når ungerne bliver ældre, mader både hannen og hunnen.
Den 14/11 kom første unge på pind. De øvrige kom ud med 2 dages mellemrum. 3 dage efter at den sidste unge var kommet på pind, fjernede jeg kassen, da ungerne ikke går i den igen, når de først er kommet ud.

Den 14/12 flyttede jeg ungerne, og der var næsten ingen forskel på dem og de gamle. Kun på det røde pandebånd var der en forskel, da ungernes endnu ikke var fuldt udviklet.
Fodringen bestod af solsikke + en god undulatblanding, desuden fik de æggefoder (æg og rasp), samt gulerødder og æbler, som de tager med stor begærlighed.
Springparakitten er en interessant fugl, der næsten aldrig sidder stille. Den har en ejendommelig måde at springe på. Den hopper næsten ligesom en Solsort, og det er vel deraf navnet kommer. Den har også en ejendommelig »brægen«, som den lader høre hele dagen.
Alt i alt er det en dejlig og ynglevillig fugl, der allerede kan få de første unger, når den er ca. 6 mdr. gammel, men man bør dog vente til den er mindst 9 måneder gammel. Fuglene vil gerne yngle uafbrudt, men jeg mener, at man skal stoppe ved 2 kuld.

Fastlagte udstillinger 1977:
Oktober:

21.-23. **De samarbejdende Sønderjydske Fugleforeninger.**
22.-23. **Fuglevennerne i Århus.** Hotel Gjellerup.
21.-23. **Silkeborg Fugleforening.** Sejs Hedekro.
29.-30. **Herning Fugleforening** og **Jysk-Fynsk Kanarieklub.** Herninghallen, Bredg. Herning.
28.-30. **Roskilde og Omegns Fugleforening.** Ungdommens Hus, Parkvej 6, Roskilde.

November:

5.- 6. **Viborg og Omegns Fuglevenner,** Sdr. Bydels Forsamlingshus, Lyngvej, Viborg.
4.- 6. **Silkeborg Stuekulturforenings 35 års jubilæumsudstilling,** Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg.
12.-13. **Nordjysk Fugleudstilling,** Skalborggårdhallen, Ålborg.

★ **Meddelelser til juni-nummeret om planlagte møder og fastlagte udstillinger skal være Samarbejdet's sekretær, Verner Jespersen, Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg, i hænde senest den 7. maj d .å.**

KOLDING FUGLEFORENING
Efter generalforsamlingen ser bestyrelsen således ud:
Formand: Bent Pedersen, tlf. (05) 52 41 04
Kasserer: Harry B. Jepsen, tlf. (05) 52 32 99
Næstfmd.: Niels Johansen, tlf. (05) 52 59 12
Sekretær: Børge Møller, tlf. (05) 53 11 94
Bestyrelsesmedlemmer:
Bjarne Mikkelsen, tlf. (05) 53 29 16
Børge Johanson, tlf. (05) 53 50 78
Frank Møller, tlf. (05) 53 11 94

Fugleatlas

Samarbejdet ser sig desværre nødsaget til - p gr. af den danske krones devaluering - at forhøje prisen på de populære fugleatlas, så prisen fremover bliver

kr. 40,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelsen væsentlig.
Faste metalringe leveres i følgende størrelser:

Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l .
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley, mindre trop. duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o l..
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.
Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:
2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser.
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre trop. duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer, trævagtler o. l.
Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.
Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.
Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:

Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5230 Odense M.,
tlf. (09) 12 21 66.

Litteratur

Samarbejdet kan, med en rabat på 10% formidle køb af nedennævnte bøger:
1. V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab i hefter. Pris kr. 140,-.
2. Aage Poulsen: Den lille Tropefuglene 34,50
3. Nørgaard-Olesen: Tangarer 1, p.t. udsolgt
4. Nørgaard-Olesen: Tangarer 2 75,00
5. M. Behnke-Pedersen: Kolibrier 75,00
6. Aage Poulsen: Prydfjerkræ 75,00
7. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen 1, 2 og 3 i hefter kr. 644,00.

Priserne er incl. moms og forsendelse, men fratrækkes de ovennævnte 10%.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Obs!

Ved evt. udeblivelse af bladet skal henvendelse ske til det lokale postkontor — **ikke til bladets redaktion.**

▷

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66

Poul E. Johansen
Rosenørnsvej 11
5000 Odense, tlf. (09) 12 21 66

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf .(09) 71 25 53

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

Henning Pust,
Maglebjergvej 14, Ørslev,
4760 Vordingborg

køb • salg • bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges: Sorthovedet Dværgpapegøjer, 1,1 Kala Bül Bül. **Tlf. (03) 95 44 79** mellem 17 og 18.

Sælges: 1,1 Sangparakit ynglepar kr. 200 eller byttes med Bourks ynglepar. **Poul Frederiksen,** Skolegade 6, 4100 Ringsted, tlf. (03) 61 12 07.

Købes: 0,1 Toviparakit, 0,1 Blå Dværgpapegøje **Byttes:** 1,0 til 0,1 Blommehovedet. **Egon Jenser** Færgevej 54, 6430 Nordborg, tlf. (04) 45 37 15

Sælges: 1,1 Indisk Halsbåndsparakit (ynglepar), 1,1 Blodvinget Conure, 1,1 Taranta. **I bytte kan tages:** 1,1 Mangefarvet, 0,1 Stanley eller Gule Roseicollis. **Poul E. Andersen,** ltf. (06) 95 12 83 efter kl. 18.

Sælges: Jaco par garanteret vil parre. 4000 kr. En Jaco han-unge. 1800 kr. **H. Winckler,** telefon (02) 91 04 26.

Sælges: 1,1 Bourks 75, 0,2 Elegant 76. **Købes:** 0,1 Rock Peblar 76. **Thomas Madsen,** Svinget 15, 7500 Holstebro, tlf. (07) 42 67 34 eft. 17.

Sælges: 1,1 Safranfinke, 1,1 Mosambiksisken, 4,4 Malabarfasan, 2,1 Orangekindet Astrild, 1,1 Amarant, 2,1 Hvidhovedet Nonne, 2,2 Diamantdue, 1,1 Gråastrild, 2,2 Tigerfinke, 3,2 Muskatfinke, 1,1 Perlehalsamadine, 0,1 Løggrøn Papegøjeamadine, 1,0 Ædelsanger, 2,0 Dominikanerenke, 1,0 Auroraastrild, 1,0 Skægfinke, 1,1 Guldbrystet Astrild, 1,1 Olivengrøn Astrild, 1,0 Springparakit. Sælges samlet eller delt. **Bjarne Sørensen,** Faldstedvej 6, Haastrup, 5600 Fåborg

Sælges: 1,1 Blue Wings. **Jørgen Hansen,** telefon (03) 65 63 99.

Sælges: 1,1 Perlenymfeparakit ,0,1 Hvid Nymfeparakit, 1,1 Gedeparakit, 0,1 Sprinparakit. **Købes:** 0,1 Sodbrunhovedet Dværgpapegøje. Følgende hanner sælges eller hunner til do. købes. 3,0 Brunbrystet Sivfinke, 1,0 Ringastrild, sortrygget, 1,0 Ceresastrild, 1,0 Korthalet Digles. **Bo Nielsen,** Voldvej 1, 8840 Rødkærsbro, tlf. (06) 65 81 02 efter kl. 16.

Sælges: 5,2 alm. Grå Nymfeparakitter fra 1976. **I bytte** kan tages evt. 1,1 Sølvvagtel. Fuglene, som er fra friluftsvolierer, sendes ikke. **Thomas Rasmussen,** Røjrupvej 25, 5550 Langeskov, tlf. (09) 38 12 68.

Sælges: 1,1 Malaisisk Langhaleparakit, 1,1 Elfenbensparakit, 1,1 Gedeparakit. **I bytte** kan tages: 1,1 Blå Rosella, 1,1 Mangefarvet, 1,1 Pennant. **Arne Christensen,** Fyensgade 4, 6520 Toftlund, tfl .(04) 87 17 56.

Sælges: 1,1 Konge Alexander, 1,1 Lille Alexander, 1,1 Blommehovedet. **Tlf. (09) 73 15 14** mellem kl. 18-19.

Købes: 1,0 Granatastrild, 1,0 Sølvøret Solfugl, 0,1 Brunsidet Brillefugl. **Ib Jørgensen,** Vedbyvej 29, 5471 Søndersø, tlf. (09) 89 12 97 eft. kl. 18

Sælges: 1,1 Helenaastrild, 2,0 Safranfinke, 2 stk. Gråastrild, 1,0 Sumpastrild. Guldfasaner fra 1975 og 76, 2,0 Påfugle 76. Dværghøns. **Købes eller byttes** med ovenst.: 0,1 Rød Kronfinke, 1,0 alm. Sommerfuglefinke og 1,0 Angolasisken.
K. Pedersen, Sjelle, tlf. (06) 95 41 32.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

JUNI
1977
3. ÅRGANG

6

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32^3 th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:
Side

Ferie!

Er der noget som sol og sommer - en god liggestol og så »DANSK FUGLEHOLD«? . . nej vel.
Redaktionen ønsker alle sine abonnenter samt annoncører en rigtig skøn ferie - men skal dog ikke glemme at gøre opmærksom på, at vi ikke holder mere ferie end at vi til stadighed modtager stof til bladet - stort som småt.
Under alle omstændigheder er vi tilbage igen til september med et nyt, spændede nummer af »DANSK FUGLEHOLD«.

3. årg. udsolgt!

Interessen for »DANSK FUGLEHOLD« har været helt overvældende - så overvældende - at vi nu må meddele, at indeværende årgang er udsolgt!

Ak ja...

I sidste nummer glemte vi desværre at gøre opmærksom på, at »DANSK FUGLEHOLD« havde fået en lokalredaktør for det sydsjællandske område - nemlig Henning Pust i Ørslev ved Vordingborg. (Se iøvrigt under »Lokalredaktører). red.

W W F arrangement...

»Verdensnaturfonden« (World Wildlife Fund) har indgået aftale med »Legoland«, Billund, om i perioden 13. maj - 25. september 1977 at afholde en udstilling på 320 m² i selvstændigt beliggende hal i »Legoland«.
Udstillingens titel er »Naturen og mennesket«. Den åbnes 13. maj af Verdensnaturfondens præsident, Hans kongelige Højhed prins Henrik.

Mødeliste

for juni måned 1977:

2. **Helsingør Fuglevenner**, møde, Færgegården kl. 19,30.
2. **Silkeborg Fugleforening**, møde, Medborgerhuset, Skoletorvet kl. 19,30.
2. **Silkeborg Stuekulturer**, aftentur, afgang ved Springvandet kl. 19,00.
5. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund**, åbent hus.
8. **Selskabet for Stuekulturer i Danmark**, Vanløse Forsamlingshus kl. 19,30.
8. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, Volieretur kl. 19,00.
9. **Silkeborg Stuekulturer**, aftentur, afgang ved Springvandet kl. 19,00.
9. **Fuglevennerne i Århus**, Kongreshuset, Amaliegade, generalforsamling kl. 19,30.
14. **Stuekultur for Nakskov og Omegn**, Forsamlingsbygningens store sal kl. 19,30.
16. **Silkeborg Stuekulturer**, aftentur, afgang ved Springvandet kl. 19,00.
16. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, Hotel Royal, Banepladsen kl. 19,30.
20. **Københavns Fugleforening**, oplysning om tid og sted hos formanden (01) 58 21 68.
22. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, volieretur kl. 19,00.
23. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund**, Sct. Hansaften hos Jytte og Verner Bøttcher.
23. **Næstved Fuglevenner**, sommermøde kl. 19,00 hos Peter Schunck, Snertingevej 35, Neble pr. Lundby.

For juli måned 1977:

21. **Næstved Fuglevenner**, sommermøde kl. 19,00 hos Orla Mortensen, Langdyssevej 2, Snesere pr. Lundby.

For august måned 1977:

8. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund**, havemøde.
9. **Frederikshavn Fugleforening**, Bechs Hotel kl. 20,00.
9. **Foreningen for Fuglevenner**, Sct. Andreasordenens Selskabslok. Frederiksberg alle 11 kl. 20,00.
9. **Ålborg Fugleforening**, møde, Møllegården kl. 19,30.
20. **Silkeborg Stuekulturforening**, sommerudflugt, afgang fra Springvandet kl. 8,00.
21. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund**, udflugt.
25. **Næstved Fuglevenner**, sommermøde kl. 19,00 hos Ole Pedersen, Sneserevej 90, Åside pr. Tappernøje.

Planlagte ture til Walsrode Fuglepark:

11. juni påtænker **Varde og Omegns Fugleforening** en bustur til fugleparken.
10.-11. september. **Fugleforeningen for Thy og Mors**, nærmere oplysning på tlf. 07-75 15 06.

Fastlagte udstillinger 1977

Oktober:

1.- 2. **Fuglevennerne i Horsens og Omegn.** Gartnernes Salgshal.
21.-23. **De Samarbejdende Sønderjyske Fugleforeninger.**
21.-23. **Stuekulturf. af 1960 Frederikssund**, Frederikssundhallen.
21.-23. **Silkeborg Fugleforening**, Sejs Hedekro.
22.-23. **Fuglevennerne i Århus**, Hotel Gjellerup.
22.-23 **Vestsjællands Fugleforenning**, Nørrevangsskolen, Slagelse.
29.-30. **Fugleforeningen for Thy og Mors** sammen med **Skive Fugleforening**. Afholdshotellet Nykøbing Mors.
29.-30. **Herning Fugleforening** og **Jysk-Fynsk Kanarieklub**, Herninghallen, Bredg. Herning.
28.-30. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, Ungdommens Hus, Parkvej 6, Roskilde.

November:

5.- 6. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, Sdr. Bydels Forsamlingshus, Lyngvej, Viborg.
4.- 6. **Silkeborg Stuekulturforenings 35 års jubilæumsudstilling**, Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg.
12.-13. **Nordjysk Fugleudstilling**, Skalborggårdhallen, Ålborg. Landsudstilling for Dværgpapegøjer og Græsparakitter.

Obs!

Meddelelser til september-nummeret om planlagte møder og fastlagte udstillinger skal være Samarbejdet's sekretær, Verner Jespersen, Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg, i hænde senest den 6. august d. å.

FREDERIKSHAVN FUGLEFORENING

Efter generalforsamlingen ser bestyrelsen således ud:

Formand: Svend Aage Wittrup
Kasserer: Svend Behrenthz
Kontaktmand: Jørn Reinert Jensen
Sekretær: Wictor Corneliussen
Bestyrelsesmedlem: Sigurd Bøhm

DF-ringe...

Bestilling af DF ringe sker ved indbetaling på girokort, der udleveres hos foreningernes kontaktmænd. Benyttes anden bestillingsform, vil ringene blive sendt pr. efterkrav, hvilket fordyrer forsendelsen væsentlig.

Faste metalringe leveres i følgende størrelser:

Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, Auroraastrild, Ringastrild o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l .
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, Amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Bourks- og græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley, mindre trop. duer, større vagtler o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaer, Princessparakitter o l..
Serie A 6,8 mm Alexanderparakitter, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår. De er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.

Åbne celluloidringe leveres nummererede eller farvede i følgende størrelser:

2,0 mm Pragtfinker o. l. fuglestørrelser.
3,0 mm Kanarier o. l.
3,5 mm Rød Kardinal, Risfugle, dværgvagtler o. l.
4,0 mm Mindre trop. duer og mellemstore vagtler o. l.
5,0 mm Lidt større duer og vagtler o. l.
6 mm Helt store tropeduer, trævagtler o. l.

Faste metalringe koster kr. 7,00 pr. bundt à 10 stk.

Åbne celluloidringe koster kr. 5,50 pr. bundt à 10 stk.

Yderligere oplysninger kan fås gennem Deres forening eller gennem Samarbejdets ringsalgsleder:

Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5230 Odense M.,
ltf. (09) 12 21 66.

Udebliver bladet!

Ved evt. udeblivelse af bladet skal henvendelse ske til det lokale postkontor — **ikke til bladets redaktion.**

Litteratur

Samarbejdet kan, med en rabat på 10% formidle køb af nedennævnte bøger:

1. V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab i hefter. Pris kr. 140,-.
2. Aage Poulsen: Den lille Tropefuglene 34,50
3. Nørgaard-Olesen: Tangarer 1, p.t. udsolgt
4. Nørgaard-Olesen: Tangarer 2 75,00
5. M. Behnke-Pedersen: Kolibrier 75,00
6. Aage Poulsen: Prydfjerkræ 75,00
7. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen 1, 2 og 3 i hefter kr. 644,00.

Priserne er incl. moms og forsendelse, men fratrækkes de ovennævnte 10%.

Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Fugleatlas

Samarbejdet ser sig desværre nødsaget til - p. gr. af den danske krones devaluering - at forhøje prisen på de populære fugleatlas, så prisen fremover bliver

kr. 40,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Samarbejdet's postgirokonti:

9 26 15 67: Dansk Fuglehold, Samarbejdet's blad Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., anvendes kun til betaling af abonnement på »Dansk Fuglehold«.

9 13 32 40: Samarbejdet mellem danske Fugleforeninger, **Ringsalget,** Rosenørnsvej 11, Odense, anvendes kun ved bestilling og betaling af DF-ringe.

1 20 44 75: Samarbejdet mellem danske Fugleforeninger, **Kassereren,** Tyreengen 32, 3. th., 4220 Korsør, anvendes ved alle øvrige betalinger til »Samarbejdet«.

Det bedes i alle tilfælde anført, hvad betalingen skal dække, ligesom rubrikken »indbetaler« bedes udfyldt så tydeligt og fyldestgørende som muligt (blokbogstaver el. skrivemaskine).

Adresseændring

Enhver form for adresseændring bedes meddelt det stedlige posthus. Dette gælder enten det drejer sig om flytning lokalt inden for et postdistrikt eller flytning fra et postdistrikt til et andet.

Opdræt af Sivastrild

Bathilda ruficauda

Farve: Oversiden olivengrøn. Overhaledækfjer mørkerøde med lyse fjerspidser. Pande, isse, kinder og strube skarlagenrøde, på halssiden hvide pletter. Vingerne mørkere end oversiden. Øjet rødligt. Næbbet rødt. Fødderne gule.
Længde: 10-11 cm.
Hunnen er ikke så stor som hannen og har mindre rødt på hovedet, den er faktisk kun rød lige omkring næbbet. Iøvrigt lysere farvet.
Sivastrilden lever i det nordlige Australien, herfra sydpå til New Southwales og vestpå til Cooganfloden i Vestaustralien. I disse egne bebor den hovedsageligt græs- og sivområder i nærheden af floder og vandløb. Reden er flaskeformet, og for det meste bygget af frisk græs udforet med fint græs og nogle få fjer. Æggene er hvide og lægges i et antal af 3 til 5. Rugetiden er 12-13 dage.
(V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab).

Jørn Haaning, Græsted

Omkring oktober måned 1976 var jeg på min sædvanlige rekognoscering hos fuglehandlerne i Nordsjælland. Sidste sted på turen var »Tropehuset« i Helsinge, hvor der blandt mange andre fugle sad 2,4 Sivastrilder. Resultatet af besøget blev selvfølgelig at fuglehandleren blev ejer af mine penge, og jeg den lykkelige ejer af 1,1 Sivastrild.
Dette par fugle blev installeret i en kældervoliere på 2,30 m i højden, 2,00 m i bredden og 0,70 m i dybden. Sivastrilderne fik et døgn til at vende sig til de nye omgivelser, og da dette var vel overstået, kunne jeg tage en stol, sætte mig og iagttage dem uden at de tog særlig notits af mig. Efterhånden som timerne foran Sivastrilderne gik, opstod lysten til også at eje de tilbageblevne 1,3, som endnu sad hos fuglehandleren.
Fra lysten til at eje og så til handling, er der hos mig ikke langt, så allerede dagen efter sad der yderligere 3 Sivastrilder. De første havde efterhånden gået hos mig i omkring en uges tid, så de blev flyttet til en anden voliere på 1,50x 1,00x0,80 m, og selvfølgelig alene, da de endnu ikke havde gået karantænetiden ud. De sidste 1,3 blev sat i den voliere, hvor de andre havde gået.
Da der var gået ca. 14 dage uden at der var nogen tegn på ændringer i deres tilstand, blev alle fuglene sat sammen i samme voliere i hvilken de nu gik i 14 dage. Fuglene var selvfølgelig ringmærkede med hver sin farve ring. Efter de 14 dage havde jeg fundet ud af hvem, der sympatiserede med hinanden, og det ene par havde ovenikøbet gjort de første forberedelser til redebygning. Som der står i »*Wiese*«s, er sympatipar mere

end halvdelen af arbejdet med at bringe et par Sivastrilder i ynglehumør .. denne regel gælder iøvrigt også med alle andre fugle.
Min fuglestue, som er et kælderrum, består af 2 volierer på hver 2,00x0,70x 2,30 m på den ene side, og på den anden side af 5 volierer på hver 1,00x0,80 x1,50 m og for endevæggen står 3 bure på 0,90x0,50x0,55 m. Mit sidste problem bestod nu i at få byttet 0,1 til 1,0, og denne opgave blev løst indenfor nogle få dage hos en fugleven i Hornbæk, og allerede inden de biev sat ud i de volierer, hvor de gerne skulle yngle, havde jeg 3,3.
De var nu blevet fordelt i de volierer med målene 1,00x0,80x1,50 m. som forinden var blevet dekoreret med siv og de græsarter, der vokser omkring ethvert mosehul. Disse siv- og græsarter blev bundet sammen i passende bundter og fæstnet på tråden.
De 2 af parrene blev sat sammen med hvert et par Ceresastrilder, og det sidste par fik en voliere for sig selv. Parret, der allerede havde vist tegn på redebygning, gik omgående igang under de nye forhold - midt i et bundt siv (tagrør) ca. 40 cm over bunden. Som redemateriale blev der udelukkende brugt kokostrevler. Reden var, så vidt jeg kunne konstatere, temmelig uordentligt bygget, og resultatet blev da også, at der røg 2 æg på bunden, men efter diverse forbedringer kunne reden holde tæt, således at de resterende 3 æg, der alle var befrugtede, blev deri. Samtidig bør det lige nævnes, at Ceresastrilderne havde bygget på den modsatte side, ca. 80 cm over bunden. Rækkefølgen har jeg byttet lidt om på, for selvfølgelig opførte Sivastrilderne et parringsspil inden æglægningen, og det foregik - ifølge mine iagttagelser, som følger: Jeg lagde mærke til, da de alle gik sammen, at når hannerne sang, nærmede hunnerne sig til en vis grænse, hvorefter den udsete hun så afviste de andre. Dette forspil til en parring gentog sig masser af gange, og efterhånden var det kun den udsete hun, der tog notits af hannens kurmageri. Ligeledes så jeg tit, at mens hannen sang, stak hunnen sin næbspids helt hen til hans næb.
Den egentlige parring er hos mine fugle sket på bunden af volieren. Hannens sang er en samling velklingende triller, som uafladeligt høres, ligesom for at gøre hunnen interesseret. Når så det rette tidspunkt og den rette stemning er nået, gør hunnen sig slankere - bukker sig fremover samtidig med at øjets pupiller bliver små - og nu får hannen så lov til at gennemføre en parring.
Den første tid af rugningen var fuglene noget nervøse, men faldt ret hurtigt til ro overfor mine forstyrrelser. Der står i fuglebøgerne, at Sivastrilderne kan være ret så stridbare, og som tidligere omtalt, fik to af parrene hver et par Ceresastrilder at gå sammen med, hvilket ikke blev nogen succes. Nu, hvor alle Sivastrilderne ruger eller har unger, er det tydeligt, at der er stor temperamentsforskel. Det ene sted hersker der stort set fred og fordragelighed, hvorimod der i den anden voliere er konstante stridigheder.
Foderet jeg bruger til alle mine fugle består af følgende:
Tørfoder: Hvid hirse, japanhirse, algierhirse, mohairhirse, kanariefrø, græsfrø, kolbehirse samt spiret algierhirse, som tages med stor appetit.
Blødfoderblanding: Revet gulerod, hakket, hårdkogt æg, »Bogena« kraftfoder og rasp overhældt med druesukker.
Levende foder tages ikke.
Nu, medens disse linier skrives, er det første kuld på 3 Sivastrildunger kommet på pind, hvilket må siges at være tilfredsstillende, idet de jo havde smidt 2 æg på bunden. Ungerne er fuldfjerede, lysegrå på brystet, musegrå på vingerne og oversiden, overhalen rødlig. Sort næb og kødfarvede ben.
Til dato kan det vel nok siges, at hun og han har delt opgaverne pænt - skiftedes til at ruge og fodre ungerne medens de lå i reden, men nu har hannen helt overtaget fodringen og hunnen er gået igang med næste kuld.

Sortnæbbet Stålpletdue

Turtur abyssinicus

Peder Stenbæksgaard, Helsingør

En lille harmonisk bygget due (minibrevdue) på ca. 20 cm. Oversiden brunlig med mørke tværstriber på bagryggen, brystet lysere med lidt rødligt skær, bugen lys grålig gående over i et lysere skær bagtil og undersiden af halen er sort. Hovedet gråt, næbbet mørkt, benene rødlige. På vingerne har den nogle blåsorte pletter, der har givet duen navnet Stålpletdue.
Kønnene er ens, og det voldte mig lidt besvær i starten, hvor jeg havde 6 fugle gående, som jeg på et tidspunkt regnede for sikre hanner, indtil 2 af de mest sikre lagde æg.
Efter en del besvær lykkedes det mig at få byttet mig frem til 2 hanner, og det har i sidste sæson givet 10 unger af 2 par, hvilket nok ikke er ualmindeligt, hvis man altså er heldig at få nogle fugle, der sympatiserer, og de ellers befinder sig godt. Modsat kan man komme ud for par, der lægger masser af æg og måske også får unger, men opgiver undervejs, for straks at gå igang med et nyt kuld. Dette gælder iøvrigt mange af de små tropeduer, men under de rette forhold, og med en god tålmodighed, lykkes det som regel til sidst.
De fleste duer er glimrende flyvere, og befinder sig derfor bedst, hvor der er god plads.
Stålpletduen er både rolig og som regel fredelig overfor andre arter. Jeg har med held haft dem gående sammen med diamantduen, kapduen m. fl., og det har gået fint, hvis pladsen er rigelig og redemulighederne mange. Som de fleste duer er den ingen god bygmester, så jeg vil anbefale et godt underlag til reden, f. eks. en lille åben trækasse, en stor kanarierede, ståltrådsbund eller lignende, gerne

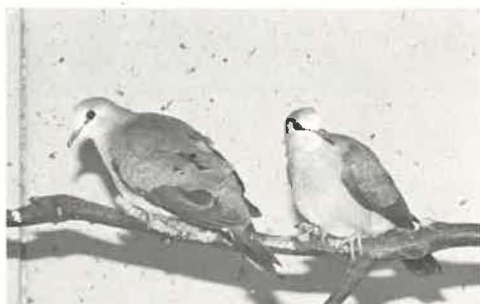

flere muligheder anbragt på hensigtsmæssige steder. Her samler hannen redemateriale, bestående af tynde kviste, tørt græs og lignende, mens hunnen liggende på reden forestår selve byggeriet.
De 2 brunlige æg lægges med en dags mellemrum og ruges af begge køn i ca. 14 dage, 12 dage gamle forlader ungerne reden. Her opstår nok den mest kritiske periode, idet næste kuld påbegyndes, og ungerne i værste fald overlades til sig selv. De vil da gå til grunde, men som regel fortsætter hannen opmadningen yderligere ca. 14 dage, og ungerne er nu i stand til at klare sig selv. Ungfugledragten er brunlig med lysere pletter, og ca. 4 mdr. gamle er fuglene udfarvede.
Som foder til tropeduerne kan anbefales en god tropefugleblanding, negerhirse, rybs, valmue, ukrudtsfrø, spiret frø, fuglegræs, salat og lignende grønt.
Endvidere giver jeg skiftevis hver 3. dag lidt levertran i frøet, flydende ABCDin i drikkevandet, og lidt salt, ligeledes i drikkevandet.
Når der er unger, får duerne endvidere et opmadningsfoder bestående af hårdkogt æg blandet med rasp tilsat druesukker og lidt salt.
Hos duer må der aldrig mangle groft sand og små skaller med trækul.
Selv om interessen for de små duer er øget i de senere år, er det mit håb, at mange flere vil få øjnene op for disse fugle, der i alle måder (under de rigtige forhold), vil bringe deres ejere mange fornøjelige stunder.
Da der som bekendt er lukket for import af duer, må der gøres en virkelig indsats for at bevare bestanden.

Foto Thomas Brosset

Opdræt af Purpurkronfinke

Rhodospingus cruentus

Gunnar Gade Kristensen, Sønderborg

Farvebeskrivelse: Hoved, ryg, hale og vinger kulsorte. Toppen rød med sort indfatning. Undersiden ildrød, på bug og sider mere orangerøde. Øjne og ben brune. Næbbet hornfarvet.

Hunnens farver afviger væsentlig fra hannens, ved at have nærmest mørk olivengrøn ryg, vinger gråsorte, undersiden gul med et orange skær på halsen og kroområdet. Næbbet er lyst, med mørk overside af overnæbbet.

Da »Maleren« i Assens i 1972 afhændede sit sidste par frøædere, et par Purpurkronfinker, var jeg den heldige køber af disse fugle. Heldet syntes ydermere at vare ved, idet der to måneder efter, i september, indendørs, blev bygget rede, ruget tiden ud tilligemed, men æggene var desværre ubefrugtede.

Men hvad er en Purpurkronfinke?

Som navnet afslører, en uhyre køn fugl, der er purpurfarvet, medens den ikke svarer rigtigt til det sidste af sit navn, Kronfinke.

Den er første gang, i 1844, beskrevet som værende i familie med Kubafinken og

kaldt ved dens slægtsnavn *Tiaris cruentus.*

I 1860 fik den skylden for at være en Kronfinke, indtil man i 1888 gav den sit eget slægtsnavn *Rhodospingus.*

I volieren er det en absolut fredelig fugl overfor sine medbeboere, og er der mulighed for at krybe i skjul i et buskads, ser man ikke meget til den.

Desværre er Purpurkronfinken kun sjældent indført, og slet ikke de sidste år, grundet udførselsforbud fra sit hjemsted, Ecuador og Peru, og den sidste import her til landet går, såvidt jeg ved, tilbage til 1968, hvor Sigurd Christensen fik en sending hjem.

Vi må derfor håbe, at det lykkes at få de fugle, der er tilbage, til at formere sig, så ikke også den forsvinder fra fugleholdet. Ifølge mine oplysninger findes der idag ca. 10-12 stk. på Lolland, og ligeledes en 10-12 stk. i Jylland, nok en del flere end tidligere antaget, men selv om de fleste af fuglene nærmer sig deres 10 års fødselsdag, skulle det åbenbart ikke være umuligt, på trods af deres relativ høje alder, at få yngel, således at Purpurkronfinken kan bevares i vore volierer.

Opdræt: Efter i et par år at have ført en lidt omtumlet tilværelse, grundet flytning til anden bopæl, kom Purpurparret i juni måned i en nybygget voliere på 5x5x2 m, og det var absolut populært hos fuglene, ikke alene hos Purpurparret, men også hos deres medbeboere, som bestod af Sommerfuglefinker, Auroraer, Mejsetimalier, Honningsugere, samt forskellige Nectarfugle, fuglene kunne rigtig boltre sig i den ret store voliere, og den glæde og harmoni, der var fuglene imellem, satte da også visse tanker igang, skulle det mon lykkes at slutte ynglesæsonen med flere Purpurkronfinker, end der blev lukket ind i volieren.

Starten var ihvertfald perfekt, idet der inden 14 dage var bygget en rede i toppen af et lille 0,75 m højt grantræ.

I en ældre opdrætsberetning læser jeg, at Purpurkronfinken bygger som Tigerfinken, da det fremgik af beretningen, at der var Tigerfinker i volieren, *tror jeg det var en Tigerfinkerede.* Mine Purpurkronfinker byggede ihvertfald en rede, der mest minder om en kanarierede, blot en smule dybere, jeg kunne lige akkurat skimte næb og halespids af hunnen medens hun rugede.

Redematerialet bestod af kokostrevler, gammelt græs samt uldgarn, og det er hovedsagelig Purpurfatter, der ordner byggeriet, ihvertfald det grove, medens mutter med et kærligt næb laver det lidt pænt indvendig.

Fuglene har åbenbart haft travlt, for nu kom der gang i sagerne. Første æg 7/7, andet æg 8/7, 2 unger 18/7 og den 27/7 en unge på pind og en lå død på jorden, et stykke fra reden.

En ny rede bygges omgående, i toppen af en 1 m høj Dronningebusk, og denne rede bygges af materialerne fra den gamle rede.

Den 2/8 er der igen 2 æg, 12/8 2 unger og 23/8 en unge på pind, en unge sporløst forsvundet.

Der bygges igen i en lille busk, 50 cm over jorden. Den 28/8 er der 3 æg, 8/9 ser 3 unger dagens lys, men de forsvinder sporløst 2 dage gamle. Skulle det mon være musene, der havde delikateret sig med mine fugleunger? De fik ihvertfald skylden, og en vandslange blev omgående stukket i alle huller, der kunne minde om et musehul.

Ud fra de ovennævnte tal skulle rugetiden være 9-10 dage og ungerne være på pind efter ca. 10 dage, altså mindst 1 uge tidligere end det er normalt for de fleste af ihvertfald »Afrikanerne«, og det er nok også grunden til, at kun een kunne klare »pindeturen«.

Purpurkronfinken er normalt hvad jeg vil kalde en sky fugl, og man kunne forledes til at tro, at den ville være nem at forstyrre under rugningen, men tværtimod blev den meget tillidsfuld, og jeg kunne stå og betragte den på meget nært hold, men der gælder reglen: Volieren er fuglenes, og aflægger man besøg der, er det som gæst, og ikke som ejermand med uindskrænkede rettigheder, og bortset fra den tid man fodrer, er det bedst at have begge hænder

solidt begravet i lommerne, medens man opholder sig i volieren.

Kærligheden de to fugle imellem, var det så som så med, hvis hunnen fløj af reden under rugningen, jog hannen hende øjeblikkelig på plads igen, til gengæld gik hunnen kun meget nødtvungent med til at lade hannen komme i nærheden af ungerne de første 3-4 dage, men efter den tid, når opmadningen nærmede sig pukkelarbejde, kunne hannen godt få lov at deltage. Når hunnen påny rugede, var det hannen der madede alene.

Det var rørende at se den omsorg hvormed ungerne blev passet, og en af de ting jeg aldrig glemmer, var de dage der gik efter ungerne ikke mere havde behov for hunnens varme mere, og de små kræ lå der, totalt ubeskyttet i en åben rede, med solen brændende fra en skyfri himmel, hvor vi andre hyggede os under parasollen på nordsiden af huset, så sad hunnen på kanten af reden og skyggede for de små unger, hele tiden drejende sig efter solen, en sådan omsorg kan næsten kun findes i dyreverdenen.

Men hvad er så årsagen til Purpurkronfinkens ynglelyst i en så ret høj alder? Der var tre ting, der var væsentlig anderledes i 1976 i forhold til tidligere år.

1. Det sidste år før opdrættet har de gået sammen med Nectarfugle, der bliver fodret med bl. a. proteinfoderet »Gevral«, og det foder drikker Purpurparret meget af.

2. Volierens størrelse og form. Deres territoriekrav kunne opfyldes, og de følte sig åbenbart trygge.

3. Den varme sommer, som vi alle nød.

Opmadningsfoderet bestod af følgende: Proteinfoder, der består af »Gevral«-druesukker, alm. sukker, »Babymin« blandet med afkogt vand.

Kraftfoder, som jeg blander selv: 1 tyk skive sandkage rives og blandes med 2 theskefulde Bogena insektfoder, 1 theskefuld Vitalia (formalede tørre tangplanter) samt 3 stk. Bobs hundekiks.

Af frø får de masser af kolbehirse, tørt frø samt opblødt og spiret frø, givet på den måde, at jeg drysser frøene rundt om badevandet, det giver masser af frø i alle spiringsstadier, og så er det nemt.

Frugt: Appelsiner, mandariner, bløde pærer, men især agurk, som der fodres med hele året.

Af animalsk foder blev der fodret med

△ *En af ungerne*

◁ *Reden med æg, fotos Ole Loldrup*

tanglopper, myreæg, dapnier, myggelarver, melorme samt hvad der ellers findes af foder i en tilplantet voliere.
Men melorme var så absolut det foretrukne, og der var jeg heldig hos en ven at få masser af melorme i alle størrelser, så der var et godt udvalg, og fuglene var da heller aldrig i tvivl om, at små unger skal have små orm, og store unger skal have store orm, og ikke som det af og til kan ske, at ungerne forsøges fodret med en melorm, der kan være snart lige så stor som ungen.
Hver tredie time blev der fodret med melorme, og der måtte min kone træde hjælpende til, og da hun ikke just er begejstret for at røre ved de *små søde orm*, målte jeg om morgenen ormene op i portioner, så skulle vores mor kun sidde og kigge på klokken, så tidsplanen blev overholdt.
Ungerne er i reden helt musegrå, iklædt ungedragten nærmest gråbrune med lidt lysere bug, næbbet er sort.
Der er delte meninger om den endelige udfarvning til voksendragt. En opdrætter opgiver 4 mdr. som max., en anden opgiver 1 år, og jeg er tilbøjelig til at tro det sidste er rigtigt, selvom det kunne være rart med første påstand, al den stund mine 2 unger ligner hunner, men i mine notater står skrevet den 15/8 76: Set den første unge sidde og synge, og da jeg aldrig har hørt hunnen synge, formoder jeg det bliver en han (ungen altså).
Skulle der være nogen, der ligger inde med helt kontante oplysninger om udfarvningen, hører jeg meget gerne fra vedkommende.
Er der Purpurkronfinkevenner, der ønsker mere udførlige oplysninger end der findes her i beretningen, står jeg til rådighed med de erfaringer, et opdræt giver, ligeledes er jeg naturligvis interesseret i at høre fra Purpurkronfinkevenner, der har iagttaget ting, som afviger væsentlig fra mine oplysninger.

Små-nyt...

FODBOLDFAN!
Hvis du har en bekendt i New-Zealand, som skriver og fortæller dig, at han mødte en »fodboldfan« ude i Bushen, eller i bjergene, så betyder det ikke nødvendigvis, at han har mødt en mere eller mindre forvirret person derude. Han kan have set en Springparakit!
Øgenavnet har den fået af to årsager. Den har statens nationale farver; grøn med rødt og lidt gult, og så sidder den jo hele tiden og råber på frispark: »free-kick« – »free-kick«.

Ny mutation af Gouldsamadinen?
Hos een af vore abonnenter er der i efteråret 1976 født en Sorthovedet Gouldsamadine, der nu er ved at udfarve med et tydeligt blåt bryst. Den har jo selvfølgelig enorm interesse for fugleliebhavere, men også for videnskaben må den være spændende, idet den normalt guldgule bug er grøn i næsten samme farveintensitet som ryg og vinger. Gump og underhaledækfjer var på det tidspunkt, jeg så den, iblandet en hel del sort, hvor dette område jo normalt er cremehvidt. Tilsyneladende drejer det sig i dette tilfælde om en hun .

HHJ

Den danske Undulat....
Holbæk og Omegns Fugleforening har besluttet at lave en klasse for den *lille danske Undulat* på deres kommende udstilling. Fuglene skal dog alle udstilles i åben klasse og behøver derfor ikke at være ringmærkede.

Uofficielt opdræt....
Den Brunsidede Brillefugl (Zosterops erythropleura) er nu langt om længe opdrættet herhjemme - men endnu dog kun uofficielt.
En fugleholder i Sydsjælland er den »heldige«, og den eneste kommentar han efter sigende skulle have til opdrættet er, *at den er lige så let som de andre arter brillefugle.*

Opdræt af Aymaraparakit

Amoropsittaca aymara

Foto Thomas Brosset

V. Jespersen, Silkeborg

Mange vil nikke genkendende til ovenstående, og mange vil spørge: Hvad er det for en? Den er ikke særlig farveprægtig, så det er ikke en man sådan lægger mærke til i første omgang, men har man først haft Aymaraparakitten i sit fuglehold, vender man tilbage til den igen.
Aymaraen er på størrelse med en undulat, ca. 19 cm.
Ryg, vinger og halefjer er mørkegrønne, de to sidstnævnte med sorte spidser. Den har en gråbrun kalot, der går ned til underkanten af øjet. Bryst og forbug er lysegrå; øvrige bug og sider er olivengrå. Næbbet er kraftigt og hvidgråt.
Kønsforskellen er flere steder oplyst at være, at hannens farve er mere klar og at den er større. Hos mine fugle er hannen den mindste (det er nok en fejl hos denne fugl); det grå på brystet er mere rent, og kalotten mere mørk, men en anden væsentlig forskel er næbbet. Der er tydelig forskel, idet hannens er nærmest hvidgråt og hunnens nærmest hornfarvet. Nu er der i flere artikler udtrykt tvivl om dette, men hertil skal jeg bemærke, at der på ungerne var tydelig forskel på alle de ovennævnte ting, så jeg er overbevist om, at der er en *tydelig kønsforskel.*
Det er en skønne fugl, kvik og livlig og fredelig overfor alle andre fugle; mine går sammen med tropefugle. Den er altid i vigør, men måske en smule sky i begyndelsen. Den har en herlig kalden og kvidrer nærmest som en flok svaler. Får den en voliere med god flyveplads, og friske pilegrene at gnave i, er den rigtigt i sit »es«. Grenene bliver hurtigt abfarkede, og sætter man en fyrregren derind, er nålene hurtigt fjernet, alt dette uden at fuglen må betegnes som gnaver, *tværtimod.*
Den lever i Bolivia, Nord-Chile og Nord-Argentina i bjergene i op til 2600 meters højde, og følger faktisk snegrænsen op og ned. I disse højder er nætterne ret kolde. Der vokser næsten kun kaktusarter, hvor den opholder sig. Den yngler i sandede skrænter eller slugter, imellem klipper eller i jordhuller.
Dens ernæring hos mig er først og fremmest solsikkefrø, hamp, skovfuglefrø, kanariefrø, hirse, kolbehirse, mange æbler, gulerødder, samt grønt om sommeren, når det kan skaffes, såsom salat og mælkebøtte m. m.
Denne skønne, slanke parakit, ses desværre ikke meget i danske fuglehold i disse år. Den kom vel nok til landet i 1958-59, og i 1960erne var den meget udbredt hos

fuglefolk og kunne købes til fordelagtig pris. Det var da også sidst i tredserne, at jeg første gang fik den i mit eget fuglehold, nærmere bestemt sommeren 1969, og jeg håbede på, at der skulle blive opdræt i 1970. Jeg boede den gang i Fredericia og havde lige bygget nye volierer, så Aymaraerne fik en på 2x1x2 m med adgang til indvendigt fuglehus. Hele vinteren fløj de ud i volieren, men gik altid ind om aftenen og overnattede i en redekasse som jeg havde hængt op.
Desværre måtte jeg afhænde dem, såvel som de øvrige fugle, i juni 1970, grundet at jeg havde fået en ny stilling i Silkeborg og skulle flytte dertil. Mit fuglehold blev så stoppet i en del år, og der skulle da også gå 5 år før jeg igen fandt et par Aymaraparakitter, skønt de havde stået på min ønskeseddel længe.
I efteråret 1975 fandt jeg i et fugleblad en annonce med 2,2 Aymara til salg, så der var een, der fik travlt med at få kontakt med sælgeren. Efter lidt besvær lykkedes det, så jeg søndag d. 2/11 75 kunne køre til Vojens og hente et par.
Jeg fik af sælgeren at vide, at de havde haft en unge samme sommer, *så det måtte jo være et par,* og efter hvad sælgeren oplyste, skulle fuglene være importeret fra Holland.
Det var forhistorien, og nu må jeg hellere fortælle videre om selve opdrættet.
Efter at have gået i indendørsvoliere hele vinteren, blev Aymaraerne i april måned, da vejret var dertil, sat i friluftsvoliere med lærum. I lærummet blev redekassen hængt op. Kassen er horisontal med målene 18x18x30 cm og med et hul på 4,5 cm i diameter. Som redemateriale brugte jeg høvlspåner og spaghnum. Kassen er efter min mening for lille, da kuldstørrelsen er ret stor. I bunden af volieren har jeg både stillet og lagt nogle gamle træstubbe, og der er sået græs hist og her. Der var opsat friske pilegrene, og disse blev hurtigt afbarket, særlig knopper og småblade. Fyrregrenene, der var opsat, blev der også pillet og gnavet i.
Vi skulle hen til midten af maj måned, inden fuglene begyndte at parre, og dette skete nu op til flere gange dagligt, og under en ret høj skræppende lyd. Det var sådan, at gik jeg et andet sted i haven, ja så var jeg ikke i tvivl om, hvad der foregik.
Omkring juni kunne jeg se, at hunnen begyndte at blive tyk bagi og skulle lægge æg, så jeg ventede spændt, men der skete ingenting. Det var meget varmt, og jeg kunne se, at hunnen ikke havde det særligt godt. Dagene gik, og der kom ingen æg. *Gode råd var dyre!* J. Chr. Larsen fra Rågeleje havde engang ved et møde sagt, at der kunne anvendes snaps eller rødvin i næbbet for at få ægget til at glide. Dette hjalp ikke, og så prøvede jeg med levertran i gattet og et dryp i næbbet, og endnu engang det samme næste dag; *og så endelig d. 9/6 kom det første æg (stor lettelse)*
Derefter kom æggene regelmæssigt med to dages mellemrum, og d. 23/6 var der 8 æg. Et stort antal til denne lille fugl.
Hunnen begyndte at ruge fra det andet æg var lagt, og i hele rugeperioden så jeg hende ikke. Hannen madede hende i kassen. Jeg var en del betænkelig, da det i denne periode var frygteligt varmt, og over lærummet var der klare PVC-plader, så der var ligesom i et drivhus. Jeg lagde senere en eternitplade over for at skygge.
Den 10/7 kom de to første unger, og de øvrige d. 11., 12., 14. og 16. Stor var spændingen, og jeg kunne roligt kigge, for hunnen flyttede sig dårligt nok. Af de 8 æg kom der 7 unger, men den ene døde allerede næste dag.
Det skal bemærkes, at jeg havde store bekymringer i dagene inden der kom unger. Da der var gået 21-22 dage og der stadigvæk ingen unger var kommet, troede jeg, at de var døde i æggene, grundet den frygtelige varme i kassen. Jeg prøvede også med en svamp at fugte i kassen. Det var min kone, der løste gåden, thi hun havde i en artikel set, at rugetiden var 4 uger (28 dage).
Nu var det spændende med opmadningen. Hvad ville de tage af foder? Jeg prøvede med opmadningsfoder iblandet revet gulerod, men dette tog de ikke meget af. Derimod blev det grønne foder såsom mælkebøtter, salat, hyrdetaske og stolt-henrik

fortæret. Skålen med solsikke blev tømt hverdag, og forbruget af dette steg dag for dag. Parakitblanding blev der også taget en del af, men vel nok mest hirsekolber, som de er meget glade for. Jo større ungerne blev, des mere grøntfoder blev der sat til livs, og det var ikke småting. Jeg kunne roligt se til dem hver dag, hvis hunnen ellers ville flytte sig. Først da ungerne havde fået fjer, begyndte hunnen at vise sig ude. Den første unge gik af reden d. 19/8, og alle unger var af reden d. 25/8, kønne og stramme i fjerdragten. *Det var et dejligt syn.*

Een ting er dejligt ved denne parakit; ungerne og de gamle overnatter altid i reden, og de gamle går ikke ind i kassen før alle ungerne er derinde. Ungerne var som en flok hundehvalpe – de pjattede med hinanden, hang med hovedet nedad, bed hinanden i halerne og tæerne. I det hele taget legede de dagen lang, således at alt var fryd og gammen.

Men nu kommer det mere alvorlige, nemlig: *Ungerne dør på mystisk vis!*

Lørdag d. 4/9 sad en af de kønneste unger og hang med hovedet under vingen. Jeg skulle i byen den dag, så jeg fangede den og satte den i et kassebur. Fuglen havde ikke tynd mave, men var en del skarp på brystet. Da jeg sent om aftenen kom hjem, så den endnu mere sløj ud, og næste morgen var den død. Nå ja, det er jo hvad man kan vente, så jeg lagde ikke mere i det. Den 29/9 var den næste der. Denne gang gav jeg den en dråbe »*Terramycin*« i næbbet og stillede den ind hvor der var mere varmt. Den ville kun æde, når jeg holdt den i hånden og gav den kolbehirse. Den 30/9 kl. 15,00 var også den død. Denne fugl blev nu sendt til Fjerkræinstituttet i Middelfart, som dog ikke kunne konstatere noget unormalt.

Nu var jeg mere på vagt. Der var 4 unger tilbage, og det var to par. Jeg havde tilmeldt dem til vores lokale udstilling, og da de tilsyneladende havde det godt, var de med der. Fuglene blev af dommeren, J. Chr. Larsen, bedømt som udstillingens bedste parakitnummer og i fin kondition, så jeg var stolt over mine fugle.

Da fuglene kom hjem (de to af ungerne var på udstillingen solgt til en god fugleven, og dem fik han med hjem), turde jeg ikke sætte dem ud igen. De kom ind i fuglehuset med adgang til udendørsvoliere, som de først kom ud i efter en 3-4 dage. Alt gik godt i 14 dage, så sad hanungen og hang. Jeg fangede også den og gav den »*Terramycin*« og varme. Et døgn efter var den død (d. 5/11). Også den blev undersøgt. Det eneste de fandt var noget lyrødt (pink) stof i kroen, ellers intet. Det samme gentog sig med den sidste unge d. 10/11. Denne blev sendt til instituttet i Langå, men med lige så negativt resultat. De eneste to unger, der endnu lever, er dem jeg solgte, og de er i orden og var også mere kraftige. Ham der købte dem, har observeret, at de gerne vil have hampefrø og japanhirse.

Jeg tror selv, at deres opvækst har været for svag. Hampen er måske løsningen. Jeg har læst i en anden artikel *(Stuefuglene, juni 1971)*, at fuglene hos denne opdrætter tog meget hamp. Desuden tror jeg ikke at de kan tåle Terramycin. De skulle nok have været i varme og så have haft noget opløst druesukker.

Jeg gav dem også *B-combin Syrup*, 1 dråbe i næbbet. Mærkeligt er det, og ærgeligt, men opdrætteren i ovennævnte artikel havde jo samme problem.

Trods besværlighederne, er det dog alligevel en dejlig oplevelse med sådan et kuld unger. Aymaraparakitten er opdrættet første gang i 1961, af Børge Stenstrup, Nysted, *(Stuefuglene 1961, p. 201)*. Der er også en artikel i *Stuekulturer, august 1964 af Sv. Jørgensen, Maribo.* De første 3 der døde, var alle meget kønne i fjerdragten, og der gik nøjagtigt et døgn fra de begyndte at hænge og til de døde. Om dette har nogen betydning, ved jeg ikke.

Besøg hos Anders Skovbjerg i Gl. Rye...

Jeg vil ikke kalde dette besøg noget særligt, men ham vi besøgte, er noget særligt, som gør, at vi lige »stikker ud til Anders i Gl. Rye« - eller som min yngste datter siger, Gamle Anders i Rye.
Gl. Rye ligger sydøst for Silkeborg, ca. 15 km, og er en lille landsby med gamle bindingsværkshuse og en mølle - rigtig hyggeligt, og det er Anders også.
Nu var det jo ikke det, vi skulle snakke om, men jeg kan ikke lade være med at fortælle, at da jeg flyttede her til Silkeborg, var vor have en bar mark. Nu er det en dejlig have med masser af planter og stedsegrønne buske, og dem der ikke er købt ved Anders, kan tælles på fingrene. Det er ikke fugle alene, der er hans hobby. Han har også en mindre planteskole, og han elsker at finde nogle planter, som ikke findes andre steder. Det varede heller ikke længe, inden han havde smittet min kone og jeg med denne samlermani, så det var ikke så få planter og buske, der blev slæbt hjem. Det var ikke altid pengepungen kunne følge med, men så lavede vi bare en byttehandel med fugle, og mellemværendet blev skrevet på gavlen af et kassebur.
I begyndelsen jeg kom der, havde han ikke mange fugle, men det blev til flere og flere, hver gang vi handlede. Anders er handelsmand, så det bliver til handel til flere sider. Det skal lige nævnes, at han også har et drivhus med en masse kaktus.
Nu lader vi ham selv fortælle om sine fugle og alle sine hobbies: »Fra min grønne ungdom har alt levende haft min interesse, lige fra høns, kaniner, fisk og planter, til jeg i dag i en mere moden - måske overmoden - alder er gået i gang med fugle. Det begyndte for ca. 15 år siden med de obligate undulater, og i dag har jeg et temmelig stort fuglehold, som jeg har megen fornøjelse af, og som jeg også i de sidste år har haft en del yngel af. I efteråret 1975 købte jeg et par unge Sortkindede Dværgpapegøjer, som jeg fik 4 unger af i 1976. Desuden har jeg haft 4 unger af et par Splendid, 3 unger af et par Elegant, samt en del unger af kanarier og undulater m. fl.
Jeg kunne sikkert have haft en del mere yngel, hvis jeg ikke havde været nabo til en spurvehøg, som jeg er meget uvenner med. Den har gentagne gange slået ned på volierene og skabt panik blandt fuglene, så 3 Bourks, 2 Elegant, 2 Splendid, 1 Stanley og 1 Turkis alle har brækket halsen. Og det er fortrinsvis de gamle fugle, det er gået ud over, så det må jeg have gjort noget ved, men man må jo ikke skyde røveren.
Jeg har 6 udendørs volierer på 4x1,5x1,8 m samt 7 lidt mindre indendørs volierer, og desforuden en del bure i forskellige dimensioner - alt sammen lavet efter de forhåndenværende »bøjede søms princip«. Men fuglene har ikke protesteret imod, at der hverken er tapetseret eller malet. De fleste er for tiden installeret indendørs og har det fint og er i god form. Jeg er nemlig så heldig stillet, at jeg kan give dem det frugt og grønt, de har brug for, og nu venter mine fugle og planter, og jeg selv, kun på forår, så vi kan komme igang allesammen.«

Venlig hilsen, *Gamle Anders fra Rye*

Om Anders's fuglehold skal lige nævnes, at han i starten ikke havde en voliere, men kun bure. Snart blev der imidlertid tømret en sammen, og en mere lagt til. Så røg hønsegården, og hver gang sagde Anders: »Ja, jeg bygger, som blev jeg 100 år« - og hvem ved.
Jeg tænker tit på - og jeg tror, mange har samme tankegang - at når vi bliver pensionerede, får vi rigtig tid til at pleje vores hobby, men mange gange slår det fejl. I dette tilfælde er det dejligt at se en mand på 74 år have den energi, friskhed og gå-på-mod, som Anders har.

Verner Jespersen

Fortrolige fugle...

G. Andersen, Kølkær

Første gang vi havde en tam fugl i stuen, var det en Nymfeparakit der var fløjet fra reden ca. 3 uger før. Efter 8-10 dage fulgte den os overalt i huset, og længe varede det heller ikke førend de første strofer til »Dengang jeg drog afsted«, lød overalt. Smør og sukker var dens livretter. Hvis han blev frataget de dele, eller skulle i bur, kunne det udløse hele hysteriske anfald. Til gengæld lavede han også gerne hele forestillinger for at komme ud igen. Han kom senere ud til en ven, hvor han kom i voliere, fik en mage, og siden opførte sig som Nymfer skal.
Jeg tror ikke Nymfer og andre parakitter bør gøres tamme; måske som ungfugle en kort periode, de vil da som volierefugle bevare en større fortrolighed.
Siden er det blevet Amazoner, og det er fyre, som nok er et bekendtskab værd. Hver har sin personlighed.
I PAPEGØJEBOGEN, skrevet af Curt af Enehjelm, står der: *De er ikke altid helt pålidelige, og kan med deres kraftige næb forårsage smertefulde sår.* Det sidste er selvfølgelig rigtigt, men med hensyn til pålideligheden tror jeg han tager fejl. Hvis en Amazone ellers er fortrolig, vil det nok være det samme som med en hund, eller andet husdyr, hvad risiko for bid angår. Når det kan give skrammer, er det nok fordi en papegøje skal undersøge alt med næbbet, holde fast med kløerne, og smage med tungen. Er det en ungfugl, der altid er oplagt til leg, vil kådhed let give rifter og skrammer.
Vi har en Amazone, »BASSE«, der sidste sommer lavede sit store nummer, når der skulle slåes græsplæne. Det begyndte når plæneklipperen blev startet. Straks gjorde »BASSE« højlydt opmærksom på, at han også var klar, og så gik det ellers derudaf med ham hængende i sweateren alt imedens han angreb de træer og buske vi kom forbi. Jeg er ikke klar over, om det er hans indsats til »beskæringen«, eller om det er angreb mod en »indbildt« fjende, men lystigt går det for sig indtil vi kun har den rene plæne uden buske tilbage. Nu begynder BASSE, normalt hængende i nederste kant af sweateren med hovedet nedad, at angribe træskohælene. Da træfsikkerheden er ringe, ender det med en fornærmet Amazone, siddende på en træstub, medens plænen bliver slået færdig under mere værdige former.
Under et familiebesøg i København hørte vi om en anden familie, som havde 2 meget talende papegøjer. Vi dristede os til næste dags formiddag at ringe på og blev straks inviteret ind for at hilse på de 2 genier. Den ene var en Blåpandet Amazone, der ikke så særlig venlig ud. Den anden var en Gulnakket Amazone, der efter at have studeret os et par minutter, begyndte at fløjte små melodistumper. Pludselig slog den en latter op, der lød så hjertelig og smittende, at vi også begyndte.

Blåpandet Amazonpapegøje – foto Samarbejdets arkiv

Nu blandede den blåpandede sig også, og med endnu højere hvin og latter. Jeg spurgte forskrækket, hvad naboerne dog sagde, og fik det svar, at de aldrig var kommet med bemærkninger. (1. sal i et stort boligkompleks). Derefter dansede den gulnakkede til melodien: »Pigen og Søndenvinden« med vingerne halvt udbredte, svajende halsbevægelser og øjnene halvt lukket, mens benene fulgte takten. Det så ud, som om fuglen virkelig nød det, og vi var en oplevelse rigere.

Amazonpapegøjer får ofte en krank skæbne som stuefugle. Alt for mange gange sidder de alene i et bur på 40x40x60 cm, afskåret fra naturlig udfoldelse og aktivitet. De ender med at sidde stille hen, eller ender som skrigere.

Det rette sted for en Amazone må være i voliere sammen med artsfæller, men kommer den til at sidde der alene, gør det sikkert heller ikke noget, når blot der er parakitter eller lignende i nabovolierer, idet en fugl af denne art følger levende med i, hvad der sker omkring den, og den bliver ikke mindre fortrolig i en voliere.

■

Skal det mon lykkes iår?

Villy Ellevang, Himmelev.

I sommeren 1972 så jeg hos vor lokale fuglehandler 2 par Rosenbrystede Kærnebidere *(Pheucticus ludovicianus).* Denne kærnebider, som kommer fra Nordamerika, er en meget sjælden gæst i vort fuglehold.
Fuglene var dengang indført af nu afdøde Sigurd Christensen, Århus, som i en sending fugle havde fået 3,4 af denne vidunderlige kærnebider. Ikke siden 1935 havde den været i Danmark, og nu sad der ikke mindre end 2,2 her i Roskilde. (Efter de oplysninger jeg er kommet i besiddelse af, endte det tredie par i Sønderborg . . . *eksisterer de endnu?*
I 1972 havde jeg mit fuglehold i en havekoloni, hvilket indebar, at jeg kun havde plads til een voliere. Denne målte til gengæld 6x2,5x2 m, og var bygget over et stort staudebed. Dertil kom et mindre hus, som fuglene havde adgang til og som var opvarmet om vinteren. Med hensyn til stauderne, har jeg altid brugt den taktik, at jeg, når jeg om foråret »straffede« stauderne i haven, plantede disse ud i volieren hos småfuglene. Der var således hele sommeren en tæt beplantning, som tiltrak en mængde insekter og andet kryb, og som var et enormt vigtigt tilskudsfoder, specielt i yngletiden. Jeg kan således nævne, at jeg blandt de lidt »vanskeligere« arter har haft opdræt af Orangevæver, Blodnæbsvæver og Topfinken (tidligere benævnt Boliviakardinal, red.). Topfinkerne så jeg således aldrig, under opmadningen af ungerne, made med frø, hverken tørt eller spiret - udelukkende med insekter. Jeg er derfor overbevist om beplantningens store betydning . . . men tilbage til kærnebiderne.
Der var to problemer inden købet. For det første kunne man ikke i den forhånden værende litteratur finde noget særligt om den Rosenbrystede Kærnebider. Den var ganske kort omtalt i Wieses: »Tropefuglenes liv i fangenskab«, men der stod intet om dens adfærd. For det andet, kunne den sættes i voliere sammen med udelukkende små »afrikanere«, som på det tidspunkt gik i denne? Det sidste gik imidlertid, og jeg har aldrig på noget tidspunkt set den genere nogle af småfuglene. Det første uheld skulle dog snart vise sig - allerede 2 måneder efter.
En kat holdt til i haven - den havde accepteret fuglene og fuglene den, men for de nye kærnebidere var den naturligvis en fare. En dag da hannen badede, kom katten spadserende langs volieren. Forsent opdagede fuglen katten, og idet den forskrækket springer den ene vej - ryger fuglen lodret i luften og rammer derved uheldigvis undersiden af en lægte og brækker halsen.
En opringning til Sigurd Christensen giver mig oplysning om hvor den resterende, enlige han befinder sig, og snart var jeg igen i besiddelse af et helt par.
Det andet uheld indtraf i oktober 1972. En dag, da jeg kom ned i haven for, som jeg dagligt gjorde, at fodre, lå hunnen og var død. Nu var mulighederne udtømte, da den anden hun, som var havnet i Roskilde, på dette tidspunkt også var død.
I hele 1973 gik hannen nu alene i volieren sammen med småfuglene. Den var så livskraftig, at den hele forsommeren »parrede« sig med væverrederne, samtidig med at den sang, så man skulle tro at den ville sprænge struben.
Vi skal nu helt hen i juni 1974, hvor jeg tilfældigt fik oplysning om, at den Rosenbrystede Kærnebider var velkendt i Tyskland. Jeg kontaktede tre importører

i Hamburg. Jo – de havde skam mange *. . . men kun i perioden fra oktober til maj måned!* Altså stadig intet resultat.
I begyndelsen af 1975 fik jeg imidlertid - ad omveje - fat i en partner - men problemerne var stadig ikke løst.
Jeg var i mellemtiden flyttet og fik nu mulighed for at bygge et større fuglehus med flere volierer, hvoraf den største måler 8,5x2,5x2,0 m med en indvendig voliere på 2,5x3,75 m og i denne blev kærnebiderne anbragt.
I april 1975 begyndte hunnen at flyve rundt med små birkekviste i næbbet. Jeg skaffede den nu en masse af disse – men så var de ikke interessante mere. Så begyndte hun at splitte en stor bambus ad. Jeg skamferede så en anden bambus totalt for at hjælpe hende - men så var det helier ikke interessant længere. Sådan prøvede jeg med alt hvad hun viste interesse for, men så snart der var nok af det, mistede hun interessen.
I min indkørsel havde en Solsort en rede med 4 store, næsten flyvefærdige unger. Nu samlede min interesse sig om denne, og så snart den sidste unge var fløjet af, tog jeg omgående reden ned - undersøgte den for utøj - fandt intet - men pudrede den alligevel grundigt for at være 100% sikker. Den blev nu anbragt der, hvor hunnen konstant var søgt hen med redematerialet, nærmere betegnet i en stor fyr, som var anbragt i den indvendige voliere.
Allerede 2 dage efter var det første æg lagt i Solsorte-reden . . . redeproblemet var altså i første omgang løst. Der blev lagt yderligere 3 æg (max. er 4 æg pr. kuld). Æggene er på størrelse med Solsortens og grønlige med pletter. Rugetiden var nøjagtigt 14 dage og der kom 4 unger. Desværre blev de kun 10 dage gamle, så forsvandt de - een efter een. Havde jeg fået »ubudne gæster«? (Min grund støder direkte op til en stor mark). Jeg undersøgte grundigt omkring hus og voliere udvendigt, men fandt ingen huller. Så blev den indvendige side undersøgt, og her fandt jeg ungerne i det fjerneste hjørne i den udvendige voliere, hvilket kunne tyde på, at fuglene fjerner - selv så store unger - efterhånden som de dør.
Kort tid efter blev der igen lagt 4 æg, og igen kom der 4 unger - men med samme resultat. Nogen tid efter atter 4 æg og 4 unger - men . . .
Endnu engang blev det til 4 æg og 4 unger, og denne gang kom jeg lidt længere. De to af ungerne blev henholdsvis 10 og 12 dage gamle inden de døde, medens de sidste to fortsatte og hoppede af reden 14 dage gamle. De var ikke kønne - og langt fra flyvefærdige. De opholdt sig på bunden de første dage, derefter forsøgte de at komme højere op ved at hoppe fra gren til gren. Det lykkedes, men kun for den ene. Da jeg ville hjælpe den anden, opdagede jeg, at begge ben var vanskabte, og ligemeget hvor ondt sådant noget ellers gør en, måtte jeg aflive den.
Den fjerde unge voksede støt og roligt og begyndte ca. 4 uger gammel at æde selv.
Der gik nu yderligere 4 uger, og jeg troede, at jeg havde sejret, men en morgen, da jeg kom ned i fuglehuset, lå den også og var død. *Den havde dog levet længe nok til at blive anerkendt som lokalt første-opdræt!* (I »Roskilde og Omegns Fugleforening«, red.).

Kærnebidernes voliere, foto forf.

Så kom 1976, og i marts begyndte hunnen at flyve rundt med et langt tørt græsstrå. Skulle jeg igen iår igennem det samme »cirkus« med redematerialet? Jeg startede altså med at samle langt, tørt græs, som jeg smed ind i volieren, men denne gang slap jeg for flere eksperimenter. Hun accepterede græsset og byggede denne gang *selv* rede - samme sted som året før.
Men så startede problemerne fra 1975 forfra: 4 æg - 4 unger, som alle døde. Endnu engang 4 æg - 4 unger, som ligeledes døde og endelig til sidst igen 4 æg.
Nu var jeg imidlertid ved at få dårlig samvittighed.
Jeg bruger melorme - som tilskudsfoder - hver dag hele året rundt. Fuglefolk, som jeg har diskuteret melorme med ved, at jeg personlig er modstander af overdreven brug af disse, idet jeg - *stadigvæk* - er overbevist om, at mange fugleunger er gået til i rederne på grund af kitinforgiftning. Nogle har givet mig ret - andre ikke. Min dårlige samvittighed opstod *fordi samtlige 24 døde unger* havde haft for lidt næring i kroen. Havde jeg i dette tilfælde undervurderet melormene som opmadningsfoder? Havde jeg selv været skyld i samtlige ungers død? Denne gang ville jeg prøve det modsatte.
14 dage efter at det tredie kuld æg var lagt, kom der 2 unger, mens de to sidste æg var ubefrugtede. Nu fik kærnebiderne simpelthen lov til at »vade« i melorme! Der gik mange til - *rigtigt mange - men ungerne voksede.* (De vokser enormt hurtigt). 14 dage gamle, hoppede begge unger af reden, og blev nogle dage i bunden af volieren, hvorefter de så småt begyndte på flyveøvelserne. De voksede stadig - og det gjorde mit hjerte også - men - 2 måneder gammel døde den ene. Der var dog stadigvæk en igen, som efterhånden både i størrelse og fjerdragt lignede hunnen.
De »gamle« gjorde ikke mere ud af det i 1976, og jeg så allerede i ånden den overlevende unge blive til en hun, idet der jo stadigvæk gik en løs han i Roskilde - så var der dog 2 par.
Så langt kom det dog ikke! 4 måneder gammel døde ungen uden forudgående varsel . . . nu ville jeg finde årsagen!
Den døde unge bragte jeg til Instituttet for Fjerkræsygdomme, til nærmere undersøgelse. Det viste sig, at fuglen var død - *ikke af kitinforgiftning,* som jeg var overbevist om - *men af tyndtarmscoccidiose.* Med så store fugle som kærnebiderne havde jeg så *aldeles uret* med hensyn til melormenes betydelige mængder af kitin.
Jeg har hos en god ven, med stor interesse, læst Albrecht-Møllers indlæg om Rosenbrystet Kærnebider i »Stuefuglene«s september-nummer 1976 - iøvrigt det første jeg har set udover Wieses omtale. *(Omtale og opdrætsberetning af Rosenbrystet Kærnebider kan læses i »Fugleliebhaveren«, 8. årg., 1961, side 19, 28 og 38, red.).*
Mit indlæg kan måske bruges som et supplement, selvom jeg - måske kun af egne erfaringer - ikke på alle punkter er helt enig med hr. Albrecht-Møller - særlig med hensyn til ungerne - selvom jeg ganske vist kun har de to sidste unger at holde mig til. Den første af disse havde, da den døde 2 måneder gammel, *nærmest sortbrune vinger,* og den sidste, 4 måneder gammel, lignede ganske rigtigt hunnen, *men havde allerede enkelte røde fjer på brystet!* A. M. skriver ligeledes, at kun hunnen ruger. Hos mig blev hunnen ganske rigtigt madet af hannen under rugningen, men forlod hun reden, lagde hannen sig omgående, indtil hunnen vendte tilbage - til tider både en og to timer senere.
I skrivende stund (sidst i februar), er hannen igen begyndt at synge. Sangen minder en del om Solsortens og er lige så kraftig. Den begynder i yngletiden, samtidig med Solsorten og fortsætter så længe det er lyst - altså ca. 18 timer - så der er bestemt sang for alle pengene.
Nu bliver det spændende, om det skal lykkes i 1977 - *gør det det, må jeg jo komme tilbage til emnet til efteråret.*

Farvestrålende plakater

Det er nu lykkedes »Samarbejdet« at få den længe ventede forhandling af de store (ca. 55×90 cm), farvestrålende plakater med australske fugle.
Den bedst kendte er plakaten med papegøjer, lorier og kakaduer. Den viser 78 fugle af 59 forskellige former, dog er det kun hvor hunnerne har en væsentlig afvigelse, at disse er med.
Ny, spændende og måske endnu flottere er plakaten med de australske finker. Her er 47 fugle vist, de fleste i par, og Goulds-amadinen endda med en unge. Selvom det overvejende er fugle, vi kender som Græsfinker må vi notere, at Hecks Spidshalede Bæltefinke ikke er vist, men kun nominatformen med gult næb. Til gengæld er der så en illustration af Hvidøret Bæltefinke, en underart, der er så godt som ukendt i fugleliebhaveriet.
Til dem, hvis væsentligste interesse er ænder, gæs og svaner, er der også en plakat i samme fornemme udførelse. Herpå er illustration af ca. 60 fugle, dækkende 19 arter. Grunden hertil er, at flere af fuglene er afbilledet både på land, til vands og i luften, samt enkelte med ællinger.
Prisen på plakaterne er mere end rimelig, idet de kan sælges for

kr. 20,00

pr. stk. incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger, der betales af køberen. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort til brug ved betalingen, som bedes foretaget **senest** 14 dage efter modtagelsen. Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Lokalredaktører

Jørgen Møller Hansen
Sejstrup Møllegård
7840 Højslev, tlf. (07) 53 70 82

Th. Jacobsen
Bregningevej 22, Vindeby
5700 Svendborg

Verner Jespersen
Ellevænget 2, Virklund
8600 Silkeborg, tlf. (06) 83 61 66

Poul Erik Johansen,
Rosenørnsvej 11,
5320 Odense M., tlf. (09) 12 21 66.

Ole Loldrup
Sigtunagade 10
6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39

Villy Poulsen
Solvænget 17
5610 Assens, tlf .(09) 71 25 53

Knud Rubinke
Granly, St. Andst
6600 Vejen

Henning Pust,
Maglebjergvej 14, Ørslev,
4760 Vordingborg

køb·salg·bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges: 1,0 Rødhovedet Gouldsamadine, 1,0 Violbuget Granatastrild, 1,1 Olivengrøn Astrild, 1,1 Amarant, 2,1 Kinesisk Brillefugl. Bur 74x37x72 m. zinkbund. Stuevoliere 247x76x145 til at stille mod væg, bestående af fodspark, bundplade, kantplade foroven og forneden, sidenet i ramme med redekasser foroven, 2 netdøre med luger, plastkasser og rustfri stålbakker passende til bundpladen for jord (beplantning) evt. sand. Diverse længder minktråd, reder, drikkeglas, foderskåle. **Telefon (02) 73 94 41.**

Købes: 1,0 Skifergråhovedet Ædelparakit, 0,2 Pragtrosella, evt. Alm. Rosella. **Aage Poulsen,** Søndergade 2a, 4050 Skibby, tlf. (03) 32 84 93.

Sælges: 1,0 Orangebuget Bladfugl (Chloropsis hardwickii) eller byttes med Brillefugle. **Ole Madsen,** Ærenprisvej 7, 5000 Odense C., (09) 146877

Sælges: V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab, J. L. Albrecht Møller: Papegøjebogen bind 1-2-3, M. Behnke-Pedersen: Kolibrier bind 1, E. Nørgaard Olesen: Tangarer bind 1-2, P. Sclater: Australian birds bind 1-2 (engelsk). Alle bind, undtagen Kolibrier og Australian Birds, er smukt indbundne m. guldtryk. Henvendelse med tilbud til **Erling Grünfeld,** Eskær 13, Tråsbøl, 6200 Åbenrå.

Sælges: 1,1 Bourksparakitter (ynglepar) meget fine dyr, 0,1 Bourksparakit (76), 1,1 Diggles Bæltefinker (76). **Købes:** 1,0 Kin. Dværgvagtel sølv. **W. Chr. Boger,** Surkær 20, 6200 Åbenrå, (04) 62 42 47.

Sælges: 2,2 Hvide Risfugle, 2,2 Taranta, 2,2 Gråhovedet Dværgpapegøje, 2,1 Hvidblå Sorthovedet Dværgpapegøje. **Palle Pejtersen,** Hvedevænget 28, 4690 Haslev, tlf. (03) 69 32 44.

Sælges: 1,1 Rød Rosella ynglepar fra 1972, 1,1 Indisk Halsbåndsparakit ynglepar fra 1973, 2,1 Gedeparakit 1976, 3,2 Springparakit 1976. **Laurits Petersen,** Konsul-Jensensgade 9, 8700 Horsens, tlf. (05) 61 30 09.

Sælges: 2,0 Barrabands fra 76. Fuglene sendes ikke. **N. Chr. Andersen,** Vestergade 79, 5300 Kerteminde, tlf. (09) 32 27 70.

Sælges: Grå Jaco unge, hun, 4 mdr. gammel 1700 kr., 1,1 Jaco, stærkt sympatipar 4000 kr. Arabur 1 m lang, 1,15 høj, 0,75 dyb 500 kr. **(02) 910426**

Sælges: 1,1 Pragtrosella 74, **Købes:** 1,1 Blue Wing 76, 1,1 Bourksparakit 76. **Tlf. (03) 698343.**

Sælges: Standardbure til Undulater, hvid eller sort gitter. Klar til brug. Pris 65,00 kr. pr. stk. + fragt. **Niels Sørensen,** Rypevej 15, 8900 Randers, telf. (06) 43 25 96.

Købes: 0,1 Mangefarvet Finke, 1,0 Orangeblå Finke, 1,0 Reichenows Bjergastrild, 1.0 Schlegels Dråbeastrild. **J. Haaber,** Kærvej 7, Albjerg, 5883 Oure.

Sælges: 1,1 Rødbuget Conure. **Købes:** 1,1 Rød Rosella el. 1,1 Stanley. **(03) 95 44 79** mellem 17 og 19.

Sælges: 1,1 Rødvinget parakit, 1,1 Blå Rosella, 2,0 Barraband, 2,0 Pennant (grønne art). Fuglene sendes ikke. **John Westh Henriksen,** Gasværksvej 9, 4930 Maribo, tlf. (03) 88 04 74.

Sælges: 4 stk. Munkeparakit 76, 2 stk. Alexanderparakit 76. **Ervin Petersen,** Vestervænget 9, Hellevad, 6230 Røde-kro.

Sælges: 1,1 Blommehovedet Ædelparakit fra 75 750 kr., 1,0 Nymfe split fra 76 50 kr., 1,0 Hvid Nymfe byttes til 0,1 eller sælges. **Erik Godskesen** Glentevænget 8, 5550 Langeskov, (09) 38 10 05.

Sælges: 1,1 Gedepark. (ynglepar), 1,1 Turkis (ynglepar), 1,1 Bourks, 1,1 Gul Sangpark. Desuden sælges 8,8 engelske Undulater (lutino samt split for lutino). Henvendelse helst efter kl. 19,00. **Sv. R. Østergaard,** Voldbyvej 149, 8450 Hammel, tlf. (06) 96 16 17.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

SEPTEMBER
1977
3. ÅRGANG

7

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Korsvejen 6, Bendstrup, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 99 95 16.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32[3] th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby.

INDHOLD:
Side

Dansk Fuglehold 1978

Allerede nu kan vi meddele, at prisen på 4. årgang 1978 vil blive 65,- kr.
Nærmere om indbetaling af 4. årgang følger i oktobernummeret.

Dommerkursus 1977

Efter at have modtaget tilmelding fra 32 interesserede, der ønskede at deltage i det planlagte dommerkursus, valgte man at dele ansøgerne i to hold - »Sjællandsholdet« på 15 stk. og »Jyllandsholdet« på 17 stk.
Uddannelsen af »Sjællandsholdet« påbegyndtes i marts 77 og materialet blev herefter gennemgået i 7 week-ender i månederne marts, april og maj.
Der er givet undervisning i: Orientering vedr. udstillinger - Dommerteknik og -etik - Tropefugle - Frugt- og insektædere - Måge- og Zebrafinker m. m. - Papegøjer og Parakitter - Duer og Vagtler - ligesom specialklubberne har undervist i Kanarier og Undulater.
I hver afdeling har aspiranterne løst mindre prøver og kurset afsluttedes med en samlet prøve, hvor de selvstændigt bedømte div. fugle, som var stillet til rådighed af to større avlere.
Nedennævnte aspiranter har herefter afsluttet kurset med en karakter sammelagt af de mindre prøver og afslutningsprøven. Der er givet karakterer fra 2,30 til 4,55 - max. 5,00.
Følgende har deltaget i og afsluttet kurset:
Ole Due Gregersen, Erik Agerlin, Ole Simonsen, Kjeld Christensen, Kai Neergaard, Poul Jørgensen, Jørn Haaning, Henning Pust, Kurt Damvig, Kurt Zaremba, Jørgen Hare og Jens Wortmann.
3 opgav under kurset p. g. a. tidnød.
De nævnte 12 er herefter til disposition som dommeraspiranter for foreningerne. Vi håber, at man vil gøre flittigt brug af dem, således at vi efter senere samråd kan udvælge de endelige nye domme-

Albrecht-Møller gennemgår papegøjer og parakitter

re. (Et er et søkort at forstå, et andet skib at føre). Udvalget vil her gerne takke specialklubberne for deres deltagelse i undervisningen, og selvom vi personligt har givet udtryk for vor tak, vil vi tilføje, at det næppe kunne have været gennemført uden den store hjælp, der blev ydet af Bent Hansen som organisator og ikke mindst af Albrecht-Møller og frue, i hvis hjem vi under hele kurset øste af viden, hjemlig hygge og god mad.
Nævnes bør det også, at kurset blev fulgt af ovennævnte aspiranter med en enestående interesse, der virkede meget inspirerende på os alle.
Kurset for »Jyllandsholdet« er under forberedelse og vil blive påbegyndt til efteråret.

På dommerudvalgets vegne:
POUL RASMUSSEN

Farvestrålende postkort...

Samarbejdet har som en ny ting - udover de populære »Fugleatlas i farver«, fugleplakater m. m., hjemtaget et parti farvestrålende postkort fra Verlag Horst Müller i Walsrode.
I første omgang drejer det sig om 10 serier med papegøjer og parakitter:

Serie		
1.	Australske parakitter I	12 stk.
2.	Australske parakitter II	12 stk.
3.	Dværgpapegøjer	12 stk.
4.	Små sydamerikanske papegøjer	8 stk.
5.	Kilehaleparakitter/Araer	12 stk.
6.	Ædelpapegøjer og -parakitter	12 stk.
7.	Kakaduer	12 stk.
8.	Lorier	11 stk.
9.	Amazon- og Langvingepapegøjer	12 stk.
10.	Assorterede (ikke incl. i andre serier)	12 stk.

Postkortene leveres kun i de ovennævnte serier og koster kr. 1,00 pr. kort incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort og beløbet bedes indbetalt **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Ny forening...

Den nystartede forening **»Års og Omegns Fugleforening«** har tilsluttet sig Samarbejdet.
Foreningens formand er: Karl Johan Bjerregaard, Præstegårdsvej 13, V. Hornum, 9600 Års.

Obs!

Meddelelser til oktober-nummeret om planlagte møder og fastlagte udstillinger skal være Samarbejdets sekretær, Verner Jespersen, Ellevænget 2, 8600 Silkeborg, i hænde senest 8. september d. å.

Mødeliste

for september måned 1977:

1. **Helsingør Fuglevenner**, møde Færgegården torsdag kl. 19,30.
1. **Stuekulturs Fuglevenner i København**, møde Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
1. **Silkeborg Fugleforening**, møde Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
6. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde, Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
6. **Silkeborg Stuekulturer**, møde Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag kl. 19,30.
7. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Sdr. Skole, onsdag kl. 19,30.
8. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
8. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag 19,30.
8. **Fuglevennerne i Århus**, møde, Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
8. **Fredericia Stuekulturforening af 1948**, møde på Biblioteket, Teaterbygningen, Prinsessegd. 27, torsdag kl. 19,30.
11. **Varde og Omegns Fugleforening**, volieretur til Haderslev, søndag.
12. **Stuekulturf. 1960 Frederikssund**, møde om udstilling, Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.
12. **Vestsjællands Fuglef.**, møde Nørrevangsskolen i Slagelse, mandag kl. 19,30.
12. **Vestegnens Fuglef.**, møde Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, Rødovre, mandag kl. 20,00.
13. **Frederikshavn Fuglef.**, møde Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
13. **Foreningen for Fuglevenner**, møde Sct. Andreasordenens selskabslokaler, Frederiksberg alle 11, tirsdag kl. 20,00.
13. **Stuekultur for Nakskov og Omegn**, møde Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag 19,30.
13. **Ålborg Fugleforening**, møde Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
14. **Fåborg Fugleforening**, møde Ungdomshjemmet Grønnegade, onsdag.
15. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.

17. **Fuglevennerne i Århus**, fugletur til Sønderjylland, lørdag.
19. **Københavns Fuglef.**, oplysning om tid og sted hos form. på tlf. (01) 58 21 68.
21. **Foreningen for Stuekulturer, Odense Fugle- og Akvarief.**, møde Fyens Forum, onsdag 19,30.
25. **Varde og Omegns Fugleforening**, åbent hus, søndag.
26. **Stuekulturf. 1960 Frederikssund**, møde Ungdomshuset, Kocksvej, mandag kl. 19,30.

Fastlagte udstillinger 1977

Oktober:

1.- 2. **Fredericia Stuekulturforening af 1948**, Det gamle bibliotek, Jyllandsgade 8B.
1.- 2. **Fuglevennerne i Horsens og Omegn.** Gartnernes Salgshal.
7.- 9. **Fåborg Fugleforening**, Rasmussens Hotel.
8.- 9. **Kolding Fugleforening**, K.F.U.M., Bredgd.
8.- 9. **Randers Stuekulturforening**, Fritidscentret, Vestergade 15 (Håndværkerf.).
14.-16. **Nyborg Stuekulturforening**, Borger- og Håndværkerforeningen (store sal).
21.-23. **Silkeborg Fugleforening**, Sejs Hedekro.
21.-23. **Næstved Fuglevenner.**
21.-23. **Foreningen for Stuekulturer, Odense Fugle- og Akvarief.** »Stuekultur Fyn 77. Tropedage i Fyens Forum«.
21.-23. **De Samarbejdende Sønderjyske Fugleforeninger.**
21.-23. **Stuekulturf. af 1960 Frederikssund**, Frederikssundhallen.
22.-23. **Fuglevennerne i Århus**, Hotel Gjellerup.
22.-23 **Vestsjællands Fugleforenning**, Nørrevangsskolen, Slagelse.
28.-30. **Foreningen Fuglevennen for Nykøbing F. og Omegn**, Nykøbing F. Hallen.
28.-30. **Vestegnens Fugleforening**, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær 71, Rødovre.
29.-30. **Aars og Omegns Fugleforening**, Østermarkshallen Aars.
29.-30. **Fugleforeningen for Thy og Mors** sammen med **Skive Fugleforening**. Afholdshotellet Nykøbing Mors.
29.-30. **Herning Fugleforening** og **Jysk-Fynsk Kanarieklub**, Herninghallen, Bredg. Herning.
28.-30. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, Ungdommens Hus, Parkvej 6, Roskilde.
29.-30. **Middelfart Fugleforening.** »De Unges Hjem«, Middelfart.

November:

4.- 6. **Silkeborg Stuekulturforenings 35 års jubilæumsudstilling**, Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg.
5.- 6. **Viborg og Omegns Fuglevenner, 35 års jubilæumsudst.** Sdr. Bydels Forsamlingshus, Lyngvej, Viborg.
12.-13. **Nordjysk Fugleudstilling**, Skalborggårdhallen, Ålborg. Landsudstilling for Dværgpapegøjer og Græsparakitter.
12.-13. **Foreningen for Fuglevenner**, Amagerhallen Løjtegårdsvej, Kastrup.

køb•salg•bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges grundet pladsmangel: 1,1 Elegant, 1,1 Hvid Nymfe, 1,1 Gedeparakit, 1,1 Rød Rosella, 1,1 Splendid, 1,1 Springparakit, 1,1 Turkis, 1,1 Spurvepapegøje, 1,0 Bourks, 1,0 Pennant **evt. byttes** med 0,1 Pennant. **Arne Christensen**, Fyensgade 4, 6520 Toftlund, tlf. (04) 83 17 55.

Sælges: 1,1 Turkisparakit, 1,0 Sangparakit. **Peter V. Mortensen**, Jørgen Pedersensvej 8, 2. 6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 64 54.

Sælges: 1,1 store Turkis, 1,1 Rødbrystet Græsparakit. **Tlf. (03) 74 62 98.**

Sælges: 1,1 Turkis (ynglepar), 1,1 Lille Alexanderparakit. **Evt. bytte** med Rød Rosella 1,0 og Stanleyparakit (ynglepar) 1,1. **Helge Olsen**, Vestervang 27, 4200 Slagelse, tlf. 52 18 09.

Sælges: 1,1 Dueparakit. **J. Christiansen**, Viborg, tlf. (06) 62 86 78.

Sælges: 1,1 Mangefarvet Finke, 1,1 Pavefinke, 2,0 Orangeblåfinke, 3,6 Brunbrystet Sivfinke. **Ole Johansen**, Niels W. Gadesalle 18, 7000 Fredericia, tlf. (05) 92 65 82.

Sælges eller byttes: Gulspættede roseicollis, 1,1 Stanley. **I bytte** kan tages Blå personata + australske parakitter. **John Gydesen**, Stenkisten 4, 7100 Vejle, (05) 83 36 52.

Sælges: 3årig Grå Jaco, 1,0 Gedeparakit 77. **H. Baagø Jepsen**, Strandvejen 39, 6000 Kolding, tlf. (05) 52 32 97.

Sælges: 0,1 Mangefarvet 77, 3,2 Turkis 77. **Sven Svejstrup**, Baunehøjvej 64, 8600 Silkeborg. tlf. (06) 82 87 45.

Sælges: 1,1 Sangparakitter, 1,1 Rosenhovedet Dværgpapegøje, 4 stk. Sorthovedet Dværgpapegøje, 1,0 Stor Alexanderparakit **byttes** med 0,1. **Ervin Petersen**, Vestervænget 9, Hellevad, 6230 Røde-kro, tlf. (04) 66 95 77.

Sælges: 1,1 Stanley (ynglepar), 1,1 Indisk Halsbåndspk. 3-4 år, 1,1 Blommehovedet pk., 1,1 Taranta dvp. og følgende ungfugle fra 1977, 1,2 Stanley, 3,4 Gule Sangpk., 3 Sodbrunh. Dvp. og 0,1 Pennant samt 1,1 Rosella 1973. **N. Berg**, Hinnerup, (06) 98 65 84 efter kl. 16,30.

Sælges: 1,1 Kongealexander-, 1,1 Spring-, 1,1 Stanley-, 1,1 Blommeh., 1,1 Meyers-, 1,1 Malaysia- og 1,1 Ildvingeparakit **eller byttes** med andre parakitter, evt. Prinsesse eller Pennant. **N. Juel Liebergreen**, Birk, 7400 Herning, (07) 12 72 78.

Gedeparakitten og Springparakitten

Cyanoramphus n. novaezelandiae
Cyanoramphus a. auriceps

S. Jørgensen, Svendborg

1,0 Gedeparakit

Disse fugle af »Cyanoramphus-slægten« stammer fra New Zealand, naboøerne til Ny-Kaledonien og videre mod vest.
Det var engang en stor udbredt og prægtig parakitslægt, bestående af 6 arter med 9 underarter, og disse smukke fugle var udbredt helt til Tahiti. I dag findes de kun på New Zealand og de omliggende øer. To af arterne er uddøde, og de fire øvrige: Alpeparakit, Ensfarvet Grønparakit, Gede- og Springparakitten findes kun i begrænset antal.
Gedeparakitten findes i flere former: Saisset's Gedeparakit findes på Ny-Kaledonien i ganske få par; Norfolkøens (Cook's) Gedeparakit lever på Norfolkøen, er også sjælden; Blåhalet Gedeparakit findes på Raoul (en ø i Kermadec-gruppen) og de omliggende småøer. Til slut er der to meget sjældne, nemlig Chathamøernes og Antipodeøernes Gedeparakit, og endelig er der nominatformen, Rødpandet Gedeparakit, som er mest udbredt, men meget stærkt aftagende i antal.
Hos Gedeparakitten er grundfarven græsgrøn. Pande, forhoved, tøjler og øjenstribe er skarlagenrøde. I vingerne er hånddækfjerene og vingens yderkant mere eller mindre blå. Hos formen fra Raoul-øen findes den blå farve også i halen. Undersidens grønne farve er gulligtonet, især hos formen fra Chathamøerne, der også kendetegnes ved mere rødt på hovedet samt på kroppens sider.
I vild tilstand forekommer Gedeparakitten også i mutationer, som bevirker, at den grønne farve erstattes af gult, og det kunne jo være sjovt, om denne også ville op-

stå i fangenskab, hvilket jo ikke gør fuglene mindre attraktive i fugleholdet. Jeg har dog ikke kendskab til, at der skulle findes mutationer på nuværende tidspunkt i fangenskab.
Springparakitten ligner meget Gedeparakitten, men adskiller sig hovedsageligt ved, at dens pande og dens røde bånd er guldgule. Af denne art findes kun to former, nemlig nominatformen Gulpandet Springparakit, der lever på New Zealands hovedøer, Stewardøerne, samt på store og lille Barrierreø. Dens udbredelse er de senere år blevet meget indskrænket.
Den anden form er Chathamøernes Springparakit, som har mindre rødt på panden; gulliggrøn strube og bryst, samt mindre blåt i vingerne. Denne form er meget sjælden.
I deres hjemegne holder Gede- og Springparakitterne til i det høje skovland, hvor de færdes mest i trækronerne. De er nu fredede på deres hjemøer, men hvor effektiv denne fredning er, ja det er et spørgsmål, for farmerne hader dem af et godt hjerte for deres plyndringer af deres frugtmarker. Fuglene er nemlig meget glade for frugt og kan helt ødelægge disse disse plantager. Der bliver desværre anvendt mange metoder for at komme fuglene til livs, og så er der endnu mere grund til at tage vare på dem, som vi endnu har i vores volierer.
Gede- og Springparakitternes stemme ligner hinanden meget, de udstøder en snadrende pludren, og en del forskellige sjove lyde, men de har ingen egentlig »sang«. Især Gedeparakitten har en sjov »brægen« som med lidt god vilje kan sammenlignes med en geds. Denne brægen bruger den især når den bliver skræmt. Fuglene flyver hurtigt og tungt, dette sidste skyldes vel nok deres lidt kraftige bygning, og man skal iagttage disse ting, hvis man får unger af disse fugle. Jeg har hørt om flere unger, som er blevet kvæstet og er døde på grund af, at de er fløjet med stor fart ind i trådnettet på volieren. Ungerne er, som f. eks. græsparakitternes, meget forskræmte i den første tid, hvorefter det aftager.
Begge arter bygger rede i hule træer og grene. Gedeparakitten kan dog også finde på at yngle i klippespalter og jordhuler. I naturen ruger Gedeparakitten hovedsageligt i tiden mellem oktober og april måned. Denne fugleslægts forekomst i den sydlige tempererede zone og i området på de vilde stormomsuste øer mellem 40° og 50° sydlig bredde, viser, at der er tale om fugle, som også i vores klima er meget »vejrbestandige«. De er også fredelige overfor andre fugle, og man kan godt holde dem i voliere sammen med småfugle.
I de sidste ca. 10 år er disse fugle igen kommet til landet i stort tal, de yngler villigt og her er det nok nødvendigt med en advarsel! Ødelæg ikke disse prægtige fugle ved at drive rovdrift på deres ynglevillighed. Enhver rigtig fugleven vil nok hellere have sunde og flotte fugle end en masse unger, som bliver mindre og mindre, men som alligevel kan give lidt i pengepungen. Vi skulle nødigt have ødelagt denne fugl, *ligesom vi næsten har fået det med græsparakitterne.*
Indtil år 1960 var der kun de gamle beretninger fra 40 til 50 år tilbage, at holde sig til, fuglene var meget sjældne og meget dyre. Nu har vi dem altså igen, endda i ret stort tal og til en overkommelig pris. Nu gælder det om at bevare dem, passe på dem, og være glade for, at vi muligvis kan være med til at bevare en fugleslægt, som måske snart er uddød i naturen.
Jeg kan forhåbentlig snart skrive en beretning om mine Gedeparakitter. I dag, den 25/10 76, kom unge nr. 4 af 6 i redekassen ud i volieren. Dejlige store, velbefjerede unger, og deres forældres hengivenhed for dem, er dejligt at følge. Det er første gang jeg har unger af denne fugleart, og det er egentlig for sent på året, men fuglene ville igang, og det lader til at gå fint, men mere om det senere.
Jeg ved, at der har været en del opdræt af Springparakitten hos medlemmer i vores forening her i Svendborg, bl. a. et opdræt med 8 flotte unger i eet kuld, hvilket jo viser deres ynglevillighed og frugtbarhed. Lad os høre lidt om dette. Det vil glæde mig og sikkert også andre.

Foto Thomas Brosset

Opdræt af Ceresastrild

Aidemosyne modesta

Per Bangsgaard, Gråsten.

Farvebeskrivelse: Oversiden gråbrun, på underryggen med hvide pletter og tværstriber. Pande og isse rødligt kastaniebrune. Hagen sort. Undersiden hvid med mange gråbrune tværstriber, der er stærkest på siderne. Vingerne er mørkt brunlige, svingfjerene med lysere rande. Vingedækfjerene med hvide spidser. Den noget tilspidsede hale er sortbrun. Øjet mørkt. Næbbet sort og benene rødgrå.
Længde ca. 10 cm.
Hunnen ligner hannen, men er blegere farvet på pande og isse og mangler den sorte plet på hagen.
Udbredelse: Ceresastrilden, der lever i Australien, har et meget lille udbredelses-

område, som strækker sig omtrent fra Port Denson i Queensland i nord til det sydlige New South Wales i syd.
Jeg har haft Ceresastrilder i ca. 4 år, og det første par havde jeg i 3 år. De fik unger mange gange, men hver gang smed de dem ud af reden, når de blev ca. 2–3 dage gamle. Sådan gik det i 3 år, og jeg bestemte mig så for at prøve med et andet par, da det syntes håbløst med dette par.
I efteråret 1975 kom jeg af med det gamle par og købte et nyt af en fugleven. De kom ud i volieren den 1. maj og gik straks igang med at bygge i en lukket kurverede. Der kom både æg og unger, men ungerne blev også her smidt ud. Det gjorde de 2 gange, og jeg regnede nu med, at det hele også skulle mislykkes med dette par, og humøret begyndte nu at nærme sig nulpunktet. Jeg begyndte at spekulere på, hvad der kunne være i vejen, og kunne kun komme til det resultat, at der måske var for megen uro i volieren. Derfor besluttede jeg at flytte Ceresastrilderne over i en anden voliere, som jeg regnede med der var mere ro i, og håbede så på, at dette kunne give et bedre resultat.
Fuglene gik atter straks igang med at bygge rede – denne gang frit i grenene på en vissen tuja, der var anbragt på væggen under halvtaget – og jeg ventede nu spændt på hvad der ville ske.
På det tidspunkt jeg regnede med at fuglene skulle have unger, fulgte jeg meget nøje de gamle fugle, men jeg så kun den ene fugl i volieren, men jeg vidste jo, at den anden lå på reden. Sådan gik det i 14 dage og jeg regnede med, at jeg snart kunne høre noget, men da mine Sivastrilder havde fået unger på samme tid som Ceresastrilderne, og disse unger lavede så megen larm, kunne jeg ikke høre Ceres-ungerne. Dog kunne jeg se, at de gamle fugle fløj op til reden og madede.
Nu var jeg spændt på hvormange unger der var – jeg håbede på, at der måske var 2-3 stykker, men selvfølgelig, hvis der kun kom en, ville jeg da også være glad.
Den 19. juli fik jeg endelig stillet min nysgerrighed, for da fløj der nemlig 4 store unger af reden . . endelig efter 4 år havde jeg fået unger på pind af Ceresastrilderne. De lignede alle 4 den gamle hun. Da de først havde forladt reden, vendte de aldrig siden tilbage til den mere.
Ceresastrilden er godt nok ikke en sjælden fugl, og mange har da også fået unger af den, selvom det for mig var et problem. Heldigvis er det ikke altid lige let at få unger af de almindeligste af vore fugle, og giver det problemer med at opdrætte dem, er der jo ikke andet at gøre end at blive ved med at forsøge indtil det lykkes – selvom det også skulle tage nogle år. Når det så endelig lykkes, er man jo meget stolt af, at man blev ved og ikke opgav på halvvejen.
Af opmadningsfoder tog de mest spiret frø og spirede kolber.

Roser i-og udenfor volieren...

Der er allerede skrevet komplette værker om roser, og derfor må De ikke her forvente en udførlig beskrivelse af denne uhyre store plantefamilie.
Rosen er for os fugleliebhavere, i mere end én hensigt, en vigtig plante. Hvis den har en solrig plads og er plantet i en velgødet og kalkrig jord, kan vi sommeren igennem og langt hen i efteråret have fornøjelse af de skønne blomster. For de insektædende fugle er der også af og til en lækkerbidsken at hente. Der forekommer nemlig ofte lus på roser, og visse fugle har en forkærlighed for dette insekt.
Brug for alt i verden ikke gift til at bekæmpe insekterne med, men fjern dem fra planterne og giv Deres fugle dem.
Efter blomstringen er der frugterne, kaldet hyben. De er meget rige på C-vitamin.
Trods tornene, opholder fuglene sig gerne i rosenbuske, og hvad det angår, er de mere behændige end vi, derfor kan vi også roligt bruge dem i volieren, og her er især en slyngrose velegnet. ■

bog-information

Havde jeg vidst, at Robin Restall's bog »Finches and other Seed-eating Birds« var *så god*, var den blevet købt meget før . . så kan jeg vel ikke sige det tydeligere. Det er en bog, som jeg kan anbefale til enhver, hvadenten man er nybegynder eller har mange års erfaring.

I bogen behandler Restall ca. 350 arter fra de fire familier, som finkerne er sammensat af, og disse arter er hvad man i store træk kan træffe i liebhaveriet. Som forholdene er i øjeblikket, kan der være enkelte som mangler, og der er medtaget flere, som vi næppe nogensinde vil få at se.

De fire familier er – *Emberizidae* (værlinge, kardinaler, amerikanske spurve, safran-, kuba-, klerke- og dansefinker, frøknækkere samt farvefinkerne), *Fringillidae:* de ægte finker (siskener, rosenfinker, kærnebidere), *Estrildidae:* (astrilder, nonner, skadefinker, bæltefinker samt papegøjeamadiner), *Ploceidae:* (vævere, enker og spurve).

De i ( ) nævnte slægter og grupper af fugle er kun uddrag for at give et indtryk af bogens bredde. Kun den sidste familie er vel sparsomt omtalt, men de små sjove detaljer, som f. eks. den, at vidafinkernes navn ikke er udledt af Widow (eng. = enke), men har sin oprindelse i, at de importeredes fra det daværende lille afrikanske kongerige Whidah; og at den Hvidbugede Bøffelvæver-han er den eneste fugl med udviklet penis, er dog medtaget.

En ting jeg savnede, var Langhalet Atlasfinke, som vi så en del af for ca. 10 år siden, men den fandt jeg som Stålblå Vidafinke, og der har den det jo nok også bedre.

Hver familie og underfamilie indledes med et afsnit med generelle oplysninger, ikke blot trivielle, som f. eks. om deres forekomst i naturen, men nogle, vi virkelig har brug for, og som oftest baseret på egne erfaringer.

Samme gode behandling får hver eneste større gruppe af fugle, men flere specielle kommentarer er medtaget, og så slutter det ikke engang hermed. Hver eneste art er omhyggeligt behandlet og indledes med en farvebeskrivelse, som man hurtigt finder ud af er designet for fuglevenner, og det bliver fulgt til dørs af en populær-beskrivelse af udbredelsesområdet; en omtale af deres væsen og yngleforhold i fangenskab, samt oplysninger om egne og tidligere opdræt og opdrætsforsøg. Alt i alt, så findes der så mange interessante ting i de nævnte beskrivelser, at jeg har læst bogen igennem som om det var en roman og ikke et stykke faglitteratur.

Af forlagets oplysninger fremgår det, at bogen er på 333 sider; indeholder 32 sort/hvide fotos; at 143 arter er vist på 159 tegninger, og at der er 1 farvetavle, som viser hovederne af alle de omtalte serinushanner.

Fotografierne kan vi hurtigt blive enige om er 1. klasses, men personligt foretrækker jeg i de fleste tilfælde forfatterens egne stregtegninger. Jeg har beundret dem i adskillige år, når jeg har mødt dem i diverse blade. Farvetavlen med serinus-hovederne har Restall også lavet, men her er en fejl, som jeg endnu har tilgode at se rettet, eller nævnt i div. anmeldelser. 3die række findes nemlig ikke omtalt i teksten; række 4 og 5 findes anført som 3 og 4. De fire eksemplarer i striben er S. pusillus, S. sulphuratus, S. tottus og S. flavivertex.

Sidste del i værket tåler også at blive nævnt. Her findes anmeldelser af 12 af de benyttede bøger, hvoraf man skal op med »søndags-læderet« for at få fat i de første fire; 21 referenceværker og field-guides, samt 4 tidsskrifter. Her kan man hente en værdifuld vejledning, hvis man af en eller

anden grund vil fordybe sig i et givet emne, men jeg er skuffet over, at Restall kun finder anledning til at omtale 4 tidsskrifter, hvoraf adressen på Austr. Finch Soc. forlængst er ubrugbar. Sluttelig er der ofret 12 fulde sider med henvisninger på opdrætsberetninger – det må være en god ide. Hvis det havde været en bog om papegøjer, ville jeg uden tvivl have benyttet mig af den del derom ingen tvivl.

HHJ.

Opdræt af Sangparakit

Psephotus haematonotus

Linde Jacobsen, Svendborg

0,1 Sangparakit

Der kunne måske være nogen, som synes at Sangparakitter ikke er noget at skrive om, men jeg har et par, som jeg mener skal have en lille omtale.

Inden jeg fortæller om mine fugle, er det måske på sin plads at fortælle følgende: *Hjemsted:* Sangparakitten lever i Australien (New South Wales, Victoria og det østlige Sydaustralien). I de tørre egne af Østaustralien forekommer Sangparakitterne i så stort et antal, at den stedlige befolkning næsten ikke lægger mærke til den (som gråspurven hos os). Den kommer i parker, haver og omkring gårdene, men også inde i byerne.

Dens føde består næsten udelukkende af ukrudtsfrø, og den rører næsten ikke hvedemarkerne. Parret holder sammen hele året, og de bygger deres reder vidt forskellige steder; man finder dem f. eks. ikke alene i hule træer, men også i huller i flodbrinkerne, i hustage og i gamle spurvereder.

Jeg købte mine Sangparakitter hos en fugleven i Middelfart i 1973; det var en gul hun og en split han. De kom i en voliere

på 3,0x0,75x2,0 m med adgang til indendørsvoliere på 1,0x0,75x1,50 m.
Tidligt om foråret hængte jeg en redekasse ind til dem, og de gik omgående i den. Det varede ikke længe før det første æg var lagt, og det blev til 5 ialt. Da de havde ruget i 14 dage, så jeg igen i kassen, og kunne da se, at alle 5 æg var befrugtede. Det blev da også til 5 unger, som viste sig at blive 3 split-hanner, 1 gul han samt en normalfarvet hun. Jeg tog nu kassen fra dem, så jeg ikke risikerede at de gik igang igen. Det var jo unge fugle, så de skulle ikke ødelægges, og jeg syntes, at et kuld på 5 unger kunne være nok.
I 1975 fik de igen kassen tidligt på foråret og den blev taget i brug omgående. 16/3 var 1. æg lagt, og det blev til 5 ialt.
Den 13/5 var alle 5 unger af kassen. I dette kuld var der 1 normalfarvet hun, 1 gul han og 3 split-hanner. Denne gang lod jeg dem gå igang igen, og d. 27/5 var 1. æg i andet kuld lagt. Det blev til 6 i den runde, og de var alle befrugtede, og hvoraf der kom 6 unger, som begyndte at flyve af kassen d. 20/7. Her blev det til 2 splithanner og 2,2 gule. Parret ville igang igen men her sagde vi stop, og kassen blev taget fra dem.
I 1976 fik de også kassen meget tidligt om foråret, men de kom lidt senere igang, nemlig ikke før d. 30/3, hvor jeg så det første æg. 13/4 så jeg, at der nu var 5 æg og at de alle var befrugtede. 25/5 var de alle fløjet af kassen, og dette kuld bestod af 4 split-hanner samt 1 gul hun. Næste kuld påbegyndtes d. 23/6 – 4 æg bestod det af, og 4 unger fløj af kassen 18/7. Denne gang 2 split-hanner, 1 gul og 1 normalfarvet hun.
Til opmadningen er hver gang brugt hårdkogt æg eller opblødt franskbrød overdrysset med druesukker, en masse fuglegræs samt spiret solsikkefrø foruden min sædvanlige frøblanding.
Dette var min lille beretning om et par gode Sangparakitter, som har villet bestille noget. Tænke sig, ikke ét ubefrugtet æg i 3 år.

Opgaven som redaktør kræver bl. a., at jeg skal gøre opmærksom på, at man på dommermødet 1974 enedes om at få forsøgt ændret benævnelsen på ovennævnte Sangparakit-mutation fra gul til *pastel.* I Tyskland har man i nogle år forsøgt noget tilsvarende, forslaget her hedder *pastelgelb,* og selvom man i England stadigvæk kører på Lord Tavistock's betegnelse fra 1935, så ser man dog nu af og til de bliver kaldt *dilute.*
Vi må vel erkende, at der skal yderligere mutering til, før vi opnår en virkelig gul fugl, og personligt tvivler jeg ikke om, at den nok skal vise sig. Må jeg pointere, at disse bemærkninger *ikke* må opfattes som en korrektion af ovennævnte skribent eller nogen anden som sådan. HHJ

Små-nyt...

Smaragdparakit opdrættet.
H. I. Gregory, Lytle, Texas, købte i sommeren 1972 et par *Prosopeia tabuensis (splendens?),* uden at ane om det var andet end to fugle af samme art. Allerede året efter fik han svar, idet der var to befrugtede æg i kassen. Eet klækkede, men ungen mistedes dog 8 dage gammel.
Også 1974 og 75 gav befrugtede eller klækkede æg, men uheld, som f. eks. tordenstorme, ødelagde chancerne. I februar 1976 lagdes 2 befrugtede æg, og begge klækkede, men den ene unge døde samme dag. Den anden blev passet upåklageligt til den var 20 dage gammel. På dette tidspunkt kom der nogle meget varme dage, og da ungen på 2. dagen af hedebølgen tilsyneladende ikke have fået foder nok, blev den taget ind til håndopmadning, og 53 dage gammel rapporteres den »air-born«, idet den denne dag lettede fra pinden og fløj op på Mr. Gregorys skulder.
Gregory tror, at heldet skiftede samtidig med at han begyndte at bruge en anden fodersammensætning. Førhen var benyt-
forts. side 110

Opdræt af Løggrøn Papegøjeamadine

Erythrura prasina

Heine K. Sørensen, Svendborg

Farvebeskrivelse: ♂ Pande, hovedets sider, strube og forreste del af brystet koboltblå, tøjler sorte. Ryg og vinger græsgrønne, svingfjer sortbrune med grøn yderkant. Overhaledækfjer og de midterste halefjer, der er lange og spidse, er røde. De andre halefjer er sortbrune. Bageste del af bryst og bug røde, kroppens sider og undergump gulbrune. Øjne brune, næb sort. Ben hornfarvede. Længde ca. 14-15 cm.
♀: Uden blåt på hoved og strube. Isse og hovedets sider grønne, men mattere i farven end hos hannen. De midterste halefjer kortere og mattere røde end hannens. Underside grålig brun.
Udbredelse: Bagindien, Sumatra, Java og Borneo.

Løggrøn Papegøjeamadine har jeg flere gange haft i min samling, men længere end til at bygge rede og lægge æg er det aldrig kommet. Så da jeg fik tilbud om at overtage et par, var det nærmest fordi det er en køn fugl, jeg sagde ja. Jeg skulle dog snart få revideret min opfattelse noget.
Efter at jeg havde haft dem i et par måneder, gik de i fældning, og for folk, der ikke har set disse fugle fælde, kan det godt gå hen og blive en slem overraskelse, man tror ligefrem, at fuglene er syge. De smider simpelthen så mange fjer og dun på en gang, at man kan se ind til det bare kød. Jeg havde dog oplevet dette før, så jeg var forberedt på det.

Hannen var den første, der var færdig med at fælde, og efter endt fældning, var der en tydelig ændring i fuglenes adfærd. Tidligere kunne de dårligt tåle at sidde på samme pind, men nu kunne de pludselig sidde og spise af samme kolbe, og nu begyndte hannen også at interessere sig for de kokostrevler, der var lagt ind i volieren til dem. Han begyndte at bygge rede i en fyrregren, der var hængt op på væggen, men efter nogle dages forsøg opgav han igen. Nu så jeg ikke mere til hannens byggen rede før 8 dage senere, da jeg sad og betragtede mine fugle. Første gang han byggede rede, var det højt oppe, men denne gang var det ca. 50 cm over gulvet i en tuja, og det var en ret besværlig affære, idet den skulle gemmes, så intet var synligt, og jeg må indrømme, at det lykkedes, fordi jeg måtte helt ned ved gulvet og så se opad for at få øje på reden.
Hannens parringsdans er sjov at se på, men måske nok lidt ensformig. Den sætter sig tæt ind til hunnen og begynder at synge, mens den hele tiden bevæger sit hoved ind over hunnens. Dette gør den nogle gange, hvorefter parringen foregår. Efter jeg havde set parring nogle gange, ventede jeg nogle dage, før jeg gik ind for at mærke om der skulle være sket noget. Det var der.
Den 21/2 var der 4 æg, om den lagde flere ved jeg ikke, for jeg ville ikke forstyrre mere.
Hunnen rugede meget fast og var kun ude

1,1 Løggrøn Papegøjeamadine

for at spise, og hun var ikke mere end ude før hannen gik ind for at overtage pladsen. Den 5/3 sad jeg som sædvanligt og betragtede mine fugle, men det var ikke populært, fandt jeg hurtigt ud af, så jeg trak mig lidt tilbage for at se, hvad der nu skulle ske. Der gik heller ikke lang tid før der blev skiftet ved de løggrønne, og for første gang kunne jeg høre, at der var liv i reden. Efter nogle dage blev lydene kraftigere, og nu kunne jeg høre, at der ihvertfald var mere end en unge, men hvormange?

Til at opmade ungerne med, blev der brugt alt det spirede frø, der blev serveret for dem; dog var spiret kolbehirse deres foretrukne spise, samt spiret paddyris. Endvidere fandtes der æggefoder i volieren, dette har jeg dog ikke set dem røre. Melorme blev sat ind til mine Granatastrilder 3 gange om dagen, også dette brugte de løggrønne til at made med, men hvor meget, er jeg ikke rigtig klar over. Tang fandtes der også, og det har jeg flere gange set både han og hun sidde og rode i, men jeg tror ikke det var tanglopperne, de var interesserede i, men derimod saltet på tangen de har taget. Rå agurk blev der også taget en del af.

Endelig den 25/3 kom resultatet frem i dagens lys, og det viste sig, at der var 3 unger. Jeg må indrømme, at jeg blev noget forbavset over at se dem. Vingerne var grønne som hos hunnen og fuldt udviklede hvilket bevirkede, at de ved udflyvningen faktisk kunne flyve noget bedre end mange andre unger. Hale var der så lidt af, at vi måtte se efter 2 gange for at sikre os, at den nu også var der. Brystet var der ikke

mange dun på, og vi kunne se lige ind til det bare brystkød, men i løbet af 8 dage var det dækket af et lag grå dun, i modsætning til hunnens, som er brunligt. Næbbet er sort, men man kan stadig tydelig se madepletterne. Ungerne udvikler sig fantastisk hurtigt. To dage efter de er fløjet af reden, begynder de at tage føde selv, men de bliver dog stadig madet af forældrene, og en sjov ting, de forsøgte så at sige hos alle de andre fugle, at få dem til at made sig også. Otte dage gamle spiser de selv, og deres fjerdragt er nu så meget på plads, at det kun er det grå bryst og den lille hale, der adskiller dem fra hunnen.
Siden ungerne kom på pind, er det kun hannen, der har draget omsorg for dem, og dette har han gjort strålende, idet han bortjager alle, der kommer i nærheden af hans afkom.
Hunnen var på dette tidspunkt begyndt at ruge på 4 æg igen. Denne gang har de taget en rede, der er forladt af de Røde Dråbeastrilder, og som er bygget på bunden af volieren under tujaen, hvor de fik deres første unger. Rugetiden hos de løggrønne har, så vidt jeg kan se, været den samme som første gang, og ungerne, 4 stk. ialt, har udviklet sig på samme måde som ved første kuld.
Mange vil sikkert spørge hvor stor volieren er – den måler 5,0x3,0x2,5 m og er placeret i en kælder med vinduer, der vender mod sydvest, og der er ca. 25 graders varme hos dem konstant.

Det kan oplyses, at opdrættet er lokalt førsteopdræt i »Svendborg og Omegns Fuglevenner« og at det som sådant er kontrolleret af Bent-Erik Clausen og undertegnede, ligesom jeg også har set andet kuld på pind af disse skønne fugle.

Th. Jakobsen.

Så tidlig som i 1887 tales herhjemme om opdræt af Løggrøn Papegøjeamadine og atter i 1937, hvor den udstilledes med unger på en udstilling på »Den Frie« i København, arrangeret af »Selskabet for Stuekulturer« i samarbejde med bl. a. »Stuekulturs Fuglevenner«.
Dog anerkendtes opdræt af Løggrøn Papegøjeamadine først officielt i 1953 (se beretning i »Stuefuglene«, årg. 28, pag. 49) og opdrætteren frk. E. Dünweber, København, udstillede fuglene på S. f. S.'s udstilling på Charlottenborg, hvor jeg ved selvsyn beundrede det fine resultat, som selvsagt fik sin belønning i form af en guldmedalje.
Der skulle gå en del år før man atter stødte på opdræt af denne fugl, og det skete på »Søborg Stuekultur«s udstilling i 1963, hvor Verner Smidt, Søborg, udstillede 1,1 med 1 unge. Også dette opdræt havde jeg lejlighed til at beundre, men til min, og vel nok også mange andres store forbavselse, blev dette fine opdræt forbigået ved præmieringen – forstå det hvem der kan.
Siden har der været gjort mange og ihærdige forsøg på opdræt, men først iår er det altså lykkedes endnu engang, og mit råd til den lykkelige opdrætter må blive: Forsøg at få oparbejdet en ynglevillig stamme, således at der ikke fremover skal gå lige så mange år mellem, at vi ser unger af den Løggrønne Papegøjeamadine.

msa.

SMÅ-NYT – fortsat

tet en blanding med megen frugt (Lorifoder?), men nu skiftedes til alm. papegøjeblanding, og al frugt blev bandlyst.
Flere eksemplarer har været annonceret til salg i udlandet (også privat) og vore importører har fået dem tilbudt jævnligt men *endnu* har vi ikke set den herhjemme.

P.S.M. Vol. X p. 195/HHJ.

Den officielle franske ornithologiske forenings organ (Oiceau Rev. Fr. Ornithol.) bragte i 1975 (45. årg.) pp 207-233 og 341-366, en systematisk fortegnelse over fuglene på Marquesas-øerne, samt resultaterne af en ekspedition dertil i 1972 under ledelse af D. T. Holyak. Meget af det udfundne er nedslående nyt. To af de mange endemiske fugle, som lever på disse øer ser ud til at være helt forsvundne,

forts. side 113

Gråhovedet Dværgpapegøje

Agapornis cana

H. H. Jacobsen, Hjortshøj

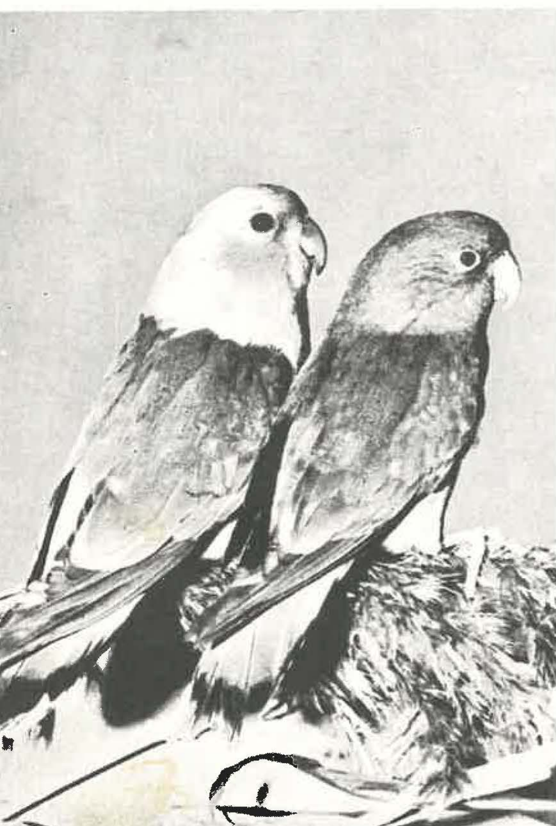

1.1 Gråhovedet Dværgpapegøje

Nu ser man igen opdræt af denne særprægede og smukke dværgpapegøje i liebhavernes fuglestuer og volierer.

Trods det, at den i lang tid har manglet i vort fuglehold, så er udseendet dog velkendt af de fleste, selvom det oftest vil være fra illustrationer i diverse bøger og blade, samt fra lysbilleder vist rundt omkring i foreningerne.

Et gennemsnitsmål på den vil være ca. 13,5 cm. Den er grøn, lysere og lidt mere gullig på undersiden. Hannen har dertil et lyst gråt hoved, hals og forbryst. Svingfjerene er mørkt brune på inderfanen, og undervingedækfjerene sorte (grønne på hunnen). Næbbet hvidlig gråt; ben og fødder mørkere.

Underarten *A. c. ablectanea* skulle synes lidt større, mørkere, og med en renere grå farve på hovedet, oftest med et tydeligt blåviolet skær.

På forskellige møder, hvor emnet har været ideal-beskrivelser til vore dværgpapegøjer, har flertallet hver gang pointeret, at man skulle sætte en »standard« efter det, der var gældende for den vildtlevende fugl. På mindst eet punkt må man dog overgive sig, for beskrivelsen af de i naturen fødte hanunger vil afvige væsentligt fra de i vore volierer opdrættede, forudsat dog, at de bliver passet og fodret, som de bør.

Forne tiders importer bestod altid, efter sigende, næsten udelukkende af grønne fugle. Først hen ad vejen udfarvede de, og hannerne fik deres smukke grå farve på hovedet. Her var der garanti for, at det var fugle optaget i naturen, det drejede sig om, idet eksemplarer opdrættet under beskyttede forhold, formentlig p. g. af den rigelige fodring, springer ungedragten over og forlader kassen næsten med de voksne fugles farver.

De i fangenskab fødte hanunger, vil meget tidligt kunne erkendes, og ved udflyvningen vil de på hovedet have en blanding af grå og grønne fjer.

Foderblandingen skal være sammensat af

de forskellige hirsesorter, samt kanariefrø, små solsikkefrø og lidt afskallet havre. Hirsekolber må helst ikke mangle, og enkelte af disse samt en del af frøblandingen må man give dem i spiret tilstand. Flere fortæller, at denne art også gerne tager levende foder (myrepupper og små melorme), og jeg tør tro, at det er dette, der af og til giver fuglene en glansfuldhed, der til tider kan være så intensiv, at det ser ud som om de var gnedet ind i olie.
Grønt må heller ikke mangle, og her er det alm. hønsetarm samt mælkebøtte, der er det foretrukne, men alt muligt andet af det grønne, vi normalt giver vore fugle, kan komme i betragtning.
Gråhovedet Dværgpapegøje bliver første gang beskrevet af Gmelin i 1788 – Psittacus canus, Gml., S. N. (1788) p. 350 – Saravoza, Flacc. Madag. (1661) p. 163). Første illustration af Brisson 1760, efter et eks. hjemført af Poivre som: Psittacula madagascariensis, Briss., Orn. IV (1760) p. 394 (descr. opt.) pl. XXX fig. 2. – Pl. enl. 791 fig. 2.
I Europa har de, tror jeg, en længere historie end registreret nogen steder. Sikkert er det, at der i 1860 fandtes et par i London Zoo, og om disse skriver Otto Finsch (1868 p. 644): *En ungfugl i fældning (Zoo London), var ligeledes næsten helt grøn, men i hovedet viste sig dog hurtigt mange grå fjer.* Senere i samme værk skriver Finsch: – *at der hvert år bliver bragt mange til Mauritius, og herfra til Europa, hvor man ofte ser disse små papegøjer i levende tilstand. De befinder sig godt i fangenskab. Om deres liv i naturen og deres yngleforhold ved vi endnu intet.*
Det varede dog ikke længe inden forholdet ændrede sig, og det første opdræt tilskrives Dr. Russ i 1872. Vistnok samme år lykkes det for en Herr Fiedler i Agram, og Graf York von Wartenbug, sidstnævnte endda med 3 kuld hurtigt efter hinanden. I Frankrig lykkes det for Mess. Lagrenée 1875, og hos Mascré i Belgien 1879. I England fandtes et opdræt hos F. W. Oates 1900, og i 1923 vides, at Metzger i U. S. A. har unger. I Journal für Ornithologie, 1938 p. 248, gives oplysningen, at Adlersparre i Sverige har haft unger af arten igennem mange år.
Papegøjebogen (p. 611) siger: *Indført siden 1872 i store mængder. 1893 kostede de 3 kr. pr. par, og anvendtes da meget som præmie ved skydetelte. Mellem 1. og 2. verdenskrig importeredes den ikke. I begyndelsen af 1950erne kom enkelte til landet, nu er der udførselsforbud fra Madagaskar.* Jeg kan tilføje, at der igen kom lidt import i 1974 og 75, samt at rygterne fortæller, at der nu gives en årlig tilladelse til fangst af fugle m. v. i 14 dage på Madagaskar.
Hos hvem, og hvornår den første gang ynglede herhjemme, vides ikke, men 1885 blev et par udstillet med unger i Rosenborg Have af Grosserer B. Christensen, Linnésgade 6, København, samtidig bliver de annonceret til salg hos den tids største fuglehandler, Chr. Lassen, Hauserplads 9, som oplyser, at de »*yngle meget let i fangenskab*«. 1888 skriver barber A. Schrøder, forfatteren til den første virkelig brugbare bog *på dansk* for fugleliebhavere, »STUEFUGLENES RØGT OG PLEJE«: »*Man må håbe, at den vil blive hyppigere indført, da det er en meget smuk fugl, og tillige en god ynglefugl.*« På den førnævnte udstilling, omtalt i tidsskriftet HØNSEGAARDEN, 5. årg. p. 39 og p. 55, udstillede Christensen også en unge af Rosenhovedet Dværgpapegøje. Denne omtales som den første, der er opdrættet herhjemme (og vistnok også, at denne art er enormt kostbar). Opdrættet af A. cana er, såvidt jeg husker, kun nævnt i forbifarten, hvilket er årsagen til, at jeg skriver, at man ikke ved, hvem der kom først. Opdrættet fik *vistnok kun* en bronzemedalje, men for ikke at komme for langt væk fra emnet, synes jeg, at en nærmere omtale af udstillingen skal vente.
I Schrøders bog findes tillige en beskrivelse af yngleforholdene, idet han korrekt tilføjer: *Medens man hos undulaterne, med undtagelse af savsmuld, ikke giver noget byggemateriale, fordrer disse, at man i buret foruden redekassen, anbringer birke- og fyrregrene med påsiddende løv,*

da fuglene benytter blade og nåle af disse træer som byggemateriale.«
Omkring 1880 importeredes alene gennem Hagenbeck i Hamburg mere end 1000 par, og når man ved hvor stor samhandel vi dengang havde med Tyskland, skulle det være gået underligt til, om ikke en del af disse er kommet herop, og så skal vi tilbage til Wiese igen. Jeg udelod nemlig hans storværk »TROPEFUGLENES LIV I FANGENSKAB« fra 1894. Heri beskrives ligeledes redebygningen, og dens ynglevillighed nævnes på en sådan måde, at man må få den opfattelse, at opdræt nærmest er en selvfølgelighed. Som en fortsættelse til dette, må jeg holde lidt igen. 1962-65 stiftede jeg bekendtskab med arten første gang. Det var hos et af vore medlemmer her i Århus, og han var absolut ikke i tvivl om, at den skulle omtales som en sart og upålidelig ynglefugl. Et andet medlem fortalte mig på samme tid, at han havde opgivet at holde dem: »*De var for dyre*«. Han havde i 12 år forsøgt at bevare den i sin samling, og gennem hele perioden bestandigt måttet ud for at købe en ny partner med jævne mellemrum. Senere mødte jeg en anden, som aldrig havde haft problemer af nogen art, udover at hans hun var hysterisk, og at parret af den grund skulle have deres egen voliere, der dog heldigvis så ud til *ikke at måtte være alt for stor.*
I STUEKULTURER, årg. 74 p. 63, har Kurt Damvig fået optaget en opdrætsberetning. Her var der ingen besvær, og han fortæller, at han på 1½ år har opnået at få 10 unger af parret.

SMÅ-NYT - fortsat

og syv andre er så hårdt trængt, at vi antagelig i nær fremtid må udtale et *ære være deres minde!*
Blandt fuglene i sidstnævnte gruppe findes, desværre, den fantastisk skønne SMARAGD-LORI, *Vini ultramarina.*
Selvfølgelig kan andre fugle være i lige så stor fare uden at man i det forholdsvis korte tidsrum har kunnet konstatere det. Hovedårsagen til miséren ser ud til at være den fortsatte ødelæggelse af skovene som følge af øget kvæghold; en anden stærk trussel udgør en tilsyneladende indført fugle-malaria og andre sygdomme, samt planlagte franske kernevåben-prøvesprængninger på øerne Eiao og Hatutu. Fugle, dyr og planter, som findes på disse to øer vil helt afgjort ingen chancer have for at overleve, og mange af disse er ligeledes *endemiske*. Endemisk betyder, at den pågældende art ikke findes andre steder i hele verden. HHJ

VI HAR VENNER!

En ornithologisk studiegruppe fra universitetet i Canterbury på New-Zealand, har tilbragt ca. 3 mdr. på Antipodeøen. Eftersom det er den første videnskabelige ekspedition af længere varighed til området, kan det ikke overraske, at resultaterne på mange områder er unike. For mig at se, bar man sig også utraditionelt ad for at få noget ud af det - bl. a. konstruerede man et hegn tværs over øen, og samlede alle de vilde får på en og samme side for at konstatere (så godt som man nu kunne på den ret så korte tid), hvilken effekt dette ville have på økologien.
I en kort meddelelse hedder det, at en markant forskel i fødevalg (feeding habits) og yngletidspunkt hos de på øen hjemmehørende parakitter observeredes, *og eksemplarer blev bragt med hjem, hvor de nu yngler under beskyttede forhold.*
Det kan kun dreje sig om ANTIPODEØENS GEDEPARAKIT *(Cyanoramphus n. hochstetteri)* og ANTIPODEØENS GRØNPARAKIT *(Cyanoramphus unicolor).*
Den nævnte underart af Gedeparakitten har formentlig aldrig før været prøvet i en voliere, og af Grønparakitten har man kun oplysninger om et eksemplar i Lord Tavistocks eje i 1930, og før den tid kun, efter sigende, i Zoo London og i Berlin.
Jeg vil godt kalde den lille flok videnskabsfolk *venner*, idet de godt kan blive årsag til, at vi får disse fugle at se. Begge arter er jo sjældne i naturen, måske endog truede, og vi ved hvad vi kan med dem i vore og de zoologiske havers volierer, så lad os se, hvad tiden vil bringe. HHJ

Foto Thomas Brosset

EN MORSOM OPLEVELSE MED

Gouldsamadiner...

Poëphila gouldiae

Hans-Jørn Andersen, Randers

Det hele startede i 1974, da fik jeg nemlig min kone gjort interesseret i småfugle og især i Gouldsamadiner, og jeg stillede en dag derhjemme med et sådant par. I starten syntes min kone, at sådan noget skulle holdes ude fra stuerne, men jeg fik da fruen overtalt til at lave plads i et hjørne af stuen, og her blev det første par Gouldsamadiner anbragt.

Så skete imidlertid det, som så tit sker med disse australiere – lige pludselig døde hunnen, og dette var selvfølgelig et slag i ansigtet for en, som skulle starte som småfuglemand. Men ikke nok med

det – en måned senere skulle vi flytte og anbragte derfor hannen i mit fuglehus med undulater, der sad den i 8 dage – så døde den også.
Efter at vi var kommet i orden på vor ny adresse, tog vi fat igen med et nyt par. Det varede heller ikke længe før de begyndte at bygge rede, og der kom også æg. En dag hørte vi en »fremmed« lyd fra reden – og hvad så vi . . 3 små unger, og de to gamle havde meget travlt med at fodre dem. Deres kost bestod af finkefrø, »Parkra-opmadningsfoder« samt spirede kolber. De rørte slet ikke opmadningsfoderet så vi prøvede da med æg og rasp og gulerødder, men heller ikke det fik vi dem til at spise, og ungerne blev derfor udelukkende opmadet med kolber, der enten var opblødt eller spirede. Det skal lige nævnes, at vi ikke ejer Mågefinker, idet vi er modstandere af »*fabriksfremstillede*« Gouldsamadiner!
Da de 3 unger var selvstændige, blev de sat i et andet bur, hvorefter det gamle par atter begyndte at lægge æg, og der kom da også 1 unge. Denne kom også på pind, men så skete der heller ikke mere det år, forældrene begyndte at fælde, og vi tog så rederne ned.
Her iår fik vi en ny han i stedet for den gamle, der desværre i mellemtiden var død, og vi fik nu den ide, at vi ville lave en stamme af Gouldsamadiner og startede med en søskende-parring. Vi fandt de 2 bedste af såvel størrelse, type og farve ud, og det blev to rødhovede.
De gik også igang med at bygge rede, og selvom de gik i en stor stuevoliere sammen med flere forskellige fugle, blev der alligevel lagt æg, og der kom også en unge . . ikke meget, men bedre end ingenting.
Men så opstod problemerne. Da ungen var 5–6 dage gammel forlod forældrene den, og hvad nu? Ja - jeg gjorde store øjne, for ingen ringere end vore Gråastrilder begyndte nu at made den videre. På halvvejen døde Gråastrild-hunnen, men hannen madede flittigt videre, og han tålte ingen anden fugl i nærheden af reden.
Ungen kom på pind den 26. marts, og nu har de rigtige forældre atter bygget rede, men endnu ikke lagt nogen æg.
Dette var en lille historie om en dårlig start som Gouldsamadine-opdrætter, men med en - synes jeg - morsom slutning.

Albino - Albinisme...

J. E. Bergquist, Brøndby Strand

Der forekommer flere forskellige typer af uregelmæssigheder blandt fuglenes normale fjerfarver. Man mener, der findes to kategorier, selv om der ikke er nogen skarp skillelinie mellem dem. Den ene kan skyldes sygdom eller hormon-kirtelforstyrrelser, og den anden er rent genetiske abberationer (uregelmæssigheder). Nogle af dem, man kender til, er blandt andet Erythrisme, d.v.s. tilstedeværelsen af for meget rødlig-brunt farvestof. Hos mange fugle finder man sammen med Erythrisme også delvis Albinisme. Erythrisme er ret sjældent, og det kan også til dels forveksles med de pletter på fjerdragten, som jernholdigt vand kan afsætte på ænder og gæs.
Schizochroisme er en anden uregelmæssighed. Her mangler fuglen et af de normale pigmenter, som er tilstede i fjerdragten. Dette er ikke albinisme, idet alle andre farver er tilstede.
En sådan fugl har de normale variationer i fjerdragten, men farverne har en unormal bleg, udvasket forekomst. Mange beskriver disse farver som »dilute« eller »lyse mutanter«. Schizochroisme er fundet hos vagtler og duer, og man mener, at den blå variant af den almindelige grønne undulat også er samme fænomen.
Xanthochroisme er en unormal gul farve.

Den ses sjældent hos fugle i naturen, men den er observeret hos papegøjer i fangenskab. Den fremkommer tilsyneladende ved tab af det mørke pigment, der sammen med fjerstrukturen og gult pigment danner fuglens normale grønne farve. Dette er den tilstand, som i fuglekredse kaldes *»lutino«*. Man ser det også hos Aratinga spp., og Serinus canaria (Kanariefuglen). Man finder denne tilstand også hos fugle i naturen og tilstanden kan være både genetisk og phenotypisk bestemt.
Melanisme er tilstedeværelsen af for meget melanin i fjerdragten, så fuglen forekommer alt for mørk. Melanin pigmentering er under kontrol af de endokrine kirtler og især skjolbruskkirtelen, og Melanisme kan derfor være følger af en fejl i skjoldbruskkirtelen.
Der forekommer andre uregelmæssigheder, og Albinisme er en af dem. Nu findes der selvfølgelig forskellige grader af Albinisme fra kun delvis eller pletvis Albinisme til den totale albino. Delvis Albinisme skyldes i nogle tilfælde arvelige faktorer, men den kan i andre tilfælde skyldes ret isolerede fejl, som derfor ikke går i arv til næste generation.
Rene albinoer er store sjældenheder i naturen, idet fødekæden næsten altid afskaffer syge, gamle og andre, der på den ene eller anden måde skiller sig ud fra mængden. En albino vil skille sig skarpt ud fra mængden og derfor være særlig sårbar.
Ved de fleste albinoformer består fejlen i, at fuglen blot mangler et eneste stof. Dette stof er enzymet Tyrosinase, hvis opgave det er, at styre produktionen af farve gennem en enkelt face. Enzymet mangler sandsynligvis kun een vigtig aminosyre, eller aminosyren kan være forkert placeret i gruppen, så cellen ikke kan styre produktionen af farvestoffer. Uden Tyrosinase går hele processen i stå. Man kalder fugle med denne medfødte fejl albinoer, idet Albinisme er genetisk bestemt. De røde øjne, man ser hos albinoer, er blodets hæmoglobinfarvestof, der skinner igennem øjet, idet dette farvestof ikke mangler ved Albinisme. Så ville fuglen dø før klækningen, idet det er dette farvestof, der binder oxygen (ilt) og fører det rundt til kroppens celler. Når øjet er uden farvestof, tåler det ikke ret meget sollys. Det ender ofte med, at rene albinoer bliver blinde eller meget svagtsynede. Endnu et handicap, når man skal klare sig i naturen. I de senere år har undersøgelser også vist, at der sammen med manglende evne til at producere farvestof også følger fejl i den måde, hvorpå øjennerven forbinder øjet og hjernen.
En anden af de heterochroide tilstande, som Albinisme er, er en beslægtet tilstand der kaldes Leucisme. Selv om den er nært beslægtet med Albinisme, må den ikke forveksles med denne. Leucisme betyder lys og er ikke genetisk bestemt, men kan være et resultat af mangel på korrekte foderemner og vil forsvinde, når fuglen kommer under optimale (bedste) betingelser igen. Man kan se Leucisme hos vilde fugle i f. eks. storbyerne, hvor de mange gange ikke kan finde de rette fødeemner.

Albino-Bysvale

Købes: 0,1 Guldtangare, 1,0 Blå Honningsuger. **Jørgen Lerche,** Garvergårdsvej 35, 4200 Slagelse, tlf. (03) 52 07 12 efter kl. 17,00.

Sælges: 6 stk. Blåvinget Smalnæbsparakitter (Brotogeris cyanoptera) kr. 200,- pr. stk., 4,2 Halsbåndsparakitter (Psittacula krameri manillensis) kr. 150,- pr. stk., 2,2 Stor Alexanderparakitter (Psittacula e. eupatria) kr. 250,- pr. stk. **Andersen,** Birkevangen 3, 6700 Esbjerg. (05) 13 05 45.

Sælges: Sodbrunhovedet, blå og split dværgpapegøjer, alle unger fra 77. **Carlo Henriksen,** Bergmannsvej 89, Thurø, Svendborg, tlf. (09) 20 53 61 efter kl. 17.

Sælges: 6 Stanley 77, 2,1 Sangparakitter 77. **E. Gjerø,** tlf. (06) 17 32 31.

Købes: 2,3 Skælhovedet Finke, 1,0 Toppet Zebrafinke, 3,3 Nonner (ikke trefarvet), 1,1 Sisken helst Serinus. **Sælges:** 1,0 Skælhovedet Finke. **J. Hansen,** Kongensgade 17, 6070 Christiansfeld, telefon (04) 56 14 47.

Sælges: 3,3 Rødhovedet Papegøjeamadiner, 5,5 Brunbrystet Sivfinker, 1,1 Sivastrilder, 1,1 Ceresastrilder, 1,3 Korthalet Bæltefinker, 0,1 Lille Kubafinke. 2,0 **byttes** med 0,2 Orangeblåfinker. **Ole Johansen,** N. W. Gades allé 18, 7000 Fredericia, (05) 92 65 82.

Sælges: 0,1 Sølvøret Solfugl, 2 stk. Grå Kardinal 77 af eget opdræt. **Købes:** 0,1 Rød Kronfinke, 0,1 Rødhovedet Amadine. **Kirtha Pedersen,** Sjelle, tlf. (06) 95 41 32.

Sælges: Sorthovedet Dværgpapegøjer, Rødhovedet Dværgpapegøjer, Spurvepapegøjer, Elegantparakitter, Rødbrystet Parakitter, Gedeparakitter, Springparakitter, 0,1 Sangparakit. **Gunnar Nielsen,** Agnesvej 11, 5800 Nyborgl tlf. (09) 31 48 72.

Sælges: 2,1 Blå Rosella, 2,3 Springparakitter, 0,1 Gedeparakit, 0,2 Sangparakit, 1,3 Turkisparakit, 2,2 Splendidparakit. **Peter Sørensen,** Nis Pedersensvej 15, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82 94 26.

Sælges: 1,1 Ceresastrild, 1,1 Sivastrild, 1,1 Guldbrystet Astrild, 1,1 Senegalamarant, 1,1 Tøjleastrild, 1,0 Blå Rosella, 3,0 Kin. Dv. Vagtel (split). **Købes:** 0,1 Reichenows Bjergastrild, 1,1 Lille Kubafinke, Purpurkronfinker. **Per Bangsgaard,** Sundkobbel 11, 6300 Gråsten, tlf. (04) 65 09 01.

Sælges: 0,3 Ceresastrild, 1,1 Sivastrild. **Karl Laursen,** Vandlingvej 15, 6100 Haderslev, tlf. (04) 52 65 54 bedst efter kl. 18,00.

Købes: 0,1 Gedeparakit. **(03) 69 44 49** mellem 16 og 19.

Købes: 0,1 Elegantparakit samt 0,1 Rosellaparakit (fuglene skal være over 1 år). **Henrik Jensen,** Vestervangsvej 6, Tørslev, 3630 Jægerspris, telefon (03) 32 20 28.

Sælges: 8 stk. pæne kassebure med skuffemål ca. 61x30x40, sammenbygget to og to. Velegnet til Zebra- og Mågefinker. Pris samlet 100,- kr. (sendes ikke). **Erling Grünfeld,** Eskær 13, Tråsbøl, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 68 56 93.

Sælges: 1,1 Pennant 77 (grønne art), 2,0 Pennant 77 (grønne art), 2,2 Blå personata 74-75, 2 stk. kassebure 120x40x60 cm. **Thistrup,** (09) 14 37 63

Sælges: 1,1 Gul Sangparakit. **Jens Jacobsen,** Ingemannsalle 172A, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 13 63 08.

Sælges: 0,1 Sangparakit, 1,2 Meyers papegøje, 2,1 Gulstribet Lori, 1,0 Prinsesseparakit, 1,1 Pennant 77, 1,1 Blå Rosella 77, 1,1 Rødvinget parakit, 2 stk. Grovnæbspapegøjer. **Byttes:** 0,1 Rød Pennant med 0,1 grøn, 1,0 Barraband med 0,1. **Købes:** 0,1 Timor Rødvinget parakit, 0,1 Adelaideparakit, 1,0 Rock Peblar, 0,1 Rødkappet parakit evt. 1,1. **Gert Funch,** (03) 42 84 00.

Købes: 2,0 Andesparakit evt. byttes 0,2. **Sælges:** Enkelte blå personata 1977. **P. Westenholz,** Snogegårdsvej 5 st., 2820 Gentofte. (01) 65 02 58 efter 5. september.

Sælges: 3,3 Gede-, 1,1 Splendid-, 1,1 Turkisparakitter (alle fra 1977) samt 2,4 Rosenh.dv., 2,2 Rødh.dv., 1,1 Sorth.dv. **Købes eller byttes:** 0,1 Blommehovedet Ædelparakit (3-4 årig). **Sv. R. Østergaard,** Voldbyvej 149, 8450 Hammel, telefon (06) 96 16 17 bedst efter kl. 19,00.

Sælges: 2,3 Diamantfinker (77). **Per Jørgensen,** Hvalsøvej 63, 2700 Brønshøj, tlf. (01) 60 18 21.

Sælges: Fine engelske Undulater (flere præmieret ved udstilling. **Sælges eller byttes:** 0,1 Bourksparakit. **Købes:** 1,0 Splendid og 1,0 Turkisparakit. **Poul Frederiksen,** Skolegade 6, 4100 Ringsted. (03) 61 12 07.

Sælges: Rødhalet Grå Jaco unge (dansk opdræt) 1.800.00 kr., æggeskallen medfølger + stamkort og keramikskål med dato. **H. Winckler,** Herlev, (02) 91 04 26.

Sælges: Blommehovedet Ædelparakitter. Bemærk prisen kun 495 kr. pr. par. **Jørgen Nielsen,** Kildemarksvej 5, Næsby, 4200 Slagelse, (03) 54 92 98.

Sælges: 2,1 Ny Guinea Ædelpapegøje, 0,1 Sorthovedet Ædelpapegøje, 1,1 Jendayaparakit (avlspar), 0,1 Blåhovedet papegøje, har æg, 1,1 hvid halvblods Nymfe, avlspar, 5,5 Kinesiske Vagtler. 5 stk. hundehvalpe Shih-Tsu, den sjældne lille tibetanske tempelhund. Mor direkte import fra fineste engelsk afstamning. Far af svensk afstamning. **Evt. bytte** med fugle. **Benth Olesen,** Kløverbakken 12, Nr. Broby, tlf. (09) 63 17 40.

Sælges: 1,3 Turkis 77, 1,1 Pragtrosella 75, 1,1 Stanley 77, 1,1 do. 75, 1,1 Pennant 77, 1,1 do. 75 1,0 Rødvinget 75, 1,0 do. 74, 1,1 Princess of Wales 75. **Mikkelsen,** (05) 62 52 76.

Sælges: 1,1 Gul Sangparakit 77, 1,1 Rosella 76 (ynglepar), 1,1 Rosella 77, 10 stk. Grå Nymfer 77. Alle er sunde og stærke fugle fra friluftsvoliere. Fuglene sendes ikke. **Tage Refsgaard**, Blokhusvej 4, 8250 Egå. (06) 22 33 22.

Sælges: 2,2 Rødhovedet og 2,2 Sorthovedet Gouldsamadiner, 2,2 Spidshalet Bæltefinker, 1,1 Violøret Granatastrild. **Købes:** 1,1 Gulhovedet Gouldsamadine. **Ole Trolle**, Prinsesseparken, Anne Marie allé 15, 2690 Karlslunde, tlf. (03) 15 14 83.

Sælges: 1,1 Gedeparakit 1976, 2,2 Springparakit, 1,1 Sangparakit, 1,1 Turkisparakit, 3 stk. Rosella. **Gunnar Christensen**, tlf. (06) 99 51 13.

Købes: 1,0 eller 1,1 Lille Kubafinke, 1,0 Sørgesisken, 1,1 Purpurkronfinke, 1,1 Topfinke (Bolivia Kardinal), 0,1 Violbuget Granatastrild, 1,1 Granatastrild, 0,1 eller 1,1 Alfeastrild, 1,1 Stor Kubafinke (ikke sortnakket), 0,1 Sortbrystet Sisken. **Sælges eller byttes** med do.: 8 Diamantfinker, 16 Sivastrilder, alle 77. **Benny Kløppel**, Valdemarsgade 53, 8000 Århus C., tlf. (06) 19 82 02 bedst eft. 18

Sælges: Barraband, Rock Peblar, Princess of Wales, Mangefarvede, Sangparakitter, Stanley, Rosenhovedet Dværgpapegøjer, alm. Nymfer, Hvide Nymfer, alt fra 1977. 1,0 Pennant (rød) 3 år. **Poul Keis Larsen**, Troelsevej 38, 5491 Blommenslyst, tlf. (09) 96 71 36.

Sælges: 1,1 Elegant ynglepar, 2,0 Pragtrosella **evt. byttes** 1,0 til 0,1, 0,2 Turkis fra 77. **Peter Sørensen**, Sønderagervej 7, Stenderup pr. 6683 Føvling, tlf. (05) 39 83 91.

Sælges: Mikro-Melorme, 12,00 kr. pr. 100 g, 2,2 Nougat-Mågefinke, 1,1 Renhvid-Mågefinke, 1,1 Zebrafinke-Hvid m. tegning. **M. O. Nielsen**, Sneslevvej 62, 4250 Fuglebjerg. (03) 75 03 43.

Sælges: 1,1 Springparakit, 1,1 Senegaldue, 1,1 Rustdue, 2,1 Gulbrystet Værling. **Bent Hansen**, Særslev, tlf. (09) 84 10 66.

Købes: 1,0 Sortnakket Kubafinke, 1,0 Auroraastrild 0,1 Mexikansk Sisken, 1,0 Antreptes colaris, 0,1 Northern Double-collared Sunbird. **Ole Loldrp**, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Sælges: På grund af pladsmangel sælges følgende friluftsfugle: 2,2 Pennantparakitter, 2,2 Gedeparakitter, 2,2 Springparakitter, 3,3 Sangparakitter, 1 Kakadue, 1,1 Kongealexanderparakitter, 1,1 Turkis. **Tlf. (06) 13 54 63.**

Sælges: Blå Rosella fra 74, 76, 77. Alm. Rosella fra 77, Stanley fra 76/77, Splendid fra 77, Turkis fra 75, 76, 77, Bourks fra 77, Hvide Nymfer fra 77 **H. Seiring**, (03) 98 11 12.

Sælges: J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen 1-2-3, smukt indbundne med guldtryk, sælges til hæftepris. Pris 600,- kr. **Erling Grünfeld**, Eskær 13, Tråsbøl, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 68 56 93.

Sælges: 0,2 Katharina, 1,1 Rosella 76, 3 stk. Rosella 77, 1,1 Tovi, 1,1 Hvid Nymfe 76, 3 stk. Elegant 77. Sendes ikke. **Kjeld Rønne**, Nyborgvej 221 Svendborg, tlf. (09) 21 25 23.

Sælges: 0,1 Patagonisk Parakit 4 år. **Købes:** 1,0 Splendid over 2 år. **Villy Petersen**, Emborgsvej 143 Alken, 8660 Skanderborg.

Sælges: Stanley, opdræt 77, 4,5 Turkis ubsl. opdræt 77, 1,1 Turkis ynglepar 76, 1,1 Gedeparakit, 1,1 Rosella. **Købes:** 1,1 Mangefarvet Sangparakit, 1,1 Blåvinget Græsparakit, Sorthovedet Dværgpapegøje - blå mutant. **Per Knudsen**, Bramdrupvej 42 Bramdrupdam, 6000 Kolding, tlf. (05) 56 87 44.

Sælges: På grund af indtrufne omstændigheder ser jeg mig desværre nødsaget til at sælge samtlige mine Ino og split inokanarier i farverne grøn, agat, brun og sølvbrun, ialt ca. 80 stk. Fuglene sælges helst til nogle få kvalificerede kanarieopdrættere, der er interesseret i at videreføre diverse stammer. **Flemming Nielsen**, tlf. (03) 21 70 10.

Sælges: 1,1 Bourks fra 75, **evt. bytte** med andre parakitter. **J. M. Pedersen**, 8240 Risskov, telefon (06) 17 46 67.

Købes: 0,1 Brunstrubet Klerkefinke (Sporophila telasco), 1,0 Gmelin's Klerkefinke (Sporophila americana), 1,1 Hvidpandet Klerkefinke (Sporophila lineola). Andre Klerkefinkearter har også interesse samt 1,0 Bjergværling. **Henning Pust**, Maglebjergvej 14, Ørslev, 4760 Vordingborg, (03) 77 12 66 mellem 9-16.

Sælges: 2,1 Dværgskoggerduer (77), 3,2 Senegalduer (77), 1,0 Guineadue. **Købes:** 1,0 Zebradue. **Aage Thomsen**, Søndervænget 29, Bjergby, 9800 Hjørring, tlf. (08) 97 14 28 efter kl. 18,00.

Sælges: 2,2 Sangparakit 200,- pr. par, ynglepar, 1,1 Hvid Nymfe 200,- ynglepar, 1,1 Springparakit 400,- ynglepar, 2 Stanley 77 1200,-, 3 alm. Rosella 77 a 300,-. **Bjarne Jacobsen**, (04) 54 53 97.

Sælges: 0,1 Blåpandet Amazone med bur. **Købes:** 2,0 Blåisset Flagermuspapegøje (**evt. byttes** 0,1 med 1,0) samt 1,0 Elegant af god kvalitet. **Arne Nielsen**, Hvalsøvej 308, Grønnebjerg, 4360 Kr. Eskildstrup.

rubrik-annoncer•

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

OKTOBER
1977
3. ÅRGANG

8

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Vejlby Vænge 64 8240 Riisskov, tlf. (06) 21 25 18.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32[3] th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby

INDHOLD:
Side

Abonnement 1978

Abonnementsprisen for 1978 er fastsat til 65,- kr. I lighed med tidligere årgange kommer 4. årgang 1978 til at bestå af 10 numre (ingen blade i juli og august måneder).
Abonnenter, der ikke modtager bladet gennem deres lokale forening, vil i begyndelsen af oktober måned 1977 få tilsendt et giroindbetalingskort, som bedes benyttet ved betalingen.
Af hensyn til vore abonnenter i Norge og Sverige gør vi opmærksom på, at det danske indbetalingskort kan anvendes ved indbetaling overalt i Skandinavien.
For at undgå standsning i bladets levering skal vi venligst henstille, at betaling finder sted **senest** den

31. oktober 1977.

Nye abonnenter kan bestille bladet ved at indsætte 65,- kr. på postgirokonto

9 26 15 67

I indbetalingskortets rubrik »Evt. meddelelser vedr. betalingen« anføres: »4. årgang 1978«.

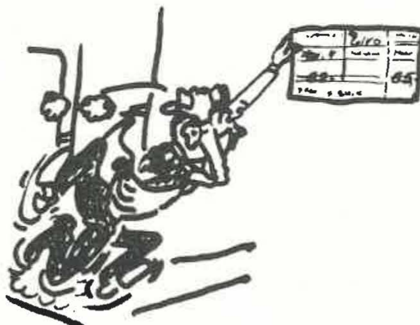

Mødeliste

for oktober måned 1977:

4. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
4. **Silkeborg Stuekultur**, møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, tirsdag kl. 19,30.
5. **Foreningen for Stuekulturer, Odense Fugle- og Akvarief.**, møde, Fyens Forum, onsdag 19,30.
5. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, onsdag 19,30.
5. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Sdr. Skole, onsdag kl. 19,30.
5. **Køge Stuekultur**, møde Tøxens Skole, onsdag.
6. **Helsingør Fuglevenner**, møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
6. **Stuekulturs Fuglevenner**, møde i mødelokalet, Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
6. **Silkeborg Fugleforening**, møde, Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
10. **Vestsjællands Fugleforening**, møde, Nørrevangsskolen, Slagelse, mandag kl. 19,30.
10. **Vestegnens Fugleforening**, møde, Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, mandag.
10. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,30.
11. **Frederikshavn Fugleforening**, møde Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
11. **Foreningen for Fuglevenner**, møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg-allé 11, tirsdag kl. 20,00.
11. **Stuekultur for Nakskov og Omegn**, møde, Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag 19,30.
11. **Ålborg Fugleforening**, møde Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
12. **Herning Fugleforening**, møde, Biblioteket, onsdag kl. 19,30.
13. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
13. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommes Hus, Parkvej 5, torsdag kl. 19,30
13. **Fuglevennerne i Århus**, møde, Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
13. **Næstved Fuglevenner**, møde, Sct. Jørgens Skole, Manøvej, torsdag kl. 19,30.
17. **Københavns Fugleforening**, oplysning om tid og sted hos Form. (01) 58 21 68.
18. **Søborg Stuekultur**, møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen, tirsdag kl. 20,00.
20. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30
20. **Fredericia Stuekulturforening af 1948**, møde på Biblioteket Teaterbygningen, Prinsessegade 27, torsdag kl. 19,30.
24. **Stuekulturforeningen af 1960 Frederikssund**, møde, Ungdomshuset, Kocksvej 8, mandag kl. 19,30.
26. **Stuekulturer for Vejle og Omegn**, møde, Idrættens Hus, Vester Engvej, onsdag kl. 19,30.
31. **Dansk Agapornis Klub**, arb.møde, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær, Brøndbyøster, mandag kl. 20,00.
31. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.

Fastlagte udstillinger 1977

Oktober:

Obs. Ændret dato for Fåborg Fugleforening.

1.- 2. **Fredericia Stuekulturforening af 1948**, Det gamle bibliotek, Jyllandsgade 8B.
1.- 2. **Fuglevennerne i Horsens og Omegn**. Gartnernes Salgshal.
8.- 9. **Kolding Fugleforening**, K.F.U.M., Bredgd.
8.- 9. **Randers Stuekulturforening**, Fritidscentret, Vestergade 15 (Håndværkerf.).
8.- 9. **Fugleforeningen for Hjørring og Omegn** i Gasa Hallen, Hjørring.
14.-16. **Fåborg Fugleforening**, Rasmussens Hotel.
14.-16. **Nyborg Stuekulturforening**, Borger- og Håndværkerforeningen (store sal).
15.-16. **Hobro Fugleforening**, Rosendalskolen, Hørby.
21.-23. **Silkeborg Fugleforening**, Sejs Hedekro.
21.-23. **Næstved Fuglevenner**, Sct. Jørgens Skole, Manøvej.
21.-23. **Foreningen for Fuglevenner i Sydvestjylland**, Energihallen, Energivej 2, Esbjerg.
21.-23. **Foreningen for Stuekulturer, Odense Fugle- og Akvarief.** »Stuekultur Fyn 77. Tropedage i Fyens Forum«.
21.-23. **Stuekulturf. af 1960 Frederikssund**, Frederikssundhallen.
21.-23. **Stuekultur Køge**, Køge Gymnasium.
21.-23. **Sydsjællands Fugleforening**, Iselingeskolen i Vordingborg.
21.-23. **Helsingør Fuglevenner**, Gurrevejens Skole.
21.-23. **Stuekultur for Maribo og Omegn**, Maribohallen.
22.-23. **Randers Fugleforening.**
22.-23. **Fuglevennerne i Århus**, Hotel Gjellerup.
22.-23. **Vestsjællands Fugleforening**, Nørrevangsskolen, Slagelse.
28.-30. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, Ungdommens Hus, Parkvej 5, Roskilde.
28.-30. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, Slotsmarksskolen.
28.-30. **Foreningen Fuglevennen for Nykøbing F. og Omegn**, Nykøbing F. Hallen.
28.-30. **Vestegnens Fugleforening**, Nygårdskirkens Mødelokaler, Nørrekær 71, Rødovre.
29.-30. **Aars og Omegns Fugleforening**, Østermarkshallen Aars.
29.-30. **Fugleforeningen for Thy og Mors** sammen med **Skive Fugleforening**. Afholdshotellet Nykøbing Mors.
29.-30. **Herning Fugleforening** og **Jysk-Fynsk Kanarieklub**, Herninghallen, Bredg. Herning.
29.-30. **Middelfart Fugleforening.** »De Unges Hjem«, Østergade, Middelfart.

November:

4.- 6. **Silkeborg Stuekulturforenings 35 års jubilæumsudstilling**, Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg.
5.- 6. **Viborg og Omegns Fuglevenner, 35 års jubilæumsudst.** Sdr. Bydels Forsamlingshus, Lyngvej, Viborg.
11.-13. **Stuekulturforeningen for Møn.** Mønshallen.

12.-13. **Nordjysk Fugleudstilling**, Skalborggårdhallen, Ålborg. Landsudstilling for Dværgpapegøjer og Græsparakitter.

12.-13. **Foreningen for Fuglevenner**, Amagerhallen Løjtegårdsvej, Kastrup.

Tilsluttede foreninger...

Nedenstående fortegnelse over de under »Samarbejdet mellem danske fugleforeninger« tilsluttede foreninger og deres formænd er, såvidt det har været muligt, ajourført pr. 10/8-1977.

Als Fuglevenner. Karlo Madsen, Sjellerupvej 17, Guderup, 6430 Nordborg. (04) 45 82 14.

Amager Stuekulturforening. Verner Thomsen, Saltum allé 12, 2770 Kastrup. (01) 51 97 86.

Assens og Omegns Stuekulturforening. Villy Poulsen, Solvænget 17, 5610 Assens. (09) 712553.

Bornholm. Foreningen for Stuekultur. John Jürgensen, Absalonsgade 4, 3700 Rønne. (03) 95 34 25.

Esbjerg. Foreningen for Fuglevenner i Sydvestjylland. Egon Westergaard, Nørregade 24, 6740 Bramminge. (05) 17 31 19.

Fredericia. Stuekulturforeningen af 1948. Knud Nielsen, Digevænget 5, 7000 Fredericia. (05) 56 01 34.

Frederikshavn Fugleforening. Sv. Aage Wittrup, Tunøvej 3, 9900 Frederikshavn. (08) 42 71 64.

Frederikssund. Stuekulturforeningen af 1960. Elith Rechter, Guldstjernevej 5, 3600 Frederikssund. (03) 31 27 38.

Fåborg Fugleforening. E. Holm Jensen, Parkvej 22 5600 Fåborg.

Glostrup. Vestegnens Fugleforening. John Jacobsen, Tranevænget 17, 2600 Glostrup. (02) 45 37 65.

Haderslev Fuglevenner. Kaj Møller, Kædevænget 12, 6500 Vojens. (04) 54 15 59.

Helsingør Fuglevenner. Ib Hansen, Blichersvej 28, 3000 Helsingør, (03) 10 08 06.

Herning Fugleforening. Gunner Andersen, Nørlundvej 12, Kølkær, 7400 Herning. (07) 147298

Hjørring. Fugleforeningen for Hjørring og Omegn, Osvald Ottesen, Sdr. Harritslev, 9800 Hjørring.

Hjørring. Ornitologisk Studieforening. Peter H. Them, Friggsvej 5, 9800 Hjørring. (08) 923350

Hobro Fugleforening, Holger Helbo, Vinkelvej 10, 9500 Hobro. (08) 52 29 24.

Holbæk og Omegns Fugleforening. Carl Olsen, Kalundborgvej 187, 4300 Holbæk. (03) 437622

Horsens. Fugleforeningen for Horsens og Omegn. Egon Højsgaard, Prioerslykkevej 83, 8700 Horsens. (05) 61 36 05.

Kolding Fugleforening, Bent Petersen, Esbjergvej 82, 6000 Kolding. (05) 52 41 04.

København. Foreningen for Fuglevenner. J. L. Albrecht-Møller, Christen Kolds allé 1, 2770 Kastrup. (01) 50 03 78.

Københavns Fugleforening. Bent Sagnsby, Amagerbrogade 86, 1., 2300 Kbhvn. S. (01) 582168

København. Selskabet for Stuekulturer i Danmark. Aage Gondolf, Ågården 53, 2670 Ishøj. (02) 73 51 09.

København. Stuekulturs Fuglevenner. Victor E. Rasmussen, P. Skramsgade 26, 4., 1054 København K. (01) 11 80 14.

Køge. Stuekultur Køge. Viggo Rasmussen, Nørregade 73, 4600 Køge. (03) 65 10 55.

Maribo Stuekultur. Rich. Nielsen, Mågevej 12, 4930 Maribo. (03) 88 13 60.

Middelfart. Fugleforeningen for Middelfart og Omegn. H. C. Klitten Jensen, Solsortevej 7, 5500 Middelfart.

Møn. Stuekultur for Møn. Poul Erik Larsen, A. P. Hansensvej 15, 4780 Stege. (03) 81 51 06.

Nakskov. Stuekulturforeningen for Nakskov og Omegn. Verner Christiansen, Havely, Østre allé 20. 4900 Nakskov.

Nyborg Stuekulturforening. Poul Larsen, Svendborgvej 14, 5540 Ullerslev. (09) 35 13 47.

Nykøbing Falster. Fuglevennen for Nyk. F. og Omegn. Per Rasmussen, Guldborgvej 145, 4862 Guldborg. (03) 89 00 22.

Nykøbing Mors. Fugleforeningen for Thy og Mors Benny Andersen, Kløvervej 8, 7700 Thisted. (07) 92 47 87.

Næstved Fuglevenner. Verner Pedersen, Fælledvej 20, Rønnebæk, 4700 Næstved. (03) 73 11 74.

Odense. Foreningen for Stuekultur, Odense Fugle- og Akvarieforening. Sv. Friis, Hedelandsvej 4, 5260 Hjallese. (09) 13 37 74.

Randers Fugleforening. Ole M. Mortensen, Mejlgårdsvej 3, 8900 Randers. (06) 43 66 65.

Randers Stuekulturforening. Hans Jørgen Andersen, Vestergrave 25, 8900 Randers. (06) 42 86 47.

Ringsted Fugleforening. Børge Larsen, Hybenvej 15, 4100 Ringsted. (03) 61 40 60.

Roskilde og Omegns Fugleforening. Ib Sandberg Nielsen, Håndværkervænget 10, 2670 Greve Strand. (02) 90 09 12.

Silkeborg Fugleforening. Ib Madsen, Givskovvej 25, 7430 Ikast. (07) 15 16 06.

Silkeborg Stuekultur. Verne Jespersen, Ellevænget 2, 8600 Silkeborg. (06) 83 61 66.

Slagelse. Vestsjællands Fugleforening. Knud Hansen, Mælkevejen 2, Svendtrup, 4220 Korsør. (03) 58 00 94.

Svendborg og Omegns Fuglevenner. Bent Erik Thorbjørn, Assensvej 131, 5771 Stenstrup.

Sønderborg. Fugleforeningen for Als og Sundeved Gunnar Kristensen, Skovkrogen 6, 6400 Sønderborg. (04) 42 90 34.

Tønder. Marskens Fugleforening. Antony Petersen, Lærkevej 19, 6240 Løgumkloster. (04) 744390

Varde og Omegns Fugleforening. Robert Ibsen, Åvangen 9, 6800 Varde. (05) 22 38 28.

Vejle. Stuekulturen for Vejle og Omegn. Peder Søndergaard, Strandvejen 146, Bredballe, 7100 Vejle. (05) 85 50 37.

Viborg og Omegns Fuglevenner. Agner Jensen, Koldingvej 23, 8800 Viborg. (06) 62 75 87.

Vordingborg. Sydsjællands Fugleforening. Kjeld Christensen, Ottingvej 7, Ørslev, 4760 Vordingborg. (03) 78 53 66.

Ålborg Fugleforening. Harry Møller Nielsen, Vedbak 4a, 9210 Ålborg Sø. (08) 14 39 60.

Århus. Fuglevennerne i Århus. Hans Lund, Røddikevej 29, 8464 Galten. (06) 94 33 89. ▶

Undulatopdræt (2)

Ebbe Schrøder, Næstved.

Foto Aage Langkilde

Der er vel ingen tvivl om, at yngleperioden er den tid, som alle, der har en bestand - stor eller lille - af sunde undulater, ser hen til med stor interesse. Det er spændende måneder. Man oplever her såvel glæder og begejstring som skuffelser og ærgrelser. Desværre er det ofte sådan, at en del begyndere giver op, hvis det ikke lykkes første gang, de sætter fuglene sammen i et ynglebur med en redekasse, og efter at have fulgt anvisninger om fodring og pleje m. m. De glemmer helt, at det er levende væsener, som helt og aldeles er afhængig af, hvad vi mennesker sætter ind i det bur, hvor de er henvist til at leve deres liv.

Men noget - og meget - kan man nu gøre for at resultatet skal blive rimeligt.

For det første skal fuglene, der sættes til at yngle, have en passende alder, dvs. fra 10-12 mdr. til ca. 3 år. Denne periode er afgjort undulatens mest produktive. En særlig god og kraftig han kan vel anvendes et år mere, men det bør være undtagelsen.

Dernæst skal man opholde sig så meget som muligt hos sine fugle, gøre dem trygge ved at man færdes i deres nærhed. Det er nemlig væsentligt at betragte sine undulater i denne tid.

Hannens ynglekondition viser sig hurtigt, og det er nemt at fastslå, når han er parat til at sætte i ynglebur. Den »gør haneben« til såvel andre hanner som til de hunner, der er i dens nærhed i fællesburet. Næbvorten med de to næsebor bliver stærkt blå og svulmende. Fuglen bliver livligere end sædvanligt og sidder i lange perioder og fløjter og synger, eller hvad man nu kan kalde den kvidren, som en undulat frembringer.

For hunnens vedkommende kan det være lidt vanskeligere at erkende ynglekonditionen, men der er dog visse sikre tegn. Den giver sig ofte af med at gnave i siddepindene, den bliver uroligere end sædvanligt, og dens vokshud (næbvorten) bliver spændt og stærkt brun.

Nu kan parret, man har udvalgt, sættes sammen i yngleburet, hvor redekassen er anbragt. Hvis alt ellers går normalt, vil

der være befrugtede æg i løbet af 10-12 dage.
Den bedste yngletid er vel nok november-marts. Denne tid er også mest praktisk for opdrætteren; her er normalt ingen længere ferieperioder, så man kan afse god tid til sine fugle.
Redekassen bør være rimeligt stor med et passende stort indgangshul. Mange af redekasserne, der er i handelen, er for små. Målene i cm 15x15x25, vil være passende. Om man foretrækker den ene eller den anden form og ophængning, er op til den enkelte.
Rugetiden er ca. 17 dage, og der lægges et æg hver anden dag, hvilket giver stor aldersforskel på ungerne. Dette går i almindelighed ikke ud over de yngste i kuldet.
Når ungen er en måned gammel, forlader den redekassen og opholder sig nu nogle dage i bunden af buret. Efter 10 dage kan den æde selv og kan fjernes, evt. til en mindre voliere.
Undulater vil ofte vedblive at yngle den ene gang efter den anden. Man bør gribe ind og stoppe efter 2 kuld. Der opnås kun en vigende kvalitet ved at tage flere kuld.
Til sidst et godt råd: yngleburets pinde bør være 1,5 til 2,5 cm tykke og let kantede og sidde fast, disse ting giver de bedste parringsmuligheder.
Nu har man - forhåbentlig - fået en del unger at iagttage, og en passende udvælgelse er nødvendig. Hvilke skal anvendes fremover i avlen, hvilke skal evt. udstilles o. s. v.
Disse problemer er nok værd at beskæftige sig med, men herom en anden gang.

Hvidbuget Sisken

Serinus dorsostriatus maculicollis

Jørgen Rasmussen, Ketting.

Farvebeskrivelse: ♂ Forhoved og bred streg over øjet gul. Underryg grønliggul. Overhaledækfjer grønne. Overside mat grøn med mørke brunsorte partier. Vinger, vingedækfjer og hale gråsorte med lyse gulliggrønne kanter. Halefjerene med hvide spidser. En streg fra næbrod til øredækfjer samt en skægstribe olivenagtig gråliggrøn; kinder gule. Undersiden fra hage til bug gul. Bug, flanker og underhaledækfjer hvide. Flankerne med mørke striber. Halssider og nakke grålig-oliven. Overnæb brunt, undernæb lysere. De hvide underhaledækfjer er karakteristisk for racen.
♀: Mere uren i farverne. Oversiden mere jordbrun. Øjenbrynsstriben noget mindre. Sorte spots på halsen, ligesom de mørke pletter og streger på flankerne sidder tættere og virker mere udflydende.
Ungerne ligner hunnen, men kan kønsbestemmes efter 2 måneder.
»Praed & Grant« opgiver det maximale ægantal til 2–4 stykker.
Udbredelse: Østafrika.

I januar 1972 fik jeg et par af ovennævnte fugle og siden da har jeg forsøgt at sætte dem sammen med mange andre forskellige slags – ligesom jeg har haft dem gående i en voliere for sig selv, men hver gang er det kun blevet til et kuld æg på 4 stk., så interessen for fuglene var ved at svinde og derfor fik de lov til at gå ude hele forrige vinter. Om det så var det, der var årsag til at det lykkedes sidste år, ved jeg ikke, men det får jeg at se iår, idet de nu går indendørs p. gr. af, at de i efteråret var på udstilling.
De første æg blev lagt først i april måned og heraf kom der en unge, der dog desværre døde en nat, hvor der kom et par graders frost.
I starten af maj blev der igen lagt æg, 2 stk., der dog begge var ubefrugtede.
Den 22. maj blev der atter lagt æg og det blev til ialt 3 stk. Den 7. maj kom der 2

unger - det tredie æg var ubefrugtet, og den 23. maj fløj begge unger af reden. Jeg har som opmadningsfoder brugt finkornet kyllingefoder. Dette bruger jeg også før de får unger og bruger det forøvrigt som tilskudsfoder til alle mine småfugle. Sidste år gik de Hvidbugede Siskener sammen med et par Bourkesparakitter. Desværre gik den ene unge til, da jeg tog dem fra de gamle. De var da 1½ måned gamle og grunden til, at den døde, tror jeg var den, at buret de kom i, var for lille til så livlige fugle.

Rødnæbbet Kitta

Kitta erythrorhynchus

Foto Bent Thøgersen

Ole Schmidt, Kruså

der også kaldes JAGTSKADE, har sin udbredelse i Indiens og Thailands skovområder. Længde: 52 cm (hunnen lidt mindre). Næb og ben røde; hoved, nakke og hals sorte; hvid streg midt på isse og nakke. Ryg, vinger og hale blålige; bryst, bug og undergump gråblå; hvide spidser på hale og vinger.
Særlige kønskendetegn: ♂ større næb og kraftigere hoved og mere sort på brystet. ♀: mindre næb og det sorte på halsen afslutter først på brystet.
Foder: Sluis Universalfoder, appelsiner, æbler, vindruer, rosiner, melorme, oksekød, døde fugle og lign. Det første de spiser af en fugl eller et dyr, er kraniet. Når Kittaerne er mætte, graver de det resterende kød ned i bunden af volieren (hundemaner) og vogter over det så snart man kommer i nærheden af det. Jeg har observeret, at friskt kød kan ligge i jorden op til 8 dage, ligesom for at opnå en forrådningsproces. Fuglene er meget hårdføre og tåler let vores klima.
I juni 1973 importerede jeg 6 stk. Kittaer fra Thailand (den ene var død ved modtagelsen) sammen med nogle Kæmpe Næsehornsfugle.
Kittaerne fattede straks min store interesse og i løbet af 1½ år fandt jeg ud af, at det var 3,2 og det ene par (sympatipar) holdt sig hele tiden for sig selv. De overskydende blev nu solgt fra, men de stillede ikke an til noget. Først mellem jul og nytår 1976 bemærkede jeg, at fuglene sad og brækkede kviste af grenen, jeg havde sat ind til dem, og lagde dem i en grenkløft, men de blev ved med at falde ned. Så lavede jeg en trådkurv af minknet, mål 35x50 cm, og lagde redemateriale ind til dem bestående af birk og pilekviste, tørret græs og kokosmateriale. Kittaerne gik straks igang med at slæbe redemateriale op i kurven, og i løbet af 14 dage var reden færdigbygget.
Reden er bygget på samme måde som Husskadens, men åben og indvendig først foret med kokos og så med tørt græs.
Nu begyndte hannen - såsnart den fik kød eller døde fugle - at danse for hunnen med byttet i næbbet, spredte vinger og hale og udstødte forskellige lyde for derefter at partere byttet og så made hunnen med det. Dette gentog sig hvergang de fik et bytte, men jeg er bange for, at der har været for meget uro omkring volieren, for pludselig begyndte de at pille reden fra hinanden, og så holdt hele ceremonien op. Nu håber jeg det bliver bedre, når de kommer i en stor tilplantet friluftsvoliere.

Opdræt af Diamantfinke

Steganopleura guttata

Peter Seemann, Rinkenæs.

Foto Thomas Brosset

Farvebeskrivelse: Tøjler sorte, forreste del af hovedets sider, hage og strube hvide. Hovedet iøvrigt gråt. Ryg og vinger gråbrune, overgump og overhaledækfjer røde. Halen sort. Over forbrystet et bredt sort bånd. Flanker sorte med talrige hvide pletter. Bagbryst, bug og underhaledækfjer hvide. Øjne brune, rosafarvet øjenrand. Næb rødt. Ben mørkegråbrune.
Længde ca. 12 cm.
Kønnene er ens, dog har hannen en morsom sang, som han ofte lader høre.
Ungedragt: Overside gråbrun, hale sortbrun. Hovedets sider grå. Bryst og kropssider brune med grålighvide pletter på flankerne. Undersiden iøvrigt hvid.
Udbredelse: Det østlige Australien fra det sydlige Queensland – det østlige New South Wales og det sydøstlige Sydaustralien til Eyre-halvøen og Kænguruøen.

Diamantfinken har jeg haft i mit fuglehold i nogle år uden hidtil at have fået unger på pind. De har godt nok haft unger, men hver gang er de blevet smidt ud af reden når de var en 3–4 dage gamle.
I foråret 1976 fik jeg imidlertid fat på en ny hun og håbede så på et bedre resultat. Diamantfinkerne blev lukket ud i volieren sidst i april måned, og de gik omgående igang med at bygge rede af halm, tørt græs og til sidst foret med dun.
Den 3. maj blev det første æg lagt og de efterfølgende dage endnu 2.
Omkring den 15. maj var der unger, og jeg var nu spændt på, om det ville lykkes denne gang. Ungerne blev fodret upåklageligt, men da de var ca. 8 dage gamle fandt jeg en af dem død på bunden af volieren, og ved eftersyn af reden kunne jeg se, at der nu kun var en unge tilbage.
Den 8. august fløj ungen af reden – det var altså endelig lykkedes. En unge på pind er jo ikke meget, men dog en begyndelse, og jeg håber nu bare på et bedre resultat næste gang.
Som opmadningsfoder fik de spiret frø, spiret kolbe, æggefoder, melorme og tanglopper.

Opdræt af Springparakit

Cyanoramphus a. auriceps

H. Linde Jakobsen, Svendborg

Jeg forstod den opfordring S. J. kom med i sin artikel om Gede- og Springparakitterne. Det kan kun være mit opdræt af Springparakit med 8 unger i eet kuld, han omtaler, og jeg vil da også gerne fortælle lidt om dem.
Jeg købte mine Springparakitter i Jylland i efteråret 1975, og de blev sat i en voliere i kælderen. Her gik de hele vinteren.
Den 6/4 76 blev de sat i en voliere i haven der var 2x2x2 m, og her følte de sig godt tilpas. Jeg satte to forskellige redekasser op hos dem, den ene var på 20x20x30 cm og den anden en hul træstamme, som forøvrigt i gamle dage havde været brugt som drænrør. De valgte kassen, som blev undersøgt grundigt. Som redemateriale bruger jeg mellemfin tørvestrøelse og maskinspåner. Den 3/5 kiggede jeg i kassen og så, at der var lagt 3 æg; den 9/5 var der 6 æg, og jeg kunne se, at der ihvertfald var 4 befrugtede. Da jeg igen så efter i kassen den 14/5, var der 8 æg, og det var jo så spændende, hvad der ville blive ud af det.
Den 22/5 var der kommet 2 unger, og så skete der ellers noget hele tiden. Nu var der jævnligt eftersyn, og det blev til flere og flere unger, indtil jeg den 7/6 ikke kunne få øje på flere æg i kassen. Stor var min forbavselse, da der var 8 unger. De blev talt flere gange inden jeg turde tro på, at der var så mange.
De blev opmadet med hårdkogt æg, opblødt franskbrød og tvebakker overdrysset med druesukker, og så godt med fuglegræs, som de tog først.
Da ungerne var lidt større, fik de tilsat lidt B-vitamin i drikkevandet.
Da vi nåede hen til den 25/6 fløj de 2 første unger af kassen, og så gik det ellers slag i slag. Den sidste kom først ud 10 dage efter de første. De voksede hurtigt til og det var snart vanskeligt at kende dem fra de gamle, så dem måtte vi give nogle ringe på. Det er en dejlig fugl, som hurtigt bliver tillidsfuld. Mine blev sådan, at såsnart jeg åbnede lågen og kom med grønt til dem, så spiste de det af hånden.
Der skete så desværre det, at hunnen blev dårlig. Jeg tror det var overanstrengelse. Hun faldt lige sammen og var mere død end levende. Jeg tog den ned i et bur i kælderen og gav den noget »*Tetracyclin*« i nogle dage, siden fik den B-vitaminer og sluttelig fik hun noget Yoghurt rørt op i en kop vand. Desuden havde vi en infrarød lampe tændt, og den var hun glad for at varme sig ved, og hun blev nu rask igen.
Da vi nåede hen til efteråret døde hun dog alligevel for mig.
Det skal lige tilføjes, at mine fugle blev fodret hele vinteren med en god frøblanding, spiret solsikke samt tran og B-vitaminer.

■

Gulbuget Værling

Emberiza flaviventris (Steph.)

Kjeld Christensen, Ørslev

Engelsk: Golden-breasted Bunting.
Tysk: Gelbbauchammer.

Værlingefamilien omfatter ca. 197 arter fordelt over det meste af verden med undtagelse af øen Madagascar og i Australien. Den kønneste af dem er velnok den Gulbugede Værling, der lever i området syd for Sahara, hvor den ses i lave bevoksninger nær åbent land.
Den lever som regel i små sammenholdende flokke. Dens sang er meget velklingende – kort sagt en meget smuk fugl med en smuk sang.
Udseende: Ryggen og skulderfjer rødbrune, tildels med gråbrune fjerrande. Underryg og overhaledækfjer grå. Hovedet sort med en hvid midterstribe. Endvidere en hvid stribe over og under øjet, der bagtil begrænses af en hvid tværlinie. Strube og forhals, bryst og bug gule – bugmidten hvid. Tværs over brystet et mere eller mindre orangerødt bælte. Vinger sortbrune med to hvide tværlinier og lysebrune fjerrande. Halen sortbrun med hvide fjerspidser. Næb hornfarvet, undernæb lysere. Øjet brunt. Ben grågule.
Hunnen noget mere mat i farverne end hannen.
Længde: 150–170 mm for begge køn.

Opdræt af
GULBUGET VÆRLING:

I marts måned 1976 købte jeg et par Gulbugede Værlinge, der efter ca. 1 måneds karantæne blev sat i en voliere på 1,50x 1,50 m med adgang til udendørsvoliere på 2x3 m. I denne voliere gik i forvejen 1,1 Rød Kronfinke, 1,1 Sivastrild, 1,1 Broget Astrild samt 1,1 Olivengrøn Astrild.
Allerede efter 14 dage begyndte hunnen at bygge rede i udendørsvolieren. I denne rede blev lagt 2 æg hvoraf det ene æg klækkede efter 12 dages rugning, men ungen blev kun 13 dage gammel før den døde. I et forsøg til i 1976, efter samme recept, hvor der dog var 2 unger – blev disse kun 12 dage gamle.
I februar 1977 blev der bygget en rede inde i fuglehuset. Nøjagtigt det samme gentog sig herinde – 12 dages rugning hvorefter der blev madet i 13 dage. Til opmadning af ungerne blev der af levende foder kun taget melorme selvom der også var myggelarver i rigelige mængder. Endvidere tørt frø samt sandkage.
Jeg giver melormene skylden for de mislykkede opdræt. Da hunnen næste gang begyndte at bygge rede, fik fuglene kun myggelarver. Det gik dog ikke bedre denne gang hvor der kom 2 unger, de blev kun 3 dage gamle før de døde.
De Gulbugede Værlinge blev derefter flyttet til en voliere på 0,6x1,5x1,2 m med adgang til udendørsvoliere på 1,5x3,0 m. I denne voliere blev endvidere indsat 1,1 Rød Kronfinke samt 1,1 Solfugl. De to sidstnævnte par måtte dog forlade volieren, da værlingehannen blev for aggressiv overfor disse.
Der var siden det sidste opdrætsforsøg stadig kun blevet fodret med myggelarver som eneste levende foder – desuden kanariefrø, tropeblanding og sandkage.
Hunne byggede nu igen ca. 80 cm over

Forældrefuglene, øverst 1,0

Ungen kort efter udflyvningen – foto Henning Pust

jorden i indendørsvolieren. Denne gang blev der kun lagt 1 æg, som hunnen rugede på i 12 dage. Da ægget klækkede begyndte fuglene at tage myggelarver, som de madede med de første 8 dage. Herefter begyndte jeg at give 5–6 melorme hver dag. Efter 15 dage forlod ungen reden.
Hannen var på dette tidspunkt meget påpasselig overfor ungen og forsvarede den så meget, at den gjorde tegn til at gå til angreb på mig, når jeg fodrede.
Ungen lignede forældrefuglene ved udflyvningen, blot var den mere mat i farverne og halen havde ikke fuld længde.
Nu, når dette skrives, er det 1 måned siden ungen kom på pind, og der er kun at sige, at der for øjeblikket bliver ruget på 2 æg i den udendørs voliere, så jeg håber, at det lykkes at få endnu et kuld.

»*Endelig lykkedes det. . . .*«. Sådan kunne overskriften til artiklen godt have lydt.
De allerfleste, som på et eller andet tidspunkt i deres fugleholder-karriere har haft fornøjelsen at være tilhører ved et af William Holm's causerier, vil uden tvivl nikke genkendende til navnet: Gulbuget Værling.
Hidtil har W. H. med stolthed i stemmen kunnet fortælle, at han var den første og eneste, for hvem det herhjemme var lykkedes at opdrætte netop denne fugl.
Grunden til noget af stoltheden var – og er vel stadig den – at dette opdræt skete så tidligt som i 1937 (Beretning i »Stuefuglene« 12. årg. nr. 8, side 65) – altså for hele 40 år siden, og at der ikke siden med held er konstateret unger på pind noget steds.
Ole Due Gregersen i Hvidovre har i flere år gjort sig de ihærdigste anstrengelser for at få unger på pind, men har hvergang måttet se dem gå til kort tid efter udflyvningen.
Til den dygtige opdrætter kan jeg kun gen-

tage hvad jeg skrev i min kommentar til artiklen i sidste nummer om opdræt af Løggrøn Papegøjeamadine: Forsøg at opbygge en ynglevillig stamme, således at også fremtidige fugleholdere må blive forundt den glæde det er at have med den Gulbugede Værling at gøre.

msa

Sidste: Siden modtagelsen af artiklen er det blevet oplyst, at endnu 2 unger er kommet på pind.

■

Zebrafinker til udstilling...

1,0 Normalfarvet Zebrafinke

Fl. Pedersen, Næstved

Avlsarbejdet med zebrafinker til årets udstillinger er, når dette læses, forhåbentlig afsluttet med en burtræning; burde i det mindste være det. Ikke mindst træningen er, set udfra udstillingssynspunkt, af vital betydning.
Jeg har tidligere afgivet det løfte, at omtale de zebrafinkefarver, vi idag kan forvente at se på en udstilling, og jeg vil herved indfri dette løfte. Jeg vil desuden forsøge at opsummere de almindeligste fejl, der belaster de enkelte farver.
Allerførst vil jeg nævne nogle mere generelle fejl, idet de går igen fra udstilling til udstilling.
Zebrafinker udstilles parvis (han og hun), og bedst i de specielle små udstillingsbure med finketæt forsidegitter. I buret bør der være rigeligt med frø. Er der for lidt frø i buret, vil zebrafinkerne ustandseligt søge ned i bunden af buret efter lige netop det frø, de på det tidspunkt ønsker, de er jo ikke mætte. Dette forhold vanskeliggør en dommers arbejde, han kan ikke få ro i buret.
Pindene i buret bør være af en blød træsort og ikke mere end 10 mm tykke. Mange bure er fejlagtigt forsynet med pinde beregnet til kanarier eller undulater. Nogle endda af bøgetræ, og så er det først rigtigt galt. På disse pinde har zebrafinker (mågefinker) ikke en chance for at kunne gribe fast, og de vil blive grebet af panik. Derved spoleres typen fuldstændig.
Drikkevand må ejheller mangle. Zebrafinker får meget hurtigt et halvsløjt udseende ved vandmangel. Dette forhold kan dog ikke lastes udstilleren, og det vil, så hurtigt dommeren opdager det, blive rettet.
I sin udmærkede bog Zebrafinker, Mågefinker og Risfugle beskriver C. af Enehjelm den NORMALFARVEDE ZEBRAFINKE således:
♂: Isse, nakke og ryggens øvre del lysegrå; ryggens nedre del og vingedækfjerene gråbrune; svingfjerene noget mørkere gråbrune; underryggen hvid; overhaledækfjerene sorte med store hvide pletter i spidsen, de længste så lange, at de næsten når halespidsen; halen sortbrun. Tøjlerne og kindernes forreste del hvid, sidstnævnte på begge sider begrænset af en lodret, smal sort streg (tårestriben); på hovedets sider en stor kastaniebrun plet; halsens sider sølvgrå; struben og kroen sølvgrå med smalle, horisontale sorte tværstriber (zebrategning), forneden begrænset af et bredt horisontalt sort bånd over brystet; siderne kastaniebrune med talrige hvide, runde pletter; undersiden gullighvid. Næbbet koralrødt, ben og fødder kødfarvede. Begge køn 10 cm.
♀: Mangler den kastaniebrune kindplet, sidetegningen, stribetegningen på struben og det sorte brystbånd. Kinderne, struben og brystets øverste del er ensfarvet grå; siderne gråbrune. Den grå farve på isse og ryg er mattere end hos hannen. Undersiden er noget mere gullig end hannens. Næbbet er *orangerødt.*
De almindeligt sete udstillingsfejl kan

være mange, men de fleste normalfarvede zebrafinker, der udstilles, er behæftet med een eller flere af nedenstående fejl: For spids type. Netop typen er meget vigtig, den vigtigste udstillingsdisciplin. Zebrafinken skal virke kompakt og uden skarpe overgange i ryg- og buglinier.
For stort næb og fladt hoved. Disse to fejl ses i regelen på samme fugl. Ridset næb, der kan skyldes: Volierefugl; dobbelt næb eller en hornmide. Indsnævring i nakke, der kan skyldes fældning (mangler fjer). Brunt (kanelfarvet) skær på overryg. Alt for lyse rande på slagfjerene, de bør ikke være lysere en gråbrune. Hængende hale, såkaldt drathale.
Til slut bør det vel også nævnes, at alt for mange zebrahanner udstilles med for kort og for udflydende brystbånd. Brystbåndet skal være 5 cm bredt, skarpt afgrænset og så langt, at det når ud til vingebuen, der jo danner en naturlig afslutning for dette.
Hunfugle udstilles ofte med sekundære kønskendetegn. Disses fejl er især: alt for stærkt farvet næb samt antydning af brystbånd. Begge disse fejl er at betragte som værende grove udstillingsfejl, og vil man benytte en sådan hun i avlen, må man være helt sikker på, at der heri er indblandet Sortbrystet Zebrafinke.
På mange udstillinger ses der zebrafinker, hvor parret ikke harmonerer i farvenuance, hvor en sådan harmoni i høj grad ville forbedre helhedsindtrykket.
Det må nok bemærkes, at hunfugle har en tilbøjelighed til at ville være mindre end hanfugle, men er type og nuance i orden, kan et par virke harmonisk selv om hunnen er lidt mindre en hannen.

BROGET ZEBRAFINKE (recessiv)
Type og størrelse som normalfarvet.
Hos denne varietet skal alle tegninger være brudte, også tårestriben, og således at de er ens hvadenten fuglen ses fra højre eller venstre side. Haletegningen er oftest brudt ved at en eller flere af overhaledækfjerene er hvide. Det farvede område der udgøres af isse, nakke, ryg og vinger, ønskes med en brogethedsgrad af 50%

1,0 Broget Zebrafinke

af hver farve, og helst således, at der dannes et tegningsmønster, som bør være ens hos han og hun.
Denne varietet er i regelen den, der udstilles med bedste type og størrelse, men som en naturlig konsekvens heraf lægges der så meget mere vægt på disciplinerne brogethed og harmoni.
Brogede Zebrafinker ses i farverne: normalfarvet, isabel, sølv og creme. Man må forvente, at der en dag opstår en dominant form af broget, måske eksisterer den allerede. Dansk førsteopdræt i 1936.

fortsættes i næste nummer

Opdræt af Sort Tangare

Tachyphonus rufus

Ellen Andreasen, Roskilde

1,1 – foto Kurt Jensen

Denne tangare er en livlig og smuk fugl. Hannen er slank og sortglinsende og noget mindre end en Solsort. Den har hvide vingedækfjer, underskulderfjer og undervingedækfjer. Overnæb sort, undernæb sølvgråt. Ben sortagtige.
Hunnen er en lidt mere buttet, rødbrunlig fugl og lidt større end hannen. Næb og ben lysere end hos denne.
Udbredelse: Store dele af tropisk og subtropisk Sydamerika.
De Sorte Tangarer har et ret stort territoriebehov idet de bl. a. flyver meget. Herunder fanges en mængde insekter i luften. De kan godt lide en voliere med tæt beplantning bagtil, hvorimod der fortil gerne må være en bar og godt solbeskinnet plads med nogle få grene, på hvilke de nyder at solbade. Et stort, men ikke for dybt badetrug er også på sin plads, idet fuglene bader flere gange om dagen.
Af foder får de hos mig: Banan, appelsin, æble, rå agurk foruden frugt og bær efter årstiden. Franskbrød opblødt i en blanding bestående af honning, Nestle's børnemælkspulver, og et par gange om ugen tilsat vitaminsaft og levertran. Sluis universalfoder tilsat kød- og benmel samt Stimulite. Endelig får de melorme samt bananfluer. Sidstnævnte dyrker jeg i mælkekartoner, på den måde er de nemme at komme af med, når kulturerne er »udbrændte«. Som det sidste har jeg en skål stående med en frøblanding, som består af kanariefrø og forskellige hirsesorter. De tager ikke meget af den, men dog noget – *men leve af frø alene kan de ikke.*
Hos mig rugede de Sorte Tangarer i en ret stor, firkantet kasse med et halvtag over, som var anbragt oppe under taget i volieren. Som byggemateriale blev der brugt barkfibre fra en birkestamme, som står i volieren. Fuglene flåede selv barkfibrene af og anvendte derudover bladene fra et bøgetræ, som jeg havde sat ind til dem. Til udforing af reden brugte de fint græs. Der blev lagt to lyst cremfarvede æg med brunlige pletter og der blev ruget på dem i 13 dage. Begge æg var befrugtede og der kom 2 unger, som begge forældre madede flittigt.
Ungerne fløj af reden 11-12 dage gamle og ca. en måned efter udflyvningen begyndte de selv at tage føde til sig, men blev samtidig og længe efter madet af forældrene. På samme tid begyndte ungerne at få enkelte sorte fjer i den ellers brune fjerdragt, som næsten helt ligner hunnens. 4 måneder gamle var de begge totalt udfarvede til 2 hanner.
De Sorte Tangarer ruger nu igen iår og jeg håber så, at der kan blive et par hunner imellem.

■

Agerhøneastrilden

Ortygospiza atricollis

Ib Jørgensen, Vedby

Farvebeskrivelse: ♂ Pande og forreste del af kinderne, hagen og struben er sort. Oversiden af hovedet og halsen gråbrune. Krop og kropsider gråbrune med hvide tværstriber. Brystet lyst kastaniebrunt. Øvrige underside hvid med gulligt anstrøg. Vinger og hale gråbrune med lysere fjerrande og spidser. Øjet rødbrunt, næbbet rødt, fødder lysebrune, længde ca. 9 cm.
Hunnen har intet sort i hovedet. Struben er gråbrun og striberne på kroppen og siderne er lysere og mere utydelige, ligesom brystet er lysere.
Hjemsted: Store dele af Afrika.

I juni 1975 tog jeg til en fuglehandler og købte en del fugle, her iblandt et par Agerhøneastrilder, som jeg ikke kunne stå for. De blev sat ud i en udendørs voliere, hvorfra der er adgang til et isoleret træhus. Det eneste der skete den sommer var, at vi morede os over deres flugt i luften og deres særegne sang.
Sommeren 1976 gik de samme sted, men de har nok følt sig bedre hjemme nu i kraft af, at jeg ikke var så ivrig til at rive græs og ukrudt op fra bunden af volieren, som jeg havde været året før. Da vi nåede sidst på sommeren ville jeg flytte en tue af græs, og hvad fandt jeg? En rede med 3 unger, der blev til 3 unger *»på jorden«*, ikke på pind. Reden viste sig senere, da ungerne havde forladt den, at være en lukket rede, bygget af tørret græs anbragt mellem fyrregrene på en frisk græstue. Jeg vil anbefale dem, som har Agerhøneastrilder eller får nogle, at lade være med at holde »orden« i bunden af buret eller volieren. Lad bare græsset gro, så der er dække for reden, som så er næsten umulig at finde sådan et sted.
Ungerne viste sig at være 3,0, så jeg fik fat i 2 hunner, men jeg har stadig 1,0 i overskud. Jeg har også 1,0 Vagtelastrild, fordi hunnen til denne han er død. Jeg kalder de 3 par for nr. 1, 2 og 3.
Så blev det vinter, og jeg trak klar plastik omkring noget af volieren, så fuglene, deriblandt Agerhøneastrilderne, kunne opholde sig hvor de ville. Indendørs er temperaturen 17 grader ved loftet og ca. 10 grader ved gulvet, men udenfor svinger det selvsagt meget.
Lørdag den 29. januar 1977 sad jeg i mit fuglehus og kiggede på alle fuglene, og da så jeg, at mit Agerhøneastrildpar var ved at bygge rede igen. Det vil sige, det var

3,2 Agerhøneastrilder

hannen, der tog sig af det, mens hunnen kun nysgerrigt kiggede på. Hannen samlede kokostrevler sammen såvel udenfor som indenfor, og jeg tog nu min stol og satte mig for at følge dem den formiddag. Reden blev færdig samme dag, og hunnen holdt de andre Agerhøneastrilder væk fra reden. Det var dog kun hvis de kom nærmere end 30-40 cm, så det er ikke noget stort territorium, de kræver. Da der var gået et par dage, fik de nogle fjer, som jeg havde liggende. Dem brugte de til at fore reden med, og her hjalp hunnen også til. Efter et par dage så jeg det første æg, og da jeg kiggede nogle dage efter var der 5 æg, men hvornår der blev ruget fast på dem ved jeg ikke. Han og hun skiftedes til at ruge, men det sjove ved det hele var, at en af hannerne fra sidste år deltog i rugningen. Der var 3 befrugtede æg, og der blev 3 unger, men ungerne døde.

Grunden til at de døde vil jeg tro har været, at temperaturen var for lav (11 gr. i bunden), og at der var for lidt myggelarver, som der næsten ikke har været nogen af i vinter. Det spirede frø har der også været for lidt af, fordi jorden var frosset i den udendørs voliere, selvom den var overdækket.

Foderet, som de normalt har til deres rådighed, er tropefugleblanding, hvid hirse, græsfrø med ukrudtsfrø og senegalhirse. Det levende foder har været myggelarver og dybfrosne myreæg samt tanglopper, som de får sammen med tangen, der også indeholder mange salte. Når jeg har fanget myggelarver og har renset dem, er der mange andre larver og insekter i, som fuglene også gerne vil have, ligesom melorme er en yndet spise.

Til slut kan jeg nævne, at par nr. 2 lige har bygget en rede af kokostrevler, tang, græsstrå og fjer, ca. 1 meter over gulvet i en vindueskarm, så der er altså forskel på, hvor sådanne fugle vil bygge deres rede. Jeg kan meget anbefale Agerhøneastrilder til andre, som kan lide bundfugle, for plads på bunden af et fuglehus er der jo næsten altid. De kræver ikke noget stort territorium, og de andre fugle ænser dem næsten ikke.

1,0 fra par nr. 2 foran den nybyggede rede i vindueskarmen - fotos forfatteren

■

Foto Poul Brink

Aymaraparakitten

Bolborhynchus aymara (Amoropsittaca aymara)

P. H. Them, København

Sydamerikas svar på de australske græsparakitter må bl. a. siges at være Aymaraparakitten, som i volieren minder meget om græsparakitter. Den er udbredt langs de østlige bjergskråninger af Andes, fra La Paz og Cochabamba, central Bolivia, sydpå til Mendoza og vestlige Cordoba, samt nordvestlige Argentina.
Aymara'en er en bjergfugl, og bebor de tørre buskede bjergsider og dale med spredt vegetation. De er set i op til mere end 4.000 m over havet, og i Tucoman, nordvestlige Argentina, kommer de i løbet af vinteren ned i ca. 1.200 m højde. I Bolivia er de fanget i bjergområder, beliggende mellem 1.700 og 3.600 m højde. I det hele taget opholder de sig i store højder i bjergene, og trodser is, sne og kulde.
Det er udprægede flokfugle, der ofte ses i grupper og nogle gange i store flokke. Deres næring består af frø, bær og frug-

ter, samt sikkert også vegetabilske (levende) emner.
Aymaraen er meget sirligt farvet: Overvejende grøn; isse og øverste del af øredækfjerene jordbrune; kinder, halssider og strube blegt grå; bryst, bug og underhaledækfjer gulliggrønne; på midten af brystet et let gråt skær; tommelfjer, hånddækfjer og svingfjer blåligt grønne; de små undervingedækfjer gulligt grønne, de store og inderfanen på svingfjerenes underside mørke med et let olivenfarvet skær. Halen grøn, de to midterste halefjer blålige mod spidsen; halens underside blåliggrøn; næb hvidligt, fødderne kødfarvede med mørkere kløer; øjne mørke. Længde ca. 23 cm. Kønnene er ens af udseende.
Første opdræt i verden af denne parakit blev foretaget hos Børge Stenstrup, Nysted, 1961. Senere er den opdrættet mange gange.
For at høre lidt om opdræt m. m., er spørgsmålet om dette blevet videregivet til Jørgen Hare og Erling Madsen, begge Hvidovre.
Jørgen Hare fortæller:
Aymaraparakitten er en fredelig fugl, når den har plads, for jeg har set den smide Stanleyparakitter ud af redekassen, og andre små parakitter jager den hele tiden. Hvordan den opfører sig sammen med småfugle, ved jeg ikke. Lige nu har jeg et par Zebrafinker hos dem, og denne sammensætning går glimrende. Aymaraen er ikke en larmende fugl. Den kommer senere i vigør om morgenen end andre fugle, og specielt her om vinteren går den tidligt til ro. Husk den sover i redekasse. Jeg vil ikke anbefale den som burfugl, thi såfremt den kommer i bur, er den meget stillesiddende. Som foder bruger jeg havre, solsikke, hamp samt de små hirsesorter. Hos mig yngler den i perioden jan.-april. Der lægges 5-7 hvide æg, som ruges i 27-29 dage. Som opmadningfoder bruges »Witæg« kanarieopmadningsfoder samt diverse former for grønt. *Gulerødder og æbler har næsten ingen interesse.*
Jeg har 2 gange brugt Aymaraparakitten som ammefugl for Turkisparakitten og hver gang fået unger på pinden, hvorimod unger af Aymaraparakitten udeblev, så det med at bytte om på æggene, prøver jeg ikke igen. Jeg tror, at ungerne fra Aymaraparakittens æg udeblev fordi Turkisen ikke ruger så længe som Aymaraen.
Efter min opfattelse, er Aymaraparakit en svær fugl at få unger af, og der er langt imellem, at man ser opdræt. Hvordan kan det være? Det er ellers en ideel volierefugl, som hverken skriger eller gnaver.
Erling Madsen har haft opdræt af denne parakit, og beretter her:
Den 24/7 68 købte jeg 4 stk. Aymaraer, og de blev placeret i en udendørsvoliere (5,0x0,8x2,0 m) med tilhørende indendørsvoliere (1,0x0,8x2,0 m).
Efter et halvt års tid parrede to af fuglene sig ud. Hunnen lagde æg, ialt 7. Efter den havde ruget i 28 dage, så jeg, ved redekontrol d. 1/6 69 2 unger, og d. 11/8 kom ungerne, 2 stk., ud; de havde da ligget i kassen i 42 dage.
De to overskydende fugle var meget generende, og blev derfor flyttet hen til en fugleven.
Parret forblev i volieren, hvor der var forskellige småfugle, men kun overfor Diamantduerne var Aymaraerne aggressive. De havde nu mulighed for at vælge mellem 2 kasser, 15x15x20 cm, vendt på højkant, med spagnum som bundmateriale. Hen på efteråret 1969 pillede 0,1 sig en rugeplet, lagde 7 æg, og d. 10/11 var der 3 unger på pind.
I årene der fulgte, til og med 1975, havde de hvert år på samme tid et kuld, og i 1975 udstillede jeg 3 unger.
Hos mig er Aymaraerne lidt sky. Når jeg går ind i huset, forsvinder de ud, og når jeg er udenfor, hopper de ind. De har en blid stemme og gnaver kun lidt.
Som foder bruger jeg lidt forskelligt; tropeblanding, solsikke og havre, dog går de først til den spirede solsikke. Grønt i diverse afskygninger tages, samt lidt frugt og *gerne gulerod.* Iøvrigt må de ikke mangle badevand. I yngletiden får

de endvidere franskbrød, opblødt i vand og drysset med druesukker og biokraft. Sidstnævnte har samme virkning som biosorbin, men købes hos dyrehandleren. Endelig vil jeg lige til sidst bemærke, at jeg synes, at 0,1 har mørkere næb og ben, hvorimod 1,0 er lysere i det grå og virker slankere. □

Det gode råd med opblødt franskbrød er ikke meget brugt her i landet, men ingen, eller kun meget få englændere vil undvære det. De benytter blot mælk i stedet, og de advarer mod brug af friskt brød. Det må ikke sejle i væde, men kun være godt fugtigt, og selvfølgelig bruger de også et drys af noget godt, f. eks. det i artiklen nævnte. *HHJ*

Mikro-melormen

Alphitobius diaperinus Panz.

Curt af Enehjelm, Sdr. Kirkeby

Interessen for insektædende - hovedsagelig europæiske - fugle var tidligere indtil den anden verdenskrig meget stor i Tyskland. Interessen var dengang koncentreret omkring gode sangere såsom Sydlig Nattergal (Nachtigal), Nordisk Nattergal (Sprosser), Blåhals, Munk, Gulbug, og andre sangere af slægterne *Sylvia, Locustella, Phyllosscopus, Hippolais* m. fl.
Der fandtes blandt fuglevennerne mange specialister for hvem det lykkedes at holde selv de sarteste arter i god kondition. I ældre årgange af »Die Gefiederte Welt« indgik meget ofte udførlige artikler om plejen af sarte insektædere, og såvel foder som burenes beskaffenhed behandledes meget udførligt. Der fandtes dengang forskellige sorter af foder for insektædere (Universalfoder) af meget høj kvalitet, af hvilke de fleste i dag er forsvundet. Ved siden af universalfoderet er dog levende foder af stor betydning. I sommertiden var det forholdsvis nemt at finde edderkopper, græshopper, grønne bladlus og navnlig friske myreæg. Sidstnævnte, som sikkert er det bedste foder for insektædere, kunne man imidlertid kun få i sommertiden, dengang kendte man endnu ikke til brugen af dybfrosne myreæg. Det almindeligste levende foder var dengang som i dag melormen, hvilken dog har visse ulemper. Navnlig kan den ikke gives sarte insektædere i ubegrænsede mængder.
Melormens chitinpanser har åbenbart en uheldig indflydelse, og sarte arter får ofte syge ben og vanskeligheder i fældetiden.
Under sin søgen efter et egnet levende foder fandt i 1920 en fugleven i Leipzig, Paul Schwarz, en lille bille, som på tysk kaldes Kornkäfer (Kornbille), med hvilken han havde meget gode erfaringer. Sine resultater med denne bille beskriver Schwarz udførligt i »Die Gefiederte Welt« 1925. Artiklen er senere gengivet i Karl Neunzig's: »Praxis der Vogelpflege und Züchtung«.
Denne art er en slægtning til Melbillen. Dens videnskabelige navn er *Alphitobius diaperinus* Panz. På dansk kaldes den fejlagtig Mikro-orm, hvilket navn tilkommer en orm af hudormenes gruppe *Anguillula silusiae.* Denne er 0,2–2,5 mm lang og gennemskinnelig. Arten er kendt siden 1925 og benyttes som foder for spæd fiskeyngel.
Som navn for arten, der her skal beskrives ville jeg foreslå Mikro-melorm.
Mikro-melormen er ca. 1,5 cm lang, brunlig med gullige tværstriber. I modsætning til melormen er dens hud blød. Billen ligner en melbille, men er kun ⅓ så lang. Den er betydeligt hurtigere end melormen, hvilket man må tage hensyn til ved indretning af ynglekasser eller -spande.
Schwarz fremhævede, at der med disse orme kan fodres i store mængder uden at det beskadiger fuglene. Navnlig forblev fuglenes fødder sunde, selv i den kritiske tid oktober-december. Mikro-melormen

Mikro-melorm: bille, puppe og larve.

Alm. melorm: bille, puppe og larve - fotos Mogens Nielsen

blev foretrukket af fuglene fremfor alm. melorme af samme størrelse.
I 1928 fik jeg en sats orme fra Schwarz, men mislykkedes totalt med disse, antagelig på grund af forkert behandling (for lav temperatur).
I 1968 fik jeg en sats orme af min ven Gunni Nielsen, og har siden dengang anstillet indgående forsøg med dem.
Som beholdere har jeg benyttet 5 og 10 liters plastikspande, men foretrækker 5 liters. Spandene har et falset låg, hvorfor orme og biller ikke kan komme ud. I låget skæres et hul, 10–15 cm i diameter. Hullet beklædes med tæt fluenet af plastik, som syes på med tynd ståltråd. På bunden af spanden strøs et 10–15 cm tykt lag hvedeklid, evt. blandet med hvedemel og lidt benmel. Man kan også lægge et tyndt lag spagnum nederst i bunden, men dette er ikke nødvendigt, hvis man sørger for at satsen ikke bliver fugtig. Som foder gives appelsinskiver, æble, salat ellet reven gulerod, presset for det meste af fugtigheden.
Foderet må *aldrig* lægges direkte på kliddet, da man risikerer at dette bliver fugtigt, men derimod på et lille plastiklåg med lav kant, som presses så langt ned i kliddet, at kanten er lidt under kliddets overflade, således at biller og larver let kan finde foderet. Det hele dækkes med 5-6 stykker avispapir, hvilket hjælper til med at holde på varmen. Fodret på bakken skiftes ud hveranden dag. Beholderen stilles på et lunt sted. Mikro-melormen kræver en højere temperatur end den alm. melorm, hvilket vil sige ikke under 20° C., men gerne 28–30° C. I modsætning til hvad tilfældet er med melorme, klumper mikro-melormene sig sammen, hvilket bidrager til højere varme.
I kassen lægges nu en portion biller eller larver, og i modsætning til melormen udvikles mikro-melormene meget hurtigt, noget afhængigt af temperaturen. Ca. en måned efter at man har påbegyndt kulturen, er der allerede masser af mikroskopisk små orme. Jeg foretrækker at sigte disse fra med en fin hårsigte og indrette en ny beholder for dem. På den måde kan man allerede i løbet af 3–4 uger høste masser af larver mellem avispapirerne eller på foderbakken. Man sparer herved tid med at sortere biller fra larver. Desuden bliver de små larver beskyttet mod at blive ædt af de større og af billerne.
Efter 2–3 måneder går den oprindelige sats stærkt tilbage og kan kasseres. Det anbefales derfor altid at have flere kulturer i gang samtidig. Nogle kulturer skal fredes, så de kan udvikle nye ynglekulturer.
Foruden som bifoder til insektædere, danner mikro-melormene et fortrinligt opmadningsfoder for frøædende fugle, af hvilke de fleste arter i yngletiden skal have et animalsk foder. Hos mig tager alle astrilder med begærlighed de små orme, ligeså bæltefinker, skadefinker, sivfinker m. fl.

Jydsk-Fynsk Kanarie Klub. Ib Madsen, Givskovvej 25, 7430 Ikast. (07) 15 16 06.
Jydsk Tropefugleforening. Jørgen Møller Hansen, Sejstrup Møllegård, 7840 Højslev. (07) 537082
Undulatklubben Danmark. Børge Stenstrup, Adelgade 49, 4880 Nysted. (03) 87 12 42.
Dansk Agapornis Klub. Svend A. West, Løjtegårdsvej 122, 2770 Kastrup. (01) 50 38 37.

Den nystartede forening **»Års og Omegns Fugleforening«** har tilsluttet sig Samarbejdet.
Foreningens formand er: Karl Johan Bjerregaard, Præstegårdsvej 13, V. Hornum, 9600 Års.

A-udvalget

Ny forening...

Vi kan oplyse, at der i det nordvestjydske er startet en ny fugleforening under navnet: Nordvestjydsk Fugleforening.
Formand for den ny forening er: Michael Poulsen, Lundgårdsparken 94, 7600 Struer.

køb • salg • bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges: 2,2 Taranta, 1,1 Springparakit, 1,1 Rødbrystet Græsparakit, 1,1 Pennant 77, grønne art. **Knud Rehmeier,** Anders Billesvej 31, 7000 Fredericia, (05) 92 89 17 efter kl. 16,00.

På g. a. manglende tid **sælges:** 1,1 Trefarvet Papegøjeamadine, 1,1 Sorthovedet Gouldsamadine, 2,1 Gulhovedet Gouldsamadine. Ynglereol bestående af matsort understel på 2,5 m og 4 hvide bure med matsorte gitre. Burene kan deles med skillevægge og har målene l. 120 x h. 50 x d. 40. Aluminiumsbakker i bunden. Henv. efter kl. 20 på **(05) 52 52 73.** Sendes ikke.

Byttes: 1,1 Afrikansk Alexanderp. fint par med 1,1 Gedeparakit (ynglepar). **John Hansen,** Rødhøjvej 29, Dalby, 4690 Haslev, tlf. (01) 96 80 11.

Sælges: 1,1 Rustduer, 1,1 Grønvingede Duer (Glansbilledduer), 1,2 Europæiske Turtelduer. **Ernst Jensen,** Vigerslev allé 72, 3. th., 2500 Valby tlf. (01) 17 17 59 efter 18,30.

Sælges: 2,2 Turkis, 2 stk. Bourks, 4 stk. Sølvvagtler, 0,1 Gul Sanger eller **byttes** med 1,0 Gul Sanger, Splendid og Engelske Undulater. **Peter Mortensen,** Jørgen Pedersensvej 8, 2., 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 64 54 efter kl. 18.

Sælges: 1,1 Pennant 75, 2,2 Elegant avlspar 75, 1,0 Elegant 74, 1,1 Hvid Nymfe avlspar 75. Sælges grundet ophør. **Ebbe Nissen,** Heibergsvej 1, 6000 Kolding.

Zebrafinker sælges: Toppet 25 kr. pr. stk. 3,8 Normal, 3,3 Isabel,, 2,1 Hvid m. tegning, 1,2 Hvid 2,3 Sortbrystet, de fleste med stor rund top. 20 kr. pr. stk. 2,2 Isabel Pingvin, 2,1 Pingvin, 2,2 Sortbrystet, 3,1 Sølv (Blå), 1,2 Hvid med gul næb. 15 kr. pr. stk. 4,4 Hvid m. tegning, 2,2 Hvid, 1,3 Isabel Broget, 1,1 Broget normal, 3,0 Normal m. gult næb, 3,2 Isabel med gult næb. **Kurt Hansen,** I. P. Jacobsensvej 69, 8230 Åbyhøj, (06) 151190 efter kl. 17,00.

Sælges: 1,1 Blommehovedet fra 75. **Evt. bytte** m. Gedeparakitter eller Rosella. 0,1 Elegant **byttes** til 0,1 for blodfornyelse. **Erik Godskesen,** Glentevænget 8, 5550 Langeskov, (09) 38 10 05.

Sælges: Dværgskadefinker: 2,0 + 7 ungfugle, Glansskadefinker: 2,0 + 3 ungfugle. Kæmpeskadefinker: 10 ungfugle. **Jørgen Larsen,** Dronningvej 11, 2970 Hørsholm, tlf. (02) 86 21 85.

Sælges: Guldfasaner, Bob Whitevagtler, 1 Lille Alexanderp. indisk. Alt fra 77. **Byttes:** 0,1 Nanday med 1,0. **Købes:** 0,1 Malaysisk Langhaleparakit. **H. Jebjerg,** Sandvejen 32, Vindinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 36 09 69.

Sælges: 1,1 Stanley ynglepar fra 72-73. **John Carlsen,** (09) 96 51 06.

Sælges: 10,10 rødhovedet dvp. 77, 5,5 sorthovedet dvp. 77 125,- kr. pr. stk. **Evt. byttes** med andre arter dvp. eller spurvepap., kun ungfugle fra 77 har interesse. 6 stk. kassebure til kanarieavl, 30x40x60 cm. 40 kr. stk. **Th. Pedersen,** Pilehaven 58, 5610 Assens.

Sælges: Princess of Wales, Stanley, Mangefarvede, alle ungfugle af eget opdræt. **Paul Rødvig,** Strandbyvej 8, 8240 Risskov, tlf. (06) 17 73 56.

Sælges: Røde Rosellaer 75/77, Sangere 77, Grå Nymfer 77, 1,1 Hvid Nymfe 75. **Byttes:** 0,1 Blå Rosella 77 med 1,0 2-3 årig do. **Jens Jørn Sørensen,** Holstebrovej 10, 6950 Ringkøbing, telefon (07) 32 02 32 bedst efter 15.

Sælges: 5,5 Stanley, 4,4 Pennant, 1,1 Blå Rosella, 1,0 Rødvinget. **I bytte** kan tages 0,1 Mangefarvet. **Mikkelsen,** (05) 62 52 76.

Sælges: 1,1 Alm. Rosella 76, 1,1 Rosella 77, 0,1 Sanger 77, 1,1 Gedeparakit 77, 1 stk. Blå Rosella 77. **H. Baagø Jepsen,** Strandvejen 39, 6000 Kolding, tlf. (05) 52 32 97.

Købes: 0,1 Plettet Tangare, 0,1 Gulkronet Tangare 1,0 Alm. Honningsuger, 0,1 Mejsetimalie. **Mogens Stig Andersen,** Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Sælges: Farvekanarier af højt præmierede stammer i farverne Rødorange isabel og Rødorange grøn. **G. Jensen,** Hundkærvej 18, 8530 Hjortshøj.

Sælges: 3,4 Bourks, 3,2 Elegant, 1,2 Rødbrystet Græsparakit alle fra 1977 samt 1,0 Elegant fra 76. **Villy Poulsen,** Solvænget 17, 5610 Assens. Tlf. (09) 71 25 53 efter kl. 16.

Sælges: Hvide Nymfeparakitter, et par Turkis samt et par Elegant. **Arthur Nielsen,** Lindersalle 24, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 61 51.

Sælges: 2,1 Gul Sangparakit, 3 stk. Hvide Nymfer. **Ellen Hansen,** Åstrup, tlf. (09) 61 12 43.

Købes: Tangarer købes, kun par. **Tlf. 19 72 75.**

Sælges: 1,1 Gedeparakit 77, 0,1 Gul Sangparakit 77, 0,3 Splendid 77, 0,1 Stanley 76, 2,2 Sorthovedet Dv-pap. 76. **Edv. Knudsen,** Hjallesegade 22, 5260 Hjallese, Odense S., tlf. (09) 15 10 44.

Sælges: 1,2 Springparakit (77) 200 kr. pr. stk. eller samlet 550 kr. **Benny Nielsen,** (03) 95 57 97 efter kl. 18.

Sælges/byttes: Engelske Undulater, Sangparakitter, Hvide Nymfeparakitter, Splendidparakitter. **Kurt Hansen,** Mågevej 17, 4600 Køge, (03) 65 95 93.

Sælges: 5,2 Sangparakitter 77 (1. kl. fugle), 5 Rødbuget Conurer 77, 2,2 Sorthovedet Dværgpapegøjer (ynglepar). **Evt. byttes** med 1,0 Stanley 77, 1,1 Taranta 77. **Købes:** 1,0 Stanley 77. **M. Carlsen,** Stadionalle 16, Rødby, (03) 90 19 76 efter kl. 16.

Købes: 0,1 Gulhovedet Lori (Trichoglossus euteles). **Flemming Jensen,** Gormsvej 29, Nakskov, tlf. (03) 92 50 62.

Sælges: 2,0 Vagtelastrild, 0,1 Gulbuget Værling (Emberiza flaviventris), 1,0 Sort Atlasfinke, 1,0 Amarant, 2,2 Rosenhovedet Dværgpapegøjer, 1,0 Sølvnæb + 2 unger, 1,1 Bourksparakit. **Evt. bytte** med Gedeparakitter. **R. Ibsen,** tlf. (05) 22 38 28.

Sælges: 1,1 Mangefarvet, 3,1 Splendid, 2,1 Spring parakitter, 2,0 Gedeparakitter. Alt fra 77. **E. Lind,** Hedelandsvej 16, 5260 Hjallese Fyn, tlf. 139507.

Sælges: 1,1 Rosella (ynglepar) 76/75, 2,1 Gedeparakit 77, 3,4 Splendid 77, 1,1 Rosella 77. **Jørgen Mårtensson,** Odensevej 25, 5260 Hjallese, tlf. (09) 11 79 09 mellem kl. 14-18.

Sælges: Fischer 77, 2,2 Sorthov. Dvp., 2,1 Lutino Nymfer 76, 4,0 Cobolt-viol eng. Undulater. **Købes:** 2,2 Grønne Kardinaler, 0,1 Lille Cubafinke, 2,2 Madagaskar Væver. **E. Kamp,** Sandstumpvej 38, 8500 Grenå, (06) 32 22 19.

Købes: Dværgpapegøjer. Blå Personata (2,2) unger fra 77 ell. gerne ynglepar, Gråhovedet Dværgpapegøjer ligeså (2,2). **M. Petersen,** Centralhotel, 6310 Broager, (04) 44 10 63.

Sælges: 1,1 Stanleyparakit 77, 1,1 Stanleyparakit 76 ynglepar, 1,1 Bourks 77. **John Ravn,** Starup Fjordvej 25, 6100 Haderslev, tlf. (04) 52 09 15.

Købes: 0,1 Guldtangare, 1,0 Blå Honningsuger. **Jørgen Lerche,** Garvergårdsvej 35, 4200 Slagelse, tlf. (03) 52 07 12 efter kl. 17,00.

Sælges: Gedeparakitter, Springparakitter, Elegant, Splendid, Bourks, Sodbrunhoved Dværgpapegøje, Rosenhovedet Dværgpapegøje, alt fra 77. **Halvor Hansen,** Rosenvej 15, 5681 Bellinge, (09) 962342

Sælges: 1,1 Goffins Kakadue (fra friluftsvoliere) Henv. **Børge Ottesen,** Bårsevej 24, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 49 57 79.

Købes: 1,1 Hvidøret Conure, 1,1 Blåkindet Conure, andre Conurer har også interesse, ikke rødbuget. **Tlf. (03) 50 83 41.**

Købes: 0,1 Bjerglori. **Svend Åge Kjær,** Bramming, tlf. (05) 17 31 19 efter kl. 18,00.

Købes: 1,0 Gul Sanger 76-77, men den skal være meget gul. **Sælges:** 1,1 Alm. Sanger, 4 Rosella, alle 77. **V. V. Andersen,** Kalundborg, (03) 512117

Sælges: 2,1 Mandarinand, 1,1 Gedeparakit, 1,1 Springparakit, 1,1 Huldue, 2,2 Senegaldue og 1,1 Rustdue, alt fra 77. **Byttes:** 1,0 Gulnæbbet Spurvedue med 0,1. Andre fugle kan evt. tages i bytte for ovenst. **Bent Hansen,** Særslev, (09) 84 10 66.

Sælges: 1,1 Splendid (1977), 0,1 Splendid (1976) 0,2 Sangparakit (1977), 1,1 Elegant (ynglepar). Alle fra friluftsvoliere. **Erik Toft,** Bjerggade 9, Løjt Kirkeby, 6200 Åbenrå, tlf. (04) 66 76 71.

Sælges: 1,1 Turkis avlspar + 6 unger 77, 5,4 Bourks 77, 0,2 Turkis 77, 0,2 Rødbrystet 77. **Byttes:** 0,1 Springparakit 77, 1,0 Sangparakit 77. **Andres Christiansen,** Lærkevej 31, Tønder, telf. (04) 72 33 32, **Erwin Petersen,** Lærkevej 38, Tønder, (04) 72 39 62.

Sælges: 7 stk. Maskebæltefinker, 1,0 Spidshalet Bæltefinke, 1,0 Sortnakket Cubafinke, 2,2 Brunbrystet Sivfinke, 2,0 Ringastrild. **Ole Johansen,** Niels W. Gades allé 18, 7000 Fredericia. telefon (05) 92 65 82.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

NOVEMBER
1977
3. ÅRGANG

9

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Vejlby Vænge 64 8240 Riisskov, tlf. (06) 21 25 18.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32³ th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby

INDHOLD:

Forside: Solparakitter, *(Aratinga solstitialis)*, foto Ole Loldrup.

Landsudstilling 1977

SAMARBEJDET's landsudstilling for græsparakitter og dværgpapegøjer arrangeres i år af Aalborg Fugleforening og afvikles sammen med Nordjysk Fugleudstilling i Skalborggårdshallen i Aalborg. Udstillingen er åben lørdag den 12. november kl. 14,00-18,00 og søndag d. 13. november kl. 10,00-18,00. Man skal gøre opmærksom på, at udstillerne vil kunne afhente deres fugle umiddelbart efter kl. 18 søndag.

Ny adresse...

Samarbejdets lysbilleder, bur- og dommerkort, opdrætsblanketter.
Henning H. Jacobsen, Vejlbyvænge 64, 8240 Risskov. Tlf. (06) 21 25 18.

Tilbud på indbinding

Indbindingen udføres i Niger (kunstlæder), af ryg og hjørner, med papir på siderne, farve blå.
Dansk Fuglehold og årstal bliver trykt i guld på langs ad ryggen. Såfremt omslag og meddelelsessider ikke skal med ved indbindingen, bedes dette oplyst ved bestillingen.
Indsendelse af hæfterne til indbinding bedes være fra januar og senest 15. marts, og derefter vil bøgerne være tilbagesendt senest 1. maj.
Pris pr. årgang er 35,00 kr. incl. moms + forsendelse.
Ønskes anden udførelse af bogen, bliver der et tillæg på 4,00 kr. pr. bog.

JUNCKER'S BOGBINDERI, Industrivej, Gelsted, 4160 Herlufmagle, tlf. (03) 75 14 81.

Mødeliste

for november måned 1977:

1. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde i Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
1. **Ålborg Fugleforening**, møde, Møllegården, tirsdag kl. 19,30.
2. **Køge Stuekultur**, møde, Tøxens Skole, onsdag kl. ?
2. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde, Ungdommens Hus, Parkvej 5, onsdag 19,30.
3. **Helsingør Fuglevenner**, møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
3. **Silkeborg Fugleforening**, møde i Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
3. **Stuekulturs Fuglevenner i København**, generalforsamling i Mødelokalet Klingseyvej9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
3. **Næstved Fuglevenner**, møde, Sct. Jørgens Skole, Manøvej, torsdag kl. 19,00.
8. **Frederikshavn Fugleforening**, møde, Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
8. **Stuekultur for Nakskov og Omegn**, møde i Forsamlingsbygningens store sal, tirsdag kl. 19,30.
10. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde, Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30.
10. **Fuglevennerne i Århus**, møde i Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
14. **Vestsjællands Fugleforening**, møde, Nørrevangsskolen, Slagelse, mandag kl. 19,00.
14. **Vestegnens Fugleforening**, møde i Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, Rødovre, mandag kl. 20,00.
14. **Sydsjællands Fugleforening**, møde, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
15. **Foreningen for Fuglevenner**, møde, Sct. Andreasordenens Selskabslokaler, Frederiksberg alle 11, tirsdag kl. 20,00.
15. **Søborg Stuekultur**, møde, Egegårdsskolen, Ræveholmen, tirsdag kl. 20,00.
16. **Foreningen for Stuekulturer, Odense Fugle- og Akvarief.**, møde Fyens Forum, onsdag 19,30.
17. **Næstved Fuglevenner**, Præmieuddeling, Sct. Jørgens Skole, Manøvej, torsdag kl. 19,00.
17. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.
17. **Fredericia Stuekulturforening af 1948**, møde på Biblioteket, Teaterbygningen, Prinsessegd. 27, torsdag kl. 19,30.
19. **Silkeborg Stuekulturer**, Jubilæums- og Præmieuddelingsfest, lørdag kl. 18,30.
21. **Københavns Fugleforening**, oplysning om tid og sted hos form. tlf. (01) 58 21 68.
23. **Stuekulturer for Vejle og Omegn**, møde, Idrættens Hus, Vester Engvej, onsdag 19,30.
23. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, møde, Sdr. Skole, onsdag kl. 19,30.
26. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, Præmieuddelingsfest, Sognegården i Snoldelev, lørdag kl. 18,00.
28. **Sydsjællands Fugleforening**, mød e, Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
28. **Stuekulturf. af 1960 Frederikssund**, møde i Ungdomshuset, Kocksvej 8, mandag 19,30.

Meddelelser til december-nummeret om planlagte møder skal være Samarbejdets sekretær Verner Jespersen, Ellevænget 2, 8600 Silkeborg, i hænde senest d. 5. november 1977.

Fastlagte udstillinger 1977

November:

4.- 6. **Silkeborg Stuekulturforenings 35 års jubilæumsudstilling**, Medborgerhuset, Skoletorvet, Silkeborg.
5.- 6. **Viborg og Omegns Fuglevenner, 35 års jubilæumsudst.** Sdr. Bydels Forsamlingshus, Lyngvej, Viborg.
11.-13. **Stuekulturforeningen for Møn.** Mønshallen.
12.-13. **Nordjysk Fugleudstilling**, Skalborggårdhallen, Ålborg. Landsudstilling for Dværgpapegøjer og Græsparakitter.
12.-13. **Foreningen for Fuglevenner**, Amagerhallen Løjtegårdsvej, Kastrup.
19.-20. **Nordvestjysk Fugleforening**, Logen, Holstebro.

Sverige:

4.- 6. **Sveriges samarbejdende burfugleforeningers landsudstilling** (alle kategorier af fugle), Klostergårdens fritidsgård, Lund.

December:

Tyskland:

3.- 4. **AZ-landsudstilling** (alle kategorier af fugle), Sportshalle, Böblingen, V.-Tyskland.

Samarbejdet har i lighed med sidste år hjemtaget et parti af årets »Fuglekalender i farver - 1978« fra Verlag Horst Müller i Walsrode, og med sidste års succes i erindring, vil det være en god ide at bestille den allerede idag. Prisen er:

incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort og beløbet bedes indbetalt **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Litteratur

Samarbejdet kan, med en rabat på 10 % formidle køb af nedennævnte bøger:

1. V. Wiese: Tropefuglenes liv i fangenskab i hefter. Pris kr. 160,00.
2. Aage Poulsen: Den lille Tropefuglene 38,00
3. Nørgaard-Olesen: Tangarer 1 75,00
4. Nørgaard-Olesen: Tangarer 2 75,00
5. M. Behnke-Pedersen: Kolibrier 75,00
6. Aage Poulsen: Prydfjerkræ 75,00
7. J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen 1, 2 og 3 i hefter kr. 680,00

Priserne er incl. moms og forsendelse, men fratrækkes de ovennævnte 10 %.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

køb•salg•bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Sælges: 1,1 Rosella (ynglepar) 76/75, 1,1 Rosella 77, 2,1 Gedeparakit 77, 3,4 Splendid 77. **Jørgen Mårtensson**, Odensevej 25, 5260 Hjallese, telefon (09) 11 79 09, bedst 14-18.

Sælges: 1,1 Pennant 75, 1,1 Prinsesse 73, 1,1 Taranta 76, unger af Rød Rosella og Sodbrunhovedet Dværgpapegøjer. **Arne Hansen, Fr-sund.** (03) 31 46 70 efter kl. 18,00.

Sælges: 2,2 Stanleyparakitter, 2,2 Rødh. Papegøjeamadiner, 4,3 Sivastrilder (lyse), 3,3 Ringastrilder, 3,0 Rødh. Gouldsamadiner, 1,3 Sorth. Gouldsamadiner. **C. C. Andersen,** Hejrevej 14, 5000 Odense C., tlf. (09) 12 50 21.

Er der nogen der mangler en Boch Dekupørsav (stor), Boch boremaskine, AEG rystepudser **byttes** de gerne med fugle (Stanley - Rosella). Jeg mangler også 1 stk. Brunøret Kilehaleparakit. **Knud Rubinke,** St. Andst, 6600 Vejen.

Sælges: 1,1 Huldue, 1,1 Senegaldue, 1,1 Mandarinand. **Bent Hansen,** Særslev, (09) 84 10 66.

Byttes: 1,0 Patagonisk Parakit 3 år gammel til 0,1 ca. samme alder, 1,0 Rød Rosella 76 til 0,1 77. **Sælges:** 1,1 Solparakit 77, 1,1 Jendayaparakit 77, 3,3 Perlenymfe, 1,0 split, 0,1 Perle, 5 stk. Munkeparakit, 1,1 Bourksparakit, 3,3 Rosenh. Dværgpapegøje, 1,1 Grå Nymfe, 1,1 Diamantdue, 0,1 Hvid Nymfe, 1,0 Split. **Elo Bo Nielsen,** Kildeager 9, Snoldelev, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 01 43.

Sælges: 2,2 Sorth. Gouldsamadiner, 2,2 Maskebæltefinker, 2,2 Ringastrilder, 2,2 Tref. Papegøjeamadiner. **Orla Houmøller,** Bakkevej 32, Dommerby, 7840 Højslev St., tlf. (07) 53 52 12.

Sælges: J. L. Albrecht-Møller: Papegøjebogen I, II og III, nye bøger indbundet i grønt læder 700 kr., 3,2 Gule Sangparakitter a 175 kr. pr. stk. 1,0 Splendid fra 75. **Erik Sørensen,** Tåsingevej 17, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 15 12 25.

Sælges: 2,0 Alm. Rosella, 1 Ll. Alexanderp., Bob White Vagtler, Guldfasaner. **Byttes:** 0,1 Nandayp. med 1,0. **H. Jebjerg,** Sandvejen 32, Vindinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 36 09 69.

Sælges: 0,2 Lessons Spurvepapegøje 77, 2,2 Blodnæbsvæver, 3 stk. Spidshalet Bæltefinker 77, 7 stk. naturudrugede Sølvvagtler 77. **Købes:** 0,1 Splendid 0,2 Topværling, 0,1 Brunirisk, 0,1 Sivastrild. **Poul Erik Sperling,** Vesterled 2, Biersted, 9440 Åbybro, tlf. (08) 26 87 75.

Sælges: 1,1 Gulnæbbet Spurvedue, 0,1 Blåvinget Græsparakit. **Benny Falk-Madsen,** Skolemarken 5, Gelsted, 4160 Herlufmagle, (03) 75 12 95.

Sælges: 1,1 Gul Sangparakit 77, 1,1 Pragtrosella 76 (ynglepar) 1,1 Rosella 77. **Tage Refsgaard,** Blokhusvej 4, 8250 Egå, (06) 22 33 22.

Sælges: 1,1 Stanleyparakit, ynglepar. **Anna Martinsen,** Vestervang 8,5.V, 8000 Århus C., (06)122929 efter kl. 17.

Sælges: 1,1 Pennantparakit, 1,1 Blå Rosella, 1,1 Gedeparakit, 6 stk. Rosenhovedet Dværgp., Blå og halvbl. Dværgp., 2 stk. Grønnakket Lori, 1,1 Sangparakit. **Kurt Iversen,** Slåenvej 35, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 88 05 efter 19,00.

Sælges: 2,2 Gråhovedet Dværgpapegøjer, 3 stk. Gule Roseicollis Dværgpap., 5 Hvide Nymfeparakitter. **Købes:** 1,0 Blå Rosella, 1,1 Pennant, 1,0 Springparakit, 1,1 Afrikansk Alexanderparakit. **Bent Petersen,** Gl. Esbjergvej 82, 6000 Kolding, (05) 52 41 04.

Sælges: 0,1 Pennant 77 grøn, 7 stk. Rosella 77 rød Rødhovedet Dværgp. 77, Sorthovedet Dværgp. 77. Fuglene sendes ikke. **Arne Nicolaisen,** Engtoften 10 Østrup, 3670 Veksø, tlf. (03) 16 93 60.

Sælges: 3,1 Sangparakit, 0,1 Gul Sangparakit, 3 stk. Stanley, 1,1 Hvide Nymfer. **Villy V. Petersen,** Emborgvej 143, Alken, 8660 Skanderborg, telefon (06) 57 72 97.

Købes: 1,1 Blårygget Spurvepapegøje. **Mogens Thrane,** Børkop, (05) 86 80 49.

Sælges: 4,1 Ceresastrild, 2,2 Sivastrild, 1,0 Maskebæltefinke. **Karl Laursen,** Vandlingvej 15, 6100 Haderslev, tlf. (04) 52 65 54, bedst efter kl. 18,00.

Købes: »Dansk Fuglehold« 2. årg. nr. 2-5 og 1. årg. nr. 3-5-8-10. **Benny Lund Petersen,** telefon (05) 69 13 52.

DANSK FØRSTE-OPDRÆT? AF

Kapuzinlori

Eos squamata riciniata

Rita og Kurt Jensen, Roskilde

Parret, foto Kurt Jensen

Farvebeskrivelse: Voksne - (fjerdragten varierer i farve); alm. fjerdragt rød; violetblå ring om halsen, bred og veludviklet hos nogle fugle, men mangler næsten hos andre. Bug og underhaledækfjer violet. Skuldre matviolette med sorte spidser. Større vingedækfjer og flyvefjer med sorte kanter og spidser. Hale violetrød foroven, brunrød forneden. Næb orangerødt. Iris gul/orangerød. Ben grå.

Unger: Fjer på bugside stærkt kantet med violet. Nogle fugle har blåt på ørefjer og hoved. Grønlige vingedækfjer. Iris brun.

Længde: 27 cm.

Udbredelse: Vest Papua-øerne, Vest Irian og Maju samt Weda-øerne og Nordmolukkerne, Indonesien.

Underarter: Mees opstilling fra 1965 er fulgt.

1. *E. s. squamata* (Boddaert).
   Forekommer på Skildpaddeøerne, Gebe Waigeu, Batanta og Misool i Vestpapuaøerne.
2. *E. s. riciniata* (Bechstein)
   Voksne fugle har en fremtrædende violetgrå halsring, der sædvanligvis strækker sig op til baghovedet. Nogle har violetgråt hoved, men rød nakke. Røde skuldre.
   Fundet på Weda-øerne og øerne i de nordlige Molukker.
3. *E. s. atrocaerulea* Jany
   Voksne er lig *riciniata,* men bugside plus lår er blåsorte. Forryg sort med blåt. Blåsorte ørefjer. Mørkere rød gump. Kun kendt fra Maju i Molukkerhavet, Indonesien. Mees tvivler på denne races ægthed og mener den kan være baseret på en ungdomsfjerdragt.
4. *E. s. obiensis* Rothschild
   Voksne fugle har sorte skuldre og variabel violetgrå halsring. Nogle fugle har violetgrå hoveder og røde nakker. Udbredelsen begrænset til Obi-øen i de nordlige Molukker.

Generelle bemærkninger: På Haitlal, en lille ø ud for Misools nordkyst, fandt Lieftinck den Violethalsede Lori (der er det engelske navn) i en kokosnøddeplantage. Han observerede også, at mange fugle hver morgen samledes i kronerne af blomstrende Erythrina-træer for at spise nectar og om aftenen, kort før solnedgang, fløj flokkene tilbage til Misoolkysten, lidt mere end 3 km borte.

Stemme: Et skingert disharmonisk skrig (i fangenskab).

Rede: Ingen offentliggjorte rapporter.

Æg: Rundede. 4 æg, 26,8x21,7 mm.

Jeg havde besluttet mig til at prøve, om jeg kunne holde lorier, og efter lang tids

så havde jeg for eksempel passet og plejet forskellige arter gennem mange år.
Jeg var meget glad for mit første par lorier, som var ret så dårlige i fjerdragten efter de mange uger i karantænen.
Mine lorier blev anbragt i fuglehuset i en indendørsvoliere, med adgang til en 3,5 m lang flyvevoliere udendørs, hvor de gik vinteren over. I marts-april 1976 blev de flyttet op i en voliere ved »lysthuset«, 2 m høj, 0,90 m bred og 1,80 m dyb og med halvdelen overdækket. Der gik de sommeren igennem, lige til de blev sat på udstilling i Roskilde i okt. måned. Derefter gik de hele vinteren i fuglehuset uden adgang til udendørsvoliere.
I marts måned 1977 blev Kapuzinerlorierne igen flyttet ud i volieren ved »lysthuset«, og en forholdsvis lille redekasse blev hængt op bag i volieren - forresten den samme kasse, som de brugte til at sove i året før. Kassens bund er ca. 20x20 cm og højden ca. 40 cm med et flyvehul på ca. 6 cm. Bunden af kassen blev fyldt med ca. 5 cm trøsket træ (gl. træstød) og spagnum.
Udover at lorierne gik i kassen for at sove, ligesom året før, bemærkede jeg ikke noget før lørdag d. 4. juni, hvor jeg havde gæster fra Frederikssund til spisning i »lysthuset«. Det var gæsterne, som sad og overværede at Kapuzinerne parrede sig. Jeg var ellers i tvivl om, at det var et rigtigt par. De var fuldstændig ens, og denne, den 4. juni, spøgte gæsterne og jeg da også med pornoforestillingen.
Omkring den 15.-20. juni opdagede jeg så, at den ene lori var hævet over gumpen. Ja, jeg kunne ikke tage fejl - det måtte være en hun, som var ved at skulle lægge et æg. Nu så jeg kun den ene fugl ude i volieren ad gangen.
Midt i juli var begge fugle atter at se i volieren, men de var meget interesserede i overvejelse købte jeg hos Helge Nielsen, Roskilde Dyrehandel, et par Kapuzinlorier som var ganske nyimporterede. Det var i efteråret 1975.
Selv synes jeg, at mine erfaringer med frugt- og insektædende fugle var ret gode. Omend jeg aldrig har haft opdræt af dem, redekassen, og jeg var klar over, at der nok var unge(r) i den, og snart kunne vi da også høre, at der var noget, der pippede i kassen. Stemmen var ret svag, men hvordan ungen end har båret sig ad, så kom der i hele august måned nogle gevaldige bankelyde fra redekassen, samtidig med at madelydene blev lidt højere uden at være gennemtrængende.
I september så jeg en lille rød isse, og engang imellem en mørk næbspids i redehullet. Tit så jeg også et lille øje betragte mig gennem en 1 cm bred revne under indgangshullet i kassen.
Lørdag d. 17. sept. om formiddagen sad ungen i redehullet, og hele søndagen fik jeg lejlighed til at filme og fotografere den lille, medens den flere gange kom op og kikkede ud af hullet under stor omsorg fra forældrene, som var meget kærlige overfor ungen.
Mandag morgen d. 19. sept. 1977 kl. 6,10 så jeg ungen på »pind« i volieren, og samme dag om aftenen så Ellen Andreasen ungen. Derefter er opdrættet kontrolleret af Sv. Å. Jensen, Ib Sandberg og Helge Hansen, alle tre fra »Roskilde og Omegns Fugleforening«s bestyrelse, og i dag den 26. sept. flyver ungen ganske godt, ligesom den går i kassen sammen med forældrene om natten.

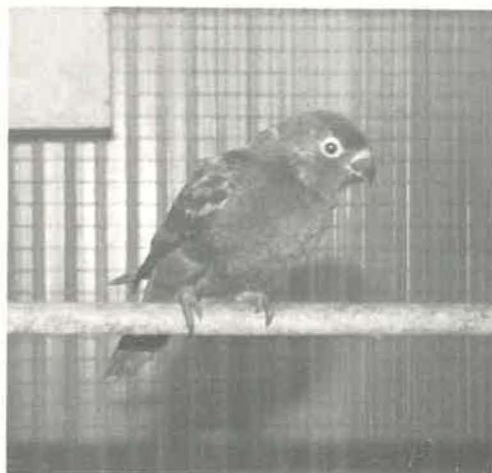

Den nyudfløjne unge, foto Kurt Jensen.

Hos ismanden i ishuset med gammeldaws vafler, har jeg fået nogle tomme isspande af plastik. I en spand har jeg følgende blanding: 1 del Latz hundemad, 1 del fasankyllingefoder, 1 del kød- og benmel, 1 del startfoder til kyllinger, samt 1 del luzernemel. (Lad os kalde dette for grovfoderet).
I en anden spand har jeg druesukker, og i en tredie er der »Kip« modermælkserstatning til spædkalve. Hver morgen starter jeg med at lave lorimad. Jeg tager. . en af mors 2 liters skåle. I den kommes følgende: 1 stk. revet gulerod, en stor kop »Kip«, en kop af det nævnte grovfoder, en stor spiseskefuld druesukker en stor spiseskefuld honning, en stor spiseskefuld hindbærmarmelade. Der tilsættes varmt vand fra hanen, og en god del gammelt, men friskt franskbrød blandes i. Denne blanding får alle mine lorier, frugt- og insektædere.
Kapuzinerlorierne har desuden fået en tyk skive af Irmas sandkage, som bliver spist til sidste krumme. Det gav dog et problem for både hvepse og bier kunne også lide sandkagen, og af og til var der en streg i luften af disse ihærdige småfyre, som havde travlt med at tage til sig.
Mælkeblandingen havde derimod ingen interesse for insekterne.
Som tilskud til mine lorier er givet knust søtang, Vitakalk, salat samt æbler. Om vinteren supplerer jeg mælkeblandingen med ABCDin Syrup, samt hyben eller kamillethe. Lorierne har også adgang til en god parakitblanding, som de dog kun spiser meget lidt af.

Små-nyt...

Fint opdræt . . . .
4 unger af Papua-Papegøjeamadine *(Erythrura papuana)* har set dagens lys hos Gunni Nielsen, Systofte på Falster.
Papua-Papegøjeamadinen har sandsynligvis ikke været levende indført til Europa før i 1969 hvor en hr. R. Neff, Hanweiler i Vest-Tyskland i »Die Gefiederte Welt« 1970, side 21, beretter om sine erfaringer med denne art.
Siden har Dr. Burkard, Schweiz, haft opdræt af den og det er efterkommere herfra, der nu sidder med unger i Systofte.
Det må derfor formodes, at der her er tale om et dansk førsteopdræt, og en beretning om forløbet vil blive bragt i et af de kommende numre.

Rødhovedet Frøknækker —
Husker du artiklen i »Dansk Fuglehold« - 1976, side 108, om dansk førsteopdræt af Rødbrystet Frøknækker *(Spermophaga haematina)* hos Frank Nielsen i Hornbæk? Nu har samme dygtige opdrætter opnået endnu et strålennde resultat, nemlig at få 3 unger på pind af den Rødhovede Frøknækker *(S. ruficapilla)*.
Efter al sandsynlighed har denne art endnu ikke officielt været opdrættet under beskyttede forhold og det ville derfor være særdeles spændende også at høre mere om dette opdræt her i bladet.
msa

Mange af de følgende nævnte opdræt hører slet ikke hjemme under *Smånyt*. Flertallet af dem er formentlig danske førsteopdræt, og om hvert enkelt håber vi da også at høre nærmere.
I et brev oplyses jeg om, at Hakon Nielsen, Østrup ved Otterup på Fyn, har 2 unger flyvende af Blåpandet Kilehaleparakit *(Aratinga acuticaudata)*. 1975 besøgte jeg H. N., og da sad der 4 unger på en stribe. Ved den lejlighed kunne jeg konstatere, at det antageligt drejede sig om underarten *A. a. haemorrhus*, hvoraf der importeredes flere til Tyskland og England i 1966 og igen i 1970.

Knud Rubinke, St. Andst ved Vejen, skriver til mig, at hans Pavua Kilehaleparakitter nu har unger for anden gang. Efter et mislykket forsøg opdrættedes en unge i 1976, og det må være den første, som herhjemme er blevet så gammel, at den er fuldt selvstændig. 9 uger gl. fløj den af
fortsættes side 141

Apropos kanarier...

Steen Carstensen, Stilling

Vi er nu inde i den travle periode for kanarieopdrættere som for andre opdrættere med forberedelser til udstillingerne. Træningen og klargøringen af fuglene står i højsædet. Ja, for nogle opdrættere er det allerede et overstået fænomen. Udstillingen er afholdt med succes for nogle og for andre blot en glæde ved at deltage.
Den mest spændende tid af året er lige overstået, nu hvor ungerne er fuldt udfarvede. En periode i spænding med spørgsmålet hængende i luften, vil ungerne nu udvikle sig til de udstillingsdyr, man har stræbt efter at få frem ved sammensætningen af de voksne fugle?
Samtidig er denne periode også en tid, hvor man ser tilbage på en avlssæson, som enten har været rig på glæder eller fuld af fiasko. Dårligt befrugtede æg, døde unger i reden, eller døde efter de er kommet på pind eller alt er blot klappet som det skulle. Fire befrugtede æg og fire levende unger sidder nu på pinden foran én. Hvilken herlig tilværelse fuld af udfordringer.
Hvadenten man opdrætter farvekanarier eller figurkanarier, ligger der problemer foran én. Hvordan sørger man bedst for at få fuldt udviklede unger frem med de bedst tænkelige kvaliteter? Frem for alt, hvordan sætter man sine fugle sammen, så de udvikler en perfekt fjerdragt, hvorpå alle de øvrige faktorer kan dukke frem? Her er vejen den samme såvel for farvesom for figurkanarier. En udvælgelse af avlsdyr med bløde, fyldige fjer. Derefter udvælges de dyr, som ligger tættest op ad standarden for den enkelte type, som det er muligt.
Står man overfor at skulle købe nye fugle eller starte for første gang, skal man gøre sig to ting klart. Hvilke fugle ønsker jeg, farve- eller figurkanarier, hvilken farve eller race? Hvor mange fugle skal jeg købe? Man bør gå til en kendt opdrætter, som specielt arbejder med den farve eller race, man er interesseret i at starte på, for at høre hans råd. Det vil samtidig være en fordel, hvis opdrætteren ligger inde med fugle, der er tilpasset udstillingsstandarden, så man kan få et indtryk af, hvad det er man skal stræbe efter inden for dette felt. Endnu bedre vil det være, hvis det er muligt at erhverve sig et af standarddyrene, så man hele tiden kan studere dette dyr for at klarlægge de forskellige facetter, der lægges vægt på.
Lad det derefter være en gylden regel, *at det er kvalitet og ikke kvantitet,* som tæller. Altså køb færre fugle, men offer lidt mere på disse end først beregnet, d. v. s. nøjes med at købe fire fugle i stedet for otte. Fire fugle vil også være et godt udgangspunkt. To par fugle vil være velegnede til at opbygge en stamme fugle over. Der er kun et punkt, der skal fremhæves. Sørg for, at begge hanner enten er intensive eller rimede, og det gælder selvfølgelig også for hunnerne, fordi parringsmulighederne derved forøges.
Første par AB og andet par CD parres sam-

men, og man tager kun et kuld, derefter splittes parrene op igen. Nu laves to nye par, AD og CB. Herved forøges chancerne for at kunne lave en stamme uden at være nødt til at skulle indavle fra starten. Ungerne fra parringen AB og CD sættes det følgende år sammen med hinanden. Desuden sættes ungerne fra parringerne AB, CD, AD og CB på de gamle fugle for at opnå så mange ubeslægtede dyr som muligt at arbejde videre med det andet år. Sammenparringerne kan da være A x (CD), B x (AD), C x (AB), D x (CB), D x (AB), B x (CD), C x (AD), A x (CB). Fuglene i parentes er unger af førnævnte parringer.
Når man tager sine unger fra forældrene, skal ungerne fortsætte med det opmadningsfoder, man indtil da har benyttet, for at undgå eventuelle mavesygdomme ved de pludselige forandringer. Idet ungerne tages fra, sættes de i et specielt bur - kravlegård - hvor man forinden har lagt papir i bunden. Denne foranstaltning skal hjælpe opdrætteren til at kontrollere, at maverne er i orden. Efter at have givet ungerne blødfoder i den første uge, efter de har været taget fra, skal man langsomt starte på tilvænningen til frø. Dette gøres enten ved at give dem hele sommerrybskerner eller give dem formalet sommerrybs eller spiret sommerrybs. Derefter kan man vænne ungerne til den faste standardblanding.
Hvis man arbejder med rødfaktorfugle skal man sørge for at få påbegyndt fodring med farvestimulerende midler i god tid. Det vil for det meste sige, når ungerne er 8 dage gamle, da kan man tilsætte farvestimulansen til blødfoderet. Hvis man benytter et vandopløseligt middel, bør man ligeledes tilsætte dette til blødfoderet, foruden at det gives i vandet. Man skal erindre sig, at farvestimulansen skal anvendes konstant - uden ophør - fra det tidspunkt, man har påbegyndt brugen, til fuglen har været på udstilling, fordi stimulansen konstant skal strømme gennem blodbanerne for at undgå, at fuglene bliver to-farvet, plettet i bundfarven. En to-farvet fugl er uegnet til udstillingsbrug, hvadenten den har en perfekt bundfarve i visse områder, perfekt pigment eller en perfekt krop. Den vil i hvert tilfælde aldrig opnå at blive champion på udstillingen.
Foruden brugen af et farvestimulerende stof, vil forskellige grøntsager også være gavnlige, men her gælder det ligeledes, at man skal sikre sig, at foderet gives konstant for at fordøjelsessystemet kommer ind i en fast rytme. Hvis man vil gavne fuglene endnu mere, er et tilskud af franskbrød opblødt i mælk anbefalelsesværdigt, fordi dette foder virker »rensende« på tarmsystemet, foruden at indeholde diverse aminosyrer og vitaminer, som er sunde for fuglene, og som vil øge chancerne for en perfekt fjersætning.
Efter kort at have beskrevet opdræt af kanarier, er der ét punkt, jeg specielt vil lægge eftertryk på. Når man indleder sæsonen og efterhånden føler, at resultaterne og heldet står én bi, skal man ikke lade sig forblænde af mængden af unger, man ser på pind, og endnu mindre af det økonomiske udbytte, man kan opnå. Derimod skal man, når man har opnået en mængde på maximalt 10 unger pr. par, stoppe dette par. Derved vil man ikke overbelaste forældrene, og chancerne for en velgennemført fældning er stærkt forøget.
Et andet punkt er ammefugle. Denne løsning skal kun benyttes i nødstilfælde for ikke at få stammer frem, som er afhængige af ammefugle. Ellers vil vi komme i samme situation, som mange opdrættere af australske pragtfinker er kommet i, hvor det i mange tilfælde er en ren nødvendighed at besidde disse ammefugle.
Jeg vil endog gå så vidt at sige: at tage æg fra forældrene - kuld på kuld - som var kanarierne læggehøns, er direkte forkasteligt, fordi hele meningen med kanarieopdrættet som en sport og en hobby da går tabt. Det vil sige, at man giver afkald på sporten til fordel for Mammon - den økonomiske gevinst glimter forude. Dette vil kun resultere i, at kanarieopdrættet totalt ødelægges og en nedgang i antallet af opdrættere vil øjensynlig blive følgen, hvilket langt fra kan være meningen med en sådan vidunderlig hobby.

»Lizarden«.

1,0 Rødisabel, foto Steen Carstensen ▷

Madagaskar-væver...

Foudia madagascariensis

Peter H. Them, København.

Engelsk: Madagascar Weaver eller Madagascar Fody. Tysk: Madagaskarweber. Fransk: le Foudi.

Fuglene fra Malagasy (tidligere Madagaskar) har i mange år været en mangelvare på fuglemarkedet. Men i Dansk Fuglehold nr. 2, 1976, kunne man læse en note om, at efter mange års totalt eksportforbud har republikken Malagasy tilladt indfangning og eksport af Gråhovedet Dværgpapegøje i 2 uger hvert år. Om dette også gjaldt for andre, kendte man dog ikke noget til. Eksporttilladelsen må imidlertid også gælde for andre fugle, for i februar måned 1977 tilbyder Frederiksberg Akvarie- og Fuglehandel foruden frisk fangede Gråhovedet Dværgpapegøjer også den overordentlig smukke Madagaskarvæver, kommet direkte fra Malagasy.
Det er skønt, at der er kommet hul på eksportforbudet af fugle fra denne spændende ø, hvis fauna desværre er ved at blive ødelagt af menneskets stadige fremrykken.
Hannen i pragt er meget smuk: Pande, isse nakke og hoved samt hals, bryst, forreste del af flankerne og hele oversiden klart lysende skarlagenrød, fjerene på overryg og vingedækfjer med brede sorte skaftestriber. Vinge- og halefjer mørk olivenbrune med svagt lyse kanter, bageste del af underkroppen isabel til grumset hvid, et smalt sort pandebånd og en øjenstribe fra næbbets basis og omkring øjet sort. Næb sort, iris brun, ben grålige. Sjældent ser man hanner, der er gule i stedet for røde. Hanner og hunner er udenfor ynglesæsonen grumset olivenfarvede med sorte skaftestriber på rygfjerene, undersiden askegrå. Unge fugle ligner hunnen. Længden er 132-137 mm, vinge 65-70 mm, hale 41-46 mm, næb 12,5 mm.
Foruden at være på Malagasy, er Madagaskarvæveren blevet indført omkring 1860, ja måske tidligere, til Seychellerne. En historie fortæller, at der var to naboer på Mahé, Seychellerne, som var kommet i en disput om ejerforholdet af et stykke jord, på hvilket een af dem avlede ris. Den tabende part af disputten drog til Mauritius for at hente nogle vævere, som var kendt for værende en plage for rismarkerne, og vel hjemkommen slap han fuglene løs på naboens territorium. Fra den dag og til nu, har det været næsten umuligt at dyrke ris på Mahé. Selv om det er mere sandsynligt, at fuglene er blevet introduceret på Mahé som burfugl, er historien da ganske lystig. Fra Seychellerne er denne væver blevet introduceret til det meste af de opdyrkede Amirantes øer, sikkert som følge af uheld, og dér florerer den. Den er imidlertid blevet fjernet fra Alphonse.
Det er en populær forestilling, at denne væver driver de indfødte arter væk fra de større øer, hvortil den er blevet introduceret, men dette har intet på sig. I dens hjemlige område Malagasy er Madagaskarvæveren en savannefugl, der ofte findes på åbent græsland og overlader skoven til specialister som *Foudia eminentissima* (Komorenvæveren). Den kunne aldrig have overlevet i den »gamle« fauna på Seychellerne før mennesket begyndte at fælde skovene, men på det tidspunkt den blev introduceret, gav de åbne plantager lige den rette biotop. Den synes ikke at gøre nogen skade, og den er sikkert en attraktiv havefugl.
Dens føde er overvejende frø, undtagen i ynglesæsonen, hvor den hovedsagelig tager insekter, som benyttes til at opmade ungerne med. På dette tidspunkt må der blive nogen kappestrid mellem den indførte Madagaskarvæver og de endemiske arter, men senere med dens vidtspændende

kost synes der ikke at være nogen fare fra denne fugls side.

Reden hos denne væver er af kuppelstruktur med sidevendt indgangsrør ligesom hos de andre *Foudia-arter* (der iøvrigt bliver omtalt ved senere lejlighed), mindre og finere en Seychel-væverens *(Foudia sechellarum)*, og ofte bygges reden hellere i en kokospalme end lavere nede i buske o. lign. Æggene er lyseblå og meget glinsende, sædvanligvis 2-3 stk., selv om 4 er blevet iagttaget.

Yngletiden ligger i nordvest Monsunen, fra nov. til marts/april, men før denne danner hannerne i deres yngledragt flokke på op til tredive stykker, et imponerende syn. Hannens parringsdans er dansende og sitrende medens den lader sin snærrende ensformige stemme høre.

Madagaskarvæveren hører til gruppen: pragtvæverne (Foudia), der omfatter 4 arter, som nok ligner hinanden på visse punkter, men alligevel afviger så meget, at de forholdsvis let skulle kunne skelnes og bestemmes rigtigt.

Ligheden består i rygfjerenes brede, mørke midterfelter, og selvom flere vævere har lignende mørke skaftestriber, så er det ikke hos nogen anden art så udpræget som hos pragtvæverne, endvidere er rygfjerene enten røde eller rødbrune – hvilket også er et godt udskillelsestegn. Endelig er øjenringen eller kransen samt tøjlernes udstrækning og farve, sammenholdt med fuglenes generalfarve, et ganske godt bestemmelsesmateriale.

Fuglene lever på alle øerne omkring Afrikas østkyst. Dog er de ved et tilfælde indført på øen Sct. Helena, hvor de - som på de andre opholdssteder - strejfer om fra sted til sted, snart parvis, snart i større og mindre flokke, og anretter betydelige skader på markerne. De fleste medlemmer af *Foudia* er skovfugle, og bygger deres reder i Akacie-, Mimose- eller Tamaris-træer, sjældent i siv eller græstykninger.

Madagaskarvæveren er, som næsten alle vævere, udholdende og hårdfør og tåler vinterkulden godt. Den bringes lettere til at yngle end nogen anden væver, og har derfor formeret sig i fangenskab. Ifølge

1,0 ungfugl under udfarvning, foto Erik Jensen

Politikens: »Jeg har stuefugle«, p. 146, er den ofte opdrættet her i landet. Bl. a. hos australske liebhavere yngler den ofte, og flere beretninger er beskrevet i de australske tidsskrifter. Disse beretter, at hannen bygger reden medens hunnen ser til, dog er hun nu og da med til at gøre den færdig. Såsom tørt græs, uld m. m. benyttes som redemateriale. Medens hunnen sidder på en af rederne, beskæftiger hannen sig med at konstruere den næste rede. Sædvanligvis lægges 4 æg, der ruges af hunnen i ca. 14 dage, og ungerne vokser hurtigt og er ca. 14 dage i reden. Man kan roligt, efter hvad de australske opdrættere siger, kontrollere æg og unger uden at hunnen forlader reden.

14 dage efter ungerne har forladt reden, er de uafhængige. Hunnen klarer rugningen og opmadningen selv. Unge hanner født tidligt på sæsonen, vil være i yngledragt ved ynglesæsonens slutning. Der er avlet unger af ungfugle fra samme ynglesæson. (Dette er ganske pudsigt, for i Wieses: »Tropefuglenes liv i fangenskab«

nævnes det, at de unge hanner først anlægger yngledragt som 3-årige). En af opdrætterne mistede en hun på et tidspunkt mens ungerne kun havde været af reden en dag, og til opdrætterens store overraskelse fodrede hannen ungerne videre.
Når man vil yngle med Madagaskarvæveren, skal 4 punkter være opfyldte. For det første skal man selvfølgelig have et rigtigt par. For det andet skal de være i god stand. Som det tredie må de have passende omgivelser, og for det fjerde så skal de have korrekt foder: kanariefrø og andet småt frø. En daglig skovlfuld fra en kompostbunke vil indeholde mange insekter, som med begær vil blive taget af Madagaskarvæveren. Også edderkopper og møl m. m. tages, ligeledse solsikkeblomster. Levende foder må ikke mangle i ynglesæsonen, da ungerne hovedsagelig mades op på dette foder.
Madagaskarvæveren er let at holde, og den bedste måde at holde denne væver på er, at have 1 han til 2-3 hunner sammen uden andre fugle i volieren, selvom den udenfor yngletiden godt kan forenes med andre fugle. Dog kan de blive meget aggressive, specielt i yngletiden, hvor de passer godt på deres territorium.
Hvornår den første gang blev opdrættet her i Danmark, har det ikke været mig muligt at få oplyst endnu, men Dr. K. Russ opdrættede den for første gang i Tyskland 1869, og siden er den flere gange blevet opdrættet. Bastarder mellem Madagaskarvæveren og andre vævere kendes, såsom 1,0 Madagaskarvæver × 0,1 Blommegul Væver. Afkommet blev to hunner og en han, og fertiliteten af disse unger kendes ikke. Endvidere er der andre tvivlsomme opdræt.
Det bliver spændende at erfare, om de Madagaskarvævere, der nu er kommet til landet, vil yngle, og i så tilfælde vil en beretning herom i bladet ikke være nogen dårlig ide.

Litteraturhenvisning:

Politiken: »Jeg har stuefugle«, 1973, p. 145-146.
V. Wiese: »Tropefuglenes liv i fangenskab«, 1956, p. 121-122.
Robin L. Restall: »Finches and other seedeating birds«, 1975, p. 237-238.
Tidsskriftet »Stuefuglene«, 44. årg. 1968-69, p. 223-228.
Malcolm Penny: »The birds of Seychelles« 1974, p. 111-119.
Australian Aviculture, »Special Edition«, 1973, p. 158-159.
Annie P. Gray: »Birds Hybrids«, p. 218, 1958.
Karl Deunzig: »Fremdländische Stubenvögel«, 1965, p. 438.

SMÅ-NYT – fortsat

kassen første gang, men, formentlig på grund af nervøsitet smuttede den igen ind i kassen - og blev der til den var ca. 4½ måned. Ved udflyvningen konstateredes en skæv hofte, og K. R. tror, at det ret så lange ophold i kassen skyldes, at den, da den første gang oplevede den store verden, forvred et ben. Foråret 1977 var der 2 unger på vej, og også disse ser ud til at klare den.

Under et nyligt besøg hos Kammann i Sønderjylland så jeg 3 store pragtfulde unger af Amboina Kongeparakit *(Alisterus a. amboinensis)*. Senere på den samme tur fik jeg fortalt, at han nu går og venter på, at også han skal opnå at der fødes gule unger af Australsk Kongeparakit *(Alisterus s. scapularis)* hos et af hans mange par. Det kan vi ikke laste ham, idet hele den europæiske bestand, der i 1975 anslås til at være 10-12 stk., er faldet efter fugle, han har solgt.
I Australien (N. S. W.), fangede man i 1962 et gult eksemplar. 1970 havde man endnu ikke opnået at få den til at forplante sig, men senere har jeg dog set nævnt, at man dernede havde et par. Intet forbinder de to oplysninger, der kommer med års mellemrum - og om den nyligt rapporterede opdrættede LUTINOunge har noget med dem at gøre, ved jeg heller ikke. Desværre kan vi heller ikke acceptere oplysningerne, som de forekommer, idet der er

fortsættes side 152

GENERATIONSOPDRÆT AF

Rødsidet Ædelpapegøje

Lorius roratus pectoralis

Poul S. Nielsen, Søborg

Siden jeg første gang fik unger af Ædelpapegøje (1970), har disse fugle indtil nu givet mig 9 unger (5,4) på pind, hvoraf jeg har beholdt 2,1.
For blodfornyelse byttede jeg med Zoologisk Have 0,1 med 0,1. Denne havde i haven flere gange haft æg, som desværre var ubefrugtede.
Efter nogen tid konstaterede jeg, at der var sympati mellem hende og den ældste af 2,0, der på det tidspunkt var 3 år, hvorefter de blev sat i voliere i kælderen.
Ædelpapegøjerne er alle anbragt i kælderen af hensyn til vore naboer. Disse fugle kan, især om morgenen, »råbe« højt.
Den 9/6 76 så jeg, at hun havde lagt 2 æg, der lægges med 3 dages mellemrum. Efter en rugetid på 28 dage hørtes lyd af unge, men efter 2 dage var den væk. Dagen efter var der igen lyd af unge, og atter var lyden væk 2 dage efter. Ungerne var ikke blevet madet, og kroen var tom. Hunnen så jeg ikke ved foderskålen, men derimod sad hun i hullet og tiggede mad af hannen, som efter at der hørtes lyd af unger, ikke nærmede sig kassen. Før udrugningen af ungerne sad han altid på pinden til redehullet og madede hunnen.
Den 15/9 76 havde parret igen 2 æg, og igen fik jeg 2 unger, men det samme gentog sig. 27/10 76 havde parret igen 2 æg, og igen 2 unger, hvoraf den ene døde efter 2 dages forløb. På det tidspunkt havde mit »gamle« par æg, som viste sig at være ubefrugtede. For at redde den sidste unge, lagde jeg den over hos de »gamle«, der tog sig af den som deres egen, selvom der var 6 dages forskel på udrugningstiden. Ungen som er 0,1, er nu en stor flot fugl.
Jeg spekulerede nu på, hvad jeg kunne gøre for at holde liv i fremtidige unger af det »unge« par.
For det første blev redekassen - der før hang lodret - nu hængt vandret. Kassen hos de »gamle« fugle hænger vandret. Derefter anbragte jeg en stor ædekop med blødfoder på redekassen ved redehullet, så hannen var nødt til at sidde på kassen for at få dette.
Den 10/6 77 var der atter 2 æg, og efter 28 dage var der en unge. Det andet æg var ubefrugtet.
Nu var det spændende at se, om ungen blev madet. Det lykkedes; hannen sad nu på kassen og madede hunnen, som igen madede ungen.
Ungen - som er 0,1 - var den 14/8 77 på pind.

Kostplan:
Æbler, pærer, bananer, vindruer, tomater, agurker, gulerødder, grønt, majs, hvede, solsikke, kolber og hamp samt flere slags hirse, også som spiret.

Blødfoder:
Opblødt franskbrød blandet med druesukker, complan, biosorbin, benmel og Kip sødmælkspulver samt kærnemælksfoder.
Med hensyn til nomenklatur og farvebeskrivelse henvises til Papegøjebogen p. 524 (F. 34, nr. 6).
Den 17. 9. 1977 har det »gamle« par igen 2 unger.

■

Zebrafinker til udstilling...

(fortsat)

Fl. Pedersen, Næstved

Indledningsvis må vi gøre læserne opmærksom på en beklagelig fejl, som havde indsneget sig i manuskriptet til den første del af artiklen i sidste nummer. På side 125 - trediesidste afsnit står følgende: - og vil man benytte sådan en hun i avlen, må man være helt sikker på, at der heri er indblandet Sortbrystet Zebrafinke.
Der skulle retteligt have stået, at der heri *ikke* er indblandet Sortbrystet Zebrafinke.

SØLVFARVET ZEBRAFINKE (dominant).
Type og størrelse som normalfarvet.
Denne varietet ses i et utal af farvenuancer, lige fra omtrent normalfarvet til omtrent cremefarvet, dette understreger således kun hvor vigtigt det er at der er harmoni i parret. Men den smukkeste fugl er den, hvis sølvgrå farve kun er noget lysere end den normalfarvede, bl. a. på grund af, at tegningerne her fremtræder bedst. Brysttegningens farve varierer fra mørkt gråligt hos den mørknuancerede fugl til svagt lysegråt hos den næsten cremefarvede. Det samme forhold gør sig gældende for kindpletter og sidetegninger, der så vil være at se fra lys kastaniebrun til gullighvid. Haletegningen hos den sølvfarvede er lysere og knapt så skarpt afgrænset som hos den normalfarvede. Altså, jo lysere farvenuance, des lysere tegninger. Det sværeste ved denne varietet er, at opnå en pæn, jævnt fordelt sølvgrå farve *uden brunt islæt.*
Dom. sølv er i regelen tilgodeset med en for zebrafinker god størrelse, selv om den i type har en tilbøjelighed til at blive for spids. Parrer man jævnligt ind på isabel, skulle der være mulighed for at dette forhold vil rettes.
Denne varietet er den bedst egnede til at rette op på størrelsen på vore normalfarvede, idet alt hvad der falder normalfarvet ud, *det er normalfarvet,* ligesom det, der falder ud med sølvfarve, *det er sølv.*
Dansk opdræt i 1936.

SØLVFARVET ZEBRAFINKE (recessiv).
Den recessive varietet adskiller sig, udover arveligheden, fra dom. sølv ved at have en renere blå tone i farven, blågrå. Selv om jeg er vidende om, at der endnu findes enkelte stammer af denne varietet i landet, ser vi den ikke på vore udstillinger, desværre. Denne varietet kaldes også Blå Zebrafinke.
Udstillet i København 1956.

ISABEL ZEBRAFINKE (kønsbunden).
Type og størrelse som normalfarvet.
Også for denne varietet, vil det være ønskeligt, at hannens brystbånd er skarpt optrukket, og det bør nå til vingebuen. Dette forhold gælder i øvrigt for alle varieteter med zebrategning og brystbånd.
Også denne farve ses i mange nuancer, fra mørk brungul til omtrent cremefarvet. Brysttegningernes intensitet er også her betinget af kropsfarve. Mørk isabel har sort brysttegning, hvor den lyse isabel vil have grå brysttegning.
Til udstilling udvælges et par i samme farvetone og *uden gråt skær i det brungule.* Og husk, at jo dybere brungul farve, der opnås, des bedre fremtræder tegningerne, der dog i regelen vil være gode hos netop isabellen. Derfor troede man på et tidspunkt, at man, ved at benytte isabel, kunne forbedre tegningerne hos hvid med tegning.
Antagelig i Europa første gang 1946.

CREME ZEBRAFINKE.
Denne varietet er en kombinationsfarve, der udgår fra isabel og sølv.
Type og størrelse som normalfarvet.
Varieteten ses i nuancer fra omtrent isa-

bel til omtrent hvid. Alle dens tegninger skal være lysere end hos den normalfarvede. Netop på grund af tegningerne kan denne farves hanfugle, til tider, være næsten umulige at udskille fra hvid med tegning. Dette vel lige så meget fordi hanner fra hvid m. tegning ofte ses med et udpræget cremet skær.

For creme-varieteten gælder dette: den har en medfødt tilbøjelighed til at blive af en ringe størrelse, det vil derfor være uklogt at benytte en sammenparring af creme×creme. I stedet bør der indparres på enten sølv eller isabel.

Det er klart, at man også i denne varietet, til udstilling, udvælger sig et par i samme nuance. De bør endvidere udvælges blandt de pænest jævntfarvede, hvilket iøvrigt er meget svært i denne gruppe.

HVID MED TEGNING (kønsbunden).

Type og størrelse som normalfarvet.

♂: Renhvid med tegninger som hos den normalfarvede. Næbfarven koralrød.

♀: Renhvid, men med tårestriber og haletegning. Næbfarve orangerød.

Denne varietet ses ofte med en ringe type, men til gengæld ofte med en god størrelse. Specielt denne farve ses ofte med et alt for stort næb. Som nævnt under creme er især hanfuglene skæmmet af et creme skær, som muligvis er opstået ved indparring på isabel. En overgang troede man, at man ved indparring på isabel, kunne overføre dennes gode tegninger.

Denne varietet vil næsten altid præsentere sig bedst som to-årig, .. een af grundene til, at man i D. Z. K. tillod udstilling af andetårsfugle.

Man må på nuværende tidspunkt regne med endnu mange års meget målbevidst arbejde med denne varietet, for endnu er det jo således, at om man opnår et pænt brystbånd, vil der mangle farvestof i kindpletter og sidetegning og omvendt.

Hvid med tegning har været kendt i Australien siden 1937.

HVIDBUGET ZEBRAFINKE (recessiv).

Type og størrelse som normalfarvet.

Af to grunde mener jeg, at denne varietet bør benævnes som hvidbuget. For det før-

1,0 Hvidbuget Zebrafinke

0,1 do., foto Oppenborn

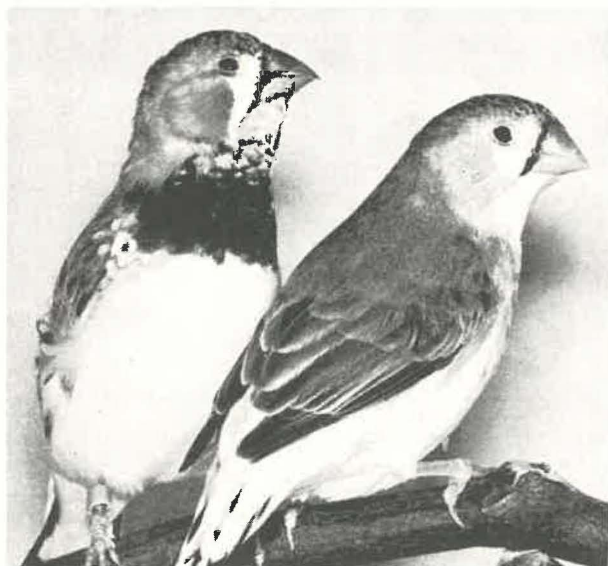

1,1 Sortbrystet Zebrafinke, fotos Oppenborn

1,0 Skimmel Zebrafinke

ste er de andre varieteter benævnt med farvenavne, og for det andet forestiller jeg mig meget større farvekontrast hos en Pingvin-Zebrafinke end fra f. eks. grå til hvid. Denne meget store kontrast må vi, af gode grunde vente med til der findes en sort zebrafinke.

Som navnet angiver, adskiller denne varietet sig fra den normalfarvede ved at have renhvidt bryst og bug, og altså helt mangle brysttegning og bånd. Dette sidste vil i de fleste stammer herhjemme først vise sig når hannerne er mere end eet år.

Herhjemme ses den hvidbugede efterhånden med god type og størrelse, ligesom rygfarven hos han- og hunfugle også nærmer sig hinanden. De første hvidbugede, der vistes på danske udstillinger, som jeg iøvrigt selv var med til at importere fra Holland, led meget ved at hanfuglene var nærmest sølvfarvede på ryggen ligesom de havde meget blege fjerrande på slagfjerene, hvorimod hunfuglene havde en relativ god rygfarve.

Haletegningen skal, for den med grå rygfarve, være som hos den normalfarvede, *og hvide overhaledækfjer må derfor betragtes som en udstillingsfejl.*

At denne varietet, i Holland, betegnes Silberflügel, skyldes vel nok det føromtalte forhold med rygfarven hos hannerne. Der findes herhjemme en del stammer i Hvidbuget Isabel, iøvrigt en meget smuk varietet.

Hvidbuget Zebrafinke kom til Europa omkring 1948.

SORTBRYSTET ZEBRAFINKE.

Ifølge hr. Günther Oppenborn, i samarbejde med en hollandsk og en belgisk fugleven, nedarver sortbrystet zebrafinke intermediært (danner mellemfarve) og autonomt (efter egne love). Dog nedarves isabelformen kønsbunden, altså hannens (faderens) farve synligt på hununger mens den hos hanunger kun findes skjult (split).

Interessant ved denne varietet er, at den dels bevirker et *pigmenttab,* idet den mangler tårestriber, og dels en *særk forøgelse* af de sorte og brune melaniner.

♂: Isse, nakke, ryg og vinger askegrå; slagfjer lysbeige med rustfarvede rande. Fjerene på issen har en sort rand. Som nævnt mangler tårestriber. Kindpletterne er rustbrune og er meget store, idet de når helt hen til baghovedet. Forbrystet op til struben er sort; struben sort isprængt

lidt hvidt. Undersiden er renhvid. Sidefelterne er rustbrune med lange hvide streger. Underryggen grå; haledækfjerne sorte; overhaledækfjerene hvide med sorte, korte længdestriber. Næbfarveforskel som hos den normalfarvede.
♀: Har kindpletter, hvide hvis hun har hvid underside og grå hvis hun har gullig underside.
Normalt vil denne varietet ses med en fortrinlig størrelse.
Tyskland 1968.

SKIMMEL ZEBRAFINKE (recessiv).
Denne varietet er *sandsynligvis sortbrystet hvid.* Farvepigmentet fordeler sig over hele fuglen i mere eller mindre grad. For at bevare type og størrelse indparres på Sortbrystet Zebrafinke.
Der findes i Danmark stammer af denne varietet. Tyskland 1970–71.

Udover de her nævnte varieteter, findes der herhjemme stammer med gult næb. Ikke særlig kønne, men dette sidste er dog en smagssag. Desuden er der i Belgien opdrættet en variant man dernede kalder Rødflanket Zebrafinke. Den er dog endnu i så få individer, at der formodentlig går endnu nogen tid, før den får betydning for danske opdrættere.
En ting, der for mig synes ret så trist er, at man stadig læser og hører zebrafinken betegnet som en god begynderfugl. For mig udgør zebrafinkerne levende væsener og de bør respekteres som sådanne. Så må det være ret ligegyldigt, hvad de har kostet i anskaffelse. Det er helt sikkert, at om man skal have zebrafinker på udstilling af en blot nogenlunde kvalitet, så er det ikke alle beskåret at lave dem. Desuden ville det vel kun gavne avlsarbejdet, om man opnåede en god kvalitet – *og en deraf forhåbentlig god pris på yngelen.*

Blå Honningsuger

Cyanerpes cyaneus

Kaj Lund, Middelfart

Engelsk: Yellow-winged Sugarbird.
Tysk: Blauer Honigsauger, Türkisvogel.

Farvebeskrivelse: ♂ overhovedet skinnende turkisblåt. Tøjler, øreegn og forreste del af ryggen fløjelssort; øvrige kropsfjer lysende purpurblå. Vinger og hale sorte. Undersiderne af vingerne svovlgule. Øje og næb sorte. Benene mørkt kødfarvede - næsten røde. Længde 10-13 cm.
♀ er på oversiden mørkegrøn. Undersiden lys gulgrøn, svagt stribet. Hale og vinger sorte med smalle, grønne fjerrande. Undergump og undersiden af vingerne gullige. Næbbet brunligt. Benene brunlige.

1,0 Blå Honningsuger, foto Lantz

♂ i vinterdragt ligner ♀, men kan kendes på de rødlige ben.
Udbredelse: Mellemamerika, nordpå til Mexico og i Sydamerika til det sydlige Brasilien.

I sommeren 1976 fik jeg af Orup Larsen,

bedre kendt som »Maleren i Assens«, en fidus om, hvor der sad et par nyimporterede Blå Honningsugere .. og dem købte jeg.
De var fuldfjerede og kønne, men noget fedtede efter forsendelsen i en kasse sammen med diverse frugt. Jeg satte dem ind i en voliere, som er en del af et drivhus, i hvilket der om vinteren kan være ned til 13-15 graders varme og om sommeren helt op til 40.
I de første dage tog jeg en blomstersprøjte med rent vand og sprøjtede dem flere gange dagligt indtil fjerene var blanke.
Efter at have vænnet sig til forholdene, blev de flyttet ind i en større voliere, ca. 3x6 m, hvori der gik Diamantduer, Muskatfinker, kanarier, mågefinker, kolibrier og Trefarvet Nonne. Her gik de hele vinteren og hannen var efterhånden blevet noget blakket i kuløren.
Henimod foråret begyndte han at blive renere i farven, men den var stadig meget løs i fjerdragten. Efter et møde i Vejle, fik jeg af Bent Hansen det råd, at købe en dåse sondemad på et apotek. Det skulle blandes i pumpeglassene, i hvilke der i forvejen var blandet en næring bestående af druesukker, roesukker, »Gevral-Protein«, og nu altså også »Complan«. Til dette arbejde får jeg stor hjælp af min kone, da jeg ikke er hjemme selv hver morgen. Det er en selvfølge, at der altid er frisk frugt i skålen.
14 dage efter at jeg var begyndt at bruge denne blanding blev hannen meget flot i farverne, og pludselig var der bygget en rede af kokostrevler i en åben kanariekurv ca. 2 meter over jorden.
Den 20. maj om morgenen var der et æg i reden. Næste dag var der 2, og nu blev der ruget, *men kun af hunnen.*
Den 2. juni var der 1 unge - det andet æg var ikke befrugtet.
Jeg har prøvet at give melorme, men uden nogen interesse fra fuglenes side - kun bananfluer og frugt blev spist, men nu prøvede jeg igen, og denne gang gik det bedre, og efterhånden sad hunnen på foderkoppen såsnart hun hørte nogen komme.
Ungen var nu efterhånden fuldfjeret, men

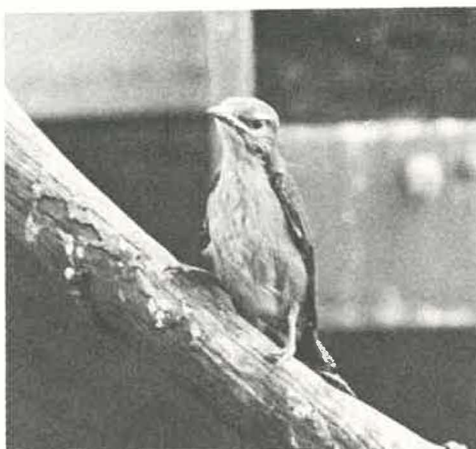

Den nyudfløjne unge, foto forfatteren

så skete det .. den 13. juni faldt den ud af reden og døde .. *en meget uheldig dato.*
Hunnen begyndte hurtigt at se sig om efter nyt redemateriale og et sted at bygge. Da hun fandt ud af, hvor hun ville bygge, hængte jeg en åben kanariekurv op i den Bougainvillea, som hun havde udset sig, ca. 1½ meter over jorden.
Den 18. juni var der igen et æg, men 2 dage senere var det væk, og reden forladt, sandsynligvis forstyrret af andre fugle.
Herefter tog jeg fat på at fange fugle i volieren - nu skulle uromagerne ud. Igen måtte jeg til at lure, og fandt hurtigt ud af, at hunnen ville bygge i en Vedbend, der slynger sig op ad en gammel træstamme. Her gjorde jeg en rede fast i ca. 1½ meters højde. Der blev hurtigt bygget i den og den 10. juli var der 2 unger.
Det er hunnen, der gør hele arbejdet med fodring af ungerne - hannen er der kun til pynt - og så for befrugtningens skyld.
Den 22. juli var en unge på pind. Dagen efter var den anden helt væk, desværre vistnok taget af en mus, men trods megen besvær, er det altså lykkedes at få bare en unge af den Blå Honningsuger.

■

Foto Thomas Brosset

Opdræt af Rødhalet Astrild

Estrilda caerulescens

Per Bangsgaard, Gråsten.

Farvebeskrivelse: Overvejende blågrå, lysere på kinder og strube, noget mørkere på bugen. Tøjler sorte. På siderne af kroppen nær undergumpen ofte nogle små, runde, hvide pletter. Overgump, over- og underhaledækfjer og de midterste halefjer blodrøde, de andre sorte med røde yderfaner. Øjet brunt, næb sort, rødligt ved basis. Ben sortgrå. Længde ca. 11 cm. Kaldes ofte også for Grisbleu.
Kønnene er ens, men hannerne kan dog kendes på sangen.
Ungedragt: Som hos de voksne fugle, blot mattere i farverne.

Udbredelse: Vestafrika fra Gambia, Senegal og Portugisisk Guinea gennem Mali, Volta, det sydlige Niger til Nord-Nigeria.

Mine Rødhalede Astrilder, som jeg har i øjeblikket, fik jeg af en fugleven i Sønderborg, og det viste sig til al held at være et par.
De gik sammen med alle de andre fugle hele vinteren. Omkring den 1. maj blev mine fugle fordelt i de 3 volierer jeg har, og de rødhalede kom i den voliere, som om sommeren har adgang til huset. De to andre volierer har ikke adgang til hus, men

er bagtil lukket med eternitplader og med 1½ meter fast tag.
Volieren hos de Rødhalede Astrilder er godt tilplantet med forskellige prydbuske og de har derfor gode muligheder for at skjule sig – og skal man iagttage dem, må man sætte sig ned og vente på, at de kommer frem for enten at æde eller drikke. Jeg synes forøvrigt, at fuglene er mere fortrolige med en, når de har mulighed for at skjule sig.
De rødhalede kom til at gå sammen med Honningsugere, Pragtklerkefinker, Magellansiskener, Vagtelastrilder og brillefugle. Med denne sammensætning gik det godt og der var ingen problemer, da fuglene begyndte at yngle – de enedes godt, også selv om der var en del andre, som fik unger i volieren.
De Rødhalede Astrilder gik straks igang med redebygning i en lukket kurverede, som var anbragt inde i huset, ca. 1½ m oppe. Reden blev helt udbygget med et langt, nedadvendt indgangsrør.
Det er morsomt at iagttage disse fugle når de parrer, de sætter sig på en gren et stykke fra hinanden, og når de så nærmer sig hinanden, ligner de næsten to spændte flitsbuer. Hale og hoved går op og ned og tilsidst danser hannen for hunnen med et strå eller en fjer i næbbet.

Kurverede med »soverede« ovenpå ▷

Nyklækket unge, fotos Ole Loldrup ▽

De rødhalede lagde æg midt i juni måned og begge køn skiftedes til at ruge. Rugetiden er ca. 12 dage.
Da der omsider kom unger, tog de gamle fugle en masse myreæg og spiret kolbe. Den 2. august fløj der 2 unger af reden – den ene var dog ikke fuldfjeret og var meget mindre end den anden, og den døde da også kort tid efter. Den anden var stor og kraftig, og det er nok den, der har taget al føden fra den første.
Ungen lignede forældrene i farven, men mattere, ligesom halen var kortere og mere mat, mørk. Ungen voksede hurtigt til og

det varede ikke længe før den lignede de voksne fugle.
Da de Rødhalede Astrilder fik unger, skete der noget pudsigt med kurvereden. Den blev pyntet med grønne blade ovenpå – så den næsten lignede en dekoration. Hvorfor de gjorde det, ved jeg ikke, men det har vel været for at camouflere reden bedre, men det var bare mærkeligt, at de først gjorde det efter at der var unger i reden.
Der kom godt nok kun en unge i første kuld, men jeg er nu alligevel glad for at det lykkedes at få »unger« på pind, og man kan så bare håbe på, at det gentager sig.

Det er næsten som at genopleve ens eget og forøvrigt eneste opdræt af Rødhalet Astrild. Jeg havde som Per Bangsgaard 2 unger på pind, hvoraf den ene ligesom i artiklen var langt bagefter og også senere døde.
Pudsigheden med pyntningen af reden har jeg observeret utallige gange *når der var unger*. Når jeg skriver »*utallige gange*« er det ikke overdrevet, men kendsgerningen er blot den, at det som sagt kun lykkedes at få »unger« på pind *en* af de utallige gange. Hos mig byggede hannen ligesom en ufuldstændig, åben rede ovenpå kurvereden, i hvilken han ofte lå og hvilede sig. Når så ungen eller ungerne kom, ja, så begyndte han at pynte denne rede med alt hvad der var *hvidt*, såsom små strandskaller, små hvide sten og ofte æggeskallerne fra de nyklækkede unger.
Her var – altså fra mit synspunkt – ikke tale om camouflering, snarere om en form for adfærdsmønster, som jeg må indrømme, at jeg aldrig har fået klaring på. Ofte endte »historien« med, at de nyklækkede unger også blev anbragt heroppe . . hvorfor?
Til sidst et lille suk . . hvorfor kalde fuglen for Grisbleu, når nu vi har et godt, dækkende dansk navn? Lad franskmændene beholde navnet »Grisbleu« = Gråblå – det er deres – vi har vores: *Rødhalet Astrild.*

m. s. a.

Opdræt af Magellansisken

Carduelis magellanica (Vieill.)

Flemming Barslund, Maribo

1,0 med en unge, foto forfatteren

Engelsk: Blackheaded Siskin.
Tysk: Magelhaenszeisig, Schwarzkopfzeisig.
Fransk: Tarin à tête noire.

Farve: Hoved og strube sorte. Ryggen olivengul. Underryg, et smalt halsbånd og hele undersiden gule. Hale og vinger sorte, sidste med to gule længdepletter. Svingfjerene har gule rande og hvide spidser. Næbbet mørkt blygråt. Øjet brunt. Benene mørkebrune. Længde 11 til 12,5 cm.
Hunnen mangler det sorte på hovedet, men ligner ellers hannen.
Sangen minder om Stillitsens.
Magellansiskenen har hjemme i størstedelen af Sydamerika. Den lever i nærheden af beboede steder. Det er en smuk og livlig fugl, der er opdrættet adskillige gange, særlig fra 1973 til i dag. Den indførtes første gang i 1877. I en fuglestue i Berlin ynglede den i 1833. Dansk førsteopdræt fandt sted i 1971 hos Annette og Finn Dueholm, Gadstrup.
Som regel er det kun hanner, der importeres, men af og til kan man få fat i et par. I øvrigt har man haft meget vellykkede krydsninger med bl. a. Kanariefugl og ligeledes med Stillits. Akklimatiseringen kan være særdeles vanskelig, og overvintring bør finde sted i et opvarmet rum. Som en meget vigtig ting, må man huske, at der altid skal være ubegrænse-

de mængder af *Negerhirse* til dens rådighed, mange fugle kunne sikkert været reddet, hvis bare importører og fuglehandlere ville huske dette. Ligeledes bør den under akklimatiseringen have mindst 22–24° C., men gerne mere!

I 1973 kom overvældende mange par Magellansiskener til Danmark, Vesttyskland og Holland, og mange var heldige at erhverve rigtige par dengang, jeg selv hørte til disse og købte 3,3. Fuglene blev særdeles omhyggeligt akklimatiseret i en lille voliere, med avispapir på bunden, på 1x1x1 m. Der var *ubegrænsede mængder af negerhirse* til deres rådighed, ligesom der var skovfugleblanding, tropeblanding og kolbehirse. I pumpeglas var der »Stimulite nectar food«, som de forøvrigt drak med stort velbehag, det gør de forøvrigt også den dag i dag. Temperaturen var 28° C. Akklimatiseringen forløb vel, ingen af de 6 fugle havde holdt sammen, men det havde jeg heller ikke forventet, det er jo finkefugle, vi har med at gøre.

De 3 par kom i 3 volierer, som stødte op til hinanden, der gik i alle volierer en masse pragtfinker.

Her gik Magellansiskenerne i ca. 1 år uden at de gjorde tegn til at yngle, men en dag, da jeg iagttog dem, lagde jeg mærke til, at hannen i voliere nr. 1 madede hunnen i voliere nr. 2 på rigtig finkemaner, og senere opdagede jeg, at hannen i voliere nr. 2 madede hunnen i voliere nr. 3. Da jeg havde gjort denne observering, byttede jeg naturligvis parrene om, og jeg havde da på denne måde fået noget, man måske kunne kalde sympati-par.

Dette skete i 1974, men i hele 1975 skete intet, og jeg besluttede da at afhænde de 3 par, ikke fordi min tålmodighed på nogen måde var bristet, men mere fordi jeg dels havde været i Vesttyskland, dels i Holland, og fra disse rejser som sædvanligt hjembragt noget spændende, dennegang dog udover de sædvanlige pragtfinker, Klerkefinker, Orangeblåfinker og andre finkefugle. Dertil kom, at jeg herhjemme havde købt en hel del Purpurkronfinker op, så jeg nu var oppe på 9,6 af disse skønne fugle. Jeg led med andre ord rigtig godt af pladsmangel. (Det er nu ikke første gang og vel heller ikke den sidste. Pladsmangel, tror jeg, er en »sygdom« hos de fleste fuglefolk).

Modsat pragtfinker, som man ved den rigtige sammensætning kan holde en del af sammen, er det min erfaring, at flere par finker i samme voliere, ikke lige er sagen. I starten kan det gå godt, men senere hen kan det gå frygteligt galt, endog med dødelig udgang. Jeg taler her desværre af bitter erfaring, men et par finkefugle i en samling pragtfinker kan anbefales, her er naturligvis også undtagelser, jeg tænker især på den lille Kubafinke. Der var omgående købere til de 2 par. Det 3. par blev solgt til en svensker, som lovede at hente dem, og da han i telefonen var særdeles begejstret for netop disse fugle, lovede jeg at holde dem tilbage, også uanset der godt kunne gå et stykke tid.

Men der kom til at gå lang tid (de er forøvrigt ikke hentet endnu), og i skuffelse herover, syntes jeg, at det var synd, fuglene skulle gå i kassebur, så de kom i min diverse-voliere, hvor nye fugle, som havde overstået deres akklimatiserings-periode, gik. Volieren var indendørs på 1x1x1 m og udendørs 3x 2x1 m godt beplantet med hyld, vildrose, humle, bambus og elefantgræs. I forvejen gik der 1,1 Bonapartes Dansefinke *(Poospiza bonapartii)*, 1,1 Halsbånds Klerkefinke *(Sporophila colaris)*, 1,1 Purpurpronfinke *(Rhodospingus cruentus)*, 7,3 Pirolfinke *(Linurgus o. kilimensis)*, altså et vældigt hårdt selskab.

Magellansiskenerne blev meget aktive, da de kom derind, og opholdt sig meget i den øverste del af de tynde kviste i udendørsvolieren og hang ned fra volierens trådnettag. Den 26. maj 1976 opdagede jeg, da jeg sad i haven og iagttog dem, at de havde bygget rede i en bambusgruppe cirka 50 cm fra jorden i udendørsvolieren lige ved siden af det store vandtrug. Jeg opdagede det, fordi

Magellan-hannen forsøgte at holde de andre fugle fra vandtruget. Reden var kopformet, bygget af bast, kokostrævler, hø og lidt halm og indvendigt var den foret med hvid twist og små fjer. Hunnen lå på reden og troede ikke, jeg havde set hende, men ved en senere lejlighed konstaterede jeg 4 æg, som alle var befrugtede. I rugetiden var hunnen overordentlig sky og forsigtig, så jeg undlod videre forstyrrelse, såsom redekontrol, større rengøring af vandtruget m. m.

Den 13. juni observerede jeg 3 unger i reden, og dagen efter var der 4 stykker, bedre kunne det jo ikke være. Opmadningen af ungerne i reden forløb planmæssigt, det vil sige, hannen deltog ikke en eneste gang i opmadningen medens ungerne var i reden, men til gengæld holdt han andre fugle fra reden og deltog særdeles livligt i stridigheder, der iøvrigt konstant var i volieren.

Cirka 15 dage efter æggene var klækket, hoppede alle 4 unger af, og nu observerede jeg, at allerede fra den dag, deltog hannen særdeles livligt i opmadningen. I slutningen af opmadningsperioden endda så livligt, at han ligefrem jagtede ungerne, det bekymrede mig en del, og jeg kontaktede min gode ven, Curt af Enehjelm, og klagede min nød. Enehjelm mente, at såfremt jeg havde mulighed for at sætte hannen i nabovolieren, skulle jeg gøre det. Den mulighed eksisterede, og jeg opdagede da, at ungerne mange gange om dagen kom hen til hannen for at blive madet gennem nettet, og begyndte den gamle han at hugge efter dem, forlod de ham straks, og han kunne naturligvis ikke forfølge dem. Det hele forløb fuldstændigt som Curt af Enehjelm havde forudsagt. Ungerne viste sig senere at blive 2,2.

Følgende foder var til deres rådighed: *Negerhirse*, ukrudtsblanding, skovfugleblanding, tropeblanding, spiret kolbehirse, blødfoder med revet gulerod og æble, nektarblanding, insektfoder, samt hvad de kunne finde af insekter i udendørsvolieren, og endelig det, de tog mest af, medens der var unger, *nemlig mikro-melorme.*

Litteraturfortegnelse:

Jürgen Nicolai: Käfig- und Volierenvögel. Jürgen Nicolai: Vogelhaltung - Vogelpflege. V. Wiese: Tropefuglenes Liv i Fangenskab. Aage Poulsen: Tropefuglenes Liv i Fangenskab. Helmuth Dost: Fremdländische Stubenvögel. Die Gefiederte Welt nr. 12, december 1974, årgang 98, side 227, artikel af Frank K. Marschall: Amerikanische Zeisige und ihre Eingewohnung.

SMÅ-NYT – fortsat

for mange, der ikke magter at skelne de to højst forskellige mutationer.

Hos Poul Rasmussen i Åbenrå er i skrivende stund også et spændende og bemærkelsesværdigt resultat på vej. Han fortæller ihvertfald, at der er unger hos Hooded Parakitterne *(Psephotus c. dissimilis)*, den der i *Papegøjebogen* har fået navnet Sorthovedet Parakit. Jeg mindes ikke at have set nogen opdrætsberetning på dansk, men ved dog, at Poul Rødvig her i Risskov havde 4 unger i en kasse indendørs i november 1973. Om de kom på pind aner jeg ikke, og selvom Rødvig fortalte, at de så godt ud, så sagde han også, at de var meget krævende! De hører jo til blandt den gruppe papegøjer, som bl. a. bygger rede i termitboerne.

Jeg savner noget om de slægter af fugle, som *ikke* regnes for papegøjer, selvom det er papegøjerne, der har min store interesse. På Thisted egnen, har en opdrætter 2. kuld af Kinesisk Bül-Bül *(Pycnonotus sinensis)* flyvende, men nærmere enkeltheder kendes ikke, og oplysninger om opdræt af Jerdons Stær hos Jørgen Møller Hansen savnes indtil videre også. Samme har efter sigende, i 1977 haft opdræt af ikke færre end 4 spurvearter. *HHJ*

Forhåbentlig bemærkede man, at inspirationen til SMÅNYT denne gang ene og alene er hentet herhjemme - og det er i sig selv en nyhed.

Købes: 1,1 Mandarinænder, 0,1 Rødbrystet Græsparakit, 1,0 Rødhovedet Dværgpapegøje. **Byttes:** 1,0 Kanarievinget Parakit til 0,1. **Sælges eller byttes** med andre parakitter: 0,1 Bourks, 5,3 grønne split Sangere fra 1977, 1,1 Lessons Spurvepapegøje, 2,2 Swinhoe Fasaner, 1,2 Sølvfasaner, 5 stk. hvide finker, 1,0 Mosambiksisken, 3 stk. Orangekindet Astrild, 5 stk. blå Sommerfuglefinker. **Peter Knudsen,** Østkystvej 3, Tansry, 6473 Tandslet, (04) 44 75 81.

Sælges: 1,1 Sangparakit, 2,3 Turkisparakit, 3 stk. Hvide nymfer. Sendes ikke. **Ingv. Nielsen,** Møllebakken 60, 8361 Hasselager, (06) 28 31 05.

Sælges: 2,1 Pennant, 1,1 Stanley samt Rosella, Elegant og Turkisparakitter. **Egon Højsgaard,** Priorsløkkevej 83, 8700 Horsens, tlf. (05) 61 36 05.

Sælges: 1,1 Pennant, 1,0 Rosella, 1,0 Stanley, 3,2 Sangparakitter alm. alle fra 77, 1,0 Grå Jaco, 1,0 Pennant, 0,1 Blåstreget Lori alle fra 76. **I bytte** tages 0,1 Blå Rosella, 0,2 Stanley. **Erik Larsen,** Slettevej 4, Topshøj, 4180 Sorø, (03) 63 39 21.

Sælges: 0,1? Mellembeo, veltalende og hyggelig, yderst kontaktsøgende. Pris kr. 300, evt. bur kr. 100. **Poul Frederiksen,** Skolegade 6, 4100 Ringsted. (03) 61 12 07.

Sælges: 1,0 Agapornis personata + 0,1 gul Agapornis personata (avlspar), 10 stk. Agapornis personata - alle med split for gul arvelighed + 1 stk. gul Agapornis personata. Henvendelse efter kl. 17,00. **Preben E. Nielsen,** Frihedsvej 15, 4700 Næstved, tlf. (03) 72 85 83.

Sælges: 2 stk. Bourksparakitter 77. **Købes el. byttes** med ovenstående: 1,1 Californisk Topvagtel. **Frede Andersen,** Ringvej 1, Stubbæk, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 66 32 84 efter kl. 17,30.

Sælges: 1,0 Rosella 75, 1,0 75 split, 0,1 76 Hvid Nymfe, 0,1 Diamantdue 76, 7,5 Kinesisk Dværgvagtel 77, 1,1 Tigerfinke, 0,1 Bronzefinke, 1,0 Ædelsanger, Eng. Undulater. **Købes:** 1,0 udfarvet Splendid, 1,1 Stillits. **Ole Jensen,** Langelodsvej 4, 4621 Gadstrup, (03) 39 02 72.

Købes el. byttes: 0,1 med 1,0 Blåkronet Flagermuspapegøje. **Købes:** 1,0 Blåkindet Lori, 0,1 Djampea Lori. **Sælges:** 7 stk. Rosenhovedet Dværgpapegøjer 40 kr. stk. **Steen Larsen,** Todegårdsvej 5, 3220 Tisvilde, tlf. (03) 30 84 73.

Sælges: 1,1 Alm. Sangp. 200 kr., 5 Turkisunger a 100 kr., 3,3 Eng. Undulater a 50 kr. **eller byttes** med 0,1 Viol Eng. Undulat eller 1,1 Elegant.
Vagn Christensen, Toftevej 9, 4400 Kalundborg, (03) 51 12 90.

Sælges: 1,1 Gedeparakit 500 kr., 1,1 Springparakit 350 kr., 2,0 Bourksparakit 100 kr. stk., 0,2 Turkisparakit 100 kr. stk., 1,2 Elegantparakit 125 kr., 0,1 Gul Sangparakit 175 kr., 1,0 Alm. Sangp. 125 kr. Fuglene sendes ikke. **Poul E. Andersen,** Skolevej 23, 8670 Låsby, tlf. (06) 95 12 83.

Sælges: 3,3 Elegant, 1,1 Bourks, 0,1 Splendid, alle fra 77. **Villy Poulsen,** Solvænget 17, 5610 Assens, tlf. (09) 71 25 53.

Sælges: Sangparakitter, Bourks, Turkiser, Eng. Undulater, Sorthovedet split Dværgpapegøjer, alle unger fra 77 og mærket med fast ring. Sendes ikke. **Købes:** 1,1 Aymaraparakit. **Erik Østergård,** Sivsangervej 6, 3600 Frederikssund, (03) 31 19 41 bedst aften.

Sælges: 0,1 Mandarinand, 1,0 Nymfeparakit, 1,0 Sølvvagtel, 2,3 Dværgvagtel, 1,0 Klerkefinke, 3,0 Tigerfinke, 0,1 Diamantdue, 7,0 Zebrafinke, 1 afrikansk Spurv, 1 Brillefugl, 3 Orangekindet Astrild, 1 Malabaramadine og 3 Gråastrild. **Købes:** 1,1 Diamantdue, 0,1 Tigerfinke og 0,1 Vinrød Amarant. **Klaus Henriksen,** Bagsværd, (02) 88 54 94.

Sælges: 1,2 Turkis unger 76, 4,4 Turkis unger 77, 3 stk. Spidshalet Bæltefinker unger 77, alle fra friluftsvoliere. **Ejgil Jacobsen,** Gurrelund 67, 2660 Brøndby strand, (02) 73 67 56.

Sælges: 4,3 Splendid, 3,1 Bourks, 2,2 Elegant, 2,1 Rosella, 1,2 Springparakit, 1,0 Gedeparakit, 3,0 Lessons Spurvep., Rosenhovedet Dværgpapeg., 2,2 Rødh. Gouldsamadiner, alt fra 77. **Købes:** 1,1 Lessons Spurvep. evt. 0,1. **Halvor Hansen,** Rosenvej 15, 5681 Bellinge, tlf. (09) 96 23 42.

Sælges: 1,1 Elegant ynglepar 300 kr., 2 stk. Elegant fra 77 125 kr. stk., 1,0 Springer fra 75 250 kr., 0,1 Turkis fra 77 75 kr., 2,0 Rosella fra 76 250 kr. stk. **Peter Sørensen,** Stenderup, telefon (05) 39 83 91.

Sælges: 2,4 Gul Sang 1977 kr. 350 pr. par, 5 stk. Sodbrunh. Dvp. 1977 450 pr. par, 1,1 Indisk Halsbåndsparakit ca. 1973 kr. 450, 1,1 Pragtrosella 1973 kr. 600. **I bytte** kan evt. tages 1,1 evt. 1,0 Blå Personata Dvp. **N. Berg,** Hinnerup, telefon (06) 98 65 84.

Sælges: 5 stk. Blå Personata, 7 stk. Sorthovedet Dværgpapegøjer, 12 stk. Rødhovedet Dværgpapegøjer, 7 stk. Elegantparakitter, 5 stk. Turkisparakitter. **Ernst Frederiksen,** Gl. Hellebækvej 47, 3000 Helsingør, tlf. (03) 21 04 72.

Sælges: 12,12 Rosenhovedet Dværgpapegøjer, 5,11 Lessons Spurvepapegøjer. I **bytte** tages 0,1 Blåkronet Flagermuspapegøje. **Peter Lütken Landroch,** Fredensgade 16, 8700 Horsens, (05)610650

Sælges: Farvekanarier af højt præmierede stammer i farverne: Rødorange isabel, Rødorange isabel 1,0 med satinet arvelighed, Rødorange isabel med robino arvelighed, Rødorange brun, samt Kobber og Kobber elfenben. **Gunnar Jensen,** Hundkærvej 18, 8530 Hjortshøj, tlf. (06) 220643

Sælges: Grundet pladsmangel 2 par (avlspar) Gulspættet Rosenhoved Dværgpapegøjer samt fire unger, 1,0 Pennant (3 år). **Købes:** Blåvinget Græsparakitter eller **byttes** med ovenstående. **John Gydesen,** Stenkisten 4, 7100 Vejle, (05) 83 36 52.

Sælges: 2,2 Blå Rosella, 1 stk. Rødvinget, 5 stk. Elegant, 1,0 Alm. Sangparakit, alt fra 1977 samt 1,1 Alm. Rosella (avlspar). Sendes ikke. Evt. kan 1,0 Mangefarvet tages i bytte. **Hans Jørgensen,** tlf. (07) 52 16 21.

Sælges: 0,1 Blå Rosella 1977, 0,1 Stanley 1977, 0,1 Gul Sangparakit 1977, 1,2 Splendid 1977, 2,0 Sorthovedet Dv.pap. 1976. **Byttes:** 1,0 Rosenhovedet Gul mutation med 1,0 eller 0,1 Rosenhovedet Blå mutation. **Edvard Knudsen,** Hjallesegade 22, 5260 Odense S., tlf. (09) 15 10 44.

Købes: 1,0 Adelaide. **Sælges:** 1,0 Rødvinget, 1,1 Pennant (grøn art). **Jørg. Iversen,** (09) 47 10 04.

Sælges: 1,1 Blåhovedet Sommerfuglefinke, 1,1 Agerhøneastrild, 1,1 Løggrøn Papegøjeamadine, 1,0 Granatastrild, 4 stk. Sortstrubet Nonne, 1,2 Rødhovedet Væver (Quelea cardinalis), 1,0 Gulrygget Guldspurv, 0,1 Brunrygget Guldspurv, 1,2 Kastanjebrun Spurv, 2,2 Gulgumpet Ædelsanger, 1,1 Pavefinke, 2,2 Spurvelærke, 1,0 Ametystnektarfugl, 1,0 Indisk Blåfugl. **Byttes:** 0,1 Blå Honningsuger til 1,0 do. **Købes:** 1,0 Sølvøret Solfugl, 0,1 Shamadrossel. Henv. **(02) 86 64 94.**

Sælges: 1,1 Gedeparakit 1976, 1,1 Rosella 1977, 3 stk. Alexander 1977, 2,2 Rosenhovedet Dværgpapegøjer. **Freddy Andersen,** Hedemannsgade 10, 8000 Aarhus C., træffes på (06) 93 61 19 mellem 16,30 og 17,30.

Sælges: 2,2 Taranta Dværgpapegøjer, 1 køleskab, velegnet til fuglehus. **Peter H. Them,** Emmerichs alle 4, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 40 91 eft. 18,00.

Sælges: Rødhovedet Dværgpapegøjer, alle unger fra 1977. **Købes:** Blå Dværgpapegøjer, helst unger fra 1977. **Uffe Jensen,** Ferskenvej 51, 4700 Næstved, tlf. (03) 72 80 50.

Sælges: Stanley, Rosella, Sangparakitter, Perlenymfer, Springparakitter, Elegant, Bourksparakitter, Turkis. **Svend Christensen,** Kagsbøllevej 56, Nyborg, tlf. (09) 31 38 04 efter kl. 16.

Sælges: Hvide Nymfer, Brogede Nymfer, Bourks, Turkis, Splendid, Elegant, gode parakitter. Springparakitter, 8 stk. Blå Rosella, 2 par Pennant. Alle store kraftige fugle fra 1977. **Jens Chr. Jensen,** Nørregade 45, 7200 Grindsted, tlf. (05) 32 20 26 efter kl. 17.

Sælges: 7 stk. Rosella, 1 stk. Perlenymfe, 3 stk. Splendid, 3,2 Turkis fra 77, 0,1 Elegant 75, 0,1 Alm. Sangparakit 75, 6,3 Sølvvagtler 77. Kanarier: røde og rimede 77. **Byttes eller sælges:** 1,0 Blommehovedet parakit 74 til 0,1 73-74. **Mathias Iversen,** Vonsbækvej 64, 6100 Haderslev, telefon (04) 56 91 57.

Sælges: 2 stk. Rosenhovedet Dværgpapegøjer (77) **Købes:** 1,0 Grønrygget Spurvepapegøje. **Verner Jespersen,** Ellevænget 2, Virklund, 8600 Silkeborg tlf. (06) 83 61 66.

Sælges: 1,1 Sangparakit (3 år). **Evt. bytte** med australske fugle. **M. Sandgaard,** Allerød, telefon (03) 27 15 12.

Sælges: 2,2 Gede-, 0,1 Spring-, 1,2 Turkis, 2,0 Splendidparakitter, 2,3 Rosenh.dv., 0,1 Rødh.dv. samt enkelte Gulspættede Roseicollis. **Købes eller byttes** med ovenstående: 0,1 Blommehovedet Ædelparakit 2-3 år, 1,1 Blå Personata. **Sv. R. Østergaard,** Voldbyvej 149, 8450 Hammel, tlf. bedst efter kl. 19,00 (06) 96 16 17.

Sælges: 5 stk. Auroraastrild, 2,4 Sivastrild, 0,2 Blåhovedet sommerfuglefinker fra 77, 2,2 Gulbrystet Astrild, 1,0 Tøjleastrild 76. **Købes:** 0,1 Tøjleastrild, 0,1 Olivengrøn Astrild, 1,1 Ceresastrild. **Tlf. (03) 52 17 92** efter 16,30.

Sælges: Kanarier Gloster Fancy, Corona og Consort, 2,3 Rødbrystet Splendid, 0,2 Bourks og 3,3 Elegant, alle fra 1977, samt 2,0 Elegant fra 1976. **Claus Hansen,** Holmevænget 4, 5592 Ejby, telefon (09) 46 15 00 efter kl. 17,00.

Købes: 1,0 Blåisset Flagermuspapegøje. **Arne Nielsen,** Hvalsøvej 308, Grønnebjerg, 4360 Kr. Eskildstrup, (03) 40 86 81.

Sælges: Blå og grøn/blå A. personata samt A. fischeri (efter vildtf. fugle). **Købes:** Højt kårede sortv. tyske mæfikker u/kap. **Poul Frandsen,** Brønshøjvej 80, 2700 Kbhvn. Brh., (01) 71 79 25.

Sælges: 0,1 Gedep., 4,3 Springp., 2,4 Turkisp., 0,1 Sangp., 3 stk. Splendidp., alt 77, 1,0 Stanley 76. **Peter Sørensen,** Nis Pedersensvej 15, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82 94 26.

Sælges: 1,1 Bjerglori (3 år) kr. 700. **Flemming Engelbrekt Nielsen,** Hovedvejen 12, Øm, 4000 Roskilde, tlf. (02) 99 51 92, aften (03) 38 05 05.

Sælges: 4,6 Hvide Nymfer fra 77 125 kr. stk., 2,5 Sangparakit fra 77 100 kr. stk., 0,1 Elegant fra 76 150 kr. **Evt. bytte** med 1,0 Splendid. **Erik Godskesen,** Glentevænget 8, 5550 Langeskov, telefon (09) 38 10 05.

rubrik-annoncer

for bladets faste annoncører.

DANSK FUGLEHOLD

DECEMBER
1977
3. ÅRGANG

10

SAMARBEJDET MELLEM DANSKE FUGLEFORENINGER

DANSK FUGLEHOLD

Udgiver:
Samarbejdet mellem danske fugleforeninger.

Redaktion:

Ansvh. red.:
Victor E. Rasmussen, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., tlf. (01) 11 80 14.

Kanarier:
Steen Carstensen, Damtoften 22, Stilling, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 11 49.

Papegøjer og parakitter:
Henning H. Jacobsen, Vejlby Vænge 64 8240 Riisskov, tlf. (06) 21 25 18.

Tropefugle:
Mogens Stig Andersen, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Undulater:
Ebbe Schrøder, Lindebjerggårdsvej 10, 4700 Næstved, tlf. (03) 73 22 14.

Zebra- og Mågefinker, Risfugle:
Fl. Pedersen, Blangslev Landevej 15, Blangslev, 4700 Næstved. tlf. (03) 76 14 77.

Div. artikler, prydfjerkræ m. m.:
Bent Hansen, Klaus Berntsensvej 57, Særslev, 5471 Søndersø, tlf. (09) 84 10 66.

Forretningsfører:
Steen Folstrup, Tyreengen 32³ th., 4220 Korsør, tlf. (03) 57 28 02.

Artikler m. m., som ønskes optaget i bladet, bedes tilsendt de respektive redaktører.

Postgirokonto nr. 9 26 15 67.

Tryk:
Aage Poulsen, 4050 Skibby

INDHOLD:
Side

Forside: Flammehovedet Tangare *(Tangara parzudakii)*, foto Erik Jensen.

Redaktionen ønsker abonnenter og annoncører en rigtig

Glædelig Jul

Samarbejdet har i lighed med sidste år hjemtaget et parti af årets »Fuglekalender i farver - 1978« fra Verlag Horst Müller i Walsrode, og med sidste års succes i erindring, vil det være en god ide at bestille den allerede idag. Prisen er:

kr. 14,00

incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger. Forsendelsen vedlægges et giroindbetalingskort og beløbet bedes indbetalt **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

Dr. H. D. Groen: AUSTRALIAN PARRAKEETS - their maintenance and breeding in Europe.
Ca. 235 sider, omkring 30 farvefotos, 24 s/h fotos og 3 rids.
Tekstmæssig er bogen særdeles anbefalelsesværdig, for nok har Groen sine egne ideer om hvorledes fuglene skal holdes og forplejes, men de er ikke ilde, og der er gode tips til alle, også til dem med mange års erfaring. Der er ingen tvivl om, at han kender arterne godt.
Prisen er:

kr. 150,00

incl. moms, men excl. forsendelsesomkostninger

Forsendelsen vedlægges et girokort, og beløbet bedes indbetalt **senest** 14 dage efter modtagelsen.
Bestilling sker ved henvendelse til:
Ole Loldrup, Sigtunagade 10, 6400 Sønderborg, tlf. (04) 42 90 39.

DF-ringe...

Bestilling af lukkede (faste) DF-ringe sker ved indbetaling på giroindbetalingskort **(grønne)**, der udleveres hos foreningerne.
Lukkede (faste) DF-ringe i metal leveres i følgende størrelser:

Serie Z 2,3 mm Zebrafinker, sm. astrilder o. l.
Serie P 2,5 mm Mågefinker, Båndfinker, Diamantfinker o. l.
Serie K 2,9 mm Farvekanarier, amerikanske farvefinker o. l.
Serie B 3,5 mm Figurkanarier, Risfugle, Dværgvagtler o. l.
Serie U 3,7 mm Undulater, Græsparakitter o. l.
Serie D 4,1 mm Dværgpapegøjer, Springparakitter, Stanley-parakitter og mindre tropiske duer o. l.
Serie N 5,2 mm Nymfekakadu, alm. Sangparakit o. l.
Serie R 5,8 mm Rosellaparakit, Princess-parakit o. l.
Serie A 6,8 mm Alexanderparakit, Pennant, store tropiske duer o. l.

Ringene leveres i de internationalt bestemte farver med ny farve for hvert kalenderår, og de er påtrykt DF, årstal, seriebogstav og løbenummer.
Årets ringe udleveres fra 1. januar, dog udleveres ringe i serie K og B til kanarier allerede fra 1. december. Køberen registreres for de numre, han får udleveret, så man evt. senere kan finde tilbage til opdrætteren af en bestemt fugl.
DF-ringe koster 8.00 kr. pr. bundt a 10 stk. Mindste salg af hver serie er 1 bundt = 10 stk.
Yderligere oplysning om lukkede DF-ringe fås hos Deres forening eller gennem Samarbejdet's ringsalgleder:
Halvor Hansen, Rosenvej 15. 5681 Bellinge, tlf. (09) 96 23 42.

Mødeliste

for december måned 1977:

1. **Helsingør Fuglevenner**, møde, Færgegården, torsdag kl. 19,30.
1. **Silkeborg Fugleforening**, møde i Medborgerhuset, Skoletorvet, torsdag kl. 19,30.
1. **Stuekulturs Fuglevenner i København**, andespil i mødelokalet Klingseyvej 9, Vanløse, torsdag kl. 20,00.
6. **Ålborg Fugleforening**, præmieuddeling i Skydepavillionen, tirsdag kl. 19,30.
7. **Foreningen for Stuekulturer, Odense fugle- og akvarief.**, møde Fyens Forum, onsdag 19,30.
7. **Køge Stuekultur**, møde Tøxens Skole onsdag
7. **Viborg og Omegns Fuglevenner**, møde Sdr. Skole, onsdag kl. 19,30.
8. **Holbæk og Omegns Fugleforening**, møde Hotel Strandparken, torsdag kl. 19,30. ▶

8. **Roskilde og Omegns Fugleforening**, møde Ungdommens Hus, Parkvej 5, torsdag kl. 19,30.
8. **Fuglevennerne i Århus**, møde Kongreshuset, Amaliegade, torsdag kl. 19,30.
12. **Vestsjællands Fugleforening**, møde Nørrevangsskolen i Slagelse, mandag kl. 19,00.
12. **Vestegnens Fugleforening**, møde Nygårdskirkens mødelokaler, Nørrekær 71, Rødovre, mandag kl. 20,00.
12. **Sydsjællands Fugleforening**, møde Hollænderhaven, Vordingborg, mandag kl. 19,00.
13. **Assens og Omegns Stuekulturforening**, møde, Assenshallen, Bryggerivej, tirsdag kl. 19,30.
13. **Foreningen for Fuglevenner**, møde Sct. Andreasordenens selskabslokaler, Frederiksberg alle 11, tirsdag kl. 20,00.
13. **Frederikshavn Fugleforening**, møde Bechs Hotel, tirsdag kl. 20,00.
13. **Silkeborg Stuekulturer**, julemøde Medborgerhuset, tirsdag kl. 19,30.
14. **Stuekulturen for Vejle og Omegn**, møde Idrættens Hus, Vester Engvej, onsdag kl. 19,30.
15. **Svendborg og Omegns Fuglevenner**, møde Hotel Royal, Banepladsen, torsdag kl. 19,30.

FASTLAGTE UDSTILLINGER 1977:
December:
3.- 4. **AZ-landsudstilling** (alle kategorier af fugle), Sportshalle, Böblingen, V.-Tyskland.
Januar — Holland:
13.-15. **Vogel 78** arr. Nederlandske Fugleliebhaverforbund, Turfschip i Breda, Holland. (Over 5000 fugle i 100 forskellige arter).
Tyskland:
27. jan. - 5. feb. **C.O.M. Verdensmesterskab 1978**, Euregio Sportshalle, Bocholt, V.-Tyskland.

Tilsluttet...

Følgende foreninger har tilsluttet sig »Samarbejdet mellem danske fugleforeninger«:
Nordvestjydsk Fugleforening, v/ Michael Poulsen, Lundgårdsparken 94, 7600 Struer.
Stuekulturforeningen for Kalundborg og Omegn, v/ Gustav Pedersen, Vibevej 9, 4400 Kalundborg, tlf. (03) 51 50 57.
Endvidere har Amagerlands Fuglevenner, som er en nystiftet forening, tilsluttet sig Samarbejdet. Formand for foreningen er Bent Sagnsby, Amagerbrogade 86, 1., 2300 København S., (01) 58 21 68
Samtidig kan det oplyses, at Københavns Fugleforening er opløst.

køb·salg·bytte

Under denne rubrik modtages alt vedrørende køb, salg og bytte fra abonnenterne. Annoncer under denne rubrik koster kr. 3,00 (i frimærker) og skal være »DANSK FUGLEHOLD«, Peder Skramsgade 26, 4., 1054 København K., i hænde senest d. 10. i måneden.

Købes: 0,1 Rødhovedet Gouldsamadine, evt. 1,1. **Erling Jørgensen**, Godhavnsvej 8, 7000 Fredericia

Sælges: Dværgskoggerduer, unger fra 77, Sølvdiamantduer, unger fra 77, Kapduer, unger fra 77, Hvide Skoggerduer, 1,1 Turkisparakit, 1,1 Tøjleastrild, Muskatfinker, Safranfinker, unger 76/77, Sorthovedet Dværgpapegøje 0,1 evt. bytte med 1,0, Rødhovedet Dværgpapegøje 0,1 evt. bytte 1,0 **Poul Erik Johansen**, Rosenørnsvej 11, 5230 Odense M., tlf. (09) 12 21 66.

Sælges: Ca. 2 1/2 år gammel Javaabe, hun, sælges eller byttes med fugle, pris 1500 kr. **Købes:** 1 årgang af »Dansk Fuglehold«, høj pris gives. **Jørgen Nielsen**, Kildemarksvej 5, Næsby Huse, 4200 Slagelse, tlf. (03) 54 92 98.

Sælges: 1,1 Stanley 76, 1,1 Gedep. 76, 1,1 Mangefarvet 77, 1,0 Rødv. 76, 1,1 Blue-wing 77, 1,1 Gulspættede Rosenh. Dværgp., 0,1 Bourkes 76, 1 Blå Roseicollis 77, 0,3 Ceres-astr., 2 Sorthovedet Dværgp. 77. **Købes eller byttes** med ovennævnte: 1,1 Barraband, 1,1 Rock Peblar. **Tlf. (01) 513509**

Sælges: 1,1 Diamantdue, 1,1 Dværgdue, 1,1 Rustdue, 1,1 Senegaldue, 1,1 Stålpletdue, 1,1 Zebradue, 1,1 Perlehalsdue, 1,1 Huldue, 1,1 Ørepletdue 1,1 Guineadue, 1,1 Gulnæbbet Spurvedue, 1,1 Dværgskoggerdue, 1,0 Kobbernakket Due, 1,0 Virginsk Vagtel, 1,0 Kalifornisk Topvagtel, hvide og brogede Japanvagtler, Dværgvagtler, Sølvvagtler, Stenhøns, Guldfasaner, Kanariefugle, 1,1 Brunrygget Guldspurv, 1,1 Kastaniebrun Spurv. **Købes eller byttes** m. ovennævnte: Tropeduer og Vagtler. **Kurt Knudsen**, Torballegyden 18, 5450 Otterup, tlf. (09) 82 18 33 k. b.

Sælges: 1,0 Springp. 76, 1,2 Springp. 77, 1,4 Sangp. 77. **Evt. byttes** med Pennant. **Frode Buch Rasmussen**, (06) 27 39 40.

Sælges: 1,1 Agerhøneastrild, 1,1 Angola Sommerfuglefinke, 0,1 Hvidkindet Lærke, 1,1 Diamantfinke, 1,1 Senegalamarant, 1,1 Rødhalet Astrild, 1,1 Schlegels Dråbeastrild, 1,1 Hvidhovedet Nonne, 1,1 Perlehalsamadiner, 1,1 Gråastrild, 1,1 Korthalet Bæltefinke, 1,1 Olivengrøn Astrild, 1,1 Tigerfinke, 1,0 Violbuget Granatastrild, 1,1 Ceresastrild 1,1 Sivastrild, 1,1 Auroraastrild. Brillefugle: Ganges, Kinesiske. Sunbirds: 3 stk. Variable, 2 stk. Beautiful. **Britt Christiansen**, Studebjergvænget 5, 3210 Vejby, tlf. (03) 30 63 31.

Sælges: 1,1 Trefarvet Papegøjeamadine. Fuglene sendes ikke. Henv. eft. kl. 20 på tlf. **(05) 52 52 73**

Købes: 0,1 Kanarievinget parakit samt 1,0 Diamant due. **Steffen Marckmann**, Ellehøj 3, Høm, 4100 Ringsted, (03) 64 35 31.

Sælges/byttes: Riffel kal. 22/6 mm m. magasin, fab. Mosberg & Son USA, vægt ca. 4 kg, tilladelse nødvendig. Pris efter bytteforhold ca. 900/1000 kr., byttes med parakitter, eks. dværgpapegøjer sort-, blå, grå-, rødhovedet, taranta, geder, dværg ara eller andre. **Sælges:** 2,3 Turkis 77, 3 Rosella 77. **V. V. Andersen**, Kalundborg, (03) 51 21 17.

▶

Opdræt af Ganges Brillefugl

Zosterops palpebrosa

Per Bangsgaard, Gråsten

Foto Ole Larsen

Farvebeskrivelse: Oversiden olivengrønlig, lysere bagtil. Panderand og streg over tøjler rengule. Tøjler sorte. Halssider olivengule. Struben og undergumpen citrongule. Undersiden lys askegrå med lysere midte. Svingfjerene og halen sorte, sidstnævnte med olivenfarvede rande. Øjet gulbrunt. Næbbet sort og benene mørkegrå. Kønnene ens. Længde 10 cm.

Min interesse for brillefugle startede for ca. 3 år siden, da en af de lokale fuglehandlere fik en sending af disse fugle hjem. De var i fin kondition og fjerdragten var meget flot på dem. Jeg kunne ikke stå for dem, så det endte med, at jeg købte 4 stk., idet man jo som sagt ikke kan se forskel på han og hun.

Der gik 1½ år inden jeg fandt ud af, at jeg havde et rigtigt par. Brillefuglene sov godt nok sammen to og to, men det gør disse fugle selvom det er hanner.

I 1974 byggede de rede og lagde 2 æg, som desværre var ubefrugtede, men den ene af dem sad og sang hele dagen, så nu vidste jeg med sikkerhed, at jeg havde et par.

I 1975 byggede de igen rede, og denne gang blev der lagt 3 æg. Der kom 1 unge, som desværre døde, da den var 3 dage gammel.

I april måned 1976 begyndte fuglene at interessere sig for en af kurverederne, som var hængt op i det ene rum af mit fuglehus. De andre fugle, de gik sammen med, blev nu indfanget, så brillefuglene kunne få buret for sig selv. De begyndte nu ivrigt at bygge rede, og efter nogle dage havde de lavet en lille, fin, åben rede. Den 28/4 blev det første æg lagt, og der kom ialt 3. Brillefuglene skiftedes til at ruge, og den 9/5 konstaterede jeg, at der lå en del æggeskaller under reden og at fuglene nu begyndte a tage en masse bananfluer og myggelarver.

Det var sjovt at se på, når de skulle ind og fodre ungerne – de skiftedes til at hente foder, og når de så skulle skifte på reden, fløj den ene op og stod faktisk stille i luften udenfor reden. Når den anden så det, smuttede den hurtigt ud af reden, så den kunne komme ind.

Jeg havde læst en del om, at brillefugle skulle have melorme til at made ungerne op med, men mine tog ingen før ungerne var en ca. 8–9 dage gamle, og var faktisk ikke mange, de brugte.

Den 20/5 da jeg kom hjem fra arbejde og skulle ind at fodre brillefuglene, kunne jeg både se og høre på dem, at der var noget, de ville fortælle mig, så jeg satte mig ned for at studere dem, og stor blev

min glæde, da jeg så 2 unger ovre i det ene hjørne. De så meget kvikke ud og lignede forældrene bortset fra, at de manglede brillerne og måske nok var lidt mattere i farven.
De voksede hurtigt til, og da de havde været af reden i ca. 14 dage, fløj de rundt i buret lige så godt som de gamle brillefugle.
Som redemateriale blev brugt optrevlet gaze, klippet i små stykker, og kokostrevler. Opmadningsfoderet bestod af myggelarver, melorme, bananfluer, frugt, honningvand, sandkage og myreæg.

Senere fik brillefuglene et kuld mere. Der kom 2 unger, hvoraf den ene blev smidt ud af reden, da den var 2 dage gammel, men nu har jeg da 3 dejlige unger af mine brillefugle.
De to andre brillefugle er desværre to hunner. De byggede ellers en fin rede og lagde æg – *men desværre 2 æg om dagen* – så der var ingen tvivl om, at det var 2 hunner. Nu har jeg fået den ene byttet til en han, og nu håber jeg, at jeg også kan få dette par igang med at yngle.

Lidt mere om Kapuzinlorien

I sidste nummer af *Dansk Fuglehold* kunne læses om et opdræt af Kapuzinlori hos Rita og Kurt Jensen i Roskilde. Dette er muligt et dansk førsteopdræt, men ikke det eneste opdræt i år. Jørgen Aarestrup i Nykøbing Mors har efter sigende også formået at få en unge på pind.
I en medfølgende notits bemærker Kurt Jensen, at han mener det drejer sig om underarten *Eos squamata riciniata* han har opdræt af, og det lyder ikke usandsynligt. Flere har udtalt sig på samme måde om de fugle, der blev importeret i 1975. Systematikken hos denne meget variabelt farvede art er svær at få hold på, men sikkert er det dog, at navnet *E. s. riciniata* har prioritet over *E. s. guenbyensis.* Navnet *riciniata* benyttes af Bechstein allerede 1781, medens sidstnævnte findes hos Scopoli første gang i 1786.
Tilsyneladende kan arten opdeles i to former, nemlig en meget mørkthalet, som kun indeholder Hættelori *(E. s. squamata)* der omfatter som synonymer (de samme): *E. s. attenua* og *E. s. insularis.* Eneste opdræt jeg kender til, er to unger hos Paolo Bertagnolio i Rom (1972).
Den anden form har en olivengrønlig til brunligrød overside af halen og består af *E. s. riciniata*, samt de af flere betvivlede *E. s. obiensis* og *E. s. atrocaerulea.* Fuglene fra øen Obi afviger kun fra *Egentlig Kapuzinlori* (som *E. s. riciniata* også kan kaldes), ved at have en mere eller mindre tydelig grøn hale, og Jany's beskrivelse af underarten *E. s. atrocaerulea* er formentlig baseret på ungfugle. Usikkerheden er total med mistanken om, at sidstnævnte ungfugle endda tilhører nominatformen. (Nominatformen kaldes den først beskrevne, f. eks. er det her *E. s. squamata*). Først kendte opdræt findes hos M. P. Soudée i Frankrig 1926, der for opdræt af en unge tilkendtes en sølvmedalie året efter. 1939 kunne den kendte amerikanske liebhaver, Mrs. Bonestell, hente sig en fortjent medalje, og 1968 lykkedes det i San Diego Zoo at få en enkelt unge på vingerne. Slutteligt så er det lykkedes for Cliff Wright i England at opdrætte to unger. De forlod redekassen i de sidste dage i august. Forældrene blev importeret 1974, og også her benævnt som *E. s. riciniata.*
(P.S.M. XI/219)
Med de to danske opdræt må jeg konstatere, at vi stadigvæk internationalt formår at gøre os gældende som een af fugleliebhaveriets ypperste nationer. *HHJ*

bog-information

Dr. H. D. Groen:
AUSTRALIAN PARRAKEETS
- their maintenance and breeding in Europe.

Det er i virkeligheden meget få bøger der findes om en så populær gruppe papegøjer som de australske, og endnu ringere ser det ud, når man ønsker en samlet oversigt over deres opdræt og pleje.
SAMARBEJDET har nu optaget salget af een af de få – skrevet af en hollænder med erfaring. Bogen, der er på engelsk, er på 235 sider og indeholder omkring 30 farvefotos af fuglene, der dog ikke alle er lige gode. De bedste billeder er forøvrigt taget i danske voliere af f. eks. Klippe Græsparakit. Denne findes vel ikke mere i Europa, men det gør Orangebuget Græsparakit derimod, og her mangler et foto, som det eneste. Alle fotografier er taget i europæiske samlinger pånær et enkelt. Det er af Lutino Rosella, som engang ejedes af Hallstrom i Sydney, og det er det første billede af dem, jeg ser.
De første ca. 50 sider er en omtale af og vejledning i indkøb, indretning af volierer og huse, redekasser, fodring og pleje samt noget om sygdomme og lidt om fotografering. Hele dette afsnit er gennemillustreret med 24 gode sort/hvide fotos + 3 grundrids. Utroligt nok, så fandt jeg ved gennemlæsningen intet om orm og ormekur, men ud over denne mangel, så er det tydeligt, at forfatterens målsætning er, at der skal være noget for begynderne.
Tekstmæssigt er bogen særdeles anbefalelsesværdig, for nok har Groen sine egne ideer om, hvorledes fuglene skal holdes og forplejes, men de er ikke ilde, og der er gode tips til alle, også til dem med mange års erfaring. Der er ingen tvivl om, at han kender arterne godt og har styr på deres historie i Europa. Som et enkelt eksempel kan tages, at han under Blue-Bonnet oplyser, at det første europæiske opdræt rapporteredes fra Calvert i 1961. Personligt har jeg noteret 1960, men dette sjældne resultat er ikke at finde i eksisterende fortegnelser.

HHJ

Små-nyt...

VERDENSOPDRÆT AF STOR SENEGALPAPEGØJE

I disse tider, med både import- og eksportforbud, oplever vi det sjove, at der er lige ved at være overflod af sjældenheder på markedet, herhjemme, men især i Tyskland siges det at være særligt påfaldende. Blandt en lille flok Kongopapegøjer fandt Günter Isert i Berlin således en fugl med særdeles stort hoved og næb, og i 1974 udbød en handlende 10 stk. til salg. Man havde da fundet ud af, at det drejede sig om *Poicephalus robustus fuscicollis*, og næsten selvfølgelig købtes en mage.
I efteråret 1976 begyndte der at ske noget; redekassens hul blev gnavet større, og en pind med en diameter på ca. 4 cm, der sad lige derunder, blev fuldstændigt afgnavet på 5 min.
Den 26/11 blev det første æg lagt. Det blev kun til 2, og begge klækkede, men vi skal helt frem til den 13/3 77 før den første unge føler sig så sikker, at den forlader kassen, og yderligere ca. 14 dage skal der gå, før den er på foderbrætet første gang. Unge nr. 2 var hele tiden et par dage efter, men er nu også selvstændig.
Foderet bestod af vindruer, forsk. nødder, æbler og banan, samt solsikkefrø. Af tilskud gaves sepiaskaller og to hårdkogte æggeblommer dagligt.
Basel Zoo anskaffede sig i 1955 et par, og efter 9 år havde Dr. Lang den lykke at se

fortsættes side 160

Foto Dan Mehr

Rød Dråbeastrild

Hypargos niveoguttatus

Jørgen From Andersen, Esbjerg.

Engelsk: Peter's Twin-spot, Red-throated Twin-spot, Peter's Spotted Fire-Finch, Crimson-fronted Speckled Finch.
Tysk: Tropfenastrild, Tropfenfink.
Fransk: Amaranthe enflammée, Amaranthe de Peters.
Farvebeskrivelse: Overhoved og nakke askegrå til gråbrune, der går over i kanelbrunt på ryg og vinger. Underryg og overhaledækfjer røde. Halen sort, de midterste med rødligt anstrøg. Hoved- og halssider, strube og øverste del af brystet karminrøde. Undersiden sort med store, hvide dråbepletter, fortrinsvis på siderne. Øjet mørkebrunt med blå øjenring. Næbbet blåsort, omkring næseborene og ved roden af undernæbbet blågråt. Fødderne skifergrå.
Hunnens hovedsider er grå som overhovedet. Strube og bryst gulbrunlige. Undersiden askegrå med sortrandede dråbepletter. Længde 12 til 13 cm.
Udbredelse: Østafrika, fra det østlige Kenya til det midterste Mosambik og Syd-Rhodesia, gennem det sydlige Tanganyika, Malawi, Nord-Rhodesia vestpå til Øst-Angola.

I januar måned købte jeg i en københavnsk fugleforretning 2,1 Rød Dråbeastrild.
Ved hjemkomsten blev fuglene sat i et yngle-kassebur på 40 x 40 x 160 cm til observation. Hannerne kunne ikke enes, så den ene blev taget fra, men efter 14 dage gik den tilbageblevne han i fældning, og

så blev der byttet om igen. Det viste sig her, at det var godt, at jeg havde købt 2 hanner, idet vi straks så, at det var *den han*, hunnen ville have.
De gik ivrigt igang med at bygge rede - måske for ivrigt - idet de lagde 2 hold æg oven i hinanden. Jeg prøvede at sortere æggene, men så opgav fuglene at ruge videre. Herefter fjernede jeg konsekvent samtlige reder og satte nye op.
Atter gik fuglene straks igang med at bygge, og snart efter rugede de. Denne gang kom der 5 unger, som desværre blev smidt ud af reden 5 dage gamle, men vi mistede ikke modet - og det gjorde fuglene heller ikke - så de gik igang igen.
Vi brugte nu megen tid på at betragte dem. Da det var ved at være tid at ungerne skulle komme, douchede vi reden med vand de kommende 3 dage.
Nu begyndte hunnen imidlertid at plukke fjer af hannen, så de fik fluks en stor håndfuld fasanfjer ind *(det var nemlig kun mørke fjer, de ville have)*, og dette krævede de faktisk hver dag fra nu af.
Ungerne kom den 30/5, og der blev nu fodret tit og rigtigt kræset for dem med en god tropeblanding, spiret frø, æggefoder, agurk, umodent frø, grønt, kolbehirse, »Bogena« universalfoder - og det vigtigste: *myrepupper*, som de åd en utrolig masse af.
Ungerne fløj til vores store overraskelse allerede af reden den 15/6, og det blev til 5 små, forpjuskede fyre. De voksede heldigvis hurtigt til, og i løbet af 5 dage var de fuldfjerede og pæne. 14 dage efter at de havde forladt reden, begyndte de allerede at udfarve, og efter 1 måned kunne vi konstatere, at det blev 3 hanner og 2 hunner.
Opdrættet er lokalt 1. opdræt i »Foreningen for Fuglevenner, Sydvestjylland« og kontrolleret af Ingolf B. Andersen, Esbjerg og Åage Andersen, Bramminge.

Forældrefuglene med de 5 unger – 14 dage gl. – foto forfatteren

Fugleægget

J. E. Bergquist, Brøndby Strand

For år tilbage lovede jeg nogle mennesker på Samarbejdets kongres en artikel om fugleægget, men jeg har i den forløbne tid ikke syntes, jeg kunne nok om emnet. Jeg har forgæves forsøgt at få andre til at skrive om emnet, og jeg har hele tiden lagt øre til, når jeg har hørt noget om æg – men først lidt generelt om fuglene.

Fuglene er en af dyrerigets mest homogene (ensartede) og bedst afgrænsede grupper. Til trods for betydelige habituelle og størrelsesmæssige variationer, som f. eks. mellem en afrikansk struds og en kolibri, er der aldrig tvivl om, hvorvidt et dyr er fugl eller ikke fugl. De fleste af de bygningstræk, der gør fuglene så karakteristiske, er på en eller anden måde knyttet til flyveevnen. I de fleste andre henseender falder fuglene nogenlunde indenfor krybdyrenes variationsbredde, særlig hvis man tager hensyn til de fossile former – baglemmernes bygning, urogenitalsystemet (urinveje og kønsorganer, red.), forplantningen og kraniebygningen. Denne nærmere forbindelse mellem fugle og krybdyr har gjort, at man ofte fører de to grupper sammen i en overklasse, *Sauropsida*. Dog er der forskelle på krybdyrægget og fugleægget, og de oplysninger, der fremkommer her, er udelukkende baseret på fugleægget.

Før emnet om selve ægget behandles, kan det have interesse at kigge lidt nærmere på selve urogenitalsystemet. Nyren ses ved dissektion som et brunrødt, ofte trelappet organ på hver side i bughulens loft, indsænket i fordybninger i korsbenet. Urinen føres af de sekundære urinledere til kloaken, der mangler urinblære. Kvælstoffet afgives mest i form af urinsyre. Når urinen kommer til kloaken, er den som regel ret svagt koncentreret og flydende, men i kloaken kan den koncentreres til en hvid pasta, idet vandet opsuges og kun urinsyren udfældes. Urinsyren sidder ofte som en hvid kappe på ekskrementerne.

Hannen har 2 hvidlige - sjældent mørkpigmenterede - testikler af oval form, der er fæstnet ved den dorsale (øvre) bugvæg bag hjertet. Hver testikel er forbundet med en lille bi-testikel, hvorfra sædlederen fører til kloaken. Testiklernes størrelse afhænger af tiden på året, og de benyttes ofte til at vurdere, om fuglen er i pragt eller ej. Hos en Gråspurv en testiklernes volumen 200 gange større i forplantningstiden end i efteråret. Enkelte fugle (struds, andefugle) har i kloaken en uparret penis, der ligner krokodillernes, men er asymetrisk og spiraldrejet. Hos andre fugle overføres spermaen ved simpel kontakt mellem hannens udkrængede kloak og hunnens.

Hos hunnen mangler sædlederen. Den højre æggeleder er altid rudimentær mens den venstre er veludviklet. Også det højre ovarium er hos de fleste fugle rudimentært eller forsvundet, mens det hos nogle fugle kan være godt udviklet (f. eks. hos rovfugle). Ovariet ligger som en grynet, ofte foldet plade på overfladen af nyren ved den forreste nyrepol.

Æggelederen er hos unge fugle et smalt og lige rør, der begynder med tragten fremme ved ovariet og udmunder i kloaken. Hos hunner, der har eller er ved at lægge æg, er den slynget og tyk, idet den indeholder de kirtler, der afsondrer æggehvide, æghinder og æggeskal. Selve æggeskallen vil jeg ikke beskrive så meget. De, der var så heldige at overvære mag. scient. Jan Dyck's foredrag i »Stuekulturs Fuglevenner« om samme emne, vil vide, at der alene i dette emne er stof nok til både 2 og 3 artikler.

Selve ægget, hvis form og størrelse kan variere meget, vil jeg ikke komme ind på, idet det må forudsættes, at de fleste kender dets udseende. Æggets hovedbestanddele kan ses af tegningen. Fugleægget er typisk telolecithalt, d. v. s. at blommen er

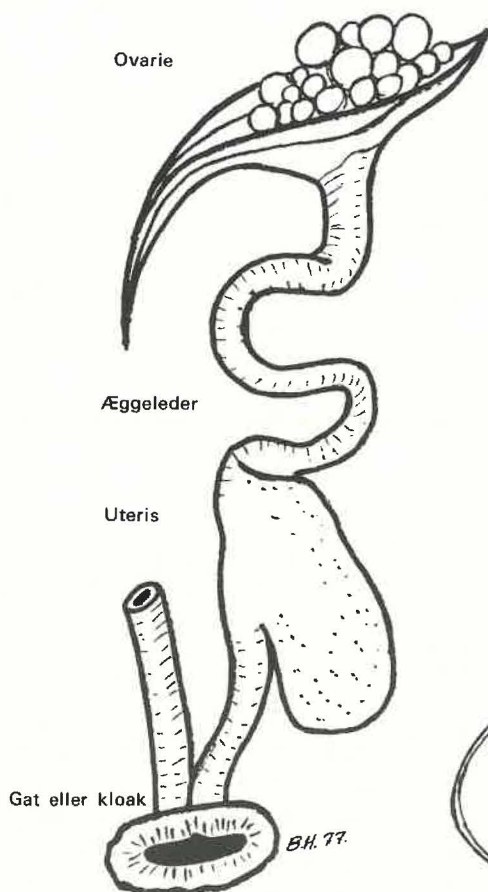

Skematisk fremstilling af forplantningsorgan hos en høne

koncentreret i den ene ende i forhold til kimpletten. Den del, hvor kimpletten findes, kaldes den animale pol, mens den modsatte del kaldes den vegetative pol. Ægget er befrugtet og et godt stykke på vej med delingen, når det forlader fuglens kloak. Fra ovariet løsnes ved ovulation kun selve ægcellen, d. v. s. ægblommen med dens cellemembran. Den modne ægcelle indeholder en forholdsvis stor mængde næringsblomme (protein, fedt), som i regelen er stærk gul eller orangefarvet (af karotinoider fra føden). Ægget befrugtes i æggeledertragten, og derefter begynder kimpletten umiddelbart at dele sig.

I den øvre del af ovidukten afsondres der talrige lag af fastere æggehvide, medens blommen glider nedad, roterende om bevægelsesaksen. Denne æggehvide bliver foran og bagved blommen snoet sammen til de såkaldte æggesnore, *Chalazae.* Derefter afsondres almindelig, letflydende æggehvide (en vandig opløsning af albumin o. a. protein, samt salte), og udenom hviden to skalhinder og den porøse æggeskal (94% kalciumkarbonat).

Fugleæggets ofte smukke farver opstår ved at blod fra små blødninger i æggelederens væg bliver bagt ind i kalkskallen. Hæmoglobinet nedbrydes da til rødlige, brunlige og sorte pletter (ooporphyriner), medens cuaniner nedbrydes til grønne eller blå farver (oocyaniner). Efter en tids ophold i luft, dannes der mellem skalhinderne ved æggets tykke ende et luftkammer, idet en del af æggets vandindhold fordamper.

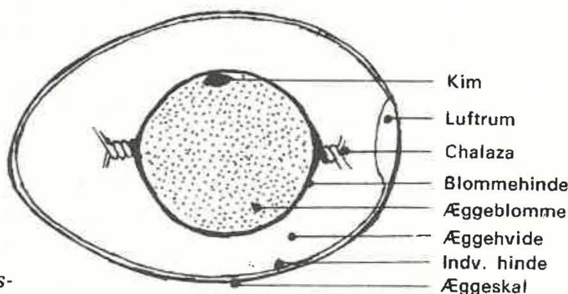

Blommen er lagdelt med afvekslende lag bestående af lysere »*hvid blomme*« og mørkere »*gul blomme*«. Cellekernen ligger oprindelig i blommens centrum omgivet af en mikroskopisk klump af aktiv, relativ blommefri protoplasma. Den vandrer i løbet af oofenesen ud til overfladen og ses på det ubefrugtede æg som en mikroskopisk kimplet af aktiv plasma omgivet af en lidt større area af hvid blomme.

Vægtfyldeforholdene i ægget er sådan, at blommen altid vender kimpletten opad (blommen som helhed kan rotere i æggehviden, medens chalazaen holder den på plads). Kimpletten flyder altid opad, så den ligger tæt under den opadvendte skaloverflade. Dette har den betydning, at

kimpletten varmes mere af fuglen end andre dele af ægget, og at den ligger godt for forsyning med ilt ved diffusion fra skallen. Senere, når kredsløbet er i gang, udlignes naturligvis varmeforskellene mellem æggets dele, og iltdistributionen varetages af allatoiskarrene. For at embryonet skal udvikle sig, må ægget have en høj varme, og fuglen benytter derfor sin kropsvarme til at varme ægget med.

I modsætning til krybdyrene er fuglene homoioterme (varmblodede). I denne henseende ligner de pattedyrene, men deres legemstemperatur ligger som regel nogle grader over pattedyrenes. De fleste fugle har normalt 38 til 43 grader, men man har målt så høje temperaturer som 45 grader. Denne høje, konstante temperatur er utvivlsomt en af forudsætningerne for den voldsomme energiudfoldelse, som flyvningen kræver.

Selve embryonalstadierne er for stor en mundfuld for en artikel af denne type, men det kan nævnes, at før ungen klækkes, gennebryder den fosterhinderne og får hovedet ind i det nu store luftkammer. Den begynder derefter, allerede før klækningen, at ånde atmosfærisk luft, og man kan høre det »pippe« i ægget nogle døgn før klækningen. På overnæbbets dorsalside (overside) sidder der en lille kalktak (ægtanden), som den bruger til at prikke hul på skallen med. Ægtanden falder hurtigt af efter klækningen. Medens mange fugleunger klækkes næsten nøgne, har andre fra begyndelsen en tæt dundragt (hønsefugle, andefugle, måge- og vadefugle). Når den første rigtige fjerdragt derefter udvikler sig, kommer fjerene som en direkte fortsættelse af dunene. Disse biiver derfor en tid siddende på toppen af de udvoksede fjer, men falder senere af. Man kan således kende en ung and i dens første fjerdragt på de afstumpede halefjer, hvor et lille skaft minder om, at der har siddet et dun.

Til slut bør vel bemærkes, at i forhold til en helt korrekt fysiologisk og histologisk udredning, er denne artikel stærkt forkortet og forsøgt gjort så populær som mulig for at lette forståelsen.

SMÅ-NYT - fortsat

parret opmade den første unge i 1964. Her drejede det sig om nominatformen og ialt er det blevet til 15 unger. Åbenbart er det de eneste kendte opdræt, og en særdeles fyldig beretning om det førstnævnte opdræt kan læses i »Die Gefiederte Welt« 1977, s. 145-148.

OPDRÆT AF
BØRSTEHOVEDET PAPEGØJE

Det lykkedes ikke for S. de Jager i Sydafrika at opdrætte ovennævnte (se s. 114 i 2. årg.), og det lykkedes ejheller i Wassenaar i Holland.

I sidstnævnte førhen topplacerede fuglepark udrugedes i en ca. 1 m høj udhulet træstamme 2 æg, men desværre levede disse unger kun i 6 uger. Ganske kort tid efter var parret i gang igen, og man opnåede også en unge, der dog allerede andendagen døde af en svampeinfektion, som også bortrev forældrene.

At opdræt alligevel kan lykkes i fangenskab, beviser dyrlæge J. Docters van Leeuwen, Wamel, Holland. Her lagde et par 2 æg, og af det ene der klækkedes, er nu udviklet en fuldt selvstændig unge, som formentlig er den første under beskyttede forhold. Både i Wassenaar og hos van Leeuwen blev fuglene fodret som lorier.

Onze Vogels 1977/375

Får vi atter fugle fra Australien?

En australsk parlamentarisk komission har fundet bekræftet, at smugling af øens fauna er en forretning om millioner af dollars årligt, og ligeledes, at den illegale trafik er godt organiseret med land-, sø- og luftoperationer. Man fandt også, at fuglene var det dominerende emne, samt at anslået 80 % aldrig nåede levende frem til deres bestemmelsessted. Mange døde inden de forlod øen.

fortsættes side 166

DANSK FØRSTE OPDRÆT AF

Rødhovedet Frøknækker

Spermophaga r. ruficapilla

Frank Nielsen, Hornbæk

En af de nyudfløjne unger– foto Mogens Stig Andersen

Engelsk: Red-headed Blue-bill, Red-headed Blue-billed Weaver, Red-headed Bluebill Forest Weaver.
Tysk: Rothkopfsamenknacker.
Farvebeskrivelse: ♂ Isse, hovedsider, hals bryst og overhaledækfjer skarlagenrøde. Resten af fuglen sort. Øjet rødligbrunt. Næb skinnende blåligt med cinnoberrød spids. Ben brunlige eller sortagtigt grønne.
♀: Isse, hovedsider, hals, bryst og overhaledækfjer skarlagenrøde. Undersiden matsort med hvide pletter.
Længde: ca. 13 cm.
Udbredelse: For det meste i de områder, hvor den Rødbrystede Frøknækker *(S. h. haematina)* ikke forekommer, hvilket vil sige: Det nordøstlige Angola til midt i Kassai-området, Nordøst-Congo og fra det sydøstlige Sudan til Vest-Kenya, Uganda og gennem Ruanda-Burundi til omkring Kungwe-Mahare-bjerglandet ved østbredden af Tanganyika-søen; endvidere Usambara i det nordøstlige Tanganyika.

I maj 1976 købte jeg i Holbæk 1,1 Rødhovedet Frøknækker, og da jeg det foregående år havde købt et par Rødbrystede Frøknækkere og studeret dem en hel del - samtidig med at jeg fik opdræt af dem - vidste jeg jo lidt om, hvad den slags fugle levede af.
Fuglene blev straks sat i min udendørsvoliere, som måler 14,0 x 4,5 x 2,0, med en tilhørende indendørsvoliere på 3,5 x 3,5 x 2,0 m, og de vænnede sig hurtigt til den store plads.
3-4 uger efter kom jeg en morgen ud og fandt hannen siddende på bunden af udendørsvolieren. Jeg blev noget ked af det, da jeg opdagede, at den var fløjet på et eller andet sted og havde brækket den ene vinge.
Nu var gode råd dyre - jeg vidste jo ikke hvor jeg skulle få en anden han fra, og resten af året gik da også inden jeg i januar 1977 fik fingre i et nyt par - så jeg nu havde 1,2 af den Rødhovede Frøknækker.
Det nyanskaffede par havde det imidlertid ikke for godt og det eneste jeg kunne få dem til at æde var kolbehirse, mikro-melorme - ikke meget, men dog noget. Jeg må her lige tilføje, at jeg aldrig fodrer nyanskaffede fugle med melorme - det har jeg kun dårlige erfaringer med - i modsætning til mikro-melorme, som jeg nærmest synes virker som medicin på fuglene. Nogen tid

efter mistede jeg da også hunnen, hvorimod hannen klarede »skærene«. Han kom ind til den gamle hun og de fandt hurtigt sammen.
Sidst i april måned blev de sat ud i en ny voliere, som jeg havde bygget i påsken. Den er knap så stor som den foregående: udendørs 7,0 x 3,0 x 2,0 m og indendørs 2,0 x 3,5 x 2,0 m. Her hyggede fuglene sig rigtigt, og en dag først i juni måned opdagede jeg, at de var begyndt at bygge rede. De byggede i en hjemmelavet trådrede ca. 1,2 m over bunden.
Omkring den 20. juni syntes jeg at de opholdt sig vel meget i reden, som var bygget så heldigt, at jeg kunne stå udenfor tråden og kigge lige ned i den, på trods af at det var en »lukket« rede.
Om morgenen den 24. juni opdagede jeg det første æg, hvad dag det er kommet, ved jeg ikke, men de følgende 3 dage kom der yderligere 2 æg, hvorefter der blev ruget fast af begge forældrene.
Der gik nu ca. 3 uger, og den 14. juli kom den første unge ud af ægget. Nu var det spændende, om også de to sidste æg var befrugtede, hvilket viste sig at være tilfældet, idet der ialt kom 3 unger. Så kom det næste: ville ungerne få lov til at blive i reden . . heldigvis gik alting meget fint.
Den 4. august fløj alle 3 unger af reden . . hvor var de store og skønne og de var i løbet af et par timer forbavsende sikre på vingerne. Ungerne havde næsten samme størrelse som forældrene og var helt mørke med et svagt brunligt skær.
Den 9. august fandt jeg desværre en af ungerne død.
Efter 14 dage begyndte de tilbageblevne at få røde fjer på hovedet, men man kunne endnu ikke bedømme om der var kønsforskel. Først da ungerne var ca. 2 måneder gamle, begyndte de i farver at adskille sig fra hinanden, og jeg kunne nu se, at det blev en han og en hun. Hunungen begyndte at få de hvide pletter og hanungens sider blev røde.
Jeg fodrede dem med myggelarver, melorme, myreæg, en masse mikro-melorme, tørre såvel som spirede hirsekolber og endelig en god frøblanding.
Efter ca. 2½ måned var ungerne næsten udfarvede og havde samme størrelse som forældrefuglene og var lige så hurtige og kvikke som dem.

Må jeg i forbindelse med ovenstående artikel og til korrektion af Små-nyt i sidste nummer oplyse, at den Rødhovede Frøknækker alligevel har været opdrættet tidligere - nemlig af Dr. Peter Kunkel i Congo (se beretning i »Die Gefiederte Welt«, maj 1967, side 82) og igen i 1969 af Dr. Burkard i Schweiz (notits i »Die Gefiederte Welt«). *msa*

Volieren i hvilken opdrættet lykkedes – foto Mogens Stig Andersen

Albino-undulater

Ebbe Schrøder, Næstved.

For en del papegøjearters vedkommende gælder det, at der fremkommer helt hvide fugle med røde øjne. De bedst kendte og mest udbredte albinofugle finder vi inden for undulaterne.
En albinoundulat skal være helt snehvid med røde øjne og kødfarvede ben, hvis den skal holde den standard og de mål, der er sat af undulatfolk i ind- og udland. Type og størrelse skal også være i orden og på linie med de normalfarvedes. Når jeg fremhæver disse ting, skyldes det, at dette ideal næppe er nået eller kan nåes. Man må i sit opdræt nøjes med at stræbe efter at komme idealet så nær som muligt.
En af årsagerne til, at det er vanskeligt at opdrætte korrektfarvede og typemæssigt gode albinos, er den omstændighed, at det hvide altid maskerer en eller anden blå farve og fuglen vil derfor oftest have to fejl: for det første et blåligt skær, stærkest på ryggen og for det andet antydning af vingetegning. Når dertil kommer, at albinos formentlig arvemæssigt har anlæg for ringe størrelse, ja, så forstår man, hvorfor der sidder så få og ret dårlige fugle af denne varietet på vore udstillinger.
Men er det ikke samtidig en udfordring til undulatopdrættere? Der er bl. a. i England gennem årene udstillet albinoundulater af god kvalitet, men også her (i England) er der temmelig lang tid imellem, at det sker.
Albino er en kønsbunden farve, dette vil i praksis sige, at det ikke er ligemeget, om det er hannen eller hunnen i et par, der er hvid, hvis man ønsker at opdrætte albinos. For nemheds skyld skal jeg angive nogle kombinationsmuligheder. De vil sikkert bedre end mange ord give de ønskede oplysninger.
Albino han x albino hun = 100% albino.
Albino han x normal hun = albino hunner og normal/albino hanner.
Normal/alb. han x albino hun = albino hanner og hunner + normal/alb. hanner og normal hunner.
Skråstregen i f. eks. normal/albino betyder, at fuglen i udseende er normaltegnet, men har albino arvelighed, man siger den er split albino.
Hvis en læser skulle tage denne udfordring op, er her et par råd.
Begynd med en albino han og en normaltegnet hun, helst lys grå evt. opalinegrå. Tag et kuld eller to og brug så den bedste albino-hun af disse unger til at krydse tilbage på faderen i næste sæson. Ved den fortsat tilbagekrydsning opnår man i hvert fald at få en del albinos. For at forbedre typen er det nødvendigt af og til at bruge en normaltegnet af god type.
God fornøjelse og held og lykke.
Den tilsvarende gule form, en rent gul form med røde øjne, den såkaldte lutino, vil senere blive behandlet i dette blads spalter af en opdrætter, der arbejder med disse fugle.

■

Gulnæbbet Spurvedue

Columbigallina cruziana

Bent Hansen, Særslev.

Den Gulnæbbede Spurvedue hører hjemme i den vestlige del af det nordlige Sydamerika, nemlig i de tørre og halvtørre områder i Ecuador, Peru og det nordlige Chile. Det er ikke meget, man kender til dens levevis i naturen, men til gengæld er den ikke ualmindelig i danske fuglehold. Det er en lille, korthalet due, ca. 19 cm lang.

Egentlig fortjente denne due langt større udbredelse hos fugleholdere, for den har en passende lille størrelse og er ynglevillig. Når mange alligevel er veget tilbage for at holde den, skyldes det sikkert, at i alle tilfælde de eksemplarer, jeg har kendt, har været ret sky og derfor har krævet ret store volierer. Hos mig har erfaringen vist, at den Gulnæbbede Spurvedue er en rolig due, når blot den kan trække sig ca. 3 m tilbage i volieren. Går den på mindre plads, vil den flakse mod tråden og taget, når man viser sig.

Den Gulnæbbede Spurvedue kan gå sammen med andre fugle, men over for artsfæller er den meget stridbar, og jeg har et par gange oplevet, at hannen har slagtet hunnen, når denne har forladt reden. Er man så heldig at opdage, at hannen jagter hunnen meget hårdt, er der kun et at gøre, nemlig at fjerne ham i nogen tid, da det ellers ender i blodbad. Det tager kun meget kort tid, før den svageste part må bukke under, og jeg har oplevet, at der har været fred og idyl mellem hannen og ungerne for så 2 timer senere at finde en ihjelhakket unge i volieren.

Jeg har haft denne due gennem de sidste 3 år, og jeg har været meget glad for den, men det har ikke altid været uden problemer at få ungerne på pind. Mit første par købte jeg i 1974, og allerede en måned efter havde de bygget rede på en ca. 10 cm bred bjælke. Bygget rede er egentlig så meget sagt, for der var kun brugt 6-7 grene, og resultatet var da også, at begge æg ret hurtigt faldt ud af reden. Duerne gik dog straks igang igen, men med samme resultat, og siden den tid, har jeg altid sørget for, at der var store, gode, åbne kurvereder hos dem. Er rederne anbragt, så det passer duerne, vil de hurtigt bygge rede af smågrene og kokostrevler, og de benytter den samme rede flere gange. Da det er meget sparsomt, hvad de slæber til af redematerialer, har jeg vænnet mig til at lægge en smule tørt græs i bunden af kurvereden. Derved undgår jeg, at æggene ligger direkte i redens bund.

Æggene lægges med en dags mellemrum. Det normale kuld er på 2 æg, men en enkelt gang har de dog lagt 3 æg i løbet af 3 dage. Jeg var meget spændt på, om det skulle lykkes at få 3 unger i et kuld, men efter ca. 8 dages rugning forlod de æggene. De var dog ruget så meget, at jeg kunne konstatere, at kun de 2 æg var befrugtede.

Rugetiden er ca. 12 dage, og ungerne klækker ofte med en dags mellemrum. Begge forældre ruger. Hunnen mest om natten, og hannen mest om dagen. Forældrene varmer ungerne til de er 8-10 dage gamle, og hverken under rugningen eller når ungerne er klækkede, forlader de reden, før der er afløsning. Undertiden forlader ungerne reden allerede, når de er 10-12 dage gamle, men gør de det, er der risiko for, at de går til inden de bliver selvstændige. Den normale tid i reden er 15-

1,0 Gulnæbbet Spurvedue – foto Thomas Brosset ▷

16 dage. Ungerne er meget små, når de forlader reden - kun ca. halvt så store som forældrene - og de er ret ubehjælpsomme. Som en rettesnor, kan man altid regne med, at nyudfløjne unger, der hele tiden opholder sig på bunden, er svage og ofte går til, medens unger, der når de forlader reden, er stærke nok til at søge op i grenene, som oftest klarer sig.
Duerne går normalt igang med at lægge æg igen 3-4 dage efter at ungerne har forladt reden, og så snart det næste kuld unger klækker, er det klogt at fjerne ungerne fra det tidligere kuld, da man ellers risikerer, at hannen slår dem ihjel. Ungerne har da ofte kun været af reden i 2-3 uger, og de er ikke altid fuldt udviklede, men de kan sagtens klare sig selv, og bliver ikke længere madet af forældrene.
Ungfugledragten ligner hunnens, men allerede efter ca. 3 mdr.s forløb får hanungerne den grå farve, som de voksne hanner har. Der er i almindelighed ingen vanskeligheder ved at se forskel på han og hun hos de voksne fugle. Hunnerne har et brunligt skær i hoved og nakke, hvor hannen er rent lysegrå. Den normale næbfarve hos begge køn er gul med sort spids, men ind imellem har vi set hanner med orange næb med sort spids. Der er dog intet der tyder på, at det er en kønsforskel, og det er ikke konstant. Årsagen til denne variation kender jeg ikke.
Fodring af duer volder normalt ingen besvær. Det gælder også opmadningen af ungerne, idet forældrene jo forinden de fodrer ungerne, har omdannet foderet til kromælk. Hos mig får de undulatblanding, spiret frø og kyllingeknækfoder. Det sidste er en blanding af 40 % majs, 40 % hvede og 20 % byg, der er fint knækket, så de enkelte dele har ca. samme størrelse som de større hirsesorter. Duerne er endvidere glade for grønt, især hønsetarm, men også for andre saftige blade som mælkebøtte og salat.
Den Gulnæbbede Spurvedue kaldes i Aage Poulsens bog »Prydfjerkræ« for Grå Spurvedue. Det er da også rigtigt, at i alle tilfælde hannen er grå, men jeg mener, vi bør fastholde navnet Gulnæbbet Spurvedue. Det er det mest benyttede navn og meget betegnende for denne art, da næbfarven er så iøjnefaldende. Desværre er betegnelsen også blevet brugt om de gulnæbbede racer af Alm. Spurvedue *(P. passerina)*. Hos denne art findes 2-3 arter med gulligt (lyst) næb og 3-4 racer med sort (mørkt) næb.

SMÅ-NYT – fortsat

I komissionens beretning hedder det: »Da mange arter udelukkende forekommer på Australien, betales for mange af de almindeligste fugle adskillige hundrede dollars på de oversøiske markeder, og de sjældne arter indbringer i tusinder for et par«.
Regeringen vil nu sætte alt ind på at stoppe denne »usympatiske« trafik, og man arbejder med planer om at legalisere eksporten af de almindeligste arter under tilsyn og kontrol. Dette vil afgjort påvirke markedet sådan, at der ingen profit vil være at hente på de illegalt udførte dyr, og samtidigt bebudes, at de i forvejen ret så høje bøder vil få endnu et skub opad, og fængselsstraffene bliver hårdere.
Rygter har der været nok af. Ovennævnte meddeles gennem det amerikanske Audubon Society, så jeg tror der er noget om snakken, og at det nu blot er et spørgsmål om hvornår.
Der kan ikke herske tvivl om, at mange fugles liv bliver sparet ved en åbning af eksporten, samt at det vil være et føleligt anslag mod smugleriet - men den øvrige effekt vil det være vanskeligt at spå om. Et fact er det imidlertid, at mange (om ikke flertallet) af de kostbareste fugle i liebhaveriet er sådanne, som i Australien regnes for direkte skadelige, og ikke under nogen omstændigheder nyder anden beskyttelse end den, at de ikke må udføres.

HHJ

■

Sort Svane

Cygnus atratus

J. Møller Hansen, Højslev.

1,1 Sort Svane med ællinger

Den Sorte Svane hører til i det nordlige Australien, hvor den især er karakterfugl i de sumpede områder og langs floderne. Den er helt sort med hvide svingfjer og helt rødt næb, dog med et hvidligt (lyserødt) bånd ved næbspidsen. Fjerene er ligesom krøllede, og halsfjerene kan rejses, så halsen synes tykkere. Den har ikke den vane at »bruse« med vingerne, som Knobsvanen har.

Den Sorte Svane har været kendt som prydfugl i zoologiske haver i mange år, medens dens tilværelse i private fuglehold ikke går så langt tilbage i tiden. Det er en ret stor fugl, og den kræver bl. a. vand. Den tilbringer nemlig megen tid i vandet eller stående på bredden. Den vil også gerne søge sin føde liggende i vandet, og den ligger ofte i vandet og æder græs fra bredden, eller den henter føden op fra bunden ved at stikke hoved og hals ned i vandet.

Vi har haft Sorte Svaner i en halv snes år. De 2 første vi fik, var unger, der endnu ikke var sorte, men grå med blegt næb. Det tog ca. 1½ år inden de udfarvede, men vi havde allerede inden da fundet ud af, at det var 2 hunner - *troede vi da. . . .*

Der var endnu 3 unger hos sælgeren, og vi fik lov til at kønssortere dem. Der var en i flokken, som så anderledes ud en de andre, og den fik vi så. Desværre mistede vi den nye »han« i løbet af vinteren (ved obduktionen viste det sig, at det også var en hun), men i løbet af foråret fik vi så endelig en voksen han.

Hunnen var endnu ikke færdig udfarvet, men den nye han jagtede hende som jeg kunne tænke mig en voldsforbryder, der lige løsladt fra fængslet, ville have jaget en pæn pige. Det var så voldsomt, at ungmøen skreg af angst, når han jagtede hende, og jeg måtte så optræde som den ædle ridder, der reddede den skønne fra ham.

Året efter fik de lov til at more sig, og hun lagde også 5 æg og fik 3 unger. Dette gentog sig de efterfølgende år indtil 1975, hvor 2-benede røvere stjal hendes 4 æg.

Æggene blev som regel lagt først i maj måned, men i gode år startede de allerede i midten af april. Rugetiden var omkring 6 uger (vi regner med 5½ uge), men det er vanskeligt at fastslå rugetiden nøjagtigt, idet hunnen fra det 1. æg lægges og til rugningen begynder ikke forlader reden. Hun står over reden og æggene uden at lægge sig på dem. Når ungerne kommer, bliver de varmede i reden ca. et halvt døgn, hvorefter hunnen går i vandet med dem. Ungerne kravler op på forældrenes ryg ved at kravle ind under vingen og op til kanten af denne, og her stikker de så hovedet ud for at se sig om i verden. Dette kunne også

bruges som skjul, hvis ungerne blev forskrækkede, og de benyttede dette til de var 3-4 uger gamle.
Der gik temmelig lang tid, inden de begyndte at få fjer, og først sidst på efteråret var de fuldfjerede. De fulgte forældrene lige til foråret, hvor de blev fanget og flyttet, fordi hannen kunne finde på at jagte hanungerne, hvis de kom ind på hans område. Om vinteren kunne de alle gå sammen, også sammen med andre svaner som Sorthalsede- og Coscorobasvaner samt sammen med gæs. Om sommeren kunne de sorte og de sorthalsede hanner ikke tåle at se hinanden. De var derfor adskilt med et fårehegn, der var trukket tværs over vandet og videre ind over land. Dette hegn tillod ænder og mindre gæs at passere. Langs hegnet travede de 2 svanehanner som skildvagter.
Prøvede den ene at få fat i den anden gik denne som regel til angreb, og de kunne da stå og hive i hinanden tværs gennem hegnet, for så pludselig at give slip, strække hals og fare hen mod hunnen, samtidig med at de skræppede op, som ville de fortælle: »Se hvilken tapper mand du har«. Hunnen tog dog sjældent notits af hannens praleri. Når hunnen var på land med ungerne, og vi afskar dem fra vandet, kunne hannen godt finde på at gå på os. Gå på os er dog meget sagt, for han holdt sig på et par meters afstand, stående mellem hunnen med ungerne og os og baskende med vigerne som for at slå os.
Skulle vi fange svanerne, var det lettest at irritere hannen, og når han angreb, kunne vi tage ham om halsen. Hunnen var derefter ret let at fange. Ungerne fangede vi i 4 ugers alderen for at stække dem, inden de begyndte at få svingfjer. Et par gange har vi ikke fået stækket dem alle, enten fordi de var for store, eller vi ikke kunne fange dem. Derved har vi bidraget til forøgelsen af den danske fauna, og det er pudsigt at læse i et blad eller en avis om en Sort Svane blandt hvide slægtninge. Det er ikke altid lige sagligt læsestof, og man kan få at vide, at det måske er en fejlfarvet fugl, en ikke udfarvet mørk unge eller en krydsning (mellem hvilke, har jeg dog ikke læst). Enkelte blade har, når fuglene har været rigtig bestemt, beskæftiget sig med, hvilket prislag de Sorte Svaner lå i. For det meste har prisen været angivet til 300 % over handelsprisen, men bud på helt op til 1000 % over, har jeg også set.
I sommeren 1975 fløj en af ungerne fra 1974 fra os og den befandt sig, ifl. oplysninger fra en god fugleven, ude ved Aggertangen, nord for Thyborøn. Senere blev den set i Vejlerne - hvis det da ellers var vores unge.
Vi har i årenes løb opdrættet 14 fugle, og deraf er 2 fløjet, medens resten er fordelt ud over landet. Dog har vi beholdt de 2 unger fra 1974. Der kommer kun 1 kuld om året. Markedet for denne fugl er lille, og vores par er desværre et af de få par, der har ynglet.
Reden er omkring ½ meter høj og anvendes år efter år. Hos os har den ligget 3-4 meter fra vandet. Fuglene slæber hele rugeperioden nyt redemateriale til reden. Vi fodrer svanerne med byg og havre, og i yngletiden (æglægningstiden) får de af og til et færdigfoder til ænder.
Den Sorte Svane er en dejlig fugl, men den kræver god plads og tålmodighed. Den kan blive ret tam, hvis man ønsker det, men den kan også være aggressiv i yngleperioden både over for slægtninge og over for påtrængende personer. Kønsforskellen er minimal, men hannen holder sit hoved mere rejst og halsen mere i S-form, medens hunnen bøjer hovedet og holder halsen som et spørgsmålstegn. Hannen er endvidere lidt større. Alle andre kendetegn kan være misvisende.
Kønssortering ved krængning af kloaken, giver kun sikker kønskendetegn hos voksne fugle og sikrest i yngletiden.

■

Sælges: Stanley, 0,1 Elegant, Splendid, Bourks, alle fra 77. **Linde Jacobsen**, Porthusvej 58, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 97 89.

Sælges eller byttes: 12 stk. Hvide Nymfer, 3 stk. Grå Nymfer, 4 stk. Gule Sanger, 7 stk. Alm. Sanger, 3 stk. Splendid, 2 stk. Turkis, 10 stk. Kinavagtler, 2 stk. Sølvvagtler, 5 stk. Diamantduer, 7 stk. Sivastrilder. **Niels Røn**, Vestergade 51, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 53 35 eft. kl. 16,00.

Sælges: Orange-toppet kakadu (hun) 4 år, sendes ikke, 0,1 Mangefarvet 77. **Paul Rødvig**, Strandbyvej 8, 8240 Risskov, tlf. (06) 17 73 56.

Sælges: 1,0 Diamantfinke kr. 75, 1,0 Spidshalet Bæltefinke kr. 40, 1,0 Stor Safranfinke kr. 40, 1 stk. Sortstrubet Skægfugl, kr. 75. **Flemming Engelbrekt Nielsen**, Hovedvejen 12, Øm, 4000 Roskilde tlf. (02) 99 51 92, aften (03) 38 05 05.

Sælges: 5,0 Border, højt præmierede, 89 p., farvekanarier: 2,0 rimet rosa elfenben 88-89 p. Rødagat nogle enkelte par 88 p., virkelig kvalitetsfugle, 2,0 kobber intensiv, lidt gulbrystede. Egtved Fuglebure i 3 størrelser, under halv pris, meget velholdte. Frisk betacarotin 100 g 60 kr., 50 g 35 kr. Farvekanarieopdrætter **Roald Iversen**, Carl Lundsvej 53, 5000 Odense C., tlf. (09) 11 93 65.

Sælges: 1,1 Rødvinget med lille skønhedsfejl, 3,2 Rosella meget gule unger, 2,3 Gule Sangere, 3,1 Splendid, 1,0 Sorthovedet Ædelpapegøje, 2,0 Alexander indisk. **Købes eller byttes** med ovennævnte: 2,0 blå eller halvblods Personata, 0,2 Splendid, 0,1 Mangefarvet. **Benth Olesen**, Kløverbakken 12, Nr. Broby, (09) 63 17 40.

Sælges: 1,1 Gedeparakit 77, 0,1 Gul Sangparakit. 1,1 Gul Roseicollis 76 **byttes** med 1,1 Blå Roseicollis. **Edvard Knudsen**, Hjallesegade 22, 5260 Odense S., tlf. (09) 15 10 44.

Sælges: 1,0 Rød Rosella 77. **Preben E. Nielsen**, Frihedsvej 15, 4700 Næstved, tlf. (03) 72 85 83 efter kl. 17,00.

Købes: 1,1 Grå Risfugl, 1,0 Blåisset Flagermuspapegøje, 0,1 Perlehalsamadine, 0,1 Kinesisk Dværgvagtel. **Troels Krogh**, Ørnens Kvarter 4 B, 2620 Albertslund, (02) 64 60 37.

Sælges: 1,0 Springparakit 75, 1,0 Elegant 76 samt 1,1 Sangparakit 75. Store fugle fra friluftvoliere. **Købes/byttes** med 0,1 Elegant 76 i perfekt stand. **M. Sandgaard**, Allerød, (03) 27 15 12.

Sælges: Unger af Berlepsch Conure 1977, unger af Rosella 1977. **Bjarne Jensen**, Vestervangen 4, 4581 Rørvig, (03) 41 88 65.

Sælges: 1,2 Stanley, 4,6 Hvide Nymfeparakitter, 1,2 Springp., 1,2 Splendid, alle fra 1977. **I bytte** tages 1,1 Rosella eller 0,2 Gedeparakitter. **Laurits Petersen**, Konsul-Jensensgade 9, 8700 Horsens, tlf. (05) 61 30 09.

Sælges: Farve- og Figurkanarier. Rødorange agat, Grøn opal, Grøn m. opal arvelighed, Gloster Fancy Consort og Corona, Border Fancy. **Købes eller byttes** med ovenstående: udstillingsbure til kanarier (helst Border bure). **Viggo Mortensen**, Bryndumvej 27, Tarp, 6732 Guldager, tlf. (05) 16 70 81 efter kl. 17,00.

Sælges: 6,5 Springparakitter 1977. **Jørn Johansen**, Vestervang 13, 5492 Vissenbjerg.

Sælges: 1,0 Stanley 77, 4,0 Gul Sangparakit 77, Rød Rosella 77. **Hans Lund**, Røddikvej 29, 8464 Galten, (06) 94 33 89.

Sælges: 2,3 Rødhovedet Dværgpapegøjer, sælges grundet militærtjeneste. **Jan Thorning**, Regenburgsgade 8, 4H, 8000 Aarhus C.

Sælges: 2,0 Orangeblåfinker, 0,1 Grøn Dråbeastrild (nitidula), 0,1 Rød Dråbeastrild, 3,0 Brunbrystet Sivfinke, 1,1 Brunbrystet/brunhovedet Sivfinke, 1,1 Sivastrild + 1 unge, 1,1 Brunbrystet Sivfinke.
1,1 Rødhovedet Papegøjeamadine, 1,1 Alfeastrild. **Ole Johansen**, N. W. Gades allé 18, 7000 Fredericia, (05) 92 65 82.

Sælges: 2,0 Pavefinker, 2 stk. Grå Kardinaler, 0,1 Sølvøret Solfugl. **K. Pedersen**, Sjelle, (06) 954132

Sælges: 3,2 Sangp., 2,1 Stanley, 0,1 Gul Sangp., 1,1 Hvide Nymfer. **Villy V. Petersen**, Emborgvej 143, Alken, 8660 Skanderborg, tlf. (06) 57 72 97.

Sælges: Rosenhovedet Dværgpapegøjer, Kinesiske Dværgvagtler, Nymfeparakitter og Diamantduer, alt fra friluftsvoliere, **sælges** eller **byttes** med store Kanarier og engelske Undulater. Sendes ikke. **Thomas Rasmussen**, Røjrupvej 25, 5550 Langeskov tlf. (09) 38 12 68.

Sælges: 1,1 Rosella (ynglepar) 75/76, 1,1 Rosella 77, 2,1 Gedepartkit 77, 6,1 Splendid 77. **Ewald Lind**, Hedelandsvej 16, 5260 Hjallese, Fyn, telefon (09) 13 95 07.

Sælges: 1,1 Diamantfinker 77. **Per Jørgensen**, Hvalsøvej 63, 2700 Brønshøj, tlf. (01) 60 18 21.

Sælges: 2,0 Turkis 77, 0,1 Sanger 77, 0,1 Hvidk. Lærke, 1,0 Magellansisken. **Købes:** 1,0 Sortnakket Kubaf., 1,1 Lessons Spurvepap., 1,1 Korth. Bæltef., 1,1 Cederastr., 1,1 Ringastr., 0,1 Magellansisken. **J. Kjellerup**, tlf. (06) 43 58 71.

Sælges: 2,2 Sortstrubet Nonne, 3,3 Hvidhovedet Nonne (eget opdræt 76-77). **M. O. Nielsen**, Sneslevvej 62, 4250 Fuglebjerg, (03) 75 03 43.

Sælges: 1,0 Gulrygget Lori, 1,1? Skægparakitter 77 **Herluf Rasmussen**, Stillingvej 477, 8462 Harlev, tlf. (06) 94 10 71.

Sælges: 4 stk. Alm. Solfugl 77. **Købes:** Sølvøret og Blåvinget Solfugl. **Allan Skov**, Læskovvej 98, 4632 Bjæverskov, (03) 67 03 31.

Sælges: 1,0 Amethyst Nektarfugl (N. amethystina). **Købes:** 0,1 Variable Sunbird (Nectarinia venusta), 0,1 Beautiful Sunbird (N. pulchella), 0,1 Asiatisk Sunbird (N. asiatica) 1,0 Gulbenet Honningsuger, 0,2 Vagtelastrild. **Mogens Stig Andersen**, Færgevej 17, 3600 Frederikssund, tlf. (03) 31 04 25.

Sælges: 1,1 Rustdue, 1,1 Gulnæbbet Spurvedue, 1,1 Dværgdue. **Peder Stenbæksgård**, Bøtterupvej 11, 3100 Hornbæk, tlf. (03) 24 83 91.

Sælges: 5,6 Rosella fra 1977, store kraftige unger med fine gule rygtegninger. **Flemming Nielsen**, Parkvænget 10, 5600 Fåborg, tlf. (09) 61 38 80, bedst efter kl. 17,00.

Sælges: 2 stk. Hvidskuldret Stær pr. stk. 75,00 kr., 3 stk. Nymfep., 1,0 Perle, 0,1 Hvid, 1 stk. unge 77 sælges samlet 200,00 kr. **Købes:** 0,1 Grå Kardinal. **Sonja Christiansen**, Møllevej 8, 6800 Varde, tlf. (05) 22 10 90 bedst aften.

Sælges: 1,1 Broget Astrild, 1,1 Løggrøn Papegøjeamadine, 1,1 Kinesisk Dværgvagtler. **J. Haaber**, Kærvej 7, Albjerg, 5883 Oure, (09) 28 14 05.

Sælges: 1,1 Springp. 77 350,00 kr., 1,1 Gul Sangp. 77 350,00 kr., 3 stk. Sorth. Dværgp. 77 a 100,00 kr., 1 stk. Blå Sorth. Dværgp. 77 250,00 kr. **Verner Christiansen**, Møllevej 8, 6800 Varde, (05) 221090 bedst aften.

Kanarier sælges: Røde, Kobber, Rød isabel, Elfenben, Guld isabel, Guld agat. Alle af gode renavlede stammer, flere præmierede udstillingsfugle imellem. **K. Wagner Nielsen**, Baggesensalle 150, 6700 Esbjerg, tlf. (05) 12 61 90.

Sælges: 2,1 Rødbrystet Græsparakit 76, 1,1 Grå Nymfe 76. I **bytte** tages 1,1 Sangparakit. **Bent Andreasen**, Tulipanvej 14, 4000 Roskilde, tlf. (03) 36 86 09.

Sælges: Stanley, Rosella, Gule Sangp., Bourks, Splendid, Turkis. **Byttes:** Blå Rosella 77 for blodfornyelse. **Tlf. (03) 98 11 12.**

Sælges: 3,3 Splendid (Rødbrystet), 3,3 Turkis (Rødskuldret). **Ole Krogh Jensen**, Strandparken 50, 5800 Nyborg, 31 30 18 efter kl. 16,00.

Sælges: 2,3 Taranta 77 Ærp., 0,2 Blå Personata 77 0,2 Personata split 77, 1,2 Sodbrunhovedet 77. **Købes - byttes:** 1,0 Blå Personata 77. **Kaj Lund**, (09) 21 91 66.

Haves: 1,1 Spidshalet Bæltefinke. **Ønskes:** 1,1 Vagtelastrild. **Victor E. Rasmussen**, (01) 11 80 14, bedst ml. kl. 17 og 19.

Sælges: 7,7 Gloster Fancy Figurkanarier, 3,3 gul kanarie med hvid arvelighed, 10 stk. rødhovedet dv., 3,3 Sangparakit + 3,0 Sangparakit, 1,1 Taranta dv., 2 stk. sorthovedet faldet efter split hvid x split gul. **Byttes:** 1,0 Sodbrunhovedet ønskes byttet til 0,1 Sodbr. **Jens Martin Nielsen**, Stationsvej 26, 4951 Nørreballe, tlf. (03) 88 91 24.

Sælges: 1,1 Sangparakit (split), 1,2 Turkis, 1,1 Elegantparakit, 2,2 Rødhovedet dvp. **Sven Svejstrup** Baunehøjvej 64, 8600 Silkeborg, tlf. (06) 82 87 45

Sælges: 5,5 Rødh. dvp., 3,3 Sorth. dvp. **Th. Pedersen**, Pilehaven 58, 5610 Assens.

Sælges: 1,1 Adelaide 76/77, 1,1 Mangefarvet 76, 0,1 Rød Rosella 76, 1,0 Alm. Sanger 77, 3,1 Gul Sanger 77, 0,2 Turkis 77. **C. Bøgvad**, Nøddebo 16, Vonsild, tlf. eft. 18 (05) 52 97 13.

Sælges: 2,5 Turkis. **Købes:** 1,1 Rosella 2 år. **Kaj Sjøholm**, Vestervej 5, 4683 Rønnede (03) 71 15 05

Sælges: 1,1 Ll. Alexanderp. 3-4 år, 1,1 Perlenymfe 76/77. **Evt. byttes** med Blå Personata. **Ole H. Olesen**, Markstien 6, Hørdum, 7752 Snedsted, telefon (07) 93 65 53.

Sælges: 1,1 Sangparakit 76, 2 stk. Pennant 77, 2 stk. Rosella 77. **Købes:** 0,1 Australsk Kongeparakit 1,1 Rock Peblar. **Michael Poulsen**, Lundgårdsparken 94, 7600 Struer, tlf. (07) 85 30 79.

rubrik-annoncer
for bladets faste annoncører.